

**ALLAH'A
(C.C)
DUA
HUZUR VE
KURTULUŐTUR**

EBUBEKİR TANRIKULU

Allahım!

Bu Kitabı okuyanın, okutanın veya okunmasına sebep olanların, İmanını Sen koru. Bizi nurlu yolundan ayırma. Bizi affına ve rızana erdir. Bütün hayırlı işlerimizde bizi başarıya ulaştır. Şüphesiz herşeyi hakkıyla bilen, hidayeteerdiren, herşeye gücü yeten Sensin.

Allahım!

Bizi, Habibin Hz.Muhammed Mustafa(s.a.v)Efendimizin ve onun ashabının, sıddık veli kullarının yolundan ayırma. Kendi dostluğuna seçtiğin kullarınla iki cihanda beraber eyle. Âmin.

İÇİNDEKİLER

ÖNSÖZ.....	5
DUA VE ÖNEMİ	8
SÖZLÜ DUA VE FİİLİ DUA	9
DUA NE ZAMAN YAPILMALIDIR?	9
DUANIN KABUL OLMASININ SIRLARI	11
DUANIN USUL VE ADABI	14
MÜBAREK GÜN VE GECELER	24
KUR'AN'DA VE HADİSLERDE DUA VE ZİKİRLER	26
DUA ADABI	33
DUÂ'NIN KABULÜNÜN ŞARTLARI	35
GÜNÜN BELLİ ZAMANINDA OKUNACAK DUÂLAR	45
ABDEST DUALARI	53
EZAN DUASI	55
İSTİHARE NAMAZI VE DUASI.....	57
CUMA GÜNÜNDE DUA.....	57
YEMEK DUASI.....	58
SENENİN MUAYYEN ZAMANINDA OKUNACAK DUÂLAR	59
MUHARREM AYININ BİRİNCİ VE ONUNCU GÜNLERİ OKUNACAK DUÂ.....	59
AŞURE GÜNÜ DUASI	60
SAFER AYINDA OKUNACAK DUALAR.....	62
RECEP AYINDA OKUNACAK DUA.....	64
BERÂT DUÂSI	65
KADİR GECESİ DUASI	65
İFTÂR DUÂSI.....	66
AREFE VE BAYRAM GECESİ DUÂSI	66
MUHTELİF VESİLELERLE OKUNACAK DUALAR	67
ŞİFA DUALARI.....	68
SIKINTILI İKEN DUÂ	72
BORÇTAN HALÂS OLMAK (KURTULMAK) İÇİN	72
GÖK GÜRLEYİNCE OKUNACAK DUÂ.....	74
NAZAR, GÖZ DEĞMESİ	75
DÜŞMAN KORKUSUNDAN KURTULMAK İÇİN	76

KABRİSTAN ZİYARETİ ESNASINDA	77
Aynaya Bakınca.....	77
Selâm Âyetleri.....	78
Hıfz Âyetleri	79
PEYGAMBERLERİN DUALARI.....	83
ÂDEM ALEYHİSSELÂM VE HAVVÂ VÂLİDEMİZİN DUÂSI	88
NÛH ALEYHİSSELÂM'IN DUÂSI	88
HZ. İBRAHİM(A.S)'İN DUALARI.....	89
HZ. YÛSUF(A.S)'UN DUÂSI	89
ŞUAYB ALEYHİSSELÂM'IN DUASI	90
MÛSA ALEYHİSSELÂM'IN DUASI	90
ZEKERİYYÂ ALEYHİSSELÂM'IN DUASI	91
HZ.SÛLEYMAN(A.S)'İN DUÂSI	91
PEYGAMBER EFENDİMİZ(s.a.v)'İN DUALARI.....	92
ASHAB-I KİRÂMIN DUALARI.....	95
ALLAH DOSTLARININ DİLİNDEN DUALAR	100
İMAM-I AZAM(r.a)İN DUALARI	101
CAFER-İ SÂDİK(R.A)'İN DUASI	102
RÂBİATU'L ADEVİYYE'NİN DUASI	103
MUHİDDİNİ ARABİ'NİN DUASI	104
EBUSSUUD EFENDİNİN DUASI	104
VEYSEL KARANİ'NİN DUASI.....	105
İBRAHİM ETHEM(r.a)İN DUASI	106
ABDULKADİR GEYLANİ (k.s) HAZRETLERİ'NİN DUASI	107
AHMED ER-RUFAİ (K.S)HAZRETLERİNİN DUALARI	115
PEYGAMBER EFENDİMİZ'E (S.A.V.) SALATU SELAM' IN FAZİLETİ.....	121
SALÂT VE SELAMIN MANASI NEDİR?	122
EN ÇOK SÖYLENEN SALATÜ SELAMLAR.....	125
SALÂT-U SELAMIN FAYDALARI.....	138
SELAM'IN FAZİLETİ	140
SALÂVAT-I ŞERİFELERDEN SEÇMELER	141
PEYGAMBER (s.a.v) EFENDİMİZİN DİLİNDEN DUALAR	154
ÖRNEK DUALAR	159

ÖNSÖZ

أَجْمَعِيْنَ صَحْبِهِوَ إِلَهُمُحَمَّدٌ سَيِّدِنَا عَلَنَو السَّلَامُو الصَّلَاةُ الْعَالَمِيْنَ بِإِلَهِ الْحَمْدُ

Elhamdulillahî Rabbil âlemin Vessalâtü vesselâmü alâ Rasûlinâ Muhammedin ve alâ âlihî ve eshâbihi ecmeîn.

Aziz Kardeşlerim!

Şu fânî dünyada bizleri huzura erdiren; zorluklar karşısında direncimizi artıran; ümitlerimizi ve istikbale dair ideallerimizi diri tutan büyük bir nimet vardır. Bu nimetin adı “dua”dır. Dua, Yüce Rabbimizin bizlere bahşettiği bir rahmet ve bereket kapısıdır. Dua, Allah’a iman ve teslimiyetimizin, kulluk bilincimizin bir ifadesidir. Bizleri bir an olsun terk etmeyen, yalnız bırakmayan bir Rabbimiz olduğu şuurunun tezahürüdür. Hamd ve şükür ile Allah’ın yüceliği karşısında acizliğimizin itirafıdır dua.

Dua, kulun ümit dalı ve Rabbine bağlılığının en güzel ifadesidir, yakarışdır. Rabbimiz’in kutlu elçilerinin, yaşamları boyunca Allah’a tam bir teslimiyetle ettikleri içli, katıksız ve samimi dualar, müminler için duanın en hikmetli örneklerini oluşturur.

Dua insanlar için Allah’a bir yakınlaşma vesilesi, O’na olan sevgi, bağlılık, sadakat ve teslimiyetlerini dile getirme fırsattır. Bu nedenle duanın insanlar için önemi ve değeri çok büyüktür. Allah’u Zülcelal Kuran’da insanların dualarıyla değer kazandığını şöyle bildirmektedir: ***De ki: “Sizin duanız olmasaydı Rabbim size değer verir miydi?” (Furkan Suresi, 77)***

Dua, varoluşun keşfidir. Bizler dua ederken neye muhtaç olduğumuzu, sınırlarımızı, maddi ve manevi imkânlarımızı fark ederiz. Haddimizin ve takatimizin, yaratılış gayemizin, sorumluluklarımızın farkında olduğumuzu dile getiririz. Kendimizi biliriz, Rabbimizi biliriz.

Dua etmek Allah’a ulaşabilmenin bir yoludur ve insanların tamamı duaya muhtaçtır. Bunun en hikmetli örnekleri ise Kur’an’da bildirildiği üzere tüm peygamberlerin her konuda Allah’a yönelerek Ona dua etmeleridir. Peygamber Efendimiz (s.a.v)’in ve diğer tüm peygamberlerin dualarında hem Allah’a olan teslimiyetlerini Allah’ı tek dost ve yardımcı olarak gördüklerini hem de Rabbimizin şanını en güzel isimleri ile yücelttiklerini görmekteyiz.

Seslenmek çağırmak istemek yardım talep etmek” anlamlarına gelen dua Kur’an’a göre ***“kulun bütün benliğiyle Allah’a yönelmesi ve acizliğini kabul ederek yardım dilemesi”*** şeklinde tanımlanmaktadır. ***İnsana şah damarından daha yakın olan (Kaf Suresi 16)*** her şeyi bilen ve işiten Yüce Allah’a ulaşabilmek için güzel bir vesile olan dua müminlerin her ortam ve şartta yerine getirdikleri sürekli bir ibadettir. Ancak bunu yaparken Yüce Allah’ın ***“Allah dilemedikçe siz dileyemezsiniz.” (İnsan Suresi 30)*** ayeti gereği herşeyin Rabbimizin kontrolünde olduğunun ve Onun dilemesiyle gerçekleşeceğinin bilincinde hareket ederler.

Yaptıkları fiilerin de duaları olduğunu bilen müminler yalnızca zorluk anlarında değil her an Allah’ın varlığını ve gücünün büyüklüğünü hissederek dua ederler. Yüce Rabimizle olan bu yakın bağlarını ise yaşamlarının her anında korurlar. Hiç kuşkusuz dua konusunda en samimi örnekleri peygamberlerin yaşamlarında görmek mümkündür.

Kur’an’da pek çok ayette peygamberlerin dualarından örnekler verilir. Bu güzel örnekler Allah’a nasıl dua edeceklerine dair müminler için yol göstericidir. Peygamberlerin samimi ve ihlaslı dualarını öğrenmek ve Allah’a aynı samimiyetle dua etmek, insanın Allah’a olan yakınlığının artmasına önemli bir vesiledir.

Kur’an’da; ***“Şüphesiz sen, pek büyük bir ahlak üzerindesin.” (Kalem Suresi, 4)*** ayetiyle tanıtılan Hz. Muhammed (s.a.v) Efendimiz, gecenin bir bölümünü dua, zikir ve ibadetle geçirerek tüm Müslümanlara hikmetli bir örnek teşkil etmiştir. Yine Bir ayette Peygamber Efendimiz (s.a.v)’in bu

üstün ahlakı şöyle bildirilmiştir:”**Gerçekten Rabbin, senin gecenin üçte ikisinden biraz eksiginde, yarısında ve üçte birinde kalktığını bilir; seninle birlikte olanlardan bir topluluğun da. Geceyi ve gündüzü Allah takdir eder. Sizin bunu sayamayacağınızı bildi, böylece tevbenizi kabul etti...**”(Müzemmil Suresi, 20)

Kur’an’da daha birçok ayette kutlu Peygamberimiz (s.a.v)’in duaları bildirilmiştir. Peygamberimiz Hz. Muhammed (s.a.v)’in dualarında Allah’ı sıfatları ile birlikte anmanın en güzel örnekleri görülmektedir. Bu ayetlerden biri şöyledir:

De ki: Ey mülkün sahibi Allahım, dilediğine mülkü verirsın ve dilediğinden mülkü çekip-alırsın, dilediğini aziz kılar, dilediğini alçaltırsın; hayır Senin elindedir. Gerçekten Sen, herşeye güç yetirensin. (Al-i İmran Suresi, 26)

Dua, kulluğumuzun Allah’a arzıdır. Dualarımızla Allah’ın emrine ve kararına razı olduğumuzu dile getiririz. Esasen bütün ibadetlerimiz, O’nun rızasını murat ederek yakarmaktır. Biliriz ki; bütün ibadete ruh ve anlam katan duadır. İbadet, yani kul olma bilinci, duayla tamamlanır. Bu yüzden de ki; Peygamberimiz (s.a.v);”**Dua, ibadetin özüdür.**”buyurmuştur. (Tirmizî, Deavât, 1.)

Duanın kabul edileceğine önce kendisi inanması; duanın dilde kalmayıp yüreğin ta derinlerinden gelmesi; duanın başında ve sonunda Allah’ı zikretmek ve Peygamber Efendimize salat selamda bulunmak gerekmektedir. Bir bebeğin ebeveynlerine isteğini yaptırması gibi içten, samimi, yürekten istenmelidir. metafizik boyutta başka bir aleme geçmek lazım gelir.

Duanın kabulüne bir damla gözyaşı en büyük sebep-i kabuldür, vesiledir. Duanın kabulü için en önemli husus kuşkusuz gerçek bir müslüman gibi yaşamaktır.

Duanın kabulü için âdâbına ve şartlarına riayet etmek gerekir. Bu âdâp ve şartların hepsinin mevcut olduğu bir durumda, duanın kabul olunması ümidi galib ise de, kabul olunması yine de Yüce Allah’ın iradesine bağlıdır. Dolayısıyla Allah, dilerse kabul eder, dilemezse kabul etmez. Fakat kul, duanın âdâbına riayet ederek ısrarla duaya devam etmelidir. Allah, yaptığımız ve yapacağımız dualarımızı kabul etsin. (Âmin)

Dua, hem bir davettir, hem de davete icabettir. Rabbimiz:”**Bana dua edin ki, duanıza icabet edeyim.**”buyurarak bizleri duaya davet etmektedir. ”**Bana dua ettiğinde dua edenin dileğine karşılık veririm.**”âyetiyle de duamıza icabet edeceğini müjdelemektedir. Yeter ki bizler, bu bilinç içerisinde Rabbimize dua edelim. O’nun rızasını, yardımını, bereketini, affını isteyelim. (Mü’min Suresi,60.Bakara Suresi,186.)

Her ibadetin kendine göre bir âdâbı olduğu gibi dua yaparken de dikkat edilmesi gereken bazı hususlar vardır. Nitekim Ebû Hureyre (r.a)’dan rivayet edildiğine göre, Hz. Peygamber (s.a.v) bu hususta şöyle buyurmuştur: ”**Sizden biri dua edince ‘Ya Rabb, dilerse beni affet! Ya Rabb, dilerse bana rahmet et!’ demesin. Bilakis, azimle (kesin bir üslupla) istesin, zira Allah’ı (şu veya bu işe) zorlayabilecek hiçbir kudret yoktur.**”

Yine Ebû Hureyre (r.a)’dan rivayet edildiğine göre, Sevgili Peygamberimiz (s.a.v): ”Sizden biriniz; ”**Ben Rabbime dua ettim de duamı kabul etmedi’ deyip acele etmediği müddetçe, duası kabul edilir.**” buyurmaktadır.

Peygamber Efendimiz (sav)’in Rabbimize kendisine güzel bir ahlak ve iyi bir huy vermesi için dua ettiği belirtilmektedir:”**Allahım! Yaratılışımı ve ahlakımı güzelleştir. İlahi! Beni ahlakın kötülerinden uzaklaştır.**” (Tirmizî İmam Ahmed ve Hâkimden; Huccetül İslam İmam Gazali İhyau Ulumid-din 2. cilt Çeviri: Dr. Sıtkı Güllü Huzur Yayınevi İstanbul 1998 s 789)

Dua, tembel, sorumsuz, şuursuz, cesaretsiz bir insanın boynunu büküp de yalvarmasının adı değildir. Bilakis dua, azmin, gayretin, halis niyetin adıdır. Dua, sadece dil ile ifade edilen kalp cümlelerden ibaret değildir. Tefekkür, aklın duasıdır. Aşk ve merhamet, kalbin duasıdır. İstiğfar ise sadece dilin duasıdır. Akıl ve kalp duaya durmadan dilin duası fayda etmez. Nitekim Peygamberimiz (s.a.v), şöyle buyurmuştur:”**Allah’a, kabul edileceğine gerçekten inanarak dua ediniz. Biliniz ki Allah, ciddiyetten uzak ve umursamaz bir kalp ile yapılan duaları kabul etmez.**” (Tirmizî, Deavât, 65).

Dua, kardeşlerimizle buluşmaktır. Kardeşlik bilincimizi, ümmet sevgimizi pekiştirmektir. Dua ederken bencil davranamayız. Sadece kendimizi düşünemeyiz. Gıyabında yaptığımız duanın makbul olacağı bilinciyle dünyanın dört bir yanında bulunan kardeşlerimiz için de dua ederiz. Zira Peygamberimiz (s.a.v),umreye gitmek için izin isteyen Hz. Ömer(r.a)’e şöyle buyurmuştur: ”**Kardeşim! Duana bizi de ortak et, bizi unutma.**” (İbnMâce, Menâsik, 5.Ebû Dâvûd, Vitr, 23; Tirmizî, Daavât 109;)

Müslüman, müslüman kardeşi için dua edebilir. Rasûlullah, ” Kim bir hidayete çağırırsa, o hidayete tabi olanların mükâfatının aynısı onların mükâfatından hiçbir eksilme olmaksızın bu kimseye de verilir. ” buyurmuştur. (*Müslim, İlm, 16; Ebû Dâvûd, Sünnet, 6; Tirmizî, İlm,15*)

Ebeveyn, kendilerine dua eden çocuklarının amelinden istifade eder: “İnsanoğlu öldüğü zaman artık ameli kesilmiştir. Yalnız şu üç şey bunun dışındadır: Sadaka-i cariye, faydalanan ilim ve dua eden salih evlât ” (*Müslim, Vasiyyet,14; Ebû Dâvud, Vesâyâ, 14*).

Rasûlullah(s.a.v), ümmetinden kendisine dua etmelerini istemiştir. Cenâb-ı Hak, “O’na salât ve selâm getirin ” (Ahzâb Suresi,56) diye emretmiştir.

Mümin, Allah’tan peygamber için vesîleyi isterse kıyamette o kimseye onun şefaati hakkıdır.

Dua, yüce değerlere talip olmaktır. Peygamberimizin bizlere öğrettiği dualarda sadece maddi ihtiyaçları istemek yoktur. Bilakis O’nun dualarında ahlak ve erdemi, insanı yücelten faziletleri istemek vardır. O’nun duaları, toplumda sevgi, saygı, muhabbet, merhamet, adalet ve huzurun teminine yöneliktir. O’nun duaları alçaklıktan, zillet içerisinde ve başkasına muhtaç olarak yaşamaktan; ahlaksızlıktan korunma isteğidir.

Peygamber Efendimiz (s.a.v)in ve Kur’an’da duaları zikredilen diğer Peygamberlerimizin duaları müminler için en güzel örneklerdir. Onlar her dualarında sonsuz güç sahibi Rabbimizi en güzel isimleri ile anmış ve her fırsatta Allah’ı tek dost ve yardımcı olarak gördüklerini vurgulayarak Yüce Rabbimize olan teslimiyetlerini göstermişlerdir. Peygamberlerimizin dualarında tüm müminlerin örnek almaları gereken bir diğer nokta ise belli bir vakit gözetmeden her an dua etmeleri ve ihtiyaç içinde kaldıklarında hemen Rabbimize yönelmeleridir. Rabbimiz bu ibadeti gerçekleştiren kullarını şu şekilde müjdelemiştir: **Kullarım Beni sana soracak olursa muhakkak ki Ben (onlara) pek yakınım. Bana dua ettiği zaman dua edenin duasına cevap veririm. Öyleyse onlar da Benim çağırma cevap versinler ve Bana iman etsinler. Umulur ki irşad (doğru yolu bulmuş) olurlar”. (Bakara Suresi 186)**

Efendimiz(s.a.v):”Dua ettiğiniz zaman Allah’a hamd ve sena ile başlayın sonra da bana Salâvat getirin ve bu ikisinden sonra duanızı yapıp istediğinizi dile getirin.”Buyurur.(Sünen-i Ebu Davud vitr kitabı 2/77)

Yüce Rabbimiz, bizleri duanın bereketinden ve gücünden mahrum bırakmasın. Bizleri duaları kabul olunan bahtiyarlardan kılsın. Geliniz! Resul-i Ekrem Efendimizin öğrettiği duaları da vesile kılarak Rabbimize şöyle niyazda bulunalım:“Allah’ım! Senden hidayet, takva, iffet ve gönül zenginliği istiyoruz.”(*Müslim, Zikir, 72.*)

“Allah’ım, bozgunculuktan, nifaktan ve kötü ahlâktan sana sığınıyoruz.”(*Nesai, İstiaze, 21.*)

“Allah’ım! Fayda vermeyen ilimden, ürpermeyen kalpten, doymak bilmeyen nefisten ve kabul edilmeyen duadan sana iltica ediyoruz.”(*Müslim, Zikir, 73.*)

“Rabbimiz! Bize dünyada iyilik ver. Ahirette de iyilik ver. Bizi cehennem azabından koru”(*Bakara Suresi,201; Buhârî, Deavât, 55.*)AMİN.

**Ebubekir Tanrıkulu
Diyanet İşleri Başkanlığı
Uzmanı**

DUA VE ÖNEMİ

Cenâb-ı Hak Kur'an'ında:

“Ey Peygamberim! Deki, duanız, Yalvarmanız, ibadetiniz, imanınız olmazsa Rabbin size ne diye değer versin.” (Furkan suresi, 77.)

إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا (٥٦)

“Muhakkak ki Allah ve Melekleri Peygamberi Hz. Muhammed Mustafa'ya (s.a.v) hep salât ve selam ederler. Ey iman edenler! Siz de ona salât edin(dua edin), selam edin.”(Ahzab suresi, 56)

اللَّهُمَّ رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ
حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ

“ Ey Rabbimiz, bize dünyâda da iyilik, güzellik ver, âhirette de iyilik, güzellik ver. Bizi ateş azâbından Cehennemden koru,”(Bakara Sûresi, 201.)

Dua: Sözlükte, çağırmak, seslenmek, davet etmek, istemek ve yardım talep etmek anlamlarına gelir. **Din istilahında ise:** Allah'ın yüceliği karşısında insanın aciziyetini itiraf etmesi, sevgi ve saygı ile O'nun lütuf, nimet ve yardımını, dünya ve ahirette iyilikler ve ihsan etmesini, üzerindeki sıkıntı, dert ve belayı gidermesini, günah, hata ve kusurlarını bağışlamasını dilemesi, yalvarıp yakarması, Ona halini arz edip niyazde bulunması demektir. Dua kulun Allah ile arasındaki köprüdür. Duaeden, bütün zayıflığı ve acizliğine rağmen Allah'u Azimüşşan'ın yüce kudretine sığınarak, isteklerinin Onun lütfu ve yardımıyla olacağını bilir. Bu şuurla yapılan dua, İnsanın Yaratan Rabbine olan inancının ve Ona teslim oluşunun bir nişanesidir.

İşte bu gerçeği Peygamber Efendimiz (s.a.v): “Allah'a dua'dan daha değerli bir şey yoktur.”**Diyerek dile getirmiştir.**(Tirmizi, Deavat, 1; A.b.Hanbel 2/362; İbni Mace 1)

Dua, insanda doğuştan var olan bir duygudur. Bütün dinlerde dua mevcuttur. Dua yaptıktan sonra insan, gönlünde bir ferahlık ve rahatlık hisseder, isteğinin yerine getirileceği hususunda ümitvar olur. Onun için dua, ruhi bunalımlara karşı koruyucu sağlık tedbiridir. Dua konusunda Kur'an-ı Kerim'de ve hadisi şeriflerde, dua edenler övülmüş ve teşvik edilmiştir.

Cenâb-ı Hak Furkan suresi 77. ayetinde:

“Ey Peygamberim! Deki, duanız, ibadetiniz, imanınız olmazsa Rabbin size ne diye değer versin.”

Efendimiz (s.a.v) de: “Dua etmekte aciz olmayın, çünkü dua eden hiçbir insan helak olmaz.”(İbn Hıbban, Ed'ıye, No. 871; Hâkim, dua 1/494)

Yine birçok ayeti kerimede cenabı Hak:“Rabbimize yalvararak ve gizlice dua edin.”(A'raf suresi, 58)

“Korkarak ve umarak O'na dua edin.”(A'raf suresi, 56)buyuruyor.

Dua eden, Allah ve Resulünün emrine uymuş, ibadet etmiş ve Allah sevgisini kazanmış olur.

Efendimiz (s.a.v): “Dua ibadetin özüdür.”(Tirmizi, Deavat, 2)

“Allah'a dua etmeyen kimseye Allah gazap eder.” buyurur.(İbn Hıbban, Zikir ve Dua, No: 890)

SÖZLÜ DUA VE FİİLİ DUA

Allah'ı Zülcelâl yeryüzünde meydana gelen tüm olayları belli sebeplere bağlamıştır. Dünyadaki ve evrendeki herşey Allah'ın koyduğu kanun ve kurallara göre işler. Allah, sözlü duanın yanında insanların çabalarıyla dualarının gerçekleşmesini ne kadar arzuladıklarını göstermelerini beklemektedir. Bu da "fiili dua"dır.

Sözle ve kalple yapılan duada dilimiz ve kalbimizle Allah'ı Zülcelali anarak, Onun güzel isimleri ile dünyevi ve uhrevi isteklerimizi dile getirerek Ondandır af ve mağfiret dilemektir.

Sözlü duada genellikle; Allahım! EyRabbimiz! Ya Rabbi! Gibi hitap cümleleriyle başlanır.

Sözlü dua, hayır veya beddua olarak dile getirilir.

Hayır,dua; İnsanın Cenab-ı Hak'dan bir iyilik ve nimet istemeye, bir bela ve musibetten, sıkıntıdan kurtulmaya yönelik yaptığı dualardır. Burada kişi kendisi, ailesi, din kardeşleri için dua yapar.

Beddua ise; aleyhde yapılan duadır. İnsanlar bazen kendileri, ailesi, çocukları, yakınları ve diğer insanlar aleyhinde dua eder. Buna beddua denir. Bazen insan neyin hayırlı neyin şer olduğunu bilemez. Bazen şer zannettiğin hayır. Hayır, zannettiğin şer çıkabilir. Kişi Allah'ın ve Resulünün yolundan ayrılmamalıdır. Efendimiz(s.a.v)bedduası çok nadirdir. Ben âlemlere rahmet olarak gönderildim buyurur. Hayatı engüzel örneklerle dolu bir rahmet elçisidir. Rabbim onun yolundan bizleri ayırmasın.

Fiili dua, kişinin herhangi bir arzusuna ulaşmak için elinden gelen herşeyi tamamen yapmasını ifade eder. Bir insanın üniversite imtihanına girmek için form doldurması, dershaneye gitmesi, ders çalışması bir duadır. Bununla birlikte tüm bu işleri yaparken Allah'ın kendisine başarı vermesi için istekte bulunması da bir duadır. Fiili dua, sözlü dua ile birlikte yapılması gereken temel bir ibadettir.

Fiili ve sözlü duayı açıklayan bir başka örnek, tevbedir. İnsanın işlediği bir günaha karşılık tevbe etmesi ve bağışlanma dilemesi sözlü bir duadır. Ancak insanın sorumluluğu bununla bitmemektedir. Kendisini kötülükten koruması için Allah'a dua eden insanın, bu konuda bir çaba göstermesi, tercih yapması gereken durumlarda iradesine hâkim olarak doğru olan yolu tercih etmesi gerekmektedir. Yani tevbe edip vazgeçtiği kötü davranışına bir daha geri dönmemelidir. Bunlar ise onun fiili duasıdır.

Bir işin gerçekleşmesi için dua edip oturan insanın yapmış olduğu hareket ne kadar yanlış ise, tüm çalışmaları ve tedbirleri aldıktan, yani fiili duasını tamamladıktan sonra "bu işi ben tamamladım" diyerek sözlü dua etmeyen yapmış olduğu davranışta o derece yanlıştır.

Fiili dua bir insanın sözlü dua ederek istediği şeyi, elinden gelen tüm gayreti gösterip, o işin gerçekleşmesi için gereken herşeyi yerine getirerek istemeye devam etmesidir. Örneğin bir insan su ister, ama suyun önüne gelmesini beklemeyi, gider suyu bardağına koyar ve sonra suyu içer. Yani Allah'tan istediği şeyin gerçekleşmesi için Allah'ın kendisine öğrettiği sebepleri ve kanunları elinden geldiği kadar yerine getirip sonucunu Allah'tan bekler.

İnsanların bir kısmı, dua hakkında yanlış bir inanca sahiptirler. Bu kişilere göre Allah'a dua edildikten sonra bir köşeye çekilmek ve duanın sonucunu beklemek gerekir. Oysa bu samimi bir tavır değildir. Çünkü bir şeyi gerçekten isteyen kişi onun için hem sözlü, hem de fiili duayı yerine getirmelidir. Ancak her türlü fiili çabayı yerine getirip "ben herşeyi yaptım" diyen ve Allah'a sözlü olarak dua etmeyi unutan bir insanın da hatasına düşmemek gerekir. Her iki duanın da birarada yapılması gerekir.

DUA NE ZAMAN YAPILMALIDIR?

Bazı dönemler varki dudaklardan dökülen dualar kabul edilir, günahlar affedilir. İşte dua için makbul zamanlar;

İslamiyette Dua, her zaman ve her yerde yapılabilir. **Eğer dua etmek istiyorsanız şerefli vakitleri ve şerefli halleri kaçırmamalı, bunları fırsat bilmelisiniz.** Ezan okunurken ve ezan ile kamet arasında yapılan dua. Kur'an okunurken, Kur'an-ı kerim hatmedilince, Kâbe-i şerifi görünce, yağmur yağarken, düşmanla karşılaşınca, zulme uğrayınca, cemaat halinde iken, farz namazlardan sonra, kalbinde incelik hissettiği an, Esma-i hüsnâ ile, ism-i a'zam ile dua edince, seher vakti, yalvararak dua etmek, bid'atlerden sakınmak, gafil olmamak, uyanık olmak, helal yemek, haramlardan

kaçmak, Cuma günü ve gecesi, Recebin ilk, Şabanın 15. gecesi, Bayramın birinci geceleri, Arefe günü, Ramazan gün ve geceleri, iftar zamanı edilen dualar makbuldür.

İşte duanın makbul olduğu zamanlar:

1-Seher vakti.

Hadis-i şerifte buyuruldu ki:(Allahü teâlâ, seher vakti, “İstiğfar eden yok mu, onu mağfiret edeyim. İsteyen yok mu, istediğini vereyim, duasını kabul edeyim” buyurur.) *[Müslim]*

Allah’ü Teâlâ iyileri överken, (Onlar seher vaktinde istiğfar eder) buyuruyor. *(Zariyat Suresi,18)*

Seher vakti, gecenin son altıda biridir. Gecenin ikinci yarısından sonra da dualar kabul olur. [Gece, akşam ile imsak vaktinin arasındır.](Allah’a yakararak edilen dua makbuldür.)*(Ebu Ya’la)*

2-Mübarek Gün ve Geceler Tercih Edilmeli

Dua, her zaman ve her yerde yapılabilir. Bununla birlikte Arefe günü ve geceleri, Ramazan ayları, Cuma ve bayram gün ve geceleri, seher vakitleri, gecenin üçte ikisi, sabah ve akşam vakitleri, ezan ile kamet arasında, secde ve namaz akabinde yapılan duaların kabul edileceği ile ilgili hadisler vardır. Meselâ Kur’ân’da akşam ve sabah dua edilmesine işaret edilmektedir:

“Rab’lerinin rızasını isteyerek sabah akşam ona dua edenleri yanından kovma. Onların hesabından sana bir şey yok, senin hesabından da onlara bir şey yok ki onları kovasın. Eğer kovarsan zalimlerden olursun!”*(En’âm, 52; Kehf, 28)*

Cuma günü öğle ile ikindi arası. Recebin ilk gecesi, Şabanın 15. gecesi, Bayramgeceleri, Arefegünü, Ramazan gün ve geceleri, İftarzamanı, Her günün zeval vakti. Bu vakitleri ganimet bilmelidir. Hadis-i şeriflerde buyuruluyor ki:(Şu beş gecede yapılan dua red edilmez: Regaib gecesi, Şabanın 15. Berat gecesi, Cuma gecesi, Ramazan ve Kurban bayramı gecesi.) *[İ. Asakir]*

(Cuma günlerinde bir an vardır ki, o anda edilen dua red olmaz.)*(Buhari, Müslim, Tirmizi)*

“Ramazanda Allah günahları affeder ve duaları kabul eder.”*(Taberani)*

“En efdal dua, Arefe günü yapılandır.”*(Beyheki)*

3- Ezan okunurken ve ezan ile kamet arasında.

Hadis-i şerifte, (Ezan okunurken dua red olmaz) ve (Ezanla kamet arasında dua kabul edilir) buyuruldu.*(Tirmizi)*

4- Namaz kılariken, secde iken ve namazlardan sonra.

Hadis-i şerifte, (Kulun Rabbine en yakın hali, namazda secde iken dir. Secdede çok dua edin. Bu dua kabul olur) ve (Beş vakit namazlardan sonra yapılan dua kabul olur) buyuruldu.*(Buhari)*

Nafile namazlarda, secde iken dua edilir, farz namazlarda secde de dua edilmez.

5- Kur’an-ı kerim hatmedilince.

Hadis-i şerifte, (Kur’anı hatmedenin duası kabul olur) buyuruldu.*(Beyheki)*

6- Kalbinde incelik hissettiği an.

Hadis-i şerifte, (Rikkat [incelik] halinde duayı ganimet bilin. Bu hal Rahmet kapısının açık olduğunu gösterir)buyuruldu.*(Deylemi)*

7- Kâbe-i şerifi görünce.

Hadis-i şerifte, (Hac yapanların, duaları kabul olur. Kâbe’de Mültezim denilen yerde, dua eden mutlaka uğradığı musibetten kurtulur) buyuruldu.

Kâbe’yi görünce dua

1-Ya Rabbi, bundan sonra, rızana uygun yapacağım her duamı kabul eyle! (Her duamız kabul olunca, imkân dâhilindeki her nimete kavuşmuş oluruz.)

2- Hakiki imana kavuşmamı nasip eyle! (Hakiki imana kavuşulunca, insan bir daha küfre düşmez. Onun için bu dua, birincisi kadar; hatta ondan da önemlidir.)

3- Şehit olarak ölmemi nasip eyle! (Bu duamız da kabul olursa mesele kalmamış olur.)

Kâbe’ye olduğu gibi, müminin yüzüne bakınca da, edilen dualar kabul olur. Kâbe’yi herkesin görmesi zor ise de, salih bir mümini bulmak kolaydır. Bu nimeti elden kaçırmamalıdır.

8- Hacılar, mücahidler.

Hadis-i şerifte, (Şu dört dua red olmaz: Din kardeşine arkasından yapılan dua. İyileşinceye kadar hastaların, dönüncüye kadar hacca ve savaşa gidenlerin duası)**(Hac yapanların, duaları kabul olur.)**buyuruldu*(Taberani)*

9- Oruçlu iken.

Hadis-i şerifte, (Oruçlunun duası red edilmez) buyuruldu.*[Tirmizi]*

10- Yağmur yağarken, Kur’an okunurken, düşmanla karşılaşınca.

Hadis-i şerifte, (Şu durumda rahmet kapıları açılır ve dualar kabul edilir: Kur'an okunurken, düşman ordusu ile karşılaşılınca, yağmur yağarken) buyuruldu.

11- Cemaat halinde,

Hadis-i şerifte, (Bir cemaat toplanır, bir kısmı dua eder, ötekiler de âmin derse o duayı, Allah kabul eder) buyuruldu. *(Hâkim)*

“Beş vakit namazlardan sonra yapılan dua kabul olur.” *(Buhari)*

“İsm-i a'zamla edilen dua makbuldür.” *(İbni Mace)*

12- Gıyaben yapılan dua.

Hadis-i şerifte, (Din kardeşine gıyabında [arkasından] yaptığı dua kabul olur) buyuruldu. *[İbni Ebi Şeybe]*

13- Ana babanın, yolcunun duası ve mazlumun zalime ettiği dua.

Hadis-i şerifte, (Ana babanın evladına duası, yolcunun, misafirin ve mazlumun duası makbuldür) buyuruldu. *(Tirmizi)*

14- Kur'an-ı kerimi hıfzededenler.

Hadis-i şerifte, (Kur'an-ı kerimi hıfzededen, her hatmi sırasında, kabul olunmuş bir dua hakkına sahip olur) buyuruldu. **(Kur'an ve ezan okunurken, düşman ordusuyla karşılaşılınca, yağmur yağarken, zulme uğrayınca dualar kabul olur.)** *(Taberani)*

15-Hasta iken, sıkıntılı iken.

Hadis-i şerifte, (Dertli müminin duasını ganimet bilin!) buyuruldu. *(Ebuşşeyh)*

16- Müslümanlıkta saçlarını ağartanların, âlimlerin ve adil idarecilerin duaları da makbuldür.

Hadis-i şerifte, (Şu üç kişinin hakkını ancak münafık olan küçümser: İslam yolunda saçını ağartmış olan, ilim sahibi ve âdil idareci) buyuruldu.

“Bid'at ehlinin duası kabul olmaz.” *(İbni Mace)*

“Gafletle yapılan dua kabul olmaz.” *(Tirmizi)*

“Bir lokma haram yiyenin, kırk gün duası kabul olmaz.” *(Taberani)*

Namaz kılmayanın, haram işleyenin ve kalbi gafil olanın duası kabul olmaz. Ehl-i sünnet itikadında olmayanın okuması fayda vermez. Hak teâlâ, her şeyi bir sebeple yaratmaktadır. Bir şeye kavuşmak isteyen, o şeyin sebebine yapışmalıdır. Rabbimiz, insana sıhhat, şifa vermek için, dua etmeyi, sadaka vermeyi ve ilaç kullanmayı sebep yapmıştır

DUANIN KABUL OLMASININ SIRLARI

1- Rabbimiz buyuruyor: “Kullarım Sana, Beni sorduğunda (söyle onlara): Ben çok yakınımdır. Bana dua ettiğin vakit dua edenin dileğine karşılık veririm. O halde (kullarım da) benim davetime uysunlar ve bana inansınlar ki doğru yolu bulalar” *(Bakara: 186).*

Bil ki Allah'ı Zülcelal senin nefsinden Sana daha yakındır. Dua ettiğin zaman seni duyar, duanda samimi olman şartıyla yapacağın duayı Kabul eder. Zira duada samimiyet ve ihlas duanın kabulü için en önemli şarttır. Öyle ise duanda samimi olduğunu nasıl bilirsin? Kendine şu soruyu sor: Ben bu dua ile ne istiyorum; Eğer cevabın: Allah'ın rızası ise, o zaman Allah duanı Kabul edecektir. Yok Eğer hedefin insanlara zarar vermek veya tamahkarlık veya dünya sevgisi ise, bu durumda Allah belki duanı Kabul edecektir, fakat ahirette bu duadan bir nasibin olmayacaktır. Gerçek şu ki; Eğer duanda samimi olursan Allah'ın izniyle kabulunu da çabuk bulursun.

2-Her peygamberin Kur'anda kendine has bir duası vardır. Eğer duaların en iyisini (kabule şayan olanını) istiyorsan, o zaman peygamberlerin yaptığı dua ile dua etmen gerekir. Örneğin: Eğer sen darlık, üzüntü ve kederden şikayetçi isen, o zaman Yunus peygamber (a.s.)'in duası ile dua etmen gerekir. O da şudur: **“Senden başka hiç bir ilah yoktur.Seni tenzih ederim. Gerçekten ben zalimlerden oldum”** *(Enbiya: 87).*Bu duayı yaptığın zaman Allah'ın izniyle kabulü de çabuk gelecektir. Çünkü Cenab-I Hak peygamberin bu duasına şöyle icabet etmiştir: **“Bunun üzerine onun duasını kabul ettik ve onu kederden kurtardık. İşte biz müminleri böyle kurtarıyoruz”** *(Enbiya: 88).*Ve Cenab-I Hakk'ın şu ayetine dikkat et: **“İşte biz müminleri böyle kurtarıyoruz”.** *(Enbiya: 88).*Bu ayette de belirtildiği gibi, Eğer sen gerçekten mümin isen Allah duana icabet edip Kabul edecektir.

3- Bir çok kimsenin farkında olmadığı en önemli dualardan biri de, özellikle çocuğu olmayan kimseler için Zekeriya (a.s.)’in yaptığı duadır. O şöyle dua etti: “Rabbim! Beni yalnız bırakma! Sen, varislerin en hayırlısı, (her şey sonunda senindir)”(Enbiya: 89).

Eğer bu duayı inanarak samimiyetle tekrarlayarak dua edersen, bil ki Allah (c.c) senin istediğini sana verecektir. Çünkü Yüce Allah Zekariya peygambere (a.s.) bu dua ile istediğini vermiş ve şöyle buyurmuştur: “**Biz onun da duasını kabul ettik ve ona Yahya’yı verdik; eşini de kendisi için (çocuk doğurmaya) elverişli kıldık**”(Enbiya: 90).

O halde Cenab-ı Hak, peygamberleri için böyle acil bir şekilde dualarını Kabul etmesinin sırrı nedir? Biz ise bazen Allah’a dua ediyoruz, ama dualarımız Kabul olmuyor. Bu sorunun cevabı Allah’ın şu ayet-ı kerimesindedir: “**Onlar (bütün bu peygamberler) , hayır işlerinde koşuşurlar, umarak ve korkarak bize yalvarırlardı; onlar, bize karşı derin saygı içindeydiler**”(Enbiya: 90).

Allah ne büyük hikmet sahibidir. Duanın Kabul olmasının en önemli şartı hayra koşmak ve duada samimi olmaktır. O halde ey mümin kardeşim! Sen de bunu hayatında uygulamalısın.

4- Kronik hastalıklardan kurtulmak için okunacak duanın ne olduğunu biliyor musun? Bu dua Eyyup peygamber (a.s.)’in duasıdır. Kim bu dua ile dua eder ve çokça tekrar ederse Allah (c.c.) Ona şifa verir. Söz konusu Eyyup (a.s.)’in duası şudur: “**Başıma bu dert geldi. Sen, merhametlilerin en merhametlisin**”(Enbiya: 83).

Çünkü Allah’u Zülcelal uzun hastalıktan sonra Eyyup (a.s.)’in duasına icabet etti. Şöyle buyurdu: “**Bunun üzerine biz, tarafımızdan bir rahmet ve kulluk edenler için bir hatıra olmak üzere onun duasını Kabul ettik; kendisinde dert ve sıkıntı olarak ne varsa giderdik ve ona aile efradını, ayrıca bunlarla birlikte bir mislini daha verdik**”(Enbiya: 84).

Şüphesiz ki bugün bizler bu duayı yapmaya her zamankinden daha çok muhtacız. Zira bizleri hastalıkların şerrinden koruyacak ancak Allah’u Azimüşşan’dır. O her şeye kadirdir.

5- Allah’u Zülcelal’e nasıl dua etmeliyiz? Allah (c.c.) peygamberleri hakkında şöyle buyuruyor: “**Onlar umarak ve korkarak bize yalvarırlardı**”(Enbiya: 90). Ayette geçen “er-Rağab” ifadesi: Allah katındaki nimetleri istemek anlamındadır. “er-Rahab” ise: Allahın azabından korkma ve ürkmedir. O halde bizim Allah’a olan duamız şiddetli bir istek ve şiddetli bir korku ile Allah’a yönelik olmalıdır.

Şimdi ey mümin kardeşim, sana soruyorum: Allah’a dua ettiğin vakit; kalbinin Yüce Allah’a yöneldiğini, sonucun ne olursa olsun, sadece Allah’ın rızasını istediğini gerçekten görebiliyor musun? Yoksa kalbin sadece ihtiyaç duyduğun ve istediğin şeye mi yöneliktir? İşte bu nokta duanın Kabul olmasının sırlarından bir sırdır. Allaha dua edip ondan bir şey istediğimiz vakit, Allahın dualarımızı Kabul etmeye kadir olduğunu, yerde ve gökte hiç bir şeyin onu aciz edemeyeceğini hatırlıyor muyuz?

Bunun da ötesinde, Allah’tan bir şey istediğimizde, Allah’ın bu istemiş olduğumuz şeyden daha büyük olduğunu düşünüyor muyuz? Yoksa, bütün dikkatlerimizi Allah’tan dildiğimiz ve ondan istediğimiz şeye mi odaklıyoruz? Bil ki, duanın Kabul olmasının en önemli sırrı, her an yüce Allah’ı hatırlamandır.

6- Duanın Kabul olmasının en önemli şartı, Cenab-ı Hakk’ın huzurunda zelil bir şekilde boyun eğmen ve duan esnasında ona tam bir teslimiyet göstermendir. Teslimiyet ise Allah’tan korkmak demektir. Allah peygamberleri hakkında şöyle buyurdu: “**Onlar, bize karşı derin saygı içindeydiler**”(Enbiya:90).

Bu da duanın Kabul olmasının önemli sırlarından bir sırdır. Allah’a karşı huşu içinde göstereceğin teslimiyet oranında duan Kabul ve icabet görür. Huşu sadece duaya has bir şey değildir. Her zaman kendine şu soruyu sorman gerekir: Namazlarını gerçekten huşu içinde kılıyor musun? Rızkını ararken Allah’tan korkup haramdan sakınıyor musun? Peygamber (s.a.v.), duanın Kabul olması için, mümin kişinin yemesinin, içmesinin niçin helal ve güzel olmasını vurguladığını acaba idrak ediyor muyuz?

Hiç birgün, Sana kötülük yapmış olan bir insanı affetmeyi düşündün mü? Allah rızasını umarak, Sana eziyet etmiş bir kimsenin eziyetine sabretmeyi hiç düşündün mü? Hiç bir gün kendi nefesine: Acaba Allah’ın sevdiği şeyler nelerdir, taki ben o fiilleri işleyeyim ve bu sayede Allah’a yaklaşan salih kullarından olayım diye sordun mu? Elbette bu soruları kendimize sorup üzerinde düşünmemiz gerekir. Böylece bu soruların gereğince amel edip Cenab-I Hakk’a yakın olmamız, bütün iş ve davranışlarımız, hatta düşünce ve hislerimizin tamamı Allah’u Zülcelalin rızası doğrultusunda olmalıdır. Dünyadan bir şey isterken yine Allah rızası için olmalıdır. Bu dünyada Allah’ın seni sevip, senden razı olmasından daha güzel bir şey var mıdır?

Dualar niçin kabul olmaz?

Şartlarına uygunsa dua kabul olur. Hadis-i şerifte: “**Rabbınız kerimdir, kendine açılan eli boş çevirmekten hayâ eder, edilen duayı kabul eder.**” buyuruldu. (Tirmizi)

Duanın kabul olması için bazı hususlara dikkat etmek gerekir. Sebeplere yapışmadan istemek kuru bir temennidir. Hadis-i şeriflerde::

“**Çalışmadan dua eden, silahsız harbe giden gibidir.**” (Deylemi)

Yapılacak işlerden bazıları şöyledir:

Önce günahlara tevbe etmeli, istiğfar okumalı, sadaka vermeli, imanını düzeltmeli, duanın kabul olacağına inanmalı, iki diz üzerine kibleye karşı oturup, duaya başlarken, Sübhane Rabbiyel aliyyil a’lel vehhab demeli, euzü besmele çekip hamd ve salevat okumalı, duayı üçten fazla söylemeli! Kabul olmadı diyerek ümit kesmemeli, kabul olana kadar uzun zaman tekrar etmelidir! (Feraid)

Hadis-i şeriflerde buyuruldu ki:

“**Siz, kabul edileceğine yakînen inanarak, Allah’a dua ediniz. Allahü teâlâyı unutarak, gafletle edilen dua kabul olmaz.**” (Tirmizi)

“Emr-i marufu bırakırsanız dualarınız kabul olmaz.” (Bezzar)

“Bid’at ehlinin duası ve ibadetleri kabul olmaz.” (Deylemi)

“Kızını fâsıkla evlendirenin duası kabul olmaz.” (Şir’a)

Farzları yapmayanın, mesela namaz kılmayanın duası kabul olmaz. Haramlardan sakınmayanın duası kabul olmaz. Ebülleys-i Semerkandi hazretleri, (Haram yiyenin, gıybet edenin ve haset edenin duası kabul olmaz) buyuruyor.

Hadis-i şerifte de, “Duanın kabul olması için, yenilen ve giyilen helal olmalıdır.” buyuruluyor. (Tergib-üs-salât)

İhlâslı ve salih olmaya çalışmalı. Kur’an-ı kerimde mealen buyuruluyor ki: “**İhlâslı olarak dua edin!**” (Mümin. 14, 65)

“**Allahü teâlâ, ancak takva sahiplerinin (salihlerin amellerini, dualarını) kabul eder.**” (Maide. 27)

Evliyayı vesile ederek, dua etmeli. Buhari’deki hadis-i şerifte, duanın kabul olması için, Peygamberleri ve salihleri vesile etmek gerektiği bildirilmektedir. (Hıs-n-ül-hasin)

Mesela silsile-i aliyyenin isimleri okunup onların hürmetine dua edilmeli. Din kardeşine gıyabında dua etmeli. Hadis-i şerifte buyuruldu ki: “**Müminin din kardeşi için, arkasından yaptığı hayır dua kabul olur. Bir melek, Allah bu iyiliği sana da versin der. Meleğin duası reddedilmez.**” (İbni Ebi Şeybe)

Beş vakit namazı doğru ve severek kılmalı ve sonra dua etmeli. Hadis-i şerifte buyuruldu ki: “Beş vakit namazlardan sonra yapılan dua kabul olur.” (Buhari)

“**Allahü teâlâ buyuruyor ki: büyülenmeyen, gününü Allah’ı anmakla geçiren, (Allah’ın razı olduğu işleri yapan) gınahta ısrar etmeyip istiğfar eden, aç doyuran, garibi koruyan, küçüğe merhamet, büyüğe saygı gösterenlerin namazlarını kabul ederim. Böyle bir kimselerin istediklerini veririm, dua ederlerse, dualarını kabul ederim.**” (Darekutni)

“Gizli-açık çok sadaka verin ki rızkınız bollaşsın, yardıma mazhar olasınız ve duanız kabul edilsin.” (İbni Mace)

Allahü teâlâ, duanızı kabul eder. Dua ettim, hâlâ duam kabul olmadı diye acele etmeyiniz! Allah’tan çok isteyiniz! Çünkü kerem sahibinden istiyorsunuz.) (Buhari)

“Kim, Yunus aleyhisselamın balığın karnında iken ettiği duayı okursa, duası kabul olur.” (Tirmizi)

“Birinize dert ve bela gelince, Yunus Peygamberin duasını okusun! Allahü teâlâ onu muhakkak kurtarır. Dua şudur: “La ilahe illa ente sübhaneke inni küntü minezzalimin” (Tirmizi)

“Duasının kabul olmasını isteyen, darda kalanı ferahlandırırsın!” (İbni Ebiddünya)

“İstiğfara devam eden, her türlü sıkıntıdan ve geçim darlığından kurtulur, ferahlığa çıkar, ummadığı yerden rızka kavuşur.” (Nesai)

“Sıkıntılı iken duasının kabul edilmesini isteyen kimse, refahta iken çok dua etsin!” (Tirmizi)

“Sıkıntılı veya borçlu bir kimse, bin kere “La havle ve la kuvvete illa billahil aliyyil azim” derse, Allahü teâlâ işini kolaylaştırır.” (Şir’a)

Her dua kabul olur mu? Kabul edilmeyen dua olur mu?

Günah olmayan ve şartlarına uygun yapılan her dua kabul olur. Allah'ü Teâlâ kendisine açılan eli boş çevirmekten hayâ eder. Cenab-ı Hak: "Bana dua edin, kabul edeyim" buyuruyor. (Mûmin, 60)

Allah'ü Teâlâ, kabul etmese böyle buyurur mu? Ben dua ediyorum; ama kabul olmuyor demek yanlıştır. Onunki de kabul olmuştur. Mesela o kimse bir araba ister de, Allahü teâlâ ona bir ev ihsan edebilir. O, arabayı alamadığı için duam kabul olmadı zanneder. Duası sayesinde başına gelecek büyük bir bela önlenmiş olabilir. Yahut dua sayesinde günahları affedilmiş olur veya ahirette çok büyük ihsanlara kavuşur.

Bu kabul edilme hususu, bir hadis-i şerifte şöyle açıklanıyor: (Meşru olarak dua eden mümin, şunlardan birine muhakkak kavuşur: Kabul olur veya kabul edilmiş bir ibadet sevabı alır ve âhirette büyük nimetlere kavuşur. Günahları affedilir veya iyilikleri artar yahut önlenmesini istediği o kötülüğün bir benzerinden onu kurtarır. O halde dua etmeye devam edin! Allah'ın ihsanı boldur. Dünyada duası kabul olanlar, duası dünyada kabul olmayanlara, ahirette verilen nimetleri görünce, "keşke, bizim de dünyada dualarımız hiç kabul olmasaydı" diyeceklerdir." (Deylemi, Hâkim)

Cenab-ı Hakk'ın Kuran'da bildirdiği dualardan bir kısmı şöyledir: **"Eyüp de; hani o Rabbine çağrıda bulunmuştu: "Şüphesiz bu dert (ve hastalık) beni sarıverdi. Sen merhametlilerin en merhametli olanısın." Böylece onun duasına icabet ettik. Kendisinden o derdi giderdik; ona Katımız'dan bir rahmet ve ibadet edenler için bir zikir olmak üzere ailesini ve onlarla birlikte bir katını daha verdik."** (Enbiya Suresi, 83-84)

"Balık sahibi (Yunus'u da); hani o, kızmış vaziyette gitmişti ki; bundan dolayı kendisini sıkıntıya düşürmeyeceğimizi sanmıştı. (Balığın karnındaki) Karanlıkta içinde: "Senden başka İlah yoktur, Sen Yücesin, gerçekten ben zulmedenlerden oldum" diye çağrıda bulunmuştu. Bunun üzerine duasına icabet ettik ve onu üzüntüden kurtardık. İşte Biz, iman edenleri böyle kurtarıyoruz." (Enbiya Suresi, 87-88)

Zekeriya da; hani Rabbine çağrıda bulunmuştu: "Rabbim, beni yalnız başıma bırakma, sen mirasçıların en hayırlısısın." Onun duasına icabet ettik, kendisine Yahya'yı armağan ettik, eşini de doğurmaya elverişli kıldık. Gerçekten onlar hayırlarda yarışarlardı, umarak ve korkarak Bize dua ederlerdi. Bize derin saygı gösterirlerdi." (Enbiya Suresi, 89-90)

"Andolsun, Nuh Bize (dua edip) seslenmişti de, ne güzel icabet etmiştik." (Saffat Suresi, 75)

Daha evvel de belirttiğimiz gibi dua sadece hastalıktan ya da dünyevi sıkıntılardan, zorluklardan kurtulmak için olmamalıdır. Samimi iman eden bir kişi, her zaman Allah'a dua etmeli ve Allah'tan gelecek her karşılığa razı olmalıdır. Kuran'da pek çok ayetle bildirilen dua ibadetinin, günümüzde bilimsel olarak da faydalarının ispatlanması Kuran'ın mucizevî özelliklerinden biridir. Başka bir ayette duayla ilgili olarak Rabbimiz şöyle buyurmaktadır: Kullarım Beni sana soracak olursa, muhakkak ki Ben (onlara) pek yakıным. Bana dua ettiği zaman dua edenin duasına cevap veririm. Öyleyse, onlar da Benim çağrıma cevap versinler ve Bana iman etsinler. Umulur ki irşad (doğru yolu bulmuş) olurlar." (Bakara Suresi, 186)

DUANIN USUL VE ADABI

Dua basit bir iş değil, yüce Allah'a ibadet etme, O'nu anma ve O'na iman etmenin gereğidir. Bu sebeple duanın makbul olabilmesi için, bir kısım usul, âdâp ve kurallara riayet edilmesi gerekir. Bu usul, adap ve kuralları şöyle sıralayabiliriz:

1-Duaya, Euzü besmele, Allah'a hamd ve Peygambere salat ile başlamalıdır.

2-Duadan önce tevbe ve istiğfar edilmelidir.

3-Esma-i Hüsnâ, Allah'ın güzel isimleriyle dua etmelidir.

4-Mübârek ay, gün ve geceler tercih edilmelidir.

5-Dua, ihlâs ile ve bilinçli olarak yapılmalıdır.

6-Eller semaya açılmalı ve dua sonunda eller yüze sürülmelidir.

7-Kabul olunacağına inanılarak dua yapılmalıdır.

8-Kısıp bir sesle ve yalvarakak dua edilmelidir.

9-Dua tekrar edilmeli, vaz geçmemelidir.

10-Ümit ve korku içinde dua edilmelidir.

11-Meşru şeyler istenmeli, ölçülü olunmalı, aşırı gidilmemelidir.

12-Sadece sıkıntılı zamanlarda değil, her zaman dua edilmelidir.

13-Sadece Allah’a dua edilmeli, başka aracı koymamalıdır.

14-Haddi aşmadan Allah’tan istemek. Haram olan günah olan şeylerde Allah’tan yardım istemek haddi aşmaktır. Allah haddi aşanları sevmez.

1. Duaya Eûzü Besmele, Allah’a Hamd ve Peygambere Salât İle Başlanmalı

Dua öncesinde Müslüman, rûhen ve bedenlen duaya hazır hâle gelmeli, mümkünse abdest alıp kibleye dönülmelidir. (*İbn Mâce, Dua, 13*)

Her hayırlı işte olduğu gibi duaya da eûzü ve besmele çekerek iki rekat namaz kıldıktan sonra başlanmalıdır. Ayet ve hadislerde hayvanın Allah’ın adı anılarak kesilmesi (*En’âm, 18*), besmele ile yenilip içilmesi (*Ebû Davud, Et’ime, 15*), Allah’ın adı ile (*Alâk, 1*) ve eûzü çekerek Kur’ân okunması (*Nahl, 198*) emredilmektedir.

Dua da bir ibadet olduğuna göre, duaya da eûzü ve besmele çekerek başlanmalı, sonra Allah’a hamd ve Peygamberimize salât ve selâm getirilmelidir. Peygamberimiz (s.a.v) duaya, *سُبْحَانَ رَبِّيَ الْعَلِيِّ الْأَعْلَى الْوَهَّابِ* “Yücelerin yücesi ve bağışlayıcı olan Rabbimi, bütün noksanlıklardan tenzih ederim” diyerek başlamış (*Ahmed, IV, 54; Hâkim, Dua, I, 498*) ve “Biriniz dua ettiği zaman, Allah’a hamd ve övgü ile başlasın, sonra Peygambere salât etsin, sonra dilediği duayı yapsın” buyurmuştur. (*Tirmizî, De’avât, 66; Ebû Davud, Salât, 358*)

Sahabeden Hz. Ömer(r.a): “Peygambere salât getirilinceye kadar dua, yer ile gök arasında durur, hiçbir dua O’na yükselmez/kabul olmaz” demiştir. (*Tirmizî, Salât, 347*)

Peygamberimiz (s.a.v); sahabeden Enes bin Malik (r.a)’e, herhangi bir yeri ağrıdığı zaman, şikâyet ettiği yerin üzerine elini koyup besmele ile şöyle dua etmesini tavsiye etmiştir: *“Bismillah, şu çektiğim acının şerrinden Allah’ın gücü ve kudretine sığınırım. Sonra elini kaldı, sonra bu duayı üç beş defa tekrar et.”* (*Ebû Ya’lâ, Zikir ve Dua, No: 1126*)

2. Duadan Önce Tövbe ve İstiğfar Edilmeli

Günah işleyen, haramlardan uzak durmayan bir kulun duası kabul edilmeye lâyık değildir. Peygamberimizin şu hadisi çok dikkat çekicidir. *“Allah yolunda seferler yapmış, üstü başı tozlanmış bir adam, ellerini semaya kaldırarak, ‘Ya Rabbi’ ‘Ya Rabbi’ diye yalvarıyor. Oysa yediği haram, içtiği haram, giydiği haram, gıdası haramdır. Böyle birisinin duası nasıl kabul olur?”* (*Müslim, Zekât, 19*)

Bu itibarla mü’min duaya başlamadan önce günahlarını itiraf edip ihlâs ile Allah’a tövbe etmeli ve affını dilemeli, sonra dua yapmalıdır.

3. Eller Semaya Açılmalı ve Dua Sonunda Yüze Sürülmeli

Peygamber Efendimiz (s.a.v), dua ettiği zaman koltuk altları görünecek kadar ellerini semaya kaldırmıştır. Sahabeden Ebû Mûsâ el-Eş’arî (r.a), “Hz. Peygamber, dua etti ve ellerini kaldırdı. Ben koltuk altlarının beyazlığını gördüm” demiştir. (*Buhârî, De’avât, 22*) Yine sahabeden Enes (r.a.); *“Efendimiz (s.a.v) duada ellerini (semaya) koltuk altlarının beyazı görününceye kadar kaldırırdı”* demiştir. (*İbn Hıbbân, Ed’iye, No: 877*)

Sahabeden Abdullah ibn Abbâs (r.a): Peygamberimizin şöyle buyurduğunu bildirmiştir: *“Allah’tan bir şey istediğiniz zaman avuçlarınızın içi ile isteyin, ellerinizin tersi ile istemeyin ve ellerinizi (dua sonunda) yüzünüze sürün.”* (*Hâkim, De’avât, I, 536*)

Sahabeden Sehl b. Sa’d (r.a); Hz. Peygamber (s.a.v), parmaklarını omuz hizasına kadar kaldırır ve öyle dua ederdi” demiştir. (*Hâkim, De’avât, I, 536*)

H. Ömer (r.a); “Hz. Peygamber, duada ellerini semaya kaldırdığı zaman yüzlerine sürmeden indirmezdi” demiştir. (*Tirmizî, De’avât, 11*)

“Dua ederken mümkünse kibleye dönülür.” (*Buhârî, De’avât, 24*), ellerin içi, avuç açılır, parmaklar omuz hizasına kadar, başı geçmeyecek (*İbn Hıbbân, Ed’iye, No: 878*) ve koltuk altları görünecek şekilde kaldırılır, dua sonunda eller yüze sürülür. Dua esnasında gözler semaya dikilmez. Peygamberimiz (s.a.v): “Birtakım kimseler namaz kılarken ve dua ederken gözlerini semaya kaldırmalarından ya vazgeçerler ya da gözleri kör olur” (*Müslim, Salât, 118*) buyurmuştur.

4. Esmâ-i Hüsnâ İle Dua Edilmeli

Rabbimiz Kur’ân’da; *“En güzel isimler Allâh’ındır. O hâlde O’na o güzel isimler ile dua edin”* (*A’râf, 180*) anlamındaki ayeti ile kendisine, esmâ-i hüsnâ ile dua edilmesini emretmekte ve; *“De ki: İster Allah diye dua edin, ister Rahmân diye dua edin, hangisiyle dua ederseniz (edin) en güzel isimler O’nundur”* (*İsrâ, 110*) anlamındaki ayet ile “Allah” ismi veya “Rahmân” ismi ya da diğer

isimlerinden biri ile dua edilebileceğini bildirmektedir. Hem Kur’ân’da hem de hadislerdeki dua örneklerinde bunu görmekteyiz.

5. İhlâs İle ve Bilinçli Olarak Yapılmalı

Dil ile dua cümlelerini söylerken, zihin başka düşüncelere dalmamalı; insan, bütün varlığı ile Allah’a yönelmeli, bilerek ve isteyerek, ihlâs ve samimiyetle dua etmelidir. “O diridir. O’ndan başka hiçbir ilâh yoktur. O hâlde dini sadece Allah’a özgü kılarak ihlâsla O’na dua edin / ibadet edin. Her türlü övgü, âlemlerin Rabbi Allah’a mahsustur.” (Mü’min, 65; A’râf, 29; Mü’min, 14)

“Kâfirlerin hoşuna gitmese de siz, dini yalnız Allah’a hâlis kılarak O’na dua edin” (Mü’min, 14) anlamındaki ayetler ile (Yunus, 22; Ankebût, 65; Lokman, 32)

“Biliniz ki, Allah gafil bir kalpten gelen duayı kabul etmez” (Tirmizî, De’avât, 66) anlamındaki hadis, duanın ihlâslı ve şuurlu yapılması gerektiğini ifade etmektedir.

6. Kabul Olacağına İnamlarak Dua Edilmeli

Yüce Allah’ın güzel isimlerinden biri “semî’u’d-dua (duaları işiten, kabul eden)”dir. (Âl-i İmrân, 38) Bu itibarla mü’min dualarını Allah’ın kabul edeceğine inanarak yapmalıdır. Nitekim Peygamberimiz (s.a.v); “Kabul edileceğine kesin bir şekilde inanarak Allah’a dua edin” (Tirmizî, De’avât, 66; bk. Hâkim, De’avât, I, 493) tavsiyesinde bulunmuş ve; “Dua ettiğiniz zaman, isteğinizi kesin olarak isteyin. ‘Allah’ım! Dilersen bana ver’ demeyiniz. Çünkü Allah’ı zorlayacak herhangi bir güç yoktur.” (Buhârî, De’avât, 21; Müslim, Zikir, 7; İbn Hıbbân, Ed’ıye, No: 977)

“Biriniz, ‘Allah’ım! Dilersen beni bağışla’, ‘Allah’ım! Dilersen bana merhamet et’ diye dua etmesin. İsteğini kesin olarak istesin. Çünkü O’na engel olacak hiç kimse yoktur.” buyurmuştur. (Ebû Davud, Salât, 358) Bu hadisler, duanın kabul olacağına inanarak yapılması gerektiğini ifade etmektedir.

7. Kısık Bir Sesle ve Yalvararak Dua Edilmeli

Bağırıp çağırarak, yüksek ses ve riya ile değil yalvararak ve kısık bir sesle dua edilmesi , Allah ve peygamberin emridir : لَا يُحِبُّ الْمُعْتَذِرِينَ أَدْعُوا رَبَّكُمْ تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً إِنَّهُ “Rabbimize yalvararak ve içten dua edin. Çünkü O, haddi aşanları sevmez.” (A’râf, 55)

“Rabbini, içinden, yalvararak ve korkarak, yüksek olmayan bir sesle sabah akşam an, gâfillerden olma.” (A’râf, 205)

“Duanda pek bağırma, pek de sesini gizleme, bu ikisinin arasında bir yol tut.” (İsrâ, 110) Hz. Âişe (r.anha) validemiz, bu ayetin, dua hakkında indiğini söylemiştir. (Buhârî, De’avât, 16) Sahabeden Ebû Musa el-Eş’arî (r.a) der ki: Allah Resûlü ile birlikte bulunduğumuz bir seferde, tepelere çıktıkça, derelere indikçe yüksek sesle tekbir ve tehlîl getiriyorduk. Bunun üzerine Hz. Peygamber; “Ey İnsanlar! Kendinizi yormayınız. Çünkü sizler sağır ve uzaktaki birine değil, her an sizinle olan, her şeyi duyan Allah’a dua ediyorsunuz” buyurarak bizi uyardı. (Buhârî, Cihâd, 131; Müslim, Zikir, 44, Dua, 44)

Hasan el-Basrî (r.a): “İçten gizlice yapılan dua açıktan yapılan 70 duaya denktir” demiştir. (Abdürrezzak, Dua, No: 19645)

Yüksek sesle bağırarak dua etmek adaba da uygun değildir . Çünkü, وَهُوَ مَعَكُمْ أَيْنَ مَا كُنْتُمْ “Nerede olursanız olun Allah sizinle beraberdir” (Hadîd, 4; Mucâdele, 7; Şu’arâ, 62) anlamındaki ayet ile; “Beni zikrettiği ve dudaklarını benim için hareket ettirdiği zaman ben kulumla beraberim.” (Hâkim, De’avât, I, 496) وَأَنَا مَعَهُ إِذَا دَعَانِي “Bana dua ettiği zaman ben onunla beraberim” (Müslim, Zikir, 19) anlamındaki kutsî hadislerde beyan edildiği gibi biz nerede olursak olalım Allah bizimle beraberdir.

Allah, bizim kısık sesle bile olsa yaptığımız duaları duyar , hatta; وَنَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْ حَبْلِ الْوَرِيدِ “Biz insana şah damarından daha yakınız” (Kâf, 16) anlamındaki ayette bildirildiği gibi O, bize bizden, şah damarımızdan da yakındır. Yüce Allah, Zekeriya peygamberin, “Hani o, Rabbine gizli bir sesle yalvarmıştı” (Meryem, 3) şeklinde dua ettiğini bildirerek bize nasıl dua edeceğimizi haber vermektedir. Bu itibarla, duada bağırıp çağırma, süslü olsun ve beğenilsin diye yapmacık hareketlerde bulunmak doğru değildir.

Duayı sessizce ve yalvararak yapmak, ihlasın gereğidir. Yüksek sesle yapılan duaya, riya karışabilir. Bu sebeple Hanefî bilginler, namazda Fatiha sonunda “âmin” kelimesini sessiz söylemenin daha fazîletli olduğu içtihadında bulunmuşlardır.

Dualar, ibadet şuuruyla, dinî vakar ve ölçülere uygun olarak yapılmalıdır. Gösterişe düşkün, dinî şurudan mahrum birtakım kişileri memnun etmek için, mana yavanlığı taşıyan, tumturaklı ifadelerle hüner göstermeye girişmek, duanın amacına ve ruhuna aykırıdır. Kur’ân ve Sünnet’te yer alan dualar, kapsamlı ve veciz sözler tercih edilmeli, tekellüf, kafiye ve seci yapmaktan kaçınılmalıdır: “Allah’ın Resûlü (s.a.v), dualarda veciz ve kapsamlı sözler ile dua etmeyi tercih eder, bunların dışındakileri terk ederdi.” (Ebû Davud, Salât, 358)

Hız. Âişe(r.anha) validemiz; “Secili, kafiyele sözlerle dua etmekten sakın” demiş, aşıhap ve peygamberin bunu kerih gördüğünü bildirmiştir. (*İbn Hıbbân, Ed’ıye, No: 979; bk. Buhârî, Dua, 19*)

8. İsrarla Dua Edilmeli

Mü’min, yüce Allah’tan isteğinde ısrarlı olmalı, isteğim yerine gelmedi diye duadan vazgeçmemelidir. Sahabeden Abdullah ibn Mes’ûd (r.a), Peygamberimiz (s.a.v)’in; “**Dua ettiğı zaman üç sefer tekrar eder ve bir şey istediğı zaman yine üç sefer tekrar ederdi.**” demiştir. (*Müslim, Cihâd, 107*)

Peygamberimiz, “Şüphesiz ki Allah, ısrarla dua edenleri sever” (*Beyhakî, Şu’abü’l-îmân, er-Ricâ Minallah, No: 1108*) anlamındaki sözleri ile ısrarla dua eden Allah’ın sevdiğini bildirmiştir. Peygamberimiz (s.a.v); “Rabbime dua ettim de kabul edilmedi, diyerek acele etmediğiniz sürece Allah dualarınızı kabul eder.” (*Buhârî, De’avât, 22; Müslim, Zikir, 92*) anlamındaki hadisi ile ısrarla dua edilmesini tavsiye etmiş ve “**Koltuk altları gözükecek kadar ellerini kaldırıp dua eden hiçbir kul yoktur ki acele etmediğı sürece Allah ona istediğini vermiş olmasın**” buyurmuş, aşıhabın, “**Ey Allah’ın elçisi! Duanın acelesi nasıl olur?**” şeklindeki sorusuna, “**İstedim, istedimde Allah hiçbir şey vermedi demektir**” diye cevap vermiştir. (*Tirmizî, De’avât, 133*)

Sahabeden Ebû’d-Derdâ(r.a); “**Kim çok dua ederse, onun duası daha çok kabul olur**” (*Abdürrezzak, Dua, No: 19644*) demiştir. Dua ettikten sonra sonucu Allah’a havale etmek gerekir. Allah, kulunun istediğini hemen verebileceğı gibi, daha sonra da verebilir veya kulun isteğı, kendisi için hayırlı değildir, ona daha hayırlı olanı verir veya mükâfatını ahirete bırakır. (*Tirmizî, De’avât, 133*)

9. Ümit ve Korku İçinde Dua Edilmeli

İnsan, dua ederken, Allah’a karşı saygı ve azabından korku içinde bulunmalı, aynı zamanda istekli ve ümitli olmalıdır. Yüce Allah; “**Korkarak ve umarak O’na dua edin. Muhakkak ki Allâh’ın rahmeti, sözünü ve işini en iyi bir şekilde yapan mü’minlere yakındır**” (*A’raf, 56*) buyurmakta, ümit ve korku içinde dua edenleri övmektedir: “**Onlar (mü’minler); yanları yataklardan uzaklaşırlar (gece kalkarlar), korkarak ve umarak Rablerine dua ederler ve kendilerine verdiğimiz rızıktan hayır için harcarlar.**” (*Secde, 16*)

Bu ayette, kendilerine Allah’ın ayetleri hatırlatıldığı zaman derhal boyun eğen, secdeye kapanan, Allah’a hamd eden, O’nu noksan sıfatlarından tenzih eden ve asla kibirlenmeyen mü’minlerin, gece kalkıp korku ve ümit ile dua ettikleri (*Secde, 15*) bildirilerek övülmektedir.

“**Onlar (Zekeriya ve Yahya peygamberler); gerçekten hayır işlerinde yarışır, (rahmetimizi) umarak ve (azabımızdan) korkarak bize dua ederlerdi. Onlar bize derin saygı duyan kimselerdi.**” (*Enbiyâ, 90*)

Bu ayette iki seçkin peygamberin, Allah’ın rahmetini umarak ve azabından da korkarak dua etmeleri övülmektedir. Mü’minlerin bu şekilde dua etmelerine de işaret edilmektedir.

Zikrettiğimiz üç ayette dua ederken insanın içinde bulunması gereken tavrı ifade eden dört kavram dikkati çekmektedir: “**Havf**”, “**tama**”, “**rağab**” ve “**raheb**”.

“**Havf**”: “**Bilinen veya hissedilen bir işareten dolayı irkilmek, bir tehlike karşısında ne olacağı endişesi içinde olmak**” (*Râğıb, s.161*), “**gelecekte hoşlanmadığı bir şeyle karşılaşma düşüncesiyle kalbin yanıp üzülmesi**” demektir. (*Gazâlî, IV, 286*)

Dua ederken korkmaktan maksat ise; günahından dolayı istediğı şeyi hak etmeme düşüncesiyle duanın kabul edilmemesi endişesini taşımaktır. (*Beydâvî, II, 569*)

“**Tama**”: “**Allah’ın lütfu, ihsanı ve merhametinin çokluğu sebebiyle duanın kabul edileceğini ummak, istediğinin verileceğinden ümitvâr olmaktır.**” (*Beydâvî, II, 569*)

“**Rağab**”: “**Yaptığı duanın kabul edileceğini, isteğinin verileceğini kuvvetle ümit etmek ve Allah’a yönelmek demektir.**” (*Beydâvî, IV, 277*)

“**Raheb**”: “**Günahları sebebiyle ilâhî azaptan ve duasının reddedilmesinden korkmak demektir.**” (*Beydâvî, IV, 277*) Rağab ve raheb ile havf ve tama’ aynı anlamı ifade eder. (*Nesefî, IV, 277*) Bu dört kavram; her iş ve görevde olduğu gibi dua ederken de mü’minin korku ile ümit arasında bulunması (*beyne’l-havfi ve’recâ*) gerektiğini ifade etmektedir.

Ayrıca birinci ayette dua eden kimsenin “**muhsin**”, ikinci ayette Allah’ın verdiği rızıktan **infak eden**, üçüncü ayette ise Allah’a saygı gösteren ve boyun eğen (**hâşi**) olması gerektiğine de vurgu yapılmaktadır. Mü’min, ilâhî azaptan korku içinde bulunmakla birlikte yaptığı duayı Allah’ın kabul edeceği inancı ve düşüncesini taşımalıdır . Çünkü yüce Allah , Kur’ân’da, رَحْمَتِي وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ “**Rahmetim her şeyi kaplamıştır**” (*A’raf, 156*), bir kutsî hadiste ise, سَبَقَتْ رَحْمَتِي غَضَبِي “**Rahmetim gazabımı geçmiştir**” buyurmuştur. (*Beyhakî, Şu’abü’l-îmân, er-Ricâ Minallah, No: 1037*)

Peygamberimiz (s.a.v), mü'minlerin Allah hakkında iyi zanda bulunmalarını tavsiye etmiştir : **“Ey insanlar! Âlemlerin Rabbi hakkında iyi zanda bulunun, çünkü Rab, kulunun zannı üzeredir.”**(Beyhakî, Şu'abü'l-îmân, er-Ricâ Minallah, No: 1012) Bir kutsi hadiste yüce Allah ; عَبْدِي بِي وَأَنَا مَعَهُ إِذَا دَعَانِي أَنَا عِنْدَ ظَنِّ **“Ben, kulumun bana olan zannı üzereyim ve beni andığı zaman ben onunla beraberim”** (Müslim, Zikir, 19) buyurmaktadır. Çünkü Peygamberimizin beyanı ile حُسْنُ الظَّنِّ مِنْ حُسْنِ الْعِبَادَةِ ; **“İyi zanda bulunmak, ibadetin güzelliğindendir.”**(Beyhakî, Şu'abü'l-îmân, er-Ricâ Minallah, No: 1018) Bu itibarla mü'min dua ettiği zaman, Allah'ın duasını kabul edeceğini ve isteğini yerine getireceğini düşünmeli ve inanmalıdır.

10. Meşru Şeyler İstenmeli, Ölçülü Olunmalı, Aşırı Gidilmemeli

İşlenmesi ve istenmesi dinimizce günah sayılan konularda dua edilmemelidir . Çünkü bu tür dualar kabule şayan olmaz . Peygamberimiz (s.a.v), şöyle buyurmuştur : لَا يَزَالُ يُسْتَجَابُ لِلْعَبْدِ مَا لَمْ يَدْعُ بِإِثْمٍ أَوْ **“Kul, günah talep etmedikçe veya sıla-i rahmin kopmasını istemedikçe duası icâbet görmeye (kabul edilmeye) devam eder.”** (Müslim, Zikir, 25; İbn Hübân, Ed'ıye, No:881, 976)

Dinin haram kıldığı ve yapılması günah olan şeylerin elde edilmesini istemek, Allah'a saygısızlıktır. Allah'ın bizden yapılmamasını istediği şeyi Allah'tan istemek edep dışına çıkmak, haddi aşmaktır. Allah, aşırı gidenleri ve haddi aşanları sevmez(Bakara, 190).

Resûlullah (s.a.v), buyurmuştur ki: **“Bazı toplumlar duada aşırı gidecekler, sınırı aşacaklardır, siz onlardan olmaktan sakının.”**(Ebû Davud, Salât, 358)

Duada haddi aşmak; duanın usul ve adabına uymamak, istenmeyecek şeyleri istemek, dînen haram ve yasak olan şeyleri istemek, haram konusunda meselâ oynayacağı kumarda, yapacağı hırsızlıkta, işleyeceği cinayette veya herhangi bir kötülükte Allah'ın yardım etmesini istemek, yüksek sesle, bağıra bağıra dua etmek veya tekellüfte bulunmak şeklinde sözde olur veya insanlara zarar vermeyi ve kıtlık olmasını istemek gibi meşru olmayan şeyler için dua etmek veya sebeplere yapışmadan zafer kazanmayı veya çalışmadan zengin olmayı istemek veya günah işlemeye ısrarla devam ettiği hâlde Allah'tan isteklerde bulunmak gibi duanın içeriğinde olur. Hem söz hem de içerikte haddi aşmak dua adabına uygun değildir, duanın kabul edilmemesinin sebebidir.

11. Sadece Sıkıntılı Zamanlarda Değil, Her Zaman Dua Edilmeli

Her insan bir derde, bir sıkıntıya, bir belaya uğradığı zaman Allah'a sığınır, O'na dua eder. Böyle sıkıntılı zamanlarda gönüller bütünüyle Allah'a açılır, samimiyetle ve candan dua edilir. Allah da bu duaları kabul eder. Nitekim bir hadiste Peygamberimiz (s.a.v); **“İki dua reddedilmez veya reddedilmesi çok nadir olur: (Bunlar) ezan okunduğu esnada ve sıkıntı zamanlarında yapılan duadır”** (Ebû Davûd, Edeb, 41) buyurmuştur.

Ancak sadece darlıkta, sıkıntıda veya bir korku, kaza ve felâketle karşı karşıya gelindiği zaman değil varlıklı ve sağlıklı zamanlarda, huzur ve rahatlığın hüküm sürdüğü anlarda da dua edilmelidir. Kişi sıkıntıya, darlığa ve zorluğa karşı sabır ve dua ile ayakta kalmaya çalıştığı gibi, nimetlere kavuşması durumunda da şükredip dua etmelidir. Peygamberimiz (s.a.v); **“Sıkıntılı ve musibete uğradığı zamanlarda Allah'ın duasını kabul etmesini isteyen kimse, rahat zamanlarında çok dua etsin.”**(Tirmizî, De'avât, 9)

“Rahatlık zamanlarında Allah'a yönel, O'nu tanı ve O'na dua et ki sıkıntılı zamanlarda da Allah sana yönelsin, seni tanısın ve sana yardım etsin” buyurmuştur.(Beyhakî, Şuabü'l-îmân, er-Ricâ Minallah, No:1139)

Sadece sıkıntılı zamanlarda dua etmek doğru olmadığı gibi dua edip sıkıntı geçtiğinde ettiği duayı ve sıkıntılarını unutmak, iman ve ibadetten yüz çevirmek de doğru değildir. Bu hususu yüce Allah, Kur'an'da şöyle ifade etmektedir: **“İnsana bir zarar dokundu mu, hemen içtenlikle Rabbine yönelerek O'na dua eder. Sonra (Rabbi) ona kendisinden bir nimet verdi mi; önceden O'na yaptığı duayı unuttur da, O'nun yolundan saptırmak için Allah'a eşler koşmaya başlar...”** (Zümer, 8)

“İnsana bir zarar dokunduğu zaman bize dua eder. Sonra, kendisine tarafımızdan bir nimet verdiğimiz vakit; ‘Bu, (benim) bilgim sayesinde bana verildi, der. Hayır, o bir imtihandır, fakat çokları bilmiyorlar.” (Zümer, 49)

“İnsana bir zarar dokunduğu zaman, yanı üzere yatarken yahut otururken ya da ayakta iken bize dua eder; ama biz onun darlığını açıp kaldırıncaya sanki kendisine dokunan bir darlıktan ötürü bize hiç dua etmemiş gibi hareket eder. İşte aşırı gidenlere, yaptıkları iş böyle süslü gösterilmiştir.” (Yûnus, 12)

“Gemiye bindikleri zaman, dini yalnız Allah'a hâlis kılarak O'na dua ederler. Fakat (Allâh) onları salimen karaya çıkarınca hemen (O'na) ortak koşarlar.”(Ankebût, 65)

“İnsanlara bir zarar dokundu mu, Rablerine yönelerek O’na yalvarırlar. Sonra (Rableri), onlara kendinden bir rahmet tattırınca, hemen onlardan bir grup, Rablerine ortak koşarlar.”(Rûm, 33)

“(Denizde) onları, gölgeler gibi dalgalar sardığı zaman, dini yalnız kendisine has kılarak Allah’a dua ederler. Fakat O, onları kurtarıp karaya çıkarınca içlerinden bir kısmı iktisâd eder (Allah’a yönelmeyi kısar, gevşetir); zaten bizim ayetlerimizi (öyle) nankör gaddarlardan başkası inkâr etmez.” (Lokmân, 32)

“İnsan hayır istemekten usanmaz (dâima malının artmasını diler). Ama kendisine bir şer dokundu mu hemen üzüldür, ümitsiz olur.”(Fussilet, 49)

“İnsana bir nimet verdik mi yüz çevirir; yan çizer. Ona bir şer dokundu mu yalvarıp durur.” (Fussilet, 51)

“Denizde size bir sıkıntı (boğulma korkusu) dokunduğu zaman O’ndan başka bütün yalvardıklarınız kaybolur (artık o zaman, Allah’tan başka kimseden yardım istemezsiniz. Çünkü O’ndan başka sizi kurtaracak kimse yoktur.) Fakat (O) sizi kurtarıp karaya çıkarınca yine (Allâh’ı bir tanımaktan) yüz çevirirsiniz. Gerçekten insan nankördür.”(İsrâ,67)

Bu ayetler, insanların genel psikolojisini ve insanın fitratında olan din duygusunu, Allah inancını, duaya olan ihtiyacını, hayır dua etmekten usanmadığını, darlık zamanlarında herkesin dua ettiğini, duanın ayakta, otururken ve yatarken yapılabileceğini, nimete kavuşunca bir kısım insanın nankörlük ettiğini, bir musibete uğrayınca dua edip durduğunu ve ümitsizliğe kapıldığını, nimete kavuşunca yüz çevirdiğini, ilâhî iradeye uygun olmayan davranışlar sergilediğini, hatta bir kısmının Allah’a ortaklar koştüğünü, küfre saplandığını ifade etmektedir. Bu tür insanlar; kınanmakta, darlıkta ve bollukta, rahatlık ve sıkıntılı her zaman Allah’a dua edilmesi, dua kabul edilip maksada erdikten sonra duanın terk edilmemesi gerektiğine işaret edilmektedir.

12. Sadece Allah’a Dua Edilmeli

Dua, sadece Allah’a yapılmalı, araya başka araçlar sokulmamalıdır . Her namazda okuduğumuz Fatiha sûresinde , إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ “Sadece Sana ibadet eder, sadece Senden yardım dileriz” diyerek bunu dile getiriyoruz. Yüce Allah, bize şah damarımızdan daha yakındır.(Kâf, 16)

. Bakara sûresinin 186. ayetinde yüce Allah, şöyle buyurmaktadır: **“Kullarım sana beni sorarlarsa, gerçekten Ben onlara yakınum. Bana dua edenin duasını kabul ederim.”**Kur’ân’da duanın sadece Allah’a yapılması önemle vurgulanmıştır.

Allah’tan başkasına, putlara veya kendilerine mutlak nitelikler izafe edilen başka yaratıklara dua ve ibadet edilmesi Kur’ân’da kesinlikle yasaklanmıştır.

“Gerçek dua ancak O’nadır. O’ndan başka yalvardıkları ise onların isteklerine ancak, ağzına ulaşmayacağı hâlde, ulaşsın diye avuçlarını suya uzatan kimsenin isteğine suyun cevap verdiği kadar cevap verirler.”(Ra’d, 14)

“Öyle ise sakın Allah ile beraber başka bir ilâha yalvarma, sonra azaba uğrayanlardan olursun.”(Şu’arâ, 213)

İnsan her isteğini sadece Allah’tan istemelidir. Peygamberimiz (s.a.v);“Bir şey istediğin zaman Allah’tan iste, bir yardım talebinde bulunduğun zaman Allah’tan yardım talep et” buyurmuştur. (Beyhakî, Şuabü’l-İmân, er-Ricâ Minallah, No: 1075)

“Allah, kuluna kâfi değil mi?”(Zümer, 36)

Allah’ı bırakıp da zararı ve faydası dokunmayan, hatta zararı faydasından çok olan varlıklara dua edenler (putlardan, türbelerden, ölülerden yardım isteyenler, medet umanlar) şu ayetlerde kınanmaktadır: **“Allah’ı bırakıp da kendine ne zarar, ne menfaat veremeyecek şeylere yalvarır. İşte derin sapıklık budur.” (Hac, 12)**

“Zararı, faydasından daha yakın olana yalvarır. (O), ne kötü bir yardımcı ve ne kötü bir arkadaştır!”(Hac, 13)

“Allah’ı bırakıp da kıyâmet gününe kadar kendisine cevap veremeyecek şeylere yalvarandan daha sapık kim olabilir? Oysa onlar, bunların yalvardıklarından habersizdirler.”(Ahkâf, 5)Bu ayetler; hem sadece Allah’a dua edilmesi gerektiğini, hem de Allah’tan başkasına yapılacak duaların günah olduğunu ve boşa gideceğini ifade etmektedir.

Allah’u Azimüşşana duada tevessülle yalvarmak, merâmını Cenâb-ı Hakk’ın sevdikleri hürmetine O’na arz ederek duâya makbûliyet kazandırmak caizdir. Yoksa Hak Teâlâ’nın sâlih kullarına kudsiyyet atfetmek değildir.

İmâm Mâlik (r.a):"Dileklerinizde Rasûlullâh (s.a.v)i vesîle edininiz!." buyurur.

İmâm Cezerî (k.s) da:“Duâlarınızın kabulü için peygamberler ve sâlih kişileri vesîle ittihâz ediniz!..” buyurmaktadır.

Sahâbe-i kirâmdan Osman bin Huneyf (r.a)'ın rivâyet ettiği bir hadîs-i şerîf şöyledir:

Bir âmâ Rasûlullâh (s.a.v) Efendimiz'e gelerek: **"Yâ Râsûlallâh! Allâh'a yalvar da gözümdeki hastalığı gidersin! Gözümün kör olması bana çok zor geliyor!.."** dedi.

Efendimiz(s.a.v): **"Dilersen sabret, bu senin için daha hayırlıdır."** buyurdu.

Âmâ ise: **"Yâ Rasûlallâh! Beni elimden tutup götürcek kimsem yok. Bu hâl bana çok meşakkat veriyor. Lütfen gözlerimin açılması için duâ ediniz!"** deyince Peygamber Efendimiz (s.a.v) şöyle buyurdu:

"Git abdest al! Sonra iki rek'at namaz kıl! Ardından da şöyle duâ et:'Allâh'ım! Rahmet peygamberi olan Nebin Muhammed'le (O'nun hürmetine) Sen'in zâtından diliyor ve Sana yöneliyorum... Yâ Muhammed! İhtiyâcımın verilmesi için seninle Rabbime yöneliyorum!.. Allâh'ım! O'nu bana, şefaâtçi kıl!.." (Tirmizî, Deavât, 118; Ahmed b.Hanbel, Müsned, IV. 138)

Hâkim'in rivâyetinde, ayrıca âmânın gözü görür bir hâlde ayağa kalktığı ziyâdesi de bulunmaktadır. (Hâkim, Müstedrek, I, 707-708)

Öte yandan Rasûlullâh (s.a.v)'in de kendi duâlarında çoğu zaman:“Peygamberinin ve benden evvelki peygamberler hakkı için (dileğimi kabul eyle!)” cümlesini zikrettiği rivâyet edilmiştir. (Heysemî, Mecmau'z-Zevâid, IX, 257)

Diğer bir hadîs-i şerîflerinde Habîb-i Ekrem (s.a.v) Efendimiz şöyle buyurmuşlardır: **"Âdem (a.s) cennetten çıkarılmasına sebep olan zelleyi işlediğinde, hatâsını anlayıp: " Yâ Rabbî! Muhammed hakkı için Sen'den beni bağışlamanı istiyorum." dedi. Allâh'u Teâlâ: " Ey Âdem! Henüz yaratmadığım hâlde Muhammed'i sen nereden bildin?" buyurdu.**

Âdem (a.s):"Yâ Rabbî! Sen beni yaratıp bana rûhundan üflediğinde başımı kaldırdım, arşın sütunları üzerinde "Lâ ilâhe illâllâh, Muhammedü'r-Rasûlullâh" cümlesinin yazılı olduğunu gördüm. Bildim ki Sen, zâtının ismine ancak yaratılmışların en sevimlisini izâfe edersin!" dedi.

Bunun üzerine Allâh Teâlâ: " Doğru söyledin ey Âdem! Hakîkaten o, bana göre mahlûkâtın en sevimlisidir. Onun hakkı için bana duâ et. (Mâdem ki duâ ettin), Ben de seni bağışladım. Şâyet Muhammed olmasaydı seni yaratmazdım!" buyurdu." (Hâkim, Müstedrek, II, 672)

Diğer taraftan İslâmî an'anede duâ, hamdele ve salveyle başlayıp yine onlarla nihâyete erdirilir. Salve, Peygamber (s.a.v) hakkında Cenâb-ı Hakk'a bir duâ ve niyâzdır. Peygamberimiz için yapılan duânın (salavâtın) reddedilmeyip kabul edileceği yolunda bir inanış ve kanaat mevcuttur. Duâlarımızın başını ve sonunu salât ü selâm ile süslemek de bu gerçekten kaynaklanmaktadır. Böylece iki makbûl ve kabulü muhakkak olan duânın arasına kendi duâlarımızı sıkıştırmak, onların da kabulünü sağlamak düşüncesiyledir.

13. Esmâ-i Hüsnâ, Salih Amel ve Hayırlı İşler Vesile Edilmeli

Mü'min, duanın kabul olması için Allah'ın güzel isimlerini , işlediği sâlih ve hayırlı amelleri vesile etmelidir . Bunun örnekleri hadislerde vardır . Meselâ Peygamberimiz (s.a.v), kızı Fatıma'ya akşam ve sabah şu duayı yapmasını tavsiye etmiştir : **كَاسْتَعِيْثُ اَصْلَحَ لِيْ شَاْنِيْ كُلُّهُ وَ لَا تَكْلِبْنِيْا حَيَّ يَا قَيُّوْمُ بِرَحْمَتٍ : "Ey yaşayan, diri, canlı, ölümsüz, ezeli, ebedî ve zatı ile kaim olan, her şeyin varlığı kendisine bağlı, uykusu ve uyuklaması olmayan, varlıkları yöneten, koruyan ve ihtiyaçlarını üstlenen Allah'ım! Rahmetin sebebiyle senden yardım istiyorum. İşlerimin hepsini ıslah eyle, göz açıp kapayıncaya kadar beni nefsiime bırakma."** (Ebû Ya'lâ, Zikir ve Dua, No: 914)

Bu hadiste, Cenab-ı Hakk'a iki güzel ismi ile hitaptan sonra “rahmeti” vesile edilmiştir.

Geçmiş ümmetlerden üç kişi yaya olarak yolculuğa çıkarlar. Yolda şiddetli bir yağmura yakalanırlar. Yağmurdan korunmak için dağdaki bir mağaraya sığınır. Dağdan bir taş yuvarlanır ve gelip mağaranın girişini tamamen kapatır. Birbirlerine; çıkışımızı taş kapattı, izimiz kayboldu, burada olduğumuzu Allah'tan başka hiç kimse bilmiyor, kurtuluşumuz ancak dua ile olur, bu sebeple en güvendiğiniz sâlih bir amelinizi vesile ederek dua edin, belki Allah bir kurtuluş yolu var eder, derler.

Biri şöyle dua eder: “Allah'ım! Bildiğin gibi benim yaşlı bir annem-babam vardı. Bir de eşim ve küçük çocuklarım. Her gün çocuklarımdan önce anne-babama süt içirirdim. Bir gün biraz geç kaldım, süt içirmek için anne-babamın yanına geldiğimde, onlar uyuyorlardı. Onları uyarmaya kıyamadım, uyanmalarını bekledim. Bu arada çocuklarım ayaklarıma dolanıyor, karınlarının acıktığını söylüyorlardı. Ben önce âdetim üzere sütü anne-babama içirmek istiyordum. Sabaha kadar başlarında bekledim, nihayet uyandılar ve onlara sütlerini içirdim. Allah'ım! Bildiğin gibi bunu ben sırf Senin rahmetini ve rızanı elde etmek için ve azabından korktuğum için yaptım, bizi sıkıntıdan kurtar.” Bu

dua üzerine mağaranın girişindeki kaya bulunduğu yerden biraz hareket eder, ışık görünür ve gökyüzünü görürler.

İkinci kişi şöyle dua eder: “Allah’ım! Bildiğin gibi amcamın bir kızı vardı, ben onu çok seviyordum, ona âşık olmuştum. Onunla birlikte olmak, ondan murat almak istedim, kabul etmedi. Muradıma erebilmek için yüz dinar para verdim. Bu parayı elde etmek için çok çalışmış, çok yorulmuştum. Tam ilişkide bulunacağım bir anda bana, ‘Ey Allah’ın kulu! Allah’tan kork, nikâhsız Allah’ın mührünü açma (kızlığını bozma)’ dedi. Ben de vazgeçtim. Allah’ım! Biliyorsun ki bunu ben sırf Senin rahmetin ve rızanı elde etmek için ve azabından korktuğum için yaptım, bizi sıkıntıdan kurtar, bize semayı göster.” Bu dua üzerine mağaranın girişindeki kaya biraz daha bulunduğu yerden hareket eder, ışık iyice görünür.

Üçüncü kişi de şöyle dua eder: “Allah’ım! Ben bir ölçek pirinç karşılığında bir işçi çalıştırmıştım, iş bitince ücretini vermek istemiştım ancak ücretini almamıştım. Ben de bu pirinci ektim, ürününü biriktirdim, nihayet ürünleri satıp parası ile sığır ve koyun aldım. Bir zaman sonra işçi geldi ve bana ‘ey Allah’ın kulu! Allah’tan kork, bana zulmetme, ücretimi ver’ dedi. Ben de, ‘Bu sığırları ve davarları çobanlarıyla birlikte al, bunlar senin ücretin’ dedim. Bana, ‘Allah’tan kork ve benimle alay etme’ dedi. Ben de ‘Alay etmiyorum, bütün bu mallar senin’ dedim. İsteseydim, sadece bir ölçek pirincini verirdim. Allah’ım! Sen de biliyorsun ki ben bunu rahmetini elde etmek için ve azabından korktuğum için yaptım. Şu mağaranın kapısını bütünüyle bize açiver.” Bu duanın üzerine taş mağaranın ağızından tamamen uzaklaşır ve mağaradan kurtulurlar. (*İbn Hıbbân, Ed’ıye, No; 897, 971; Müslim, Zikir ve Dua, 100; Buhârî, Muzâraa, 11*)

Üç kişinin başına gelen bu olay, günümüzde olsa, bu kişilerin yanlarında cep telefonu bulunsa ve çekse, bulundukları yeri de bilseler, yakınlarına telefon edip kendilerini kurtarmalarını isteyebilirler. Olayın kahramanları için o gün böyle bir imkân yoktur. Şiddetli yağmur yağdığı için iz sürmek suretiyle kendilerine ulaşma imkânı da kalmamıştır. Bedensel güçleri ile kurtulmaları da mümkün değildir. Allah’ın yardımından başka çareleri kalmamıştır. Allah’a dua etmeye karar verirler. Dualarının kabul olması için Allah rızası için yaptıkları bir ameli, işi veya sırf Allah korkusu ile terk ettikleri bir fiili vesile ederek dua ederler. Her üç fiil de kul hakkı ile ilgilidir. Birinci, annesinin hizmeti her şeyin üstünde tutmakta, bunu herhangi bir dünyevî çıkar için değil Allah rızası için yapmaktadır. İkincisi çok arzu ettiği bir isteğine kavuşur, son anda Allah’a olan saygı ve korkusu ağır basar, bir haramı bu yüzden terk eder. Üçüncüsü çalıştırdığı bir işçinin emeğini zayı etmez, değerlendirir, çoğaltır ve hak sahibine verir. Her üç davranış da takdire değer niteliktedir, Allah’a iman ve ahlâk ön plana çıkartılmış, nefse yenik düşülmemiştir. Bu asil davranışlar vesile edilerek dua edilmiş, Allah da kabul etmiştir.

Biz bu hadisten, kabul olmasını istediğimiz bir duada sırf Allah için yaptığımız amelleri vesile ederek dua edebileceğimizi öğreniyoruz. Allah’ın güzel isimleri ve böyle sâlih ameller vesile edilebilir; ancak türbelere, çalılara bez bağlamak, mum yakmak, adakta bulunmak ve benzeri davranışlar dînen doğru olmadığı gibi bir faydası da olmaz, hatta bu tür davranışlar, inanca bile zarar verebilir.

14. Dua Sonunda “Âmin”, “Duamı Kabul Et”

Peygamber (s.a.v) Efendimize Salât ü Selâm Getirilmeli ve Fâtiha Sûresi Okunmalı Dua bitiminde “âmin” ve “Ya Rabbi! Duamı kabul et” (*İbrâhim, 40*) denilmeli,

“Biriniz ‘âmin’ dediği zaman gökteki bir melek de ‘âmin’ der. İkisinden biri diğerinin ‘âmin’ demesine denk gelirse geçmiş günahları bağışlanır” (*Hemmâm b. Münebbih, Sahîfetü Hemmâm, No: 10*) anlamındaki hadis, dua sonunda “âmin” demenin önemini ortaya koymaktadır.

Fâtiha sûresinin ilk ayetlerinde yüce Allah’ın nitelikleri bildirildikten sonra dua ayetleri gelmektedir : “Rahmân ve Rahîm olan Allah’ın adıyla” “Hamd (her türlü övgü), âlemlerin Rabbi Allah’a mahsustur .” “O , rahmândır ve rahîmdir .” مَالِكِ يَوْمِ الدِّينِ “Din (cezâ ve mükâfât) gününün sâhibidir.” يَرْئَاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ “(Yâ Rabbi!) Ancak sana kulluk eder , ancak Senden yardım isteriz !” صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ “Nimet verdiğin kimselerin yoluna. Kendilerine gazap edilmiş olanların ve sapmışların yoluna değil.” Fâtiha sûresi, sevap bakımından en büyük süredir. (*Buhârî, Tefsîru’l-Kur’ân, I, V, 146*)

Fâtiha’yı okuyan kimsenin duası kabul olur. Bir kutsî hadiste yüce Allah, şöyle buyurmuştur: “Fâtiha’yı kendim ile kulum arasında ikiye böldüm: Yarısı benim, yarısı da kulumundur. Kulunun istediği hakkıdır, kendisine verilecektir.” Hadisin devamında Peygamberimiz şöyle demiştir: “Bir kul, ‘Elhamdülillâhi Rabbi’l-âlemîn’ dediği zaman yüce Allah; ‘Kulum bana hamdetti’ der. Kul; “er-

Rahmâni'r-Rahîm" dediğinde yüce Allah, 'Kulum beni övdü' der. Kul, 'Mâliki yevmi'd-dîn" dediğinde, Allah, 'Kulum beni yüceltti, bana saygı gösterdi' der. Kul, "İyyâke na'büdü ve iyyâke neste'in" dediği zaman Allah, 'Bu benim ile kulum arasındadır (ibadet eden kuluma, yardım etmek bana aittir). Kulumun istediği verilecektir' der. Kul, "İhdina's-Sırâta'l-müstekîm, sırâta'l-lezîne en 'amte aleyhim ğayri'l-meġdûbi aleyhim ve la'd-dâllîn" dediği zaman Allah, 'Bu dilek kula aittir, istediği verilecektir' buyurur."(Müslim, Salât, 38)

Dua her zaman ve mekânda; her hâl ve şartta söz gelimi; yürürken, otururken ve yatarken yapılabilir. (Yûnus, 12).

Nitekim bir ayette şöyle buyurulmuştur: **"Onlar ayakta, otururken ve yanları üzerine yatarken Allah'ı anarlar. Göklerin ve yerin yaratılışı üzerinde düşünürler. 'Rabbimiz! Bunu boş yere yaratmadın, Seni eksikliklerden uzak tutarız. Bizi ateş azabından koru' derler."**(Âl-i İmrân, 191)

Müslüman, müslüman kardeşi için dua edebilir. Rasûlullah, **" Kim bir hidayete çağırırsa, o hidayete tabi olanların mükâfatının aynısı onların mükâfatından hiçbir eksilme olmaksızın bu kimseye de verilir. "** buyurmuştur.(Müslim, İlm, 16; Ebû Dâvûd, Sünnet, 6; Tirmizî, İlm,15)

Ebeveyn, kendilerine dua eden çocuklarının amelinden istifade eder: **"İnsanoğlu öldüğü zaman artık ameli kesilmiştir. Yalnız şu üç şey bunun dışındadır: Sadaka-i cariyeye, faydalanılan ilim ve dua eden salih evlât "** (Müslim, Vasiyyet,14; Ebû Dâvud, Vesâyâ, 14).

Rasûlullah, ümmetinden kendisine dua etmelerini istemiştir. Cenâb-ı Hak, **"O'na salât ve selâm getirin "** (Ahzâb Suresi,56) diye emretmiştir.

Mümin, Allah'tan peygamber için vesîleyi isterse kıyamette o kimseye onun şefaati hakkıdır. Rasûlullah(s.a.v) umreye giden Ömer (r.a.)'e: **"Bizi de duandan unutma kardeşim."** demiştir (Ebû Dâvûd, Vitr, 23; Tirmizî, Daavât 109; İbn Mâce, Menâsik 5)

Rasûlullah(s.a.v) her zaman ümmetini sadece Allah'a kulluğa çağırmıştır. Hanefî fukâhâsı: **"Bir yaratık aracılığıyla Allah'tan bir şey istenemez"** demiştir. Hz. İbrahim, **"Doğrusu benim Rabbim duayı işiticidir."** demiştir. (İbrahim Suresi,39)

Hz. Peygamber(s.a.v)Efendimiz: Biriniz dua edeceği zaman Allah'a hamd ve senâ ile başlasın, Resûlüne salâvât getirsin ve bundan sonra artık dilediği duayı yapsın" buyurmuştur. (Ebû Dâvûd, Salât, 358; Tirmizî, Daavât, 65)

Salih ameller vesîlesiyle talepte bulunmanın örneklerinden birisi mağaraya sığınan üç kişinin duasıdır. Bunlardan her biri yalnızca Allah'ın rızasını gözettiği önemli bir amelini zikrederek duada bulunmuştu. Çünkü böyle bir amel, Allah'ın, sahibinin duasının kabulünü gerektirecek bir sevgi ile sevdiği ve razı olduğu bir şeydi.

Birisi ana-babasına yaptığı iyiliği zikrederek. Diğeri tam iffeti delâletiyle, öteki ise emanete gösterdiği riâyet ve iyilikseverliği ile duada bulunmuştu. (Buhârî, Hars,13)

İbn Ömer'in meşhur duası şöyledir: "Ya Rabbi, Senden beni İslâm'a erdirdiğin gibi ondan beni uzaklaştırmamanı ve müslüman olarak canımı almanı diliyorum. " (İmam Malik, Muvattâ, Hacc, 128)

Duanın kabul edileceğine önce kendisi inanması; duanın dilde kalmayıp yüreğin ta derinlerinden gelmesi; duanın başında ve sonunda Allah'ı zikretmek ve Peygamber Efendimize salat selamda bulunmak gerekmektedir. Bir bebeğin ebeveynlerine isteğini yaptırması gibi içten, samimi, yürekten istenmelidir. Metafizik boyutta başka bir âleme geçmek lazım gelir.

Duanın kabulüne bir damla gözyaşı en büyük sebep-i kabldür, vesiledir. Duanın kabulü için en önemli husus kuşkusuz gerçek bir müslüman gibi yaşamaktır.

Duanın kabulü için âdâbına ve şartlarına riayet etmek gerekir. Bu âdâp ve şartların hepsinin mevcut olduğu bir durumda, duanın kabul olunması ümidi galib ise de, kabul olunması yine de Yüce Allah'ın iradesine bağlıdır. Dolayısıyla Allah, dilerse kabul eder, dilemezse kabul etmez. Fakat kul, duanın âdâbına riayet ederek ısrarla duaya devam etmelidir. Allah, yaptığımız ve yapacağımız dualarımızı kabul etsin. (Amin)

Duanın nasıl yapılması gerektiği hakkında yüce Rabbimiz bize yol gösteriyor ve açıkça, başka hiçbir izaha gerek kalmayacak şekilde; "Rabbimize yalvara yakara ve gizlice dua edin. Bilesiniz ki O, haddi aşanları sevmez. ... Allah'a korkarak ve (rahmetini) umarak dua edin. Muhakkak ki iyilik edenlere Allah'ın rahmeti çok yakındır." "Kendi kendine, yalvararak ve ürpererek, yüksek olmayan bir sesle, sabah akşam Rabbini an. Gafillerden olma." buyuruyor.

Yine, dua etmekten kibirlenip kaçınmak gibi, dua ederken de tiz perdeden bir sesle ve ölçüsüzce ellerini avuçlarını açarak, büyüklenerken dua etmekten men ediyor ve mütevazî bir şekilde,

kapısında bir dilenci gibi, boynu bükük ve kalbi kırık, dudağı buruk ve mahzun bir eda ile dua edilmesini emrediyor. Her ibadetin kendine göre bir âdâbı olduğu gibi dua yaparken de dikkat edilmesi gereken bazı hususlar vardır.

Nitekim Ebû Hureyre (r.a)'dan rivayet edildiğine göre, Hz. Peygamber (s.a.v) bu hususta şöyle buyurmuştur: *“Sizden biri dua edince ‘Ya Rabb, dilersen beni affet! Ya Rabb, dilersen bana rahmet et!’ demesin. Bilakis, azimle (kesin bir üslupla) istesin, zira Allah’ı (şu veya bu işe) zorlayabilecek hiçbir kudret yoktur.”*

Yine Ebû Hureyre (r.a)'dan rivayet edildiğine göre, Sevgili Peygamberimiz (s.a.v): *“Sizden biriniz; ‘ben Rabbime dua ettim de duamı kabul etmedi’ deyip acele etmediği müddetçe, duası kabul edilir” buyurmaktadır.*

O halde duanın kabul edilmesinde acele etmemek duanın âdâbındandır. Dua eden duasında ısrar etmeli, duaya devam etmelidir. Her halde, er veya geç duası müstecab olur. Bir de duası dünyada müstecab olmasa bile, kul bunu yine kendi lehine bilip Allah’tan ümidini kesmemelidir. Çünkü Hz. Peygamber bu hususta şöyle buyurmaktadır: *“Hiçbir Müslüman yoktur ki bir günah ve yakınlarla ilgiyi kesme isteği olmayan bir dua ile Allah’a niyaz etsin de, Allah ona şu üç şeyden birini vermesin: Ya isteğini aynen yerine getirir; yahut onun isteğini ahireti için saklar; yahut da duanın dengi olan bir kötülüğü ondan savar. Dediler ki: O halde çok dua edelim. Buyurdu ki; Allah da çok kabul eder.”*

Başka bir hadis-i şerifte Hz. Peygamber (s.a.v) şöyle buyurur: “Yüce Allah, kıyamet günü mü’mini çağırır, huzurunda durdurur ve ona der ki: Kulum, ben sana, bana dua etmeni emretmiş ve duana icabet edeceğime söz vermiştim. Bana dua ediyor muydun?.

Kul: - Evet Ya Rabbi, der.

Yüce Allah: - Ama ben senin her duana cevap verdim. Falan falan gün başına gelen bir üzüntüyü kaldırmam için bana yalvarmıştın, ben de o üzüntüyü kaldırıp seni sevindirmemiş miydim?

Kul: - Evet Ya Rabbi, der.

Yüce Allah: - O duanı dünyada kabul ettim. Falan falan gün de yine başına gelen bir sıkıntıyı def etmem için bana yalvarmıştın, fakat sıkıntının gittiğini görmemiştin?

Kul: - Evet Ya Rabbi, der.

Yüce Allah: - İşte o duana karşılık sana cennette şunu hazırladım. Falan falan günde bir dileğini yapmamı istemiştin yaptım.

Kul: - Evet Ya Rabbi, der.

Yüce Allah: - Onu da sana dünyada verdim. Falan falan günde bir muradını vermemi istemiştin, muradın yerine gelmemiştin.

Kul: - Evet Ya Rabbi, der.

Yüce Allah: - İşte o duanın yerine de cennette sana şunu, şunu verdim.’ Allah’ın Resulü şöyle devam eder:

Hâsılı, Allah, mü’min kulunun yaptığı dualardan hiçbirini bırakmaz, hepsini sayar, ya bunları dünyada kul için yaptığını veya ahirete bıraktığını söyler. O makamda mü’min, keşke dünyada hiçbir duası yapılmayıp ahirete bırakılmış olsaydı, diye temenni eder.”

Dua etmek Allah’a ulaşabilmenin bir yoludur ve insanların tamamı duaya muhtaçtır. Bunun en hikmetli örnekleri ise Kur’an’da bildirildiği üzere tüm peygamberlerin her konuda Allaha yönelerek Ona dua etmeleridir. Peygamber Efendimiz (s.a.v)in ve diğer tüm peygamberlerin dualarında hem Allah’a olan teslimiyetlerini Allahı tek dost ve yardımcı olarak gördüklerini hem de Rabbimizin şanını en güzel isimleri ile yücelttiklerini görmekteyiz. Seslenmek çağırarak istemek yardım talep etmek” anlamlarına gelen dua Kur’an’a göre “kulun bütün benliğiyle Allah’a yönelmesi ve acizliğini kabul ederek yardım dilemesi” şeklinde tanımlanmaktadır.

İnsana şah damarından daha yakın olan (Kaf Suresi 16) her şeyi bilen ve işiten Yüce Allah’a ulaşabilmek için güzel bir vesile olan dua müminlerin her ortam ve şartta yerine getirdikleri sürekli bir ibadettir. Ancak bunu yaparken **Yüce Allah’ın Allah dilemedikçe siz dileyemezsiniz.(İnsan Suresi 30)** ayeti gereği herşeyin Rabbimizin kontrolünde olduğunun ve Onun dilemesiyle gerçekleşeceğinin bilincinde hareket ederler.

Yaptıkları fiillerin de duaları olduğunu bilen müminler yalnızca zorluk anlarında değil her an Allah’ın varlığını ve gücünün büyüklüğünü hissederek dua ederler. Yüce Rabimizle olan bu yakın bağlarını ise yaşamlarının her anında korurlar.

Sonuç olarak; dua yaparken mübarek vakit ve yerler tercih edilmeli, abdest alıp kibleye dönülmeli, eller semaya kaldırılmalı, eûzü ve besmele çekilmeli, Allah’a hamd ve Peygambere salât ü selâm getirilmeli ve günahlara tövbe ederek duaya başlanmalıdır. Dua eden kişi, konumuna uygun bir edep içinde olmalıdır. Sadece Allah’a dua edilmeli, duada meşru sınırlar aşılmamalı, meşru isteklerde bulunulmalı, kabûlü için acele edilmemeli, duanın kabul edileceği inancı taşınmalı, ihlâs ile ve yürekten, kısık bir sesle ve yalvararak dua edilmelidir. Duada anlamlı ve veciz sözler seçilmeli, yapmacık sözlerden kaçınılmalıdır. Dua sonunda Hz. Peygambere salât ve selâm getirilmeli ve eller yüzlere sürülmelidir. (*İbn Mâce, Dua, 13*)

Usul ve adabına uygun bir dua; sadece dil ve dudaklarla yapılmaktan ibaret olmamalı, kalp ve rûh da duaya katılmalıdır. Eller, dil ve gönül hep birlikte Allah’a yönelmelidir. Dua esnasında korku ve ümit birlikte bulunmalı, candan ve yalvararak, ihlâs ve samimiyetle istenmelidir. Dua gönülden, gizlice ve alçak sesle, günahlara pişmanlık duyularak, kibleye yönelerek ve Allah’ın adıyla başlanarak yapılmalı, dua esnasında dinî şuur yoğunlaştırılmalı, kabulü için acele edilmemelidir. Duanın kabul edileceğine inanılarak ısrarla duaya devam edilmelidir. Ayrıca isteğini Allah’a arz etmeden önce Allah’a hamd-ü senâ, Peygamberimize de salât-ü selâm getirmelidir. Abdest alınmalı (*Tirmizî, De’avât, 125*), mümkünse kibleye dönülmeli, dua cümleleri üç defa tekrar edilmelidir.

MÜBAREK GÜN VE GECELER

1-Mevlid Kandili: Rebi’ul evvel ayının 12. gecesı. Âlemlere rahmet olarak gönderilen Peygamberimiz Hz. Muhammed Mustafa (s.a.v)’nın doğum günü. Miladi, 571 yılı. Türkiyemizde her yıl Kutlu doğum haftası olarak kutlanmaktadır.

2-Regaib Kandili: Recep ayının ilk Cuma gecesı.

3-Miraç Kandili: Recep ayının 27. gecesı Peygamber Efendimizin en büyük mucizelerinden birisi olan Miraca çıktığı gece.

4-BeratKandili: Şaban ayının 15.gecesı.Kur’an-ı Kerim dünya semasına indiğı, her türlü işin karara bağlandığı, af ve mağfiretin bol olduğıu gece.

5-Kadir Gecesı: Ramazanın 27. gecesı. Peygamber Efendimize Kur’an-ı Kerimin Cenâbı Hak tarafından Cibril (a.s.) vasıtasıyla nazil olmağa başladığı ve kendisinin bütün yaratılmışlara peygamber olarak görevlendirildiğıu gece.

6-Cuma Günü ve Gecesı: Cuma namazının farz olduğıu, yapılan tevbe ve duanın red olunmadığı, Müslümanların haftalık bayram günü.

7-Ramazan Bayramı Geceleri: Allah için Oruç tutan, sadaka, zekat veren, hayır ve hasenatta bulunan, 5 vakit namaz ve teravih namazı kılan, Mukabele ve vaazu nasihat dinleyen müminlerin sevinç neşe günü.

8-Kurban Bayramı Geceleri: Nisab ölçüsüne malik müslamanların Allah için kurban keserek, Hac da bulunan din kardeşleriyle birlikte, Teşrik tekbirleriyle beraber Allah’a dua ve niyazda bulunduğıu, fakir ve yoksulları sevindirdiğı, birlik ve beraberliğı pekiştirdiğı sevinç ve neşe günü.

9-Aşure Günü: Hicri yılın onuncu günü. Peygamber Efendimizin (s.a.v) Kâfir ve müşriklerin zulmünden ashabıyla beraber ayrı ayrı hicret ederek kurtuluşu, islamın zafere ulaşması, Devlet olması, insanlık tarihinde çok önemli olayların cereyan etmesi, yapılan dua ve niyazların reddedilmesi.

Mevlid kandiline kudsiyet kazandıran Peygamber Efendimiz (s.a.v)’in doğum yıldönümü olmasıdır.

Regaib kandiline kudsiyet kazandıran, annesi Âmine hatunun Resulullah’a hamile olmasıdır.

Mirac kandiline kudsiyet kazandıran sır ise, Peygamber Efendimizin hiçbir melek ve peygambere nasip olmayan çok kısa bir zamanda göğe yükseltilerek isra ve miraç mucizesinin meydana gelmesi Cenab-ı Hakkın huzuruna kabul edilip konuşmasıdır. Cenneti, cehennemi, melekleri görmesidir.

Kadir gecesine kudsiyet kazandıran şey de, Kur’an’ın bu gecede inmeye başlaması, Efendimize Peygamberlik görevi verilmesidir.

Berat gecesinin kutsiyetine gelince, Duhan suresinde de belirtildiğıi gibi: **“O mübarek gecede her hikmetli iş katımızdan bir emirle ayırd edilir.”** (*Duhan suresi, 4*)

Her türlü hikmetli iş Berat gecesinde başlar, kadir gecesinde tamamlanır. Bu gecede Allahın mümin kullarının cehennemden kurtuluş beratı da yazılır.

Bir yıl içinde meydana gelecek hadiselerin hepsi ayrı melekler tarafından Levhi mahfuzdaki ana defterden alınır ve yazılır. Rızıklar, eceller, zengin olacak, fakir düşecek kullar, doğacak çocuklar, hastalıklar, depremler, o yıl hacca gidecekler, herkesin ve her şeyin mukadderatı bu gece takdir olunur. Rızıkla ilgili dosya Mikail (a.s.)’a, savaşlar, depremler, felaketlerle ilgili dosya Cebrail (a.s.)’a, ölüm ve musibetlerle ilgili dosya da Azrail (a.s.)’a teslim edilir. *(Hülasatül Beyan, 13/5251)*

İbni Mesud (r.a.) rivayetinde: “Cenab-ı Hak günlerden dördünü, aylardan dördünü, kadınlardan dördünü seçkin kıldı. Dört kimse Cennete ilk önce girer ve dört kimseyi de cennet hasreti ile bekler. Mümtaz dört günün **ilki** Cuma günüdür. Onun öyle bir anı var ki, ona rastlayıp da dünya ve ahiret ile ilgili bir şey isteyen müslümanın dileği kesinlikle kabul edilir. **İkincisi** arefe günüdür. Arefe günü gelince Cenab-ı Hak meleklerine karşı övünerek: “Ey Melekler kullarımı görün, mallarını harcayarak ve bedenlerini yorarak toz toprak içinde huzuruma geldiler. Şahid olun ki onların günahlarını affettim.” **Üçüncüsü**, Kurban bayramı günüdür. Kurban bayramı kul, kurbanını kesince yere akan ilkdamlı kan işlemiş olduğu bütün günahlara kefarete olur. **Dördüncüsü**, Ramazan bayramıdır. Müminler Ramazanda oruçlarını tutup bayram gününe ulaşınca, Cenab-ı Hak meleklerine: “Her çalışan ücretini ister, kullarım da Ramazanda oruçlarını tutmuşlar ve bayrama çıkmışlar, şimdi mükâfatlarını istiyorlar. Şahit olunuz ki, onların günahlarını affettim. Bu ara şöyle seslenir: “Ey Muhammed ümmeti şimdi evlerinize dönünüz. Kötülükleriniz iyiliklere döndürülmüştür.”

“Seçkin aylar Recep, Zilkade, Zilhicce ve Muharrem aylarıdır. Seçkin kadınlara gelince bunlarda İmran kızı Hz. Meryem (r.anha), ilk Müslüman olan Resulullah (s.a.v)’in eşi Hüveylid kızı Hz. Hatice (r.anha), Firavunun eşi Müzahim kızı Hz. Asiye (r.anha) ve Cennetlik kadınların efendisi Hz. Muhammed Mustafa (s.a.v)’in kızı Hz. Fatıma (r.anha)’dır.”

Cennete ilk önce girecek olan dört kişi ise her kavmin ilk Müslümanlarıdır. Peygamberimiz Hz. Muhammed Mustafa (s.a.v) Arapların ilk müslümanı, Selman (r.a.) Acemlerin ilk müslümanı, Süheyb (r.a.) Rumların ilk müslümanı ve Bilal (r.a.) de Habeşilerin ilk müslümanıdır.

Cennetin hasretle beklediği dört kişi ise, Ali bin Ebi Talip (r.a.), Selmanı Farisi (r.a.), Ammar bin Yasir (r.a.) ve Mikdad bin Esved (r.a.)’dır. *(Mukasefetül Kulüb, İ. Gazali)*

Efendimiz (s.a.v) başka bir hadislerinde de: “Kim, haram aylardan (Zilkade, Zilhicce, Muharrem, Recep) üç gün oruç tutarsa onun için dokuzyüz senelik oruç sevabı yazılır.” Bu hadisi şerifi rivayet eden Hz. Enes (r.a.) ben bu hadisi Efendimiz (s.a.v)’den işitmedimse kulaklarım sağır olsun buyurur. *(Mükasefetül Kulüb, İ. Gazali)*

Allah’ın veli kulları der ki: “Recep cennette, suyu sütten beyaz, baldan tatlı ve kardan soğuk bir nehrin ismidir. Ondan ancak Recep ayında oruç tutup kötü huy ve duygulardan temizlenenler içebilir.” Recep üç harften ibaret bir kelimedir. Re harfi, Allah’ın rahmetini, Cim harfi, kulun cürmünü, hatasını, be harfi de, Allah’u zülcelalin birri ihsanı, iyiliğidir. Sanki Cenab-ı Hak: “Kulumun cürmünü, rahmetimle Birrim arasına alırım.” buyuruyor.

Aynı zamanda Recep ve Şaban ayları mübarek Ramazan ayının da habercisi ve müjdecisidir. Bu mübarek aylar Cenâb-ı Hakk’ın rahmet ve mağfiretinin de sağnak sağnak yağdığı, tevbelerin kabul edildiği, günahların bağışlandığı, dua ve dileklerin kabul edildiği, Allah rızası için yapılan her türlü ibadet ve taatin, hayır ve hasenatın ecrinin kat kat verildiği mübarek kandil geceleriyle bezenmiş günlerdir. İçinde bulunduğumuz bu aylara ibadet mevsimi de denir.

Efendimiz (s.a.v) yine bir hadislerinde: “Recep ayının sair aylar üzerine fazileti, Kur’an’ın öteki kitaplar üzerine fazileti gibidir. Şaban’ın öteki aylar üzerindeki fazileti benim diğer peygamberler üzerine faziletim gibidir. Ramazan’ın diğer aylar üzerine fazileti, Allah’u zülcelalin yarattıkları üzerine fazileti gibidir.” buyurur.

Abdulkadir Geylani (k.s.) Hazretleri de: “Recep, cefayı terk içindir. Şaban amel ve vefa içindir. Ramazan zevk ve sefa içindir. Recep tevbe ve inayet ayı. Şaban muhabbet, Ramazan ise karabet, yakınlık ayıdır. Recep, hürmet, Şaban hizmet, Ramazan, nimet ayıdır. Recep ibadet, Şaban zahitlik, Ramazan ise, artırma ayıdır. Recep öyle bir aydır ki, Allah’u Teâlâ onda kat kat sevap verir. Şaban öyle bir aydır ki, onda günahlar mağfiret olunur. Ramazan da öyle bir aydır ki, onda keramet beklenir.”

KUR'AN'DA VE HADİSLERDE DUA VE ZİKİRLER

Hak Teâlâ Hazretleri buyuruyor:

وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ
إِذَا دَعَانِ فَلْيَسْتَجِيبُوا لِي وَلْيُؤْمِنُوا بِي لَعَلَّهُمْ يَرْشُدُونَ.

“Ey Resûl-i Ekremim! Benim kullarım ‘‘Rabbimiz uzakta mıdır, yakında mıdır?’’ diyerek sana beni sordukları zaman sen onlara cevap ver ki: Ben onlara pek yakınımdır. Bana duâ eden kulumun duasını kabul ederim. Duâ ettiğinde benden duâlarının kabulünü istesinler. Ve bana îman etsinler. Umulur ki onlar îmanları ve duâları sebebiyle doğru yola vâsıl olurlar ve irşâd olunurlar. (‘‘Bakara Sûresi, 186)

Fahr-i Râzî, Kâzî Beyzâyî ve Hâzin’in beyânlarına göre ashâb-ı kiramdan bazı kimselerin: ‘‘Ya Re-sûlallah! Rabbimiz bize yakîn ise hafif sesle yahud gizlice duâ edelim. Eğer uzak ise yüksek sesle duâ edelim’’ demeleri üzerine bu âyet-i celîlenin nâzil olduğu mervîdir.

Başka bir rivâyette ise yahûdilerin: ‘‘Yâ Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem-! Sen yer ile gök arasını pek uzak haber veriyorsun. Rabbimiz duâmızı nasıl işidir?’’ demeleri üzerine nâzil olduğu mervîdir. Bu sebab-i nûzullere göre âyetin ma’nası şöyle olur:

‘‘Ey Resûlüm! Benim kullarım sana benim evsâfımdan suâl edip Rabbimizin lutfu bize yakın mı? Duâmızı gizlice kendi içimizde mi yapalım? Yoksa uzakta mı? Duamızı yüksek sadâ ile yapalım? Dediklerinde: ‘‘Sen onlara Benim tarafımdan cevâb ver. Ben onların gizli duâlarını işitirim. Zira Benim ilmim onlara pek yakındır. Binâenaleyh onların işlerini bilip sözlerini işiterek hallerine muttali’ olduğumdan duâ eden kimsenin duâsı ihlâs üzere olursa icâbet ederim. Şu hâlde onlar benden icâbet talep etsinler. Ben de onlara icâbet ederim. Senin vâsitân ile onları îmana davet ettiğimde derhal îman etsinler. Zira ben onların duâlarına icabet edince onların da benim da’-vetime icabet ve emrime itaat etmeleri vâcibdir ve onlar davetime icabetle doğru yolu muhakkak bulurlar.’’

Hadislerde Duâ

Resûl-i Ekrem -sallallahu aleyhi ve sellem Efendimiz şöyle buyurmuşlardır:

إِذَا وَقَعْتُمْ فِي الْأَمْرِ الْعَظِيمِ فَقُولُوا حَسْبُنَا اللَّهُ
وَنِعْمَ الْوَكِيلُ

‘‘Büyük zorluklara dûçar olduğunuz zaman ‘‘Allah bize yeter. O ne güzel vekildir’’ zikr-i cemîlîne devam ediniz.’’ (Ebû Dâvud, Vitr, 25; Tirmizî Kıyâme, 8; İbn Hanbel, Müsned, I/336.)

إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى يُحِبُّ الْمُلِحِّينَ فِي الدُّعَاءِ

‘‘Cenâb-ı Hak, duada fazla ısrar edenleri sever.’’ (Kenzü’l-irfân 57 (Camiu’s-sağîr’dan)

إِذَا دَعَا الْعَبْدُ بِدَعْوَةٍ فَلَمْ تُسْتَجَبْ كُتِبَ لَهُ حَسَنَةٌ

‘‘Eğer bir kul, Cenâb-ı Hakk’a bir hususda duâ eder de icâbet olunmazsa onun yerine bir hasene, yani bir sevâb yazılır.’’ (Kenzü’l-irfân 57 (Camiu’s-sağîr’dan)

دُعَاءُ الْوَالِدِ لِوَلَدِهِ كَدُعَاءِ النَّبِيِّ لِأُمَّتِهِ

“Bir babanın oğlu için duâsı, bir peygamberin ümmeti hakkındaki duâsı gibi makbuldür.”
(*Keşfü'l-hafâ, 1/495 (Deylemi'den)*)

دُعَاءُ الْمُحْسِنِ إِلَيْهِ لِلْمُحْسِنِ لَا يَرُدُّ

“İyilik görenlerin iyilik gördükleri kimseler hakkında ettikleri hayır duâları reddolunmaz.”
(*Tirmizî, Birr, 5.*)

الدُّعَاءُ بَيْنَ الْأَذَانِ وَالْإِقَامَةِ مُسْتَجَابٌ فَادْعُوا

“Ezân ile ikâmet arasında yapılan duâ müstecâbdır. Bu arada hemen duâ ediniz.” (*Tirmizî, Salat, 44, Deavât, 128; Ebû Dâvud, Salât, 35.*)

لَنْ يَنْفَعَكَ حَذَرٌ مِنْ قَدَرٍ وَلَكِنَّ الدُّعَاءَ يَنْفَعُ مِمَّا
نَزَلَ وَمِمَّا لَمْ يَنْزَلْ فَعَلَيْكُمْ بِالْدُّعَاءِ عِبَادَ اللَّهِ.

“Kaderden sakınmak kaderi def etmez. Lâkin sâlihlerin duâsı, nüzûl etmiş ve edecek olan elem ve musîbeti def etmeğe ve kaldırmağa medâr olur. İş böyle olunca ey Allah'ın kulları, duâ ediniz.”
(*Tirmizî Deavât, 101; İbn Hanbel, Müsned, 5/224.*)

مَعَ كُلِّ خَتْمَةٍ دَعْوَةٌ مُسْتَجَابَةٌ

“Kur’ân-ı Azîmü’ş-şan her ne vakit hatmolunursa akabinde yapılan bir duâ müstecâbdır.”
(*Kenzü'l-irfan, 59 (Camîu's-sağîr'den) Dârimî, Fezailü'l-Kur'ân. 33.*)

سَأَلْتُ اللَّهَ أَنْ لَا يَقْبَلَ دُعَاءَ حَبِيبٍ عَلَى حَبِيبِهِ

“Bir kimsenin sevdiği bir kimse aleyhinde olan duâsının kabul olunmamasını Cenâb-ı Hakk'tan istihâm eyledim.” (*Keşfü'l-hafâ, 1/404 (Dârekutnî'den)*)

مَنْ صَلَّى فَرِيضَةً فَلَهُ دَعْوَةٌ مُسْتَجَابَةٌ

“Bir farz namazını huşû' ile edâ eden kimsenin o namazın akabinde vakı' olacak bir duâsı müstecâb olur.” (*Buhârî, Cihâd, 180; Müslim, İman, 39; Ebû Dâvud, Zekât, 5; Tirmizî, Zekât, 6; İbn Mâce, Zekât, 6; Dârimî, Zekât 1; Muvatta, Da'vetü'l-mazlûm, 1; İbn Hanbel, Müsned, 1/333.*)

اتَّقُوا دَعْوَةَ الْمَظْلُومِ فَإِنَّهَا تَصْعَدُ إِلَى السَّمَاءِ
كَأَنَّهَا شَرَارَةٌ

“Mazlumun bedduâsından sakınınız. Zîra bir kıvılcım sür’atiyle semâya icabete yükselir.”

دُعَاءُ الْمَظْلُومِ مُسْتَجَابَةٌ وَإِنْ كَانَ فَاجِرًا

Fâcir de olsa mazlûmun duâsı makbûldür.” (Keshfû’l-hafâ, 1/405 İbn Hanbel, Müsned’den)

مَنْ لَا يَدْعُونِي أَغْضَبُ عَلَيْهِ

“Cenâb-ı Allah buyurmuşdur ki: “Kim bana duâ etmezse ona gadab ederim.” (İbn Mâce, Duâ, 1; İbn Hanbel, 3/477) Zîrâ bu hal ya gafletten yahut kibirden ileri gelir

أَخَاهُ الْمُسْلِمَ فِي الدُّنْيَا فَلَمْ يَفْضَحْهُ

“Müslüman kardeşinin ayıp ve çıplak yerlerini setrederek onu dünyâda rüsvey etmeyen kimsenin ayıplarını Cenâb-ı Hakk kıyâmet gününde setreder.” (Buhârî, Mezâlim, 3; Müslim, Bîrr, 58; Ebû Dâvud, Edeb, 28; Tirmizî, Bîrr, 19; İbn Mâce, Mukaddime, 17; İbn Hanbel, Müsned, 3/91, 252.)

إِذَا رَأَيْتُمُ الْحَرِيقَ فَكَبِّرُوا فَإِنَّ التَّكْبِيرَ يُطْفِئُهُ.

“Bir yerde yangın vuku’ bulduğünü gördüğünüz zaman ”Allahü Ekber’ diyerek tekrar tekrar tekbîr alınız. Zîra tekbir yangını söndürür.” (Keshfû’l-hafâ, 1/89.)

إِذَا رَأَيْتُمُ الْحَرِيقَ فَكَبِّرُوا فَإِنَّ التَّكْبِيرَ يُطْفِئُهُ.

“Dünyânın geniş vakitlerinde, yani sıhhat ve servet ve asâyiş ve emniyet gibi esbâb-ı istirahat mükemmel olduğu bir zamanda Cenâb-ı Hakk’a ibâdet ve tâat ile kendini takdim et ki muzâyakalı sıkıntılı bir zamanda seni lutf ile yâd edip gözet sin.” (İbn Hanbel, Müsned, 1/307; Tirmizî, Deavât, 9)

بُرِّ الْوَالِدَيْنِ يَزِيدُ فِي الْعُمْرِ وَالْكَذِبُ يَنْقُصُ الرِّزْقَ
وَالدُّعَاءُ يُرَدُّ الْقَضَاءُ.

“Ana ve babaya iyilik ömrü artırır. Yalan söylemek rızkı noksanlaştırır, duâ kazaya siper olur.” (Buhârî, Mevâkütü-salât, 5; Müslim, İmân, 137; Ebû Dâvud, Edeb, 130; Tirmizî, Salât, 13; Nesâî, Mevâkût, 51; İbn Mâce, Edeb, 1.)

مَنْ قَطَعَ رَجَاءَ مَنْ التَّجَأَ إِلَيْهِ قَطَعَ اللَّهُ رَجَاءَهُ.

“Kendisine iltica ile bir ricada bulunan kimsenin ricasını kesip atanın duâ ve ricasını da Allah kesip atar.” (Kefû'l-hafû, 2/272 (Ahmed b. Hanbel, Müsned'den)

مَنْ أُذِلَّ عِنْدَهُ مُؤْمِنٌ فَلَمْ يَنْصُرْهُ وَهُوَ يَقْدِرُ عَلَى
أَنْ يَنْصُرْهُ أَذَلَّهُ اللَّهُ عَلَى رُؤُسِ الْأَشْهَادِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ

“Bir mü'mine yapılan zillet ve hakareti görüpde men'ine muktedir olduğu halde muâvenette bulunmayanları Cenab-ı Hak mahşerde zelil eder.” (İbn Hanbel, Müsned, 3/487.)

مَنْ أَرَادَ أَنْ تُسْتَجَابَ دَعْوَتُهُ وَأَنْ تُكْشَفَ كُرْبَتُهُ
فَلْيُفَرِّجْ عَنْ مُعْسِرٍ

“Her kim duâlarının kabûlünü, gam ve üzüntülerinin def olup kaldırılmasını arzu ederse sıkıntıda bulunanların imdâdına yetişsin.” (Müslim, Müsakat, 32; İbn Hanbel, Müsned, 3/32.)

مَاتَخَابَ مِنْ اسْتِخَارَ وَلَا نَدِمَ مِنْ اسْتِشَارَ وَلَا
عَالَ مِنْ اقْتَصَدَ

“İşlerde istihâre edenler, yani Allah'dan hayır dileyerek rızâsına muvafık hareket edenler zarar etmezler. İstişâre edenler de işin sonunda pişman olmazlar. İdâr-i maîşetinde isrâf etmeyip i'tidâl yolunu iltizâm edenler de fakr u zarurete düşmezler.” (Kefû'l-hafû, 2/185 (Taberânî'den)

إِذَا أَرَدْتَ أَنْ تَفْعَلَ أَمْرًا فَتَدَبَّرْ عَاقِبَتَهُ فَإِنْ كَانَ
خَيْرًا فَأَمْضِهِ وَإِنْ كَانَ شَرًّا فَانْتِهِ

“Bir işe başlamak istediğin zaman âkıbetini iyice tefekkür edip hayr u sevâbı mûcib ise devam et, şerr ü ıkâbı mûcib ise ictinâb et!” (Kenzü'l-irfan.)

الْحِكْمَةُ عَشْرَةُ أَجْزَاءٍ تِسْعَةٌ مِنْهَا فِي الْعُزْلَةِ
وَوَاحِدٌ فِي الصُّمْتِ

“Hikmet on parçadır. Dokuzu uzlette, diğer biri de sükûttadır. Yâni mâlâyâniden, kendisini ilgilendirmeyen ve lüzumsuz bulunan şeylerden hıfzylemektedir.” (Kefû'l-hafû, 1/363 (İbn Adiyy'den)

أَبَى اللَّهُ أَنْ يَقْبَلَ عَمَلَ صَاحِبِ بِدْعَةٍ حَتَّى يَدَعَ بِدْعَتَهُ

“ Akâid-i fâside ve bid’at sâhiplerinin amellerini, ibâdetlerini Cenâb-ı Allah kabul etmek istemez.” (İbn Mâce, Mukaddime, 7.)

Eğer tevbe edip ehl-i sünnet ve’l-cemâat i’tikadına rûcû’ ederlerse kabûl eder.

Ebû Hüreyre (r.a)der ki: Resûl-i Ekrem (s.a.v)şöyle buyurmuşlardır:“Her bir peygambere etmesi için bir duâ verilmiştir. Ben ise ümmetime şefâat olmak üzere duâmı âhirete bırakmak istiyorum.” (Müslîm, îman, 334, 335 vd. Buhârî, Deavat, I; Tirmizî, Deavât, 130; İbn Mâce, Zühd, 37; Dârimî, Rikak, 85; Muvatta’, Kur’ân, 26.)

Enes bin Mâlik’den gelen rivayette ise Resûl-i Ekrem(s.a.v):“Her bir nebî Allah’dan bir dilekte bulundu. Yahud, her bir peygamberin Allah’a edeceği bir duâsı vardı. Her biri duâsını yaptı ve kabul olundu. Ben ise duâmı kıyâmet gününde ümmetim için şefâat kıldım.” buyurmuşlardır.

Enbiyây-ı izâmın her duâsının müstecâb olması kuvvetle umulur ise de, kat’î olmayıp yalnız bir duâlarının kesin olarak kabûl edileceği kendilerine bildirilmiştir. O duâ, her bir nebîye Allah tarafından husûsî olarak verilen duâdır.

Ezcümle Hazret-i Âdem -aleyhisselâm bu müstecâb duâsını tevbesinin kabûl olması için; Hazret-i Nuh aleyhisselâm- kavminin helâki ve berâberindeki mü’mînlerin kurtulması için, Hazret-i İbrahim-aleyhisselâm- Mekke-i Mükerrreme ve Beytullah için, Hazret-i Mûsâ -aleyhisselâm- Fir’avn’ın helâki için, Hazret-i îsâ -aleyhisselâm- gökten bir mâide, sofraya indirilmesi için etmişler ve müstecâb olmuşdur.

Hazret-i Resûl-i Ekrem -sallallahu aleyhi ve sellem-Efendimiz ise, bu kesinlikle kabul olunacağı Allah tarafından te’mîn olunan duâsını, ümmetine şefâat için âhirete bırakmıştır. Ne mutlu O’nun sünnetine sınıksız sarılan mü’mînlerle.

Peygamberimizin Duâlarından Örnekler

اللَّهُمَّ اجْعَلْ فِي قَلْبِي نُورًا وَفِي بَصَرِي نُورًا وَفِي
سَمْعِي نُورًا وَعَنْ يَمِينِي نُورًا وَعَنْ يَسَارِي نُورًا وَفَوْقِي
نُورًا وَتَحْتِي نُورًا وَأَمَامِي نُورًا وَخَلْفِي نُورًا وَاجْعَلْ لِي
نُورًا وَفِي رِوَايَةِ عَصَبِي وَلَحْمِي وَدَمِي وَشَعْرِي وَبَشَرِي
كَانَ يَقُولُهُ فِي دُعَائِهِ.

Abdullah bin Abbas -radiyallahu anhüma-dan rivâyete göre Peygamber Efendimiz’in duâlarından biri şu duâ idi:“Yâ Rabb! Kalbimi nurlandır, gözümü nurlandır, kulağımı nurlandır, sağımı nurlandır, solumu nurlandır, üstümü nurlandır, altımı nurlandır, önümü nurlandır, arkamı nurlandır ve beni nûr eyle (bir başka rivayette) benim damarlarımı nurlandır, etimi nurlandır, kanımı nurlandır, saçımı nurlandır, yüzümü nurlandır.” (Buhârî, Deavat, 9; Müslîm, Müsâfirîn, 181;)

Mugîre bin Şu’be’den rivayet olunduğuna göre Resul-i Ekrem -sallallahu aleyhi ve sellem-in dualarından biri de şu idi:

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ
وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ اللَّهُمَّ لَا مَانِعَ لِمَا أَعْطَيْتَ
وَلَا مُعْطَى لِمَا مَنَنْتَ وَلَا يَنْفَعُ ذَا الْجَدِّ مِنْكَ الْجَدُّ

“ Başka bir ilâh yok, ancak Allah var. O’nun şerîki yoktur. Mülk O’nundur, hamd de O’nundur. O her şeye kaadirdir. Allah’ım, Senin verdiğine engel olacak da yoktur, vermediğini verecek de yoktur. Ve servet sahibi olanlara servetleri sana karşı bir menfaat veremez. Yani servetine güvenerek sana âsî olanları o servetleri kurtaramaz.” (Buhârî, Ezân, 155; Deavât, 18; Müslim, Salât, 193; Tirmizî, Salât, 108; Muvattâ’, Kader, 8; İbn Hanbel, Müsned, 3/87.)

Abdullah bin Abbas -radiyallahu anhumâ-dan rivâyete göre Resûl-i Ekrem -sallallahu aleyhi ve sellem-e bazı kimseler gelip: -İnsanlar; yâni Ebû Süfyân ve arkadaşları sizinle muharebe etmek için adam ve silâh toplamışlar, hazırlık yapmışlar. Onlara mukabele edecek derecede kudretiniz yoktur. Onlardan sakınınız diye korkutmak istediklerinde, bu söz mü’minlerin yakîn îmânlarını ve cesaretlerini artırıp, Nebiyy-i Ekrem -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz de:

حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ

“ Allah bize kâfidir, o ne güzel vekîldir!” buyurdu. Mü’minler de böyle söylediler.” (Buhârî.)

Enes bin Mâlik -radiyallahu anh-dan rivâyete göre: Resûl-i Ekrem sallallahu aleyhi ve sellem Efendimiz’in çok kere duâsı:

اللَّهُمَّ رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ
حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ

“ Ey Rabbimiz, bize dünyâda da iyilik, güzellik ver, âhirette de iyilik, güzellik ver. Bizi ateş azâbından koru,” meâlindeki duâ idi. (Bakara Sûresi, 201.)

Ebû Musâ el-Eş’ârîden rivâyete göre Resûl-i Ekrem -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz şöyle duâ ederlerdi:

اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي خَطِيئَتِي وَجَهْلِي وَإِسْرَافِي فِي
أَمْرِي وَمَا أَنْتَ أَعْلَمُ بِهِ مِنِّي اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي هَزْلِي وَجِدِّي
وخطائي وعمدي وكل ذلك عندي

“ Yâ Rabb, benim hatâlarımı, bilmeden yaptıklarımı, işimde aşırı gitmemi, ve Senin benden çok iyi bildiğin hallerimi mağfîret eyle. Allah’ım, benim latifeleşmelerimi, ciddiyet hallerimi, hatâen ve kasden yaptıklarımı ve bende olan her şeyimi mağfîret eyle!” (Buhârî, Deavât, 60; Müslim, 70.)

Ebû Hüreyre -radiyallahu anh-dan rivâyete göre Resûl-i Ekrem -sallallahu aleyhi ve sellem Efendimiz şöyle buyurmuşlardır;

“Her kim günde yüz kere:

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ
الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

derse o kimse için on köle azâd etmiş sevabı verilir, yüz hasene yazılır, yüz günâhı silinir, o gün akşam oluncaya kadar bu ona şeytana karşı siper olur. Hiç bir kimse ecir bakımından onu geçemez, ancak bunu ondan fazla söyleyen kimse müstesnâ.” (Buhârî, Ezân, 155; Tercid-i Sarîh Terc. 2/910-915.)

اَللّٰهُمَّ بِعِلْمِكَ الْغَيْبِ وَقُدْرَتِكَ عَلٰى الْخَلْقِ اُحْيِنِى
مَا عَلِمْتَ الْحَيَاةَ خَيْرًا لِّىْ وَتَوَفَّنِىْ اِذَا عَلِمْتَ الْوَفَاةَ خَيْرًا
لِّىْ اَللّٰهُمَّ وَاَسْأَلُكَ حَشِيَّتَكَ فِى الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ وَاَسْأَلُكَ
كَلِمَةَ الْاِخْلَاصِ فِى الرِّضَا وَالْعُصْبِ وَاَسْأَلُكَ الْعَقْدَ
فِى الْفَقْرِ وَالْغِنَى وَاَسْأَلُكَ نَعِيْمًا لَا يَنْفَدُ وَاَسْأَلُكَ قُرَّةَ عَيْنٍ
لَّا تَنْقَطِعُ وَاَسْأَلُكَ الرِّضَا بِالْقَضَاءِ وَاَسْأَلُكَ بَرْدَ الْعَيْشِ
بَعْدَ الْمَوْتِ وَاَسْأَلُكَ لَذَّةَ النَّظَرِ اِلَى وَجْهِكَ وَالشَّوْقَ اِلَى
لِقَائِكَ غَيْرَ ضَرَاءٍ مُّضِرَّةٍ وَلَا فِتْنَةٍ مُّضِلَّةٍ اَللّٰهُمَّ زَيِّنَا بِرَبِّنَا
اَلْاِيْمَانَ وَاَجْعَلْنَا هُدًى مُّهْتَدِيْنَ

“ Ey, Rabbim! Gayb ilminle ve halk üzerine kudretinle, hayatı benim için hayırlı gördükçe beni yaşat, ölümü benim için hayırlı gördüğün zaman da beni vefât ettir. Ey Rabbim! Gizlide ve açıkda senden haşyetini istiyorum. Rızâ hâlinde de, gadab hâlinde de ihlâs sözünden ayırmamanı istiyorum, fakirlikte de zenginlikte de i’tidâlden ayırmamanı istiyorum. Senden tükenmez bir ni’met, kesilmez bir göz ferahlığı (yüzde açıkça görülen neş’e ve huzûr) istiyorum. Senden beni kazâna râzı kılmanı, ölümden sonra yaşamının serinliğini istiyorum. Senden yüzüne bakmanın lezzetini; sana kavuşmanın şevkini istiyorum. Bütün bunları zarar vericinin zararından, sapdırcı bir fitneden uzak olarak vermeni istiyorum. Ey Rabbim! Bizi îmân zîynetiyle süsle, bizi doğru yolda olan hidâyet rehberleri kıl.” (el-Camiu’s Sağîr.)

“Ey Ebû Bekr’in kızı! Sana diğer duâları da içinde toplayan duâları söyleyeyim mi? Şöyle duâ et:

اَللّٰهُمَّ اِنِّىْ اَسْأَلُكَ مِنَ الْخَيْرِ كُلِّهِ عَاجِلِهٖ وَآجِلِهٖ
مَا عَلِمْتُ مِنْهُ وَمَا لَمْ اَعْلَمْ اَللّٰهُمَّ اِنِّىْ اَسْأَلُكَ الْجَنَّةَ وَمَا
قَرَّبَ اِلَيْهَا مِنْ قَوْلٍ وَعَمَلٍ اَللّٰهُمَّ اِنِّىْ اَسْأَلُكَ مِمَّا سَأَلَكَ
رَسُوْلُكَ وَاَعُوْذُ بِكَ مِمَّا اسْتَعَاذَ بِكَ مِنْهُ رَسُوْلُكَ اَللّٰهُمَّ
مَا قَضَيْتَ لِىْ فَاَجْعَلْ عَاقِبَتُهُ رُشْدًا

“ Ey Rabbim! Senden bildiğim ve bilmediğim hayrın hem çabuk, hem geç olanını istiyorum. Ey Rabbim Resûlünün senden istediğini istiyorum, Resûlünün sana sığındığı şeyden ben de sana sığınıyorum. Allah’ım benim için kaza ettiğin şeyin âkibetini doğru yola ulaştır.” (İbn Mâce, Duâ, 4.)

“Sana bir kısım sözler öğreteyim mi ki, Allah Teâlâ kimin hayrını murâd ederse onları ona öğretir, sonra ebediyyen unutturmaz. De ki:

اَللّٰهُمَّ اِنِّىْ ضَعِيْفٌ فَقُوْا فِى رِضَاكَ ضَعْفِىْ وَخُذْ اِلَى
الْخَيْرِ بِنَاصِيَّتِىْ وَاَجْعَلِ الْاِسْلَامَ مُنْتَهٰى رِضَاىْ اَللّٰهُمَّ اِنِّىْ
ضَعِيْفٌ فَقُوْنِىْ وَاِنِّىْ ذَلِيْلٌ فَاَعِزَّنِىْ وَاِنِّىْ فَقِيْرٌ فَاَرْزُقْنِىْ

“ Ey Rabbim! Ben zayıfım, rızân yolunda benim zaafımı kuvvetlendir. Beni nâsiyemden tutup hayra sevk et. İslâm'ı rızâmın en son noktası kıl. Ey Rabbim, ben zayıfım, beni kuvvetlendir. Ben zelîlim beni azîz kıl. Ben sana muhtacım, beni rızıklandır.” (Râmüzü'l-ehâdis.)

اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْعَجْزِ وَالْكَسَلِ وَالْجُبْنِ
وَالْهَرَمِ وَالْقَسْوَةِ وَالْعَفْلَةِ وَالذَّلَّةِ وَالْقِلَّةِ وَالْمَسْكَنَةِ وَأَعُوذُ
بِكَ مِنَ الْفَقْرِ وَالْكَفْرِ وَالْفُسُوقِ وَالشَّقَاقِ وَالنَّفَاقِ
وَالسُّمْعَةِ وَالرِّيَاءِ وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ الصَّمَمِ وَالْبُكْمِ
وَالْجُنُونِ وَالْجُذَامِ وَالْبَرَصِ وَسَيِّئِ الْأَسْقَامِ

“ Ey Rabbim! Acizlikten, tenbellikten, korkaklıktan cimrilikten, eli kolu dökülür derecede takatsızlıktan kasvetten, gafletten, zilletten, azlıktan, meskenetten sana sığınırım. Fakirlikten, küfürden, fısktan, şekavetten, nifaktan, yaptığını insanların duyması ve medh etmeleri için yapmaktan, riyâdan, sana sığınırım. Sağırılıktan, dilsizlikten, delilikten, cüz zamdan, abraslıktan ve kötü hastalıklardan sana sığınırım.” (Buhârî, Deavât, 39.)

Resûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- duâsında: “Ey Rabbim! Beni, iyilik ettiği zaman sevinen, kötülük ettiği zaman istiğfar edenlerden kıl.” (Camîu's-Sağir.)

Ekseri duâları:

يَا مُقَلِّبَ الْقُلُوبِ ثَبِّتْ قَلْبِي عَلَى دِينِكَ

“ Ey kalbleri çekip çeviren Rabbim! Kalbimi dînin üzere sâbit kıl.” İdi..(Tirmizî, Deavât, 85.)

DUA ADABI

Ebû Hüreyre -radiyallahu anh-dan rivâyete göre Hazret-i Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz buyurmuşlardır ki:“Sakin sizden biriniz duâ ederken “Yâ Rabb, dilersen beni mağfîret eyle, dilersen bana merhamet eyle” demesin. İstedigini sağlamca ve kat'ıyyetle istesin. Çünkü Allah'ı şu veya bu işe zorlayabilecek hiçbir kudret yoktur.” (Buhârî, Deavât, 21.)

Yine Ebû Hüreyre -radiyallahu anh-dan rivâyet edildiğine göre Nebiyy-i Ekrem -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz buyurmuşlardır ki:“Sizden herhangi biriniz” duâ ettim de kabul olunmadı” diyerek acele etmedikçe duâsı kabul olunur.” (Tirmizî, Deavât, 12.)

Duâ eden duâsında ısrar etmeli, devam etmelidir. Her halde er veya geç müstecâb olur.

Bir de dünyâda müstecâb olmasa bile kul bunu yine kendi lehine bilip Allah'dan ümidini kesmemelidir. Duâ büyük bir ibâdet olduğu için âhirette de bir ecir ve sevâbı olur.

Duânın âdabı pek çokdur. Bu cümleden olarak:

- 1-Evvelâ abdestli bulunmak,
- 2- Bir namazdan sonra yapılmak,
- 3- Tevbe ve istiğfârını ve kemâl-i ihlâsını arzylemek,
- 4- Kibleye yönelmek,
- 5- Duâdan evvel Allah'a çokça hamd ü senâ etmek,
- 6- Resûl-i Ekrem -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz Hazretleri'ne çokça salât ve selâm eylemek,
- 7- Duânın nihâyetini âmin ile bitirmek,
- 8- Duâda yalnız kendisini düşünmeyip bütün sâlihleri ve bütün mü'minleri duâya müşterek kılmak,
- 9- Bir hâcetini isterken ellerini semâya kaldırıp avuçlarını açarak duâ etmek,

10- Kutluk; umumî sıkıntı ve felâketlerin def'i için ise ellerinin dışını semâya çevirerek duâ etmek ve Allah'a sığınmak,

11- Celb-i menfaat için yapılan duâların nihâyetinde ellerinin avuçlarını yüzüne mesh eylemek, def-i mazarrat için yapılan duâlarda mesh edilmmez.

12- Duânın asıl anahtarı ise helâl lokma yemektir.

Ebû Musa el-Eş'arî -radiyallahu anh-dan rivâyete göre Resûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz Hazretleri Hayber gazâsı'na giderken maiyyetinde bulunan ashab-ı kiram bir vâdiye vardıkta yüksek sesle tekbîr ve tehlîl ederek bağıra bağıra zikrullah etmeğe başladılar. Resûlullah -sallallahu teâlâ aleyhi ve sellem- Hazretleri:

“-Kendinize rıfk u merhamet ediniz. Zîra siz ne sağıra, ne de gâibe duâ ediyorsunuz. Ancak her şeyi hakkıyla işiten ve size sizden yakîn olan Allah'a duâ ediyorsunuz. Ve Allahü Teâlâ Hazretleri siz nerede olursanız berâberinizdedir” buyurdu.

Yani; öyle kendinize bu derece bağırarak zahmet vermenize hâcet yoktur. Cenâb-ı Hakk'a nisbetle hafî ve cehrî yapılan zikir müsâvidir.

Ebû Mûsâ diyor ki: O esnâda ben, Resûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Hazretlerinin hayvanının arkasında Zât-ı risâletpenâhîleriyle birlikte beraberdim.

Ve lisânımla

لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ

Diyordum.

Resûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Hazretleri bana hitâben:

– Ey Abdullah bin Kays' buyurdu. Ben de icâbetle:

– Lebbeyk yâ Resûlallah, dedim. Resûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Hazretleri bana hitâben:

– Ben sana cennet-i a'lânın hazînelerinden bir hazîneye delâlet edeyim mi? buyurunca ben hemen:

– Babam ve anam sana fedâ olsun yâ resûlallah! Evet, irşâd ediniz, dedim.

Resûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Hazretleri:

لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ

“ Ma'siyetten sakınmak ve tâat ve ibâdetlerde kuvvet ve kudret ancak Allah Teâlâ Hazretlerinin tevfik-i Rab-bâniyyesi ve irâde-i Sübhâniyyesiyledir. ” buyurdu. (Buhârî, Megazî, 38.)

Yâni cümle âlemin müdebbir-i hakîkisi ve mutasarrıfı, hepsinin hâlikı olan Allah sübhanehu ve teâlâ-Hazretleridir, demektir.

Nebiy-i Ekrem -sallallahu aleyhi ve sellem-Efendimiz'e ve ehl-i Beyt'ine salât ve selâm da duânın en mühim âdabındandır.

Hadîs-i şerifte:

الدُّعَاءُ مَحْجُوبٌ عِنْدَ اللَّهِ حَتَّى يُصَلَّى عَلَى مُحَمَّدٍ وَآهِلِ بَيْتِهِ

“ Yapılan bir duâda, Muhammed -aleyhi's-salâtü ve's-selâm- ve ehl-i Beytine salât ve selâm edilmedikçe o duâ, makam-ı icâbete vâsıl olamaz. ” buyurulmuştur. (Buhârî, Megazî, 38.)

Duâ eden kimse, duânın başında, ortasında ve sonunda Peygamber Efendimize salât ve selâmı tekrar etmeli. Hulûs-i kalb, nezâfet, tahâret, istikbâl-i kible, izhâr-ı tezellül, tazarru, enbiyâ ve evliyâ ile tevessül, günahkâr ve mücrim olduğunu ikrar ile tevbe ve istiğfâr edip haram lokmadan ictinâb etmelidir. Bu sûretle yapılacak hayır duâların kabûlü hakkında şübhe etmemelidir.

Şunu da ilâve edelim ki: Nâsın bâzısı her ne kadar Cenâbı-Hakk'ın kazâ ve kaderine rızâ gösterip sükût eylemeyi duâyâ tercîh etmişlerse de, muhakkik âlimlerin ekserisi, dünyâ ve âhiret işlerinin esbâbından müretteb olduğunu, müstecâb duâlar ise sebeplerden berî bulunduğunu beyân ile, duâyı terketmek, kazâyâ rızâ göstermek fikriyle bir şey yememek, şiddetli kışda elbise giymemek,

hasta olunduğunda ilâç, muharebede silâh kullanmamak gibi bir takım meşru' olmayan hareketleri irtikâb etmek gibidir, demişlerdir.

Husûsiyle duâ izhâr-ı ihtiyâç, Cenâb-ı Hak' a ilticâ olduğundan müstakillen bir ibâdet makamına kaaim olacağından şu halde lisânen duâ eylemek ve kalben tazarruda bulunmak gerekmektedir.

DUÂ'NIN KABULÜNÜN ŞARTLARI

- 1- **Kazâya muvafık olmak, yani sünnetullaha uygun bulunmak,**
- 2- **O kimse hakkında duânın kabûlü hayırlı olmak,**
- 3- **İstenilen şey muhal olmamak.**

Duânın kabûlü için âdâbına ve şartlarına riâyet etmek lâzımdır. Bu şartların cümlesi mevcut olduğu bir durumda kabul olunma ciheti gâlib ise de kabul olunması yine meşîyyet-i ilâhiyyeye bağlıdır. Binâenaleyh Allah, dilerse kabûl eder, dilemezse etmez. Fakat kul, âdâbına riâyet ederek duâyı bırakmamalıdır.

Duânın kabûlünün âni olmasına kullar umûmiyyetle tahammül edemeyecekleri için istenilen şeyin bir müddet sonra verilmesi me'mûl olduğu gibi duâsı mikdarı o kimsenin üzerinden bir şerrin define sebep olmak veyahud bilmediği bir cihetten duâsının eseri hâsıl olmak ihtimâline binâen duâyâ kabûl olunmadı nazariyle bakılmamalı ve "duâm kabûl olunmuyor" denilmemelidir.

Allah Teâlâ Hazretleri icâbet husûsunu, istimrâra; ya'ni geniş zamana delâlet eden muzâri' sigasıyla beyan buyurmuştur ki, bir zamanla mukayyed değildir, demektir. Kulun hakkında hayırlı olan bir zamanda kabûl eder.

Yine âyet-i celîle'de:

وَقَالَ رَبُّكُمْ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ إِنَّ الَّذِينَ
يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِي سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ دَاخِرِينَ

"Rabbiniz size: "Bana duâ edin ki duânızı kabul edeyim" dedi. O kimseler ki bana kulluk etmeğe büyüklendiler; pek yakında zelil ve hakîr olarak cehenneme girerler." (Mü'min Sûresi, 60.)

Duâ, Cenâb-ı Hak'tan, insanların muhtaç oldukları şeyleri tazarru' ve niyâz ederek kemâl-i tevâzu' ile istirham edip istemeleridir. Kulların Allah'a olan ihtiyaçlarını arz eylemeleridir.

Duânın kabûlünün en mühim şartlarından biri de duâ esnâsında Allah Zü'l-celâl Hazretlerinden gayri hiç bir şeye güvenmeyerek teveccüh-i tâm ile ve kat'î sûrette Hak Teâlâ Hazretlerine yönelmektir.

Duâda iki haslet aranır;

Birincisi: İzzet-i rubûbiyyeti bilmek, **İkincisi:** Ubûdiyyetten olan zilleti idrâk edip Rabbinin himâyesine ilticâ ve ihsanından müstefid olmasını arzu eylemektir.

أَمَّنْ يُجِيبُ الْمُضْطَرَّ إِذَا دَعَاهُ وَيَكْشِفُ السُّوءَ وَيَجْعَلُكُمْ
خُلَفَاءَ الْأَرْضِ ۚ إِنَّ اللَّهَ قَلِيلًا مَّا تَذَكَّرُونَ

"Ey müşrikler! Sizin âciz ma'bûdlarınız mı hayırlıdır, yoksa muztar olan kimse duâ ettiği ondan duâsına icâbet eden ve istediğini veren ve o muztar kalan kimseye isâbet eden kötülüğü kaldıran ve sizi yeryüzünün halîfeleri kulan Allah Teâlâ mı hayırlıdır? Allah'la beraber bunları icâd ve kullarının ihtiyâcını def eden bir ma'bûd var da ona mı ibâdet edersiniz? Düşünceniz ne kadar az ve kısadır. Zîra Kadir'i bırakıp âcize ibâdet edersiniz." (Neml Sûresi, 62)

Yâni, Ey müşrikler! Sizin Allah'a ortak koşduğunuz putlar mı hayırlıdır, yoksa musibetlerden bir musibete veya fakîrlik ve hastalık gibi derd ve elemelerden muztar kalıp halâsına çâre arayan bir kimse duâ ettiği zaman duâsını kabul edip musibeti âfiyyete ve fakrını ğınâya ve hastalığını sıhate tebdil etmekle sâhil-i selâmete çıkaran Kaadir ve Kayyum mu hayırlıdır?

Elbette kullarının ihtiyâcını def eden ve duâsını kabul edip istediğini veren Allah Teâlâ hazretleri bunlardan hiç birine kaadir olamayanlardan hayırlıdır. Binaenaleyh ma'bûd bi'l-hakk O'dur.

O’ndan gayri ibâdete lâîk yoktur. Ve Allah Teâlâ Hazretleri size yeryüzünde tasarrufa kudret verendir. Dolayısıyla Zât-i Ecîl ü A’lâyâ ibâdetiniz lâzımdır.

Allah’la beraber başka bir ma’bûd var mı ki gayre ibâdet edersiniz ve siz her ân arkası arkasına gelen ni’metlerin kimden geldiğini düşünmeniz gâyet az olduğundan Azîz ve Kavî Allah’ı bırakıp âciz ve zelîle ibâdet edersiniz.

Duâda İhlâs (Samîmiyet) ve Helâl Lokmanın Önemi

Nebîyy-i Ekrem Sallallahu aleyhi ve sellem Efendimiz buyurmuşlardır ki: “Bir kimse zâhir ve bâtınını tanzîf ve tathîr ile kırk gün hâlisane Cenâb-ı Allah için amel ve ibâdet ederse kalbi menba’-i hikmet olup lisânından zülâl-i ma’rifet cereyan etmeğe başlar.” (*Keşfü’l-hafâ, 2/224 (Ebû Nuaym’dan)*),

“Kul ihlâs ile لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ “Başka ilâh yok, ancak Allah vardır!” dedikçe hiç bir hicâb onu geri çevirmeksizin bu zikri, Allah’a yükselir. Allah’a vâsıl olunca Allah bu kelimeyi söyleyene nazar eder. Allah’ın nazar ettiği her bir muvahhid kulunu rahmeti içine alması O’nun hakkıdır.” (*Buhârî, Deavât,*)

“Helâlîğinde ve haramlığında şübhe bulunan nesneyi terk eyle ve helâl olduğu muhakkak bulunan şeyleri kabul et.” (*Buhârî, Büyû’, 3; Tirmizî, Kıyame, 60*)

Bu hadîs-i şerîf, insan bâtınını haramdan korumak için kemal-i ihtiyât üzere bulunmasının lüzumu hakkında îrâd edilmiş ise de diğer işlerine, sözlerine ve şâir muamelâtına da tatbîk için bir kaide-i külliyye tarzında bulunmuştur.

“Niyet eylediğin bir iş için kalbinde havf ve tereddüd olursa o işi yapma.” (*İbn Hanbel, Müsned, 5/252, 256.*)

“Haramlardan sakın, insanların en âbidi olursun.” (*Tirmizî, Zühhd, 2; İbn Hanbel, Müsned, 2/310*)

“Haram lokmadan neşv ü nemâ bulan bir vücûda lâîk olan cehennem ateşidir.” (*Ramûzü’l-ehâdîs.*)

“Cibrîl bana ne zaman geldiyse şu iki duâyı emretti: “Ey Rabbim! Bana temiz rızık ver ve sâlih amel nasîb et.” (*Müminûn Sûresi, 51 nci âyetin meâlinde bir duâdır.*)

“Allah Teâlâ buyuruyor: Kulum, beni yalnız iken zikrederse ben de onu yalnız zikrederim. Beni bir topluluk içinde zikrederse onu ondan daha hayırlı ve daha büyük bir topluluk içinde zikrederim. (*Müslim, Zikr, 3, 18, 19, 21; Buhârî, Tevhîd, 15, 43; Tirmizî, Deavât, 131; İbn Mâce, Edeb, 53, 58; İbn Hanbel, Müsned, 3/351*)

“Allah sizden üç şeyi istemiyor: Kur’ân okurken yahud okunurken ileri geri konuşmayı, duâ ederken sesinizi yükseltmeyi, takat getiremeyeceğiniz kadar kendinizi namaza zorlamanızı.” (*el-Camiûs-Sağîr*)

“Gizlide yapılan bir duâ, açıkta yapılan yetmiş duâyâ bedeldir.”

“Sıkıntılı zamanlarında Allah’ın kendisine icâbet etmesini isteyen kimse rahatlık zamanında duâyı çok yapsın.” (*Tirmizî, Deavât. 9.*)

“İnsanların en âcizi duâdan da âciz olan, insanların en cimrisi selâmı da kıskanan kimsedir.” (*Keşfü’l-hafâ, 1/142 (Taberânî ve Beyhakî’dan)*)

“Ey Rabbim! Şükkrünü edâyâ, Seni zikretmeye ve Sana güzel ibâdet etmeğe bana yardım et!” diyen bir kimse mükellef bir duâ yapmış r. (*el-Camiû’s-Sağîr.*)

“İyiliğin her çeşidi ibâdetin yarısıdır. Diğer yarısı ise duâdır.” (*el-Camiû’s-Sağîr.*)

“Duâ mü’minin silâhı, dînin direği, göklerin ve yerin nûrudur.” (*el-Camiû’s-Sağîr.*)

“Zâiflerinizin duâları ve ihlâslarından başka bir şey hürmetine mi nusrete nâil oluyorsunuz?” (*Keşfü’l-hafâ, 1/403 (Ebû Ya’lâ’dan)*)

Çünkü Allah’ın huzûrunda zayıflığını, aczini ve fakrını idrâk ederek ve dünyevî arzulardan kalben alâkasını keserek duâ edenlerin ihlâsları kuvvetlidir. Bu da rızık ve nusret sebeplerinin en büyüklerindendir.

Beş gece vardır ki duâ reddolunmaz: Receb’in ilk i, Şa’ban’ın onbeşinc gecesi, Cum’a gecesi, Ramazan bayramı gecesi, Kurban bayramı gecesi.

Rikkat hâliniz geldiği zaman duâyı ganimet biliniz. Çünkü bu hal rahmettir. (*Buhârî, Cihâd, 76.*)

“Mü’min bir kul Allah’a duâ eder. Bu esnâda Allah Teâlâ Cibrîl’e: “Bunun duâsına hemen icâbet etme, çünkü sesini işitmek istiyorum.” Bir fâcir de duâ edince Allah Teâlâ Cibrîl’e emreder:

“Hemen ver şunun istediğini! Çünkü sesini işitmek istemiyorum.” buyurur.

“Kâfir bir kul Allaha duâ eder, hâcetini ister, derhal yerine getirilir. Mü’min Allah’a duâ eder, icâbeti geciktirilir. Melekler buna üzülürler. Bu nun üzerine Allah Teâlâ buyurur ki: “Kâfirin duâsına

hemen icâbet edişimin sebebi bana bir daha dua etmemesi ve beni hatırlamaması içindir. Çünkü onu sevmediğim gibi sesini de sevmiyorum. Mü'minin duâsına da hemen icâbet etmiyorum, beni unutmayıp devamlı zikir etmesi için. Çünkü onu da seviyorum, tazarru'unu da seviyorum."

Müstecâb Duâlar

"Dört yerde semânın kapıları açılır ve duâyâ icâbet olunur:

- 1- *Allah yolunda saf bağlandığı zaman,*
- 2- *Yağmur yağarken,*
- 3- *Namaz kılınırken,*
- 4- *Kâ'be görüldüğü zaman,"*

"İki vakit vardır ki, semânın kapıları açılır. Bu vakitlerde duânın reddolunduğu çok azdır. Biri namaza kalkıldığı zaman, diğeri Allah yolunda saff-ı cihâdda bağlandığı zaman." (Ebû Davud, Deavât, 1553.)

"Dört duâ vardır ki: reddolunmaz:

- 1- Dönünceye kadar hacının duâsı,
 - 2- Evine gelinceye kadar gazinin duâsı,
 - 3- İyileşinceye kadar hastanın duâsı,
 - 4- Bir de kardeşin kardeşine gıyabında ettiği duâ." (Tirmizî, Deavât, 129.)
- Bunlardan en çabuk kabul olunan duâ kardeşin kardeşine gıyabında ettiği duâdır."

"Üç kişi vardır ki Allah onların duâlarını reddetmez:

- 1- İftar edinceye kadar-oruçlunun duâsı,
- 2- Mazlumun duâsı,
- 3- Adaletli devlet reisinin duası." (Tirmizî, Deavât, 48; İbn Mâce Dua, II)

"Üç dua vardır ki kabul olunacağında hiç şübhe yoktur:

- 1- Babanın, evlâdına duası,
- 2- Misafirin duası,
- 3- Mazlumun duası," (Müslim, Deavât)

"İki dua vardır ki, Allah ile bu iki dua arasında hicâb yoktur: Biri mazlumun duası, Diğeri kardeşin kardeşe gıyabında duası,"(Nisa Sûresi. 5.)

Duâsı Kabûl Olunmayanlar

"Üç kimse vardır ki dua ederler de icabet olunmaz:

- 1- *Nikâhı altında kötü ahlâklı bir kadın bulunup da onu boşamayan erkek,*
- 2- *Bir başkası üzerinde emânet mal bulundurup da şâhidle onu tesbût etmeyen,*
- 3- *Malını sefih bir kimseye veren adam. Çünkü Allah Teâlâ "Mallarınızı sefih (beyinsiz) kimselere vermeyiniz buy urmuştur. "(Râmûzî'l-ehâdis. en-Nisâ: S.*

Mü'minlere Umûmî ve Gıyabî Duâ

"Duanın efdali, kulun: "Ey Rabbim, Muhammed ümmetinin cümlesine umûmî bir rahmet ile rahmet eyle!" demesidir.

"Duanın efdali dünyâ ve âhirette Rabbinden afv ve afiyet istemendir. Çünkü bu ikisi dünyâda sana verilir, sonra âhirette de verilirse muhakkak felah bulursun." (Ramûzü'l-ehâdis, 77.)

"Kulun "Ey Rabbim, Ümmet-i Muhammed'in cümlesine umûmî bir rahmetle merhamet et" diye dua etmesinden daha sevimli bir dua yoktur Allah katında" (el-Ezkâr, 356 vd.)

"Beni, bütün mü'minleri ve mü'mineleri mağfiret et ey Rabbim" diyen kimseye her bir mü'minin hasenesinden nasîb verilir." (el-Ezkâr, 356 vd.)

"Kişinin, kardeşine onun gıyabında ettiği dua müstecâbdır. Kulun başucunda vazîfeli melek bekler ve duasına âmin der. Kul kardeşine her bir hayır dua ettiğinde: Âmin, sana da aynısı olsun der." (el-Ezkâr, 356 vd.)

Ana – Babaya Duâ

"Kul, ana ve babasına duâyı unuttuğu zaman rızkı kesilir, yani bereketi gider."

Tevbe ve İstiğfar

Hâris bin Süveyd diyor ki: Abdullah ibn Mes'ud -radiyallahu anh- bize biri Nebiyy-i Ekrem -sallallahu aleyhi ve sellem-den, diğeri de kendisinden olmak üzere iki hadis tahdîs etti. Nebiyy-i Ekrem'den olan hadis-i şerîfi şöyle rivâyet etti: "**Mü'min günâhlarını bir dağ altında oturup da üzerine dağın hemen çöküvereceğinden korkan bir kimse gibi görür. Fâcir ise günâhlarını burnunun üzerine konup uçmuş bir sinek gibi görür.**" Râvi diyor ki, Ebû Şihâb eliyle burnunun üzerini göstererek bu hadis-i şerîfi rivayet etti.

Sonra Abdullah ibn Mes'ud diyor ki: *Muhakkak Allah Teâlâ Hazretleri kulunun tevbesinden şöyle bir kimsenin sevincinden daha fazla sevinir ki, bu kimse uzun bir yolculuk esnasında tehlikeli bir yerde konaklar. Üzerine bütün yiyeceğini içeceğini yüklediği bineği de yanındadır. Başını yere koymasıyla şöyle bir uykuya dalar. Uyandığında bineğini kaybolup gitmiş olarak görür. Üzerine sıcak basmış, susuzluğu son haddine varmış, yahud Allah dilediği kadar sıcağı ve onun susuzluğunu artırmış. Sonra o kimse devesini aramak için etrafa çıkmış, aramış, bulamamış, o dereceye gelmiş ki harareten ve susuzluktan tâkati kesilmiş, ümîdi tükenmiş, böyle bir halde tekrar eski yerine dönerek uyuyakalmış. Sonra uyandığında biraz evvel kaybolan devesini başı ucunda bulur. "İşte bu adam ne derece ferahlanır ise Cenâb-ı Hakk -celle ve âlâ- Hazretleri de bir kulunun tevbesinden dolayı o devesini kaybedip de başı ucunda bulan adamdan ziyâde ferahlanır. Yani râzı olur. Tevbe edenin tevbesini kabul edip onu yüksek derecelere nâil eyler, demektir."*

عَنْ أَبِي بَكْرٍ الصِّدِّيقِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّهُ قَالَ
لِلنَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَلَّمَنِي دُعَاءً أَدْعُو بِهِ فِي
صَلَاتِي قَالَ: قُلْ «اللَّهُمَّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي ظُلْمًا كَثِيرًا
وَلَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ فَاعْفِرْ لِي مَغْفِرَةً مِنْ عِنْدِكَ
وَارْحَمْنِي إِنَّكَ أَنْتَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ»

Ebû Bekri's-Sıddîk -radiyallahu teâlâ anh-Hazretleri:“-Yâ Resûlellah, namazın âhîrinde okumak üzere bana bir duâ ta'lîm buyur, dedikte Resûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz Hazretleri buyurmuşlardır ki:“*Şöyle duâ et:Yâ Rabb, muhakkak ki ben kendime çok zulmettim; yani çok günâh işledim. Günahları ise ancak sen afv ü mağfiret edersin. Hakkıyla gafûr ve rahîm ancak sensin. Beni kendi indinden bir fazl u keremle afv ü mağfiret eyle ve bana lutf u ihsanıyla merhâmet eyle. Yani benim istihkakım olmayarak mahza fazl u kereminle cehennemden halâs edip cennet ve cemâline kavuştur.*”

“Gıybetin keffâreti, gıybet etdiğin kimse için istiğfâr etmekliğidir.”

“Yeryüzündekilerde) herhangi bir kimse,

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ

Derse hatalarına keffaret olur. Bu hataları denizköpükleri kadar da olsa.”(*Kesfû'l-hafâ*, 2/11, (Harai'î ve Beyhakî'den)

“Duanın hayırlısı istiğfâr, ibâdetin hayırlısı da” kelime-i tevhîddir.”(*Kesfû'l-hafâ*, 2/11, (Harai'î ve Beyhakî'den)

“Ya Ali, sana bir duâ öğretiyim mi ki zerreler adedince günâhın olsa sen de beraber olmak üzere mağfiret olunur. Şöyle söyle: (*Kesfû'l-hafâ*, 2/11, (Harai'î ve Beyhakî'den)

اللَّهُمَّ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْحَلِيمُ الْحَكِيمُ تَبَارَكْتَ
مُحَاسِنَاتُكَ رَبِّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ

“ İstiğfâr, mü'minin sahife-i a'mâlinde nûr gibi parlar.”(*Râmûzû'l-ehâdis*.)

“Günâhdan tevbe eden kimse günâh işlememiş gibi olur. Fakat bir taraftan istiğfar, diğer taraftan günâhda ısrar eden ise -el-iyâzü billah- Cenâb-ı Hakk ile istihzâ eden kimse gibi olur.”

مَنْ أَكْثَرَ مِنَ الْإِسْتِغْفَارِ جَعَلَ اللَّهُ لَهُ مِنْ كُلِّ هَمٍّ قَرَجًا
وَمِنْ كُلِّ ضِيقٍ مَخْرَجًا وَرَزَقَهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ

“ Bir kimse kalbi ve kalıbı ile istiğfâra devam ederse Cenâb-ı Hakk o kimsenin gamlarını ferâha ve sıkıntılarını genişliğe tebdîl ederek hiç ummadığı bir taraftan onu rızıklandırır. (*İbn Mâce, Zühd. 30.*)

لَا كَبِيرَةَ مَعَ الْإِسْتِغْفَارِ وَلَا صَغِيرَةَ مَعَ الْإِصْرَارِ

“Tevbe ve istiğfâr ile büyük günâhlar afv olunduğu gibi mükerreren irtikâb edilen küçük günâhlar da, büyük günâhlar arasına dâhil olur.” (Keşfü'l-hafâ, 2/364 (Ebûş-Şeyh ve Deylemî'den)

“Kalbinde nedâmet olmadığı halde yalnız lisânen edilen istiğfar, yalancılar tevbesidir.” (Râmûzû'l-ehâdis.)

“Cenâb-ı Hakk'a tevbe ediniz. Muhakkak ki ben günde yüz defa Cenâb-ı Allah'a tevbe ederim. (Ebû Dâvud, Vitr, 26; İbn Hanbel, Müsned, 2/450.)

“Ne mutlu o kimseye ki defter-i a'mâlinde çokça istiğfar bulur.”

يَا أَيُّهَا النَّاسُ تَوُوبُوا إِلَى اللَّهِ قَبْلَ أَنْ تَمُوتُوا

“Ey insanlar! Ölmeden evvel Allah'a tevbe ediniz.” (İbn Mâce, İkame, 78.)

Seyyidü'l-İstiğfar

اَللّٰهُمَّ اَنْتَ رَبِّيْ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ خَلَقْتَنِيْ وَاَنَا عَبْدُكَ
وَاَنَا عَلَى عَهْدِكَ وَوَعْدِكَ مَا اسْتَطَعْتُ. اَعُوْذُ بِكَ مِنْ شَرِّ
مَا صَنَعْتُ، اَبُوْءُ لَكَ بِنِعْمَتِكَ عَلَيَّ وَاَبُوْءُ بِذَنْبِيْ فَاغْفِرْ
لِيْ فَاِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوْبَ اِلَّا اَنْتَ.

Şeddad bin Evs -radiyallahu anh-dan rivayete göre Nebiyy-i Ekrem sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurmuşlardır:

“Yâ Allah! Sen benim Rabbimsin. Senden başka ilâh yoktur. Beni sen yarattın ve ben senin kulunum. Ve ben îman ve ubûdiyyetimde gücüm yettiği kadar senin ahd ü misâkın üzereyim. Yâ Rabbi! Yapdıklarımın şerrinden sana sığınırım: Ve senin bana in'âm ve ihsan ettiğin ni'-metleri ikrar ve i'tirâf ederim. Kendi kusur ve günâhlarımı da ikrar ve i'tirâf ederim. Yâ Rabb! Sen beni afv ü mağfiret eyle. Zîra senden başkası günâhları afv ü mağfiret edemez.” (Buhârî Deavât, 1; Tirmizî, Deavât, 15; Neseî, İstiâze, 57; İbn Hanbel, Müsned, 4/122.)

Bir kimse bu Seyyidü'l-istiğfâr'ı ihlâs ve yakîn i'ti-kadiyle gündüz okur da o günde akşam olmadan evvel vefat ederse o kimse ehl-i cennettendir. Ve eğer bu duâyı yakîn i'tikâdiyle gece okur da sabah olmazdan evvel vefat ederse yine ehl-i cennettendir.” Yani cennete ilk girecekler ile cehennem görmeksizin ol kimse cennete dâhil olur, demektir.

Bu duânın hulâsa-i mealî: Ya Rabb, ben cürm ü kusurlarımı i'tirâf eylerim, tevbe ve istiğfar ederim, ni'metlerinin şükründen âcizim, beni afv ü mağfiret eyle, demektir.

İstiâze

اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَعُوْذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ وَمِنْ عَذَابِ النَّارِ
وَمِنْ فِتْنَةِ الْمَحْيَا وَالْمَمَاتِ وَمِنْ فِتْنَةِ الْمَسِيْحِ الدَّجَالِ

Ebû Hüreyye -radiyallahu anh-ın rivayet eylediğine göre Nebiyy-i Ekrem -sallallahu aleyhi ve sellem-buyurmuşlardır ki:“Allah'ım! Kabir azâbından sana sığınırım. Ateş azâbından Sana sığınırım. Hayatın ve ölümün fitnelerinden sana sığınırım. Deccâlin fitnelerinden sana sığınırım. ” (Buhârî, Ezan, 149)

اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَعُوْذُ بِكَ مِنَ الْبُخْلِ وَاَعُوْذُ بِكَ مِنَ الْجُبْنِ

Sa'd bin Ebî Vakkas -radiyallahu anh-dan rivâyet olunduğuna göre Resûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Hazretleri şöyle istiâze ederlerdi:“Allahım! Cimrilikden sana sığınırım. Korkaklıktan sana sığınırım. Erzel-i ömre bırakılmaktan) sana sığınırım, dünyâ fitnesinden: Yani Deccal fitnesinden sana sığınırım, kabir azâbından sana sığınırım. ” (Buhârî, Tefsîr, Sûre: 16)

Peygamberimiz -sallallahu aleyhi ve sellem-: Ve sizden erzel-i ömre bırakılanlar da vardır”(Nahl Sûresi, 70)-meâlindeki âyet-i celîle nâzil olduktan sonra Allah’a erzel-i ömürden de sığınmağa başladı.

Hazret-i Aîşe radiyallahu anha’dan rivâyet olunduğuna göre Resûl-i Ekrem -sallallahu aleyhi ve sellem- şöyle istiâze ederlerdi:

اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَعُوْذُ بِكَ مِنَ الْكَسَلِ وَالْهَرَمِ وَالْمَأْتَمِ
وَالْمَعْرَمِ وَمِنْ فِتْنَةِ الْقَبْرِ وَعَذَابِ الْقَبْرِ وَمِنْ فِتْنَةِ النَّارِ
وَعَذَابِ النَّارِ وَمِنْ شَرِّ فِتْنَةِ الْغِنَى وَاَعُوْذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ
الْفَقْرِ وَاَعُوْذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ الْمَسِيْحِ الدَّجَالِ. اَللّٰهُمَّ اغْسِلْ
عَنِّيْ خَطَايَايَ بِمَاءِ الثَّلَجِ وَالْبَرْدِ وَتَقِّ قَلْبِيْ مِنَ الْخَطَايَا
كَمَا تَقِيْتُ الثَّوْبَ الْاَبْيَضَ مِنَ الدَّنَسِ وَبَاعِدْ بَيْنِيْ وَبَيْنَ
خَطَايَايَ كَمَا بَاعَدْتَ بَيْنَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ

“ Allahım, tenbellikten, bunaklık vâki’ olacak derecede ihtiyarlıktan, ihtiyarlık çöküntüsünden, ma’siyet mahallerinde bulunmaktan, borçluluktan, kabir fitnesinden, kabir azâbından, ateş fitnesinden, ateş azâbından ve zenginlik fitnesinden sana sığınırım. Fakirliğin fitnesinden de sana sığınırım. El-Mesihu’-d-Deccâl’in fitnesinden de Sana sığınırım. Allah’ım hatâlarımı kar ve dolu suyu ile yıka. Beyaz bir elbiseyi temizlediğin gibi kalbimi de hatalardan temizle. Benimle hatalarımın arasını, maşrıkle mağribin arasını uzak kıldığın gibi uzak kıl. ’(Buhârî, Deavât, 39.)

Buhârî’nin İbn Abbas -radiyallahu anhümadan rivayet ettiğine göre Nebiyy-i Ekrem -sallallahu aleyhi ve sellem- şöyle istiâze etmişlerdir:

اَعُوْذُ بِعِزَّتِكَ الَّذِیْ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ الَّذِیْ لَا یَمُوْتُ
وَالْجَنُّ وَالْاِنْسُ یَمُوْتُوْنَ

“ Ya Rabb! Senin îzzet ve kudretine sığınırım ki, senden başka hiç bir ilâh yoktur. Ve sen ölmezsin. Cin ve insanlar ise ölürlür. ”(Buhârî, Eymân, 13, Tevhîd, 7; Müslim, Zikr, 68.)

Cabir -radiyallahu anh-dan rivâyete göre Nebiyy-i Ekrem -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz:

اَعُوْذُ بِوَجْهِكَ اَعُوْذُ بِوَجْهِكَ اَعُوْذُ بِوَجْهِكَ هٰذَا
اَهْوَنُ اَوْ اَيْسَرُ قَالَهُ لَمَّا نَزَلَتْ قُلْ هُوَ الْقَادِرُ عَلٰی اَنْ
یُّعِثَّ عَلَیْكُمْ عَذَابًا مِنْ فَوْقِكُمْ

Kur’ân’dan: “Ey Habîbim de ki Allah Teâlâ Hazretleri sizin üzerinize Nuh tûfânı ve Kavm-i Lût’a taş yağdırdığı gibi sizin de üzerinize bir azâb göndermeğe kaadirdir.” meâlindeki âyet-i celîle nâzil olduğu zaman: “Altınızdan, âl-i Fir’avn’in boğulması ve Karun’un yere geçirilmesi gibi size azâb etmeğe kadirdir” meâlindeki nazm-ı celîlin kırâetinde yine: “Yâ Rabb! Böyle bir azâbdan zât-ı pâk-i ülühiy-yetine sığınırım!” buyurdu. Yahud “Fırkalar ihtilâfiyle mukatele ve muharebe zaruretlerine ve biriniz diğerinin kılıncıyla katlolunmasına kaadirdir” mealindeki nazm-ı celîlin kırâetinde “İşte bu bir dereceye kadar ehvendir, yahud biraz daha kolaydır” buyurdu.” (el-En’âm, 65.)

Başka bir hadîs-i şerîfde Resûl-i Ekrem -sallallahu aleyhi ve sellem- Hazretleri: “Ben Allah Teâlâdan ümmetimden dört şeyin kaldırılmasını istedim. Allah Teâlâ Hazretleri ikisini kaldırdı, ikisini kaldırmadı. Ümmetimi kavm-i Lût gibi semâdan taş yağdırarak ve Karun’a yaptığı gibi yere geçirmekle helâk etmemesi için duâ ettim. Cenâb-ı Hak bu iki duâmı kabul buyurdu. Fakat fırkalar ve huzibler ihtilâfiyle aralarında mukatele ve muharebe ihtilâtının ve yekdiğerinin

kılıncıyla katl ve helâk edilmeleri cihetinden de ref' ve izâlesi için duâ ettim, kabul buyurmadı. Demiştir.

Yani insanlar arasında ilâ yevmi'l- kıyam fırkalar ihtilâfiyle veya ecnebi düşmanların tasallutuyla aralarında muharebe ve mukatele eksik olmayacak demektir.

“İblîs yeryüzüne inince Allah’a şöyle dedi;

“Ya Rabbi, beni yeryüzüne indirdin ve koğulmuş birisi yaptın. Öyle ise bana bir ev ver. Allah Teâlâ:

– Hamam, dedi.

– Bana bir de meclis ver, dedikte;

– Çarşılar ve yol kavşakları, dedi.

– Bana içecek ver, dedi.

– Her sekir veren şey, dedi.

– Bana müezzin ver, dedikte;

– Çalgıcılar, dedi.

– Bir de Kur’ân ver, dedikte;

– Şiir, dedi.

– Kitab ver dedikte;

– İnsanların vücutlarına yaptırdıkları dövmelerdir, dedi.

– Bana bir söz ver, dedikte;

– Yalan sözler senin sözlerindir, dedi.

– Bana bir peygamber ver dedikte;

– Kâhinler, dedi.

– Tuzak ver, dedikte;

– Kadınlardır,” (dedi. “İblis’in köpeğin hortumu gibi bir hortumu vardır. Onu Ademoğlunun kalbine sokar ve durmadan şehvetleri, lezzetleri hatırlatır ve rabbi hakkında şüpheye düşürmek gayretiyle vesvese verir. Kul:

أَعُوذُ بِاللَّهِ السَّمِيعِ الْعَلِيمِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ
وَأَعُوذُ بِاللَّهِ أَنْ يَحْضُرُونِ إِنَّ اللَّهَ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

Deyince şeytan kalbinden hortumunu çeker.” (Râmûzû'l-ehadis.)

“Ben bir söz biliyorum ki, onu öfkelenmiş bir kimse söylerse öfkesini giderir: Bu söz:

اَللّٰهُمَّ اِنِّىْ اَعُوْذُ بِكَ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيْمِ

“ Ey Rabbim! Koğulmuş şeytanın şerrinden sana sığınırım!” sözüdür. (Buhârî, Bed’ül-halk, II; Müslim, Birr, 109, 110; Ebû Dâvud, Salât, 109.)

“Şöyle de: “Ey Rabbim! Kulağımın şerrinden, gözümün şerrinden, dilimin şerrinden, kalbimin şerrinden ve menîmin şerrinden sana sığınırım. ” (Neseî, İstiâze, 4.)

“Gecenin evvelinde ve gündüzün evvelinde şu duâ ile duâ eden kulu Allah Teâlâ İblîs’den korur:

بِسْمِ اللَّهِ ذِي الشَّانِ عَظِيمِ الْبَرْهَانِ شَدِيدِ
السُّلْطَانِ مَا شَاءَ اللَّهُ كَانَ أَعُوْذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ

“ Sâni yüce, bürhânı büyük, kudreti şiddetli Allah’ın adiyle. Allah ne dilerse o olur. Şeytandan Allah’a sığınırım.” (Râmûzû'l ehâdis.)

“Belânın sizi ezmesinden, şakavetin çukuruna düşmekten, kötü kazaya uğramaktan ve düşmanların şamatasından Allah’a sığınım. ” (Buhârî, Kader, 13.)

Cehennemden Allah’a sığınınız. Kabir azâbından Allah’a sığınınız. Mesîh Deccâl’in fitnesinden Allah’a sığınınız. Hayatın ve ölümün fitnesinden Allah’a sığınınız.” (Râmûzû'l ehâdis.)
“Allah’a sığınanların sığınma vâsıtalarının ef-dalini söyleyeyim mi? Felâk ve Nâs sûreleridir.” (Râmûzû'l ehâdis.)

“Şu yaptığım tavsiyeyi işitmene hiç de bir mâni’yokdur: Sabah ve akşama çıktığında de ki:

يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ بِرَحْمَتِكَ أَسْتَغِيْثُ أَصْلِحْ لِيْ شَأْنِيْ
كُلَّهُ وَلَا تَكِلْنِيْ إِلَى نَفْسِي طَرْفَةَ عَيْنٍ

“ Ey Hayy u Kayyum olan Rabbim! Rahmetine tevessül ediyorum ve benim her hâlîmi ıslâh etmeni istiyorum. Göz açıp yumuncaya kadar da olsa beni kendime (nefsime) bırakma!” (el-Câmiu’s-sağîr)

Besmele

Resûl-i Ekrem -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz şöyle buyurmuşlardır:

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ مِفْتَاحُ كُلِّ كِتَابٍ

“ Bîlcümle semâvi kitâbların anahtarı “Rahman, rahîm Allah adı ile”dir; yani besmeledir.” (Râmûzû’l-ehâdîs, 241.)

كُلُّ أَمْرٍ ذِي بَالٍ لَمْ يُبْدَأْ فِيْهِ بِبِسْمِ اللّٰهِ فَهُوَ آفَاطُ

“ Meşrû işlerin hangisi olursa olsun besmele-i şerîfe ile başlanmazsa hayrına ve tamamına nâil olunamaz, bereketsiz kalır.” (Ebû Dâvûd, Edeb, 18.)

“Bir vartaya düşdüğün vakit:

إِذَا وَقَعْتَ فِيْ وَرْطَةٍ فَقُلْ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ
وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللّٰهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيْمِ فَإِنَّ اللّٰهَ تَعَالَى
يَصْرِفُ بِهَا مَا يَشَاءُ مِنْ أَنْوَاعِ الْبَلَاءِ

“ Rahman, rahîm Allah adıyla. Çok yüce ve çok büyük Allah’a sarılmaktan, O’ndan yardım dilemekten başka çâre yoktur!” demeğe devam et. Zîrâ Cenâb-ı Allah bunların hürmetine belâ ve musîbetlerin nicelerini def eder.” (Râmûzû’l-ehâdîs, 66.)

مَنْ أَرَادَ أَنْ يُنَجِّهَهُ اللّٰهُ تَعَالَى مِنْ تِسْعَةِ عَشَرَ رَبَّانِيَّةً
فَلْيَقْرَأْ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

“ Cehennemin başlıca me’murları olan ondokuz zebânînin azabından necât bulmak isteyen kimse Besmele’ye devam etsin.” Zîrâ besmele ondokuz harftir. (el-Câmiu’s-Sağîr.)

مَا مِنْ أَحَدٍ يَقْصِدُ دُخُولَ الْبَيْتِ إِلَّا وَتَبَعُهُ
الشَّيْطَانُ فَإِنْ دَخَلَ الْبَيْتَ فَقَالَ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ
الرَّحِيْمِ يَقُولُ الشَّيْطَانُ لَا مَدْخَلَ لِيْ فِيْ هَذَا الْبَيْتِ

“ Sizden biriniz evine girmek istediği zaman şeytan onu ta’kîb eder. O kimse evine girdiği zaman besmele ile girerse şeytan der ki: Bu evde bana girecek yer yok.” (Müslim’den el-Ezkâr, 26.)

“Her günün sabahında ve her gecenin akşamında:

بِسْمِ اللّٰهِ الَّذِي لَا يَضُرُّ مَعَ اسْمِهِ شَيْءٌ فِي
الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيْمُ

“ Allah’ın adiyle ki, O’nun adı sâyesinde ne semâda, ne yeryüzünde, hiç bir şey zarar veremez. O her şeyi işiden, her şeyi hakkıyla bilendir” diyen ve bunu üç defa tekrarlayan kimseye hiç bir şey zarar veremez” (Ebû Dâvûd, Edeb, 101; İbn Mâce, Dua, II; ibn Hanbel, Müsned, 1/62, 66, 72.)

“Allah’ın adı anılmadan yenilen her yemek ancak hastalıktır, onda bereket yoktur. Bunun keffâreti, eğer sofraya ortada ise Bismillah diyerek devam etmektir. Eğer sofrayı kaldırdı isen yine Bismillah deyip parmaklarını yalamandır.” (en-Nevevî, el-Ezkâr, 205 vd.)

Hamdele

Resûl-i Ekrem -sallallahu aleyhi ve sellem-Efendimiz şöyle buyurmuşlardır:

كُلُّ أَمْرٍ ذِي بَالٍ لَا يَبْدَأُ فِيهِ بِالْحَمْدِ لِلَّهِ فَهُوَ أَقْطَعُ

“ Meşru’ işlere Allah’a hamd ile başlanmazsa hayır ve bereketi kesilir.” (İbn Mâce, Nikâh, 19; Ebû Dâvud, Edeb, 18.)

الْحَمْدُ عَلَى النِّعْمَةِ أَمَانٌ لِرِزْوَالِهَا

“ Cenâb-ı Hakk’ın ni’metlerine hamd ü senâ, insanı ni’metin zevalinden emîn kılar.” (Râmûzü’l-ehâdis.)

“Allah’a hamdetmek şükrün başıdır. Allah’a hamdetmeyen bir kul O’na şükür etmemiştir.” (Râmûzü’l-ehâdis.)

أَفْضَلُ الذِّكْرِ الْحَمْدُ لِلَّهِ

“Cenâb-ı Hakk’ı senâ için elhamdülillah demek, yahud Allah’a hamd etmek zikirlerin efdalidir.” (İbn Mâce, Edeb, 55.)

أَشْكُرُكُمْ لِلَّهِ أَشْكُرُكُمْ لِلنَّاسِ

“ Cenâb-ı Hakk’a en çok şükür edeniniz, insanlara teşekkürde kusur etmeyeninizdir.” (Ebû Dâvud, Edeb, II; Tirmizî, Birr, 35; İbn Hanbel,)

“Allah’a hamd ile başlanmayan her bir söz kesiktir.” (Ebû Dâvud Edeb, 18.)

“Sözlerin Allah’a en sevimlisi, kulun: سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ demesidir.” (Buharî, Tevhîd, 58; Müslim, Salât, 220; Ebû Dâvud, Edeb, 101, Tirmizî, Mevâkîf 79.)

“Hiç bir tarafı müstesnâ olmamak üzere bütün dünyâ ümmetten sâdece bir adama verilse ve sonra bu kimse “Elhamdülillah” dese, muhakkak ki bu “Elhamdülillah” bütün hepsinden daha kıymetli, daha efdal olurdu.” (Râmûzü’l-ehâdis.)

“Her gün bir def’a”

سُبْحَانَ الْقَائِمِ الدَّائِمِ سُبْحَانَ الْحَيِّ الْقَيُّومِ
سُبْحَانَ الْحَيِّ الَّذِي لَا يَمُوتُ سُبْحَانَ اللَّهِ الْعَظِيمِ
وَبِحَمْدِهِ سُبُّوحٌ قُدُّوسٌ رَبُّ الْمَلَائِكَةِ وَالرُّوحِ سُبْحَانَ
الْعَلِيِّ الْأَعْلَى سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى

derse cennetteki makamını görmedikçe ölmez, yahud ona gösterilmedikçe ölmez.” (el-Câmiu’s-Sağir.)

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي تَوَاضَعَ كُلُّ شَيْءٍ لِعَظَمَتِهِ
وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي ذَلَّ كُلُّ شَيْءٍ لِعِزَّتِهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي
خَضَعَ كُلُّ شَيْءٍ لِمُلْكِهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي اسْتَسْلَمَ كُلُّ
شَيْءٍ لِقُدْرَتِهِ

Kim Hamd ederim Allah'a ki, her şey O'nun azameti önünde küçük kalmıştır. Hamdederim Allah'a ki her şey O'nun izzeti karşısında zelifdir. Hamd ederim Allah'a ki her şey O'nun mülk ü saltanatına boyun eğmiştir. Hamd ederim Allah'a ki, her şey O'nun kudretine teslim olmuştur," derse ve bunu ancak Allah'ın indindekini taleb ederek söylerse Allah ona milyon hasene yazar, derecesini bin kat yüceltir, kıyamet gününe kadar ona istiğfar etmeleri için yetmiş bin melek vazifelendirir." (el-Câmiu's-Sağir.)

"İbrâhîm -aleyhisselâm- Rabbine suâl edip: *Ey Rabbim, sana hamdedenin mükâfatı nedir? Allah Teâlâ Cevaben buyurdu ki: Hamd, şükriün anahtarıdır, şükür onunla beraber Rabbü'l-âlemînin Arşına yükselir.*" İb-râhîm tekrar suâl edip: *Ey Rabbim! Seni tesbîh edenin mükâfatı nedir? Allah Teâlâ Cevaben: "Tesbîhin aslının ne demek olduğunu âlemlerin Rabbi Allah bilir."* (el-Câmiu's-Sağir.)

Salvele

Peygamber -Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem-buyurmuşlardır ki:

مَنْ سَرَّهُ أَنْ يَلْقَى اللَّهَ رَاضِيًا فَلْيَكْثِرِ الصَّلَاةَ عَلَيَّ

"Cenâb-ı Hakk'a rızâyâ ermiş olarak mülâki olmak arzusunda bulunanlar bana çokça salât göndersinler. " (Tuhfetü'z-zâkirîn, 29.)

إِنَّ أَوْلَى النَّاسِ بِي أَكْثَرُهُمْ عَلَيَّ صَلَاةً

"Tahkîkan sizden bana en yakın olan kimse beni çokça salât ve selâmla yâd edenlerdir. " (Tirmizî, Ebû Dâvûd.)

مَنْ عَسَرَتْ عَلَيْهِ حَاجَةٌ فَلْيَكْثِرِ بِالصَّلَاةِ عَلَيَّ
فَإِنَّهَا تَكْشِفُ الْهُمُومَ وَالْغُمُومَ وَالْكُرُوبَ وَتُكَثِّرُ الْأَرْزَاقَ
وَتَقْضِي الْحَوَائِجَ

" İhtiyâcı bulunan bir şeyi te'minde zorluğa düşen bir kimse bana çokça salât ve selâm göndersin. Tahkîkan salât ve selâm gam ve kederleri izâle eyler, rızıkları bollaştırır, ve müşkilleri hall etmek için yegâne bir vesiledir." (Kenzü'l-irfân, 5.)

إِنَّ أَبْخَلَ النَّاسِ مَنْ ذَكَرْتُ عَنْدهُ فَلَمْ يُصَلِّ عَلَيَّ

" Muhakkak ki insanların en ziyâde cimri olanı yanında ismim anılıp da bana salavât ve selâm göndermeyen kimsedir. " (Tirmizî.)

مَنْ ذَكَرْتُ عَنْدهُ فَلَمْ يُصَلِّ عَلَيَّ فَهُوَ شَقِيٌّ

"Bir kimse yanında ismim zikrolunur da bana salât ve selâm göndermezse o kimse şakîdir." (el-Ezkâr, 107; Tuhfetü'z-zâkirîn, 25 vd.)

جَزَى اللَّهُ مُحَمَّدًا عَنَّا مَا هُوَ أَهْلُهُ

Bize olan muhabbetinden dolayı: “Allah Teâlâ Muhammed – aleyhi’s-salâtü ve’s-selâm-ı lâyük olduğu şekilde mükâfatlandırın.” diyen kimse yetmiş kâtibi bin sabah yormuş olur. Yâni bundan hâsıl olacak sevâbı yetmiş kâtib bin gün müddette yazmakla zor bitirirler, demektir. (Râmûzû’l ehâdis.)

Peygamber -aleyhisselâm-a salât edilinceye kadar her duâ yolda bekler, gitmez, kalır.”

“Allah’ın ismi zikrolunmaksızın ve bana salavât gönderilmeksizin başlanan bir iş kesilir kalır, batar. Bütün bereketlerden mahrum olur”(Ebû Dâvud.)

“Allah Teâlâ bana ümmetim için iki emân indirdi. Bunlar:

وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُعَذِّبَهُمْ وَأَنْتَ فِيهِمْ وَمَا كَانَ اللَّهُ
مُعَذِّبَهُمْ وَهُمْ يَسْتَغْفِرُونَ

“ Sen onların içinde bulunduğun müddetçe Allah onlara azâb edecek değildir. Onlar istiğfara devâm etdik-leri müddetçe de Allah onlara azâb edici değildir. ” (Enfâl Sûresi, 33.)

“Ben gidince onların arasında kıyamete kadar istiğfarı bıraktım.” (el-Câmiûs-Sağir.)

GÜNÜN BELLİ ZAMANINDA OKUNACAK DUÂLAR

Seher Vaktinin Fazileti

Ebû Hüreyre -radiyallahu anh-den rivâyete göre Nebiyy-i Ekrem -sallallahu aleyhi ve sellem Efendimiz şöyle buyurmuşlardır;

يَنْزِلُ رَبُّنَا تَبَارَكَ وَتَعَالَى كُلَّ لَيْلَةٍ إِلَى سَمَاءِ الدُّنْيَا
حِينَ يَبْقَى ثُلُثُ اللَّيْلِ الْآخِرِ يَقُولُ مَنْ يَدْعُونِي
فَأَسْتَجِيبَ لَهُ مَا يَسْأَلُنِي فَأُعْطِيَهُ مَنْ يَسْتَغْفِرُ لِي فَأَغْفِرَ لَهُ

“ Rabbimiz Tebâreke ve Teâlâ her gece, gecenin son üçde biri kaldığı sırada dünyâ semâsına nüzul eder ve şöyle buyurur: ” Bana duâ eden var mı, duâsına icabet edeyim? İsteddiğini vereyim. Bana istiğfar eden var mı, onu mağfiret edeyim? (Buhârî, Teheccûd, 14)

Bu hadîs-i şerîf, gecenin son üçde birinin vakti icabet olduğuna büyük müjdelerle beraber delâlet etmektedir.

“Gece yarısında semânın kapıları açılır ve bir münâdî şöyle seslenir: “Hiç duâ eden var mı, icâbet olunsun, bir şey isteyen var mı verilsin, bir sıkıntıda olan var mı kurtarılınsın. Her hangi bir duâ ile duâ eden hiç bir müslüman yoktur ki Allah Teâlâ ona icabet etmiş olmasın. Ancak şehveti için koşan zinâkâr kadınla ayyaş ve işret ehli müstesna. ” (İbn Hanbel, Müsned, 4/217, 3/34, 43, 94.)

“Gecede bir saat vardır. Müslüman bir kulun dünyâ ve âhiret işinden istediği her hangi bir hayır varsa ve duâsı o saate gelirse muhakkak Allah ona dileğini verir. Bu her gece vardır. ” (Tirmizî, Vitr, 16; Nescî, Mevâkit, 35.)

“Saatlerin efdali gecenin son kısmıdır.” (İbn Hanbel, Müsned, 4/385.)

Üç kişi vardır ki onlar İblis’den ve askerlerinin şerrinden masundurlar:

- 1- Gece ve gündüz Allah’ı çok zikredenler,
- 2- Seher vakitlerinde istiğfar edenler,
- 3- Allah’ın haşyetinden ağlayanlar.” (el-Camiû’s-Sağir.).

Teheccüde Kalkınca Okunacak Duâ

اَللّٰهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ اَنْتَ قَيِّمُ السَّمَوَاتِ وَالْاَرْضِ
وَمَنْ فِيْهِنَّ وَلَكَ الْحَمْدُ اَنْتَ نُوْرُ السَّمَوَاتِ وَالْاَرْضِ
وَمَنْ فِيْهِنَّ وَلَكَ الْحَمْدُ اَنْتَ مَلِكُ السَّمَوَاتِ وَالْاَرْضِ
وَمَنْ فِيْهِنَّ وَلَكَ الْحَمْدُ اَنْتَ الْحَقُّ وَوَعْدُكَ حَقٌّ
وَلِقَاؤُكَ حَقٌّ وَقَوْلُكَ حَقٌّ وَالْجَنَّةُ حَقٌّ وَالنَّارُ حَقٌّ وَالنَّبِيُّونَ
حَقٌّ وَمُحَمَّدٌ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حَقٌّ وَالسَّاعَةُ حَقٌّ
اَللّٰهُمَّ لَكَ اَسْلَمْتُ وَبِكَ اَمَنْتُ وَعَلَيْكَ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْكَ
اَنْبَتُ وَبِكَ خَاصَمْتُ وَإِلَيْكَ حَاكَمْتُ فَاغْفِرْ لِيْ مَا
قَدَّمْتُ وَمَا أَخَّرْتُ وَمَا أَسْرَرْتُ وَمَا أَعْلَنْتُ اَنْتَ الْمُقَدِّمُ
وَاَنْتَ الْمُؤَخِّرُ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ

İbn-i Abbas -radiyallahu anhüma-dan rivâyet olunduğuna göre Nebiyy-i Ekrem, gece teheccüd için kalktığında şöyle derlerdi;

“Hamd olsun sana ya Rabb! Sen bütün semâları, arzı ve onlardakileri ayakda tutansın. Hamd sana mahsûsdur ey Rabbim! Sen semâlarda, arzda ve onlarda ne varsa hepsinin nûrusun. Hamd Sana mahsusdur ey Rabbim! Sen semâların, arzın ve onlardakilerin mâlikisin. Ve Sana yine hamd olsun ki, sen Hakk’sın. Senin va’din de hakk, sana kavuşmak da hakk, sözün de hakk, cennet de hakk, ateş de hak, nebîler de hak, Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem-de hak, kıyamet saati de hak. Sana teslim oldum ey Rabbim! Sana îmân etdim, sana tevekkül etdim ve sana yöneldim, inanmayanlara karşı, sana dayanarak mücâdele etdim ve neticede ancak seni hakem olarak kabul etdim, benim evvelki yaptıklarımı da, sonradan yapacaklarımı da, gizli yaptıklarımı da açık yaptıklarımı da mağfiret et. Öne alan da sensin, geriye bırakan da sensin. Senden başka ilâh yoktur. Kuvvet ve kudret ancak, Allah’a dayanmaktadır. ” (Buhârî, Teheccüd, I.)

Uykudan Kalkınca Okunacak Duâ

Peygamberimiz (-sallallahu aleyhi ve sellem-) uykudan kalkınca şöyle derlerdi;“Bizi öldürdükten sonra dirilten Allah’a hamd olsun. Ölümden sonra dirilmek haşr ü neşr olmak da yine Allah’ın huzurunda olacaktır.” (Ebû Dâvud, Tirmizi, İbn Mâce’den naklen Tuhfetü’z-zâkirîn 72)

Resûl-i Ekrem -sallallahu aleyhi ve sellem-Efendimiz yine buyurmuşlardır ki: “Sizden biriniz uykudan uyandığı zaman şöyle desin:

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي رَدَّ عَلَيَّ رُوْحِيْ وَعَافَانِيْ فِيْ
جَسَدِيْ وَاَذِنَ لِيْ بِذِكْرِهِ

“ Bana ruhumu geri veren, vücûdumu afiyette kılan ve kendisini zikretmeğe müsaade eden, Allah’a hamd olsun. ” (el-Ezkâr, 21.)

Yine Buhârî’nin Ubâde bin Sâmîr-radiyallahu anh-dan rivayet ettiğine göre Nebiyy-i Ekrem -sallallahu aleyhi ve sellem- şöyle buyurmuşlardır:“**Kim uyku arasında uyandıığında:**

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ
الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ الْحَمْدُ لِلَّهِ وَسُبْحَانَ
اللَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ

“Andolsun ki, Resulullah, sizin için, Allah'a ve ahiret gününe kavuşmayı umanlar ve Allah'ı çok zikredenler için güzel bir örnektir.”(Ahzab Suresi 21)

Aziz Kardeşlerim!

Sözlükte, çağırmak, seslenmek, davet etmek, istemek ve yardım talep etmek anlamlarına gelen dua, din istilahında ise: Allah'ın yüceliği karşısında insanın acziyetini itiraf etmesi, sevgi ve saygı ile O'nun lütuf, nimet ve yardımını, dünya ve ahirette iyilikler ve ihsan etmesini, üzerindeki sıkıntı, dert ve belayı gidermesini, günah, hata ve kusurlarını bağışlamasını dilemesi, yalvarıp yakarması, Ona halini arz edip niyazde bulunması demektir. Dua kulun Allah ile arasındaki köprüdür.

“Allah'dan başka ilâh yok, yalnız O vardır. Şerîki yoktur. Mülk O'nundur. Hamd de O'na mahsusdur ve O, her şeye kaadirdir. Allah'a hamdeder, Allah'ı tesbîh ederim. Allah'dan başka ilâh yok ve Allah en büyüktür, Allah'a dayanmaktan başka kuvvet, kudret yoktur.” dedikten sonra; “Ey Rabbim beni mağfiret et” der, duâ ederse icâbet olunur; bir de abdest alırsa namazı kabul olunur. ” (Buhârî, Teheccüd, 21.)

“Kulun uykudan kalkınca söyleyeceği şeylerin en sevimlisi:

سُبْحَانَ الَّذِي يُحْيِي الْمَوْتَى وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

“Ölüyü dirilten Allah'ı tesbîh ederim ve O her şeye kaadirdir” demesidir. (Ebû Dâvud, Vitr, 32.)

“Kim sabaha çıkınca:

أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّاتِ الَّتِي لَا يَجَاوِزُهُنَّ بَرٌّ
وَلَا فَاجِرٌ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ وَبَرًّا وَذَرًّا

“ Ne iyinin ne kötünün tecâvüz edemiyeceği Allah'ın tam kelimelerine yarattığı şekil verdiği ve ektiği herşeyin şerrinden sığınırım” derse ins ü cinnin şerrinden muhafaza edilir. Yılan, akreb gibi şeylere sokulsa bile o gün akşama kadar zarar vermez. Akşamleyin bunu söylerse sabaha kadar hıfz u emân-ilâhîde kalır.” (Müslim'den Tuhfetü'z-Zâkirîn, 73.)

Sabah Namazından Sonra Okunacak Duâ Ayetleri

“Kim sabahleyin üç def'a

أَعُوذُ بِاللَّهِ السَّمِيعِ الْعَلِيمِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ

diyerek Sûre-i Haşr'ın sonundan üç âyet okursa Allah Teâlâ onun için yetmiş bin melek vazifelendirir, akşama kadar ona duâ ederler, o gün ölürse şehîd olarak ölür, akşamleyin bunu yapan da aynı derecededir.” (Tirmizî'den Tuhfetü'z-Zâkirîn, 77.)

“Sabaha çıkınca bin def'a: سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ diyen kimse nefsinin Allah'dan satın almıştır.” (Buhârî, Tevhîd, 58.)

Sabah namazını kıldıktan sonra kalkarken yedi defa:

لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ وَلَا حِيلَةَ وَلَا اِحْتِيَالَ
وَلَا مَنَجًا وَلَا مَلْجَأَ مِنَ اللَّهِ إِلَّا إِلَيْهِ

“ Allah’a sarılmaktan başka kuvvet yoktur ne bir hîle yapmak ne hîleye uğramış olmak fâide vermez. Ne Al-lah’dan kurtulacak yer ne de O’ndan sığınacak yer vardır. Kurtuluş ve sığınış ancak O’na dayanıp iltica etmektedir” derse yetmiş türlü belâ ondan def olur.” (Râmûzû'l-ehadis.)

Evden Çıkarken Okunacak Duâ

Evden çıkarken en az üç def'a:

بِسْمِ اللَّهِ حَسْبِيَ اللَّهُ تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ لَا حَوْلَ
وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ

“ Allah’ın adiyle! Allah bana kâfidir. Allah’a tevekkül ettim. Allah’a dayanmaktan başka kudret ve kuvvet yoktur.” duâsını okumalıdır. (Ebû Dâvud, Tirmizî, Nesê’den el Ezkâr, 24.)

Yine:

اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَعُوْذُ بِكَ مِنْ اَنْ اُضِلَّ اَوْ اُضَلَّ اَوْ اُزَلَّ
اَوْ اُزَلَ اَوْ اُظْلِمَ اَوْ اُظْلَمَ اَوْ اُجْهَلَ اَوْ يُجْهَلَ عَلَيَّ اَوْ
اَبْغَى اَوْ يُبْغَى عَلَيَّ

“ Ey Allah’ım! Sapmaktan veya sapdırılmaktan, hatâ etmekten yahûd hatâ etdirilmekten, zulmetmekten ya-hûd zulme uğramaktan, cahillik etmekten yahûd bana cahillik edilmekten, hakkım olmayan bir şeyi istemekten yahûd elimde olmayan bir şeyin benden istenilmesinden sana sığınırım, ” demelidir. (Ebû Dâvud, Tirmizî, Nesê ve İbn Mâce’den el-Ezkâr, 24)

Nebiyy-i Ekrem -sallallahu aleyhi ve sellem-Efendimiz: “Evinden çıkarken iki rek’at namaz kıl, seni kötü bir yere gitmekten muhafaza eder, evine girdiğin zaman iki rek’at namaz kıl, seni kötü bir yere girmekten muhafaza eder” buyurmuştur. (El-Ezkâr, 24 vd.)

Sabahleyin evden çıkarken:

بِسْمِ اللَّهِ تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ

diyen bir kimseye: “Bu sana kâfidir, himâyeye alındın denilir ve şeytan ondan uzaklaşır gider.” (Ebû Dâvud, Tirmizî ve Nesê’den el-Ezkâr 24 vd.)

Binite, Ata veya Arabaya Binerken Okunacak Duâ

“Bir binite bindiğinde:

سُبْحَانَ الَّذِي سَخَّرَ لَنَا هَذَا وَمَا كُنَّا لَهُ مُقْرِنِينَ

“ Hiç de lâıyk olmadığımız halde bize bunu müsahhar kılan Allah’ı tesbîh ederim.” diyen kimse, bu bineğinden inmeden ölürse şehîd olarak ölmüş olur.” (Zuhruf Sûresi, 13.)

Ayrıca binite binerken:

بِسْمِ اللَّهِ مَجْرِبُهَا وَمُرْسِيَّهَا إِنَّ رَبِّي لَغَفُورٌ رَحِيمٌ

Denilmelidir. (Hûd Sûresi, 41 Meâli: “O nun yürümesi ve durması Allah’ın adıyladır. Rabbim bağışlar ve merhamet eder.”)

Yemekten Sonra Yapılacak Duâ

Ebû Ümâme -radiyallahu anh-den mervîdir ki: Resûl-i Ekrem -sallallahu aleyhi ve sellem-Efendimiz yemekten sonra şöylece duâ etmişlerdir:

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ كَثِيْرًا طَيِّبًا مُّبَارَكًا فِيْهِ غَيْرَ مَكْفِيٍّ وَلَا
مُوَدَّعٍ وَلَا مُسْتَعْنًى عَنْهُ رَبَّنَا

“ Yâ Rabb! Sana, pek çok ve riyâ gibi şeylerden uzak ve yümn ü bereketi bulunan, nezd-i ulûhiyyetinde makbûl olup merdûd olmayacak derece-i kemâl-i ihlâs üzere ve hiç bir sûrette kâfi görmiyeceğimiz ve dâima yapmağa devam edeceğimiz ve hiç bir surette bırakmıya-cağımız ve kendisinden hiç bir vakit istiğna göstermiye-ceğimiz bir hamd ile sana hamdederiz. Sen bizim Rab-bimizsin; yani ni’metin her türlü ile bizi besleyen, yaşatansın.”

Yine Ebû Ümâme -radiyallahu anı-den rivâyet olunduğuna göre Nebiyy-i Ekrem -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz bir yemekten sonra şöyle duâ etmişlerdir:

“Sana hamd ederiz ey Rabbimiz! ni’metinden müs-tağnî değiliz. Her dâim senin in’âm ve itâmına; yani bize ni’met verip yedirmene muhtacız. Bu taâm da veda’ taâmımız olmayıp daha çok hayırlı ömürler ihsan ile, nankörlük edilmeyen, dâima şükür edilen ni’met ver ey Rabbimiz, yani sana dâima şükredeceğiz.”

Bir defasında da şöyle demişlerdir: **“Yâ Rabb! Sana hamd ederiz. Bu hamdimiz senin ihsan etmiş olduğun ni’metlerine mukabil olamaz ve senin azamet-i ulûhiyyetin ve rubûbiyyetin hakkını îfâya asla kâfi değildir. Sana gerektiği gibi hamdedemediğimiz için aczimizi arzederiz. Ey Rabbimiz! Zîrâ nimetlerini saymak mümkün değildir.”**

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي كَفَانَا وَأَرْوَانَا غَيْرَ مَكْفَى وَلَا مَكْفُورٍ

“ Allah Teâlâ Hazretlerine hamdederiz. Bize kifâyet edecek derecede yemek ve sâir nimetlerini ihsan buyurdu. Yedirdi ve kanasıya içirdi. Allah Teâlâ Hazretlerinin azamet ve ulûhiyyetinin hakkı tamamiyla îfâsı kabil değildir. Ve Allah Teâlâ Hazretlerinin sayılmayacak kadar çok nimetleri hiç bir suretle inkâr edilemez.”

Nebiyy-i Ekrem -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz yine buyurmuşlardır ki: **“Sizden herhangi biriniz yemek yediğiniz zaman:**

اللَّهُمَّ بَارِكْ لَنَا فِيهِ وَأَطْعِمْنَا خَيْرًا مِنْهُ “ Ey Rabbimiz! Bunu bize mübârek ve bereketli kıl ve bize bundan hayırlısını yedir” desin.

Bir şey içtiği vakit de:

اللَّهُمَّ بَارِكْ لَنَا فِيهِ وَزِدْنَا مِنْهُ

“ Ey Rabbimiz! Bize bunu mübarek ve bereketli kıl ve bundan bize ziyâdece ver” desin ve “Sütten başka hiç bir şey hem yemek, hem içecek yerine geçmez.” buyuruldu.

Yine Resûl-i Ekrem -sallallahu aleyhi ve sellem-Efendimiz buyurmuşlardır ki:

“Bir yemek yediğin ve bir içecek içtiğin zaman:

بِسْمِ اللَّهِ وَبِاللَّهِ الَّذِي لَا يَضُرُّ مَعَ اسْمِهِ شَيْءٌ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ يَاحْيُ يَا قَيُّوْمُ

“ Allah’ın ismiyle ve Allah ile. O ki, ism-i Celâl’i sayesinde ne yerde, ne de gökte hiç bir şey zarar veremez. Ya Hayy, ya Kayyûm!” dersin, o yediğin yahud içtiğinden sana hiç bir hastalık gelmez. İçinde zehir bile olsa.”

Nebiyy-i Ekrem -sallallahu aleyhi ve sellem-Efendimiz yemekten sonra şöyle de duâ ederlerdi;

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي يُطْعِمُ وَلَا يُطْعَمُ وَمَنْ عَلَيْنَا
فَهَذَا وَأَطْعَمَنَا وَسَقَانَا وَكُلَّ بَلَاءٍ حَسَنٍ أَبْلَانَا. الْحَمْدُ
لِلَّهِ غَيْرِ مُودَّعٍ رَبِّي وَلَا مُكَافِيٍّ وَلَا مَنكُورٍ وَلَا
مُسْتَعْنَى عَنْهُ. الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَطْعَمَنَا مِنَ الطَّعَامِ
وَسَقَانَا مِنَ الشَّرَابِ وَكَسَانَا مِنَ الْعُرَى وَهَدَانَا مِنَ
الضَّلَالِ وَبَصَرَنَا مِنَ الْعَمَى وَفَضَّلَنَا عَلَى كَثِيرٍ مِنْ خَلْقِهِ
تُفْضِيلًا الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

“ Dâima yediren ve kendisine hiç yedirilmeyen, bizi doğru yola ulaştırıp da doyuran ve suya kandıran ve hep güzel vesilelerle imtihan eden Allah’a hamedederiz. Yâ Rabb sana hamediyoruz, ve bu hamdimizi kâfi görmüyoruz; îfâ edilmiş saymıyoruz ve nankörlük etmiyoruz, ni’metlerinin hiç birinden müstağnî değiliz. Bize yemekten yediren, sudan içiren, çıplak iken giydiren, dalâlette iken hidâyet veren, görmezken gösteren ve bizi yarattıklarının pek çoğuna üstün kılan Allah’a hamd ederiz, çünkü hamd âlemlerin Rabbi Allah’a mahsusdur.” (el-Ezkâr, 205 vd.; ile Hadis kitaplarının Et’ime ve Eşribe bahisleri.)

Şu duâ da yemekten sonra yapılan me’sûr duâlardandır.

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَطْعَمَنَا وَسَقَانَا وَجَعَلَنَا مِنَ
الْمُسْلِمِينَ. اللَّهُمَّ اغْفِرْ وَارْحَمْ وَاحْفَظْ صَاحِبَ الطَّعَامِ
وَالْآكِلِينَ وَلِمَنْ سَعَى فِيهِ وَلِجَمِيعِ الْمُؤْمِنِينَ
وَالْمُؤْمِنَاتِ. اللَّهُمَّ نَوِّرْ قُلُوبَنَا بِأَنْوَارِ مَحَبَّتِكَ وَذِكْرِكَ يَا ذَا
الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ. اللَّهُمَّ أَحْيِنَا حَيَاةً طَيِّبَةً بِالصِّحَّةِ
وَالسَّلَامَةِ وَالْعَافِيَةِ فِي الدِّينِ وَالْدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ إِنَّكَ عَلَى

كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ اللَّهُمَّ إِنَّا نَسْأَلُكَ تَمَامَ النِّعْمَةِ وَدَوَامَ
الْعَافِيَةِ وَحُسْنَ الْخَاتِمَةِ. اللَّهُمَّ رِزْقًا وَلَا تَنْقُصْ بِحُرْمَةِ
النَّبِيِّ ﷺ وَبِحُرْمَةِ الْفَاتِحَةِ

Resûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- su içtikleri zaman:

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي سَقَانَا عَذْبًا قُرَاتًا بِرَحْمَتِهِ وَلَمْ
يَجْعَلْهُ مِلْحًا أَجَاجًا بِذُنُوبِنَا

“ Bize tatlı soğuk su içiren ve günâhlarımız sebebiyle onu içilmez tuzlu su yapmayan Allah’a hamedederiz.”

Çarşıya Çıkınca Okunacak Duâ

“Çarşıya girdiğinde:

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ. لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ
الْحَمْدُ يُحْيِي وَيُمِيتُ وَهُوَ حَيٌّ لَا يَمُوتُ بِيَدِهِ الْخَيْرُ وَهُوَ
عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ.

Diyen bir kimseye Allah binlerce hasene yazar, binlerce günâhını siler, derecesini binlerce yükseltir ve ona cennette bir ev binâ eder.” (Tirmizî, Deavat, 36.)

Eve Girince Okunacak Duâ

“Sizden biriniz bir menzile (eve, konak yerine) indiği zaman:

أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّةِ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ

“ Yarattıklarının şerrinden Allah’ın tam kelimelerine sığınırım” derse, o evden çıkıncaya kadar hiç bir şey ona zarar veremez. ” (Buharî, Enbiyâ, 10; Müslim Zikir, 54.)

Akşamleyin Okunacak Duâ

“Akşama çıktığında üç def’a:

بِسْمِ اللَّهِ الَّذِي لَا يَضُرُّ مَعَ اسْمِهِ شَيْءٌ فِي
الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

Allah’ın İsm-i celîli sayesinde ne semâda, ne de yeryüzünde hiç bir şey zarar veremez. O her şeyi işiten, her şeyi hakkıyla bilendir” diyen bir kimseye öteki akşama kadar anî bir belâ isâbet etmez. (Ebû Dâvud, Edeb 101; İbn Mâce, Duâ, 14.)

Yatsıdan Sonra Okunacak Duâ Ayetleri

Ebû Mes’ûd el-Bedrî-radiyallahu anh-dan rivâyete göre Nebiyy-i Ekrem -sallallahu aleyhi ve sellem-şöyle buyurmuşlardır: “Her kim Bakara Sûresi’nin sonundaki iki âyet-i celîleyi (Âmene’r-Rasûlü) her gece okursa ona kifâyet eder.” (Buhârî, Megâzi, 12; Müslim, Müsâfirin, 255; Tirmizî, Sevâbül-Kur’ân, 4.)

Yatarken Okunacak Duâlar

Nebiyy-i Ekrem -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz şöyle buyurmuşlardır: “Uyku için yatağa yatarken evvelâ Fatiha, sonra İhlâs-ı şerîf okursan ölümden başka her şeyden emîn olursun.” (Kenzü’l-irfan.)

Nebiyy-i Ekrem -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz buyurmuşlardır ki: “Yatağına girdiğin zaman şöyle de:

أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّةِ مِنْ غَضَبِهِ وَعِقَابِهِ وَشَرِّ
عِبَادِهِ وَمِنْ هَمَزَاتِ الشَّيَاطِينِ وَأَنْ يَحْضُرُونِ.

“ Allah’ın her biri noksansız ve tam bulunan kelimelerine O’nun gadabından, îkabından, kullarının şerrinden, şeytanların hücumlarından ve benim yanıma gelmelerinden sığınırım.” Böyle söylersen hiçbir şey sana zarar veremez ve zarar verilmemeğe lâayık olursun.” (Ebû Dâvud, Tıbb, 19; Tirmizî, Deavat, 90; Muvatta’ Şiir, 9.)

Resûl-i Ekrem -sallallahu aleyhi ve sellem- yine buyurmuşlardır ki: “Yatağına girdiğin zaman Kâfirûn Sûresini oku. Çünkü bu sûre, şirkten berâettir.” (Tirmizî, Duâ, 22.)

Erken Kalkmak İçin

Bir de her kim gece yatarken:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ . لَا تَأْخُذْهُ سِنَّةٌ وَلَا
نَوْمٌ اللَّهُمَّ سَهِّرْ عَيْنِي وَتَوَرِّ قَلْبِي وَادْفَعْ عَنِّي كَثْرَةَ النَّوْمِ
وَوَغْلَظَةَ الْعَفْلَةِ.

Okuyup erkenden uyanmak niyetiyle yatar ise biiznillahi teâlâ dilediği saatde uyanır. Uyandığı zaman hemen kalkıp abdest alır, ibâdetine başlar.

Uykusu olmayan ve uyuyamamaktan dolayı muhtarib olan kimse abdestli olarak yatağa yatarken:

اللَّهُمَّ غَارَتِ النُّجُومُ وَهَذَاتِ الْعُيُونُ وَأَنْتَ الْحَيُّ
الْقَيُّومُ الَّذِي لَا تَأْخُذُهُ سِنَةٌ وَلَا نَوْمٌ يَا حَيُّ يَا قَيُّومُ اهْدِ لَيْلِي
وَأَنْمِ عَيْنِي

Deyip Muavvizeteyn sûrelerini okuyup yatmalıdır.

Buhârî'nin Berâ bin Âzib -radiyallahu anh-dan rivâyet etdiğine göre Nebiyy-i Ekrem -sallallahu aleyhi ve sellem- şöyle buyurmuşlardır: **“Yatağa varmak istediğinde namaz için aldığın gibi bir abdest al, sonra sağ tarafın üzerine yat, sonra şöyle de;**

اللَّهُمَّ أَسْلَمْتُ نَفْسِي إِلَيْكَ ، وَوَجَّهْتُ وَجْهِي إِلَيْكَ ،
وَفَوَّضْتُ أَمْرِي إِلَيْكَ ، وَأَلْجَأْتُ ظَهْرِي إِلَيْكَ ، رَغْبَةً
وَرَهْبَةً إِلَيْكَ ، لَا مَلْجَأَ وَلَا مَنْجَا مِنْكَ إِلَّا إِلَيْكَ . آمَنْتُ
بِكَ الَّذِي أَنْزَلْتَ ، وَنَبِّئَكَ الَّذِي أَرْسَلْتَ .

“ Ey Rabbim bütün varlığımı sana teslim ettim, işimin tasarrufunu sana havale ettim, yönelişim sanadır, korkum da ancak sendendir, senin azâbindan kaçıp sığınılacak ancak yine senin rahmetindir. İndirdiğin kitabına ve gönderdiğin resulüne îmân etdim ey Rabbim!” demektir. Bunları söyler de uyur, o gecede ölür isen fitrat üzere ölmüş olursun. Uyumadan evvel bunlar son sözlerin olsun.”

Yine Buhârî'nin Ebû Hüreyre -radiyallahu anh-dan rivâyet etdiğine göre Nebiyy-i Ekrem -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz şöyle buyurmuşlardır:

“Sizden herhangi biriniz yatağına vardığı vakit libasının içine elini koyarak yatağının üzerini silkelesin, yani temizlesin çünkü o vakte kadar ne olduğunu bilmez; yani yatağında akrep ve sair gibi ezâ verici şeyler bulunmuş olabilir. Sonra yatağına girince şöyle desin:

بِسْمِكَ رَبِّي وَضَعْتُ جَنْبِي وَبِكَ أَرْفَعُهُ إِنْ
أَمْسَكْتَ نَفْسِي فَارْحَمْهَا وَإِنْ أَرْسَلْتَهَا فَاحْفَظْهَا بِمَا
تُحَفَظُ بِهِ الصَّالِحِينَ .

“ Senin isminle ey Rabbim yanımı yere koydum. Yine senin yardımınla kaldırıyorum. Eğer ruhumu alıyorsan rahmet eyle, eğer tekrar verirsen onu sâlihleri muhafaza etdiğinle muhafaza eyle.” (Buhârî, Deavât, 13.)

Yine Buhârî'nin Hüzeyfe -radiyallahu anh- dan rivâyet etdiğine göre, Hüzeyfe şöyle demiştir: **“Nebiyy-i Ekrem -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz yatağına vardığında şöyle derlerdi;**

اللَّهُمَّ بِاسْمِكَ أَمُوتُ وَأَحْيَا

“ Senin isminle ölür, Senin isminle dirilirim ya Allah!”(Buhârî,Tevhid,13, Deavat, 6, 7, 12, 15; Müslim, Zikir, 59)

İbn-i Abbâs -radiyallahu ahh-dan mervîdir ki: Peygamberimiz şöyle buyurmuşlardır:“Eğer bir kimse kendi haremine yaklaşırken besmeleden sonra,

اللَّهُمَّ جَنِّبْنِي الشَّيْطَانَ وَجَنِّبِ الشَّيْطَانَ مَا رَزَقْتَنَا

“ Ya Rab beni şeytandan uzaklaştırdı, şeytanı da bize in’âm ve ihsân buyurduğun şeyden uzaklaştırdı” demiş olsa, sonra o zevceyn arasında evlâd takdîr olunursa o çocuğa ebediyyen şeytan zarar veremez. ” (Buhârî, Deavat, 54.)

Peygamberimiz -sallallahu aleyhi ve sellem- gece bir tarafından diğer tarafına dönünce:

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ رَبُّ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا الْعَزِيزُ الْغَفَّارُ

Derlerdi. (el-Cami’ûs-Sağir,)

Sabah Namazına Kalkmak İçin

Ebû Hüreyre -radiyallahu anh-dan rivâyet olunduğuna göre Nebiyy-i Ekrem -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz şöyle buyurmuşlardır: ‘Sizden herhangi biriniz uykuda iken şeytan ense kökünüze üç düğüm atar. Her bir düğümü bağladıkça: “Sen yat yat, daha gece uzundur” diyerek attığı düğümün üzerine eliyle vurur. Eğer bir kimse uykudan uyanır da Allah’ı zikreder, hatırlarsa bu düğümlerden biri çözülür, abdest alırsa biri daha çözülür, namaz kılarlsa birisi daha çözülür ve zinde ve neş’eli olarak ve tertemiz bulunarak, sıklet ve tenbellik gibi şeylerden uzak olarak sabaha çıkmış olur. Böyle yapmayıp da güneş doğuncaya kadar gaflet üzere yatarsa vücûdu habîs ve tenbel olarak sabaha çıkmış olur.’ (Buhârî, Teheccüd, 12 Müslim, Mûsâfirîn, 207; Ebû Dâvud, Tatavvu’, 18.)

Abdullah bin Mes’ud -radiyallahu anh-dan gelen rivayette ise Nebiyy-i Ekrem -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz’in huzurunda geceden uykuya dalarak tâ güneş doğuncaya kadar uyuyup sabah namazına kalkmayan kimse zikredilse: “O kimsenin kulağına şeytan işemiştir” buyururlardı.” (Buhârî, Teheccüd, 13.)

Nebiyy-i Ekrem -sallallahu aleyhi ve sellem-Efendimiz:

إِنَّ الصُّبْحَةَ تَمْنَعُ الرِّزْقَ

“ Muhakkak sabah namazı ile güneş doğması arasında bulunan rızık taksimi zamanını uykuda geçirmek rızıkın bir kısmına mani olur,” buyurmuşlardır. (İbn Hanbel, Mûsned, 1/73.)

Helâya Girerken ve Çıkarken Okunacak Duâ

“Enes bin Mâlik -radiyallahu anh-dan rivâyet olunduğuna göre Nebiyy-i Ekrem -sallallahu aleyhi ve sellem- def’i hâcete girerlerken:

اَللّٰهُمَّ اِنِّىْ اَعُوْذُ بِكَ مِنَ الْخُبْثِ وَالْخَبَائِثِ

“ Allah’ım pislikten ve pis şeylerden sana sığınırım, ” derlerdi. (Buhârî, Deâvât, 54.)

Nebiyy-i Ekrem -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz şöyle buyurmuşlardır: “Sizden biriniz helâdan çıkarken:

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِىْ اَذْهَبَ عَنِّىْ مَا يُؤْذِىْنِىْ وَاَمْسَكَ
عَلَّىْ مَا يَنْفَعُنِىْ

“ Benden bana ezâ veren şeyi gideren ve bana yarayacak şeyi bende tutan Allah’a hamd olsun.” desin. (Neseî ve İbn Mâce’dan el-Ezkâr, 28.)

ABDEST DUALARI

1- Elleri yıkarken:

بِسْمِ اللّٰهِ الْعَظِيْمِ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ عَلَى دِيْنِ الْاِسْلَامِ
وَعَلَى تَوْفِيْقِ الْاِيْمَانِ وَعَلَى هِدَايَةِ الرَّحْمٰنِ. اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ
الَّذِىْ جَعَلَ الْمَاءَ طَهُوْرًا وَجَعَلَ الْاِسْلَامَ نُورًا

“ Azamet ve celâl sahibi Allah’ın adiyle başlarım. Bizi İslâm dininde kılan, îman etmeğe muvaffak buyuran ve hidâyete erdiren Rahman Allah’a hamdederim. Suyu temizleyici. İslâm’ı da nur kılan Allah’a hamdolsun.”

2- Ağzını yıkarken:

اللَّهُمَّ اسْقِنِي مِنْ حَوْضِ نَبِيِّكَ كَأْسًا لَا أَظْمَأُ بَعْدَهُ أَبَدًا

“ Ey Rabbim, bana peygamberinin havzından bir kâse içir, ondan sonra hiç susamayayım.”

3- Burnuna su verirken:

اللَّهُمَّ أَرِحْنِي رَائِحَةَ الْجَنَّةِ وَأَرْزُقْنِي مِنْ نَعِيمِهَا
وَلَا تُرْحِنِي رَائِحَةَ النَّارِ

“ Ey Rabbim bana cennetin kokusunu duyur ve onun ni’metlerinden nasîblendir ve bana ateşin kokusunu duyurma.”

4- Yüzünü yıkarken:

اللَّهُمَّ بَيِّضْ وَجْهِي بِنُورِكَ يَوْمَ تَبْيَضُّ وُجُوهُ
وَتَسْوَدُّ وُجُوهُ

“ Ey Rabbim! Nice yüzlerin beyaz, nice yüzlerin kara olacağı günde yüzümü nurunla beyaz kıl, nurlandır.”

5- Sağ kolunu yıkarken:

اللَّهُمَّ آعْطِنِي كِتَابِي يَمِينِي وَحَاسِبِي حِسَابًا يَسِيرًا

“ Ey Rabbim! Kitabımı sağ elime ver ve hesabımı kolay gör.”

6- Sol kolunu yıkarken:

اللَّهُمَّ لَا تُعْطِنِي كِتَابِي بِشِمَالِي وَلَا مِنْ وَرَاءِ
ظَهْرِي وَلَا تُحَاسِبْنِي حِسَابًا شَدِيدًا

“ Ey Rabbim! Kitabımı sol elime verme, arkamdan da verme, ve hesabımı zorlaştırma.”

7- Başını meshederken:

اللَّهُمَّ حَرِّمْ شَعْرِي وَبَشْرِي عَلَى النَّارِ وَأَظْلِنِي
تَحْتَ ظِلِّ عَرْشِكَ يَوْمَ لَا ظِلَّ إِلَّا ظِلُّكَ (اللَّهُمَّ غَشِّنِي
بِرَحْمَتِكَ وَأَنْزِلْ عَلَيَّ مِنْ بَرَكَاتِكَ)

“ Ey Rabbim! Saçımı ve yüzümü ateşten koru. Senin himâyenden başka bir himâyenin bulunmadığı günde beni Arş’ının gölgesi altında gölgelendir. Allah’ım beni rahmetinle sar, üzerime berekâtından indir.”

8- Kulağına meshederken:

اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي مِنَ الَّذِينَ يَسْتَمِعُونَ الْقَوْلَ فَيَتَّبِعُونَ أَحْسَنَهُ

“ Ey Rabbim! Beni sözü dinleyip de en güzeline ittiba’ edenlerden kıl.”

9- Boynuna meshederken:

اَللّٰهُمَّ اُعْتِقْ رَقَبَتِيْ مِنَ النَّارِ وَاَحْفَظْنِيْ مِنَ
السَّلَاسِلِ وَالْاَغْلَالِ

“ Ey Rabbim! Benim boynumu ateş esâretinden kurtar, beni zincirlerden ve bukağılardan muhafaza et.”

10- Sağ ayağını yıkarken:

اَللّٰهُمَّ ثَبِّتْ قَدَمِيْ عَلَى الصِّرَاطِ يَوْمَ زُلِّ فِيْهِ الْاَقْدَامُ

“ Ey Rabbim! Nice ayakların kaydığı günde benim ayaklarımı sırat üzerinde sabit kıl.”

11- Sol ayağını yıkarken:

اَللّٰهُمَّ اجْعَلْ لِيْ سَعِيًّا مَّشْكُورًا وَذَنْبًا مَّغْفُورًا
وَعَمَلًا مَّقْبُولًا وَتِجَارَةً لَّنْ تَبُوْرَ

“ Ey Rabbim! Bana râzı olduğun bir çalışma, ver, günahımı bağışla, makbul bir amel ve zarar etmeyen bir ticâret nasîb et.”

12- Abdest bittikten sonra:

اَللّٰهُمَّ اجْعَلْنِيْ مِنَ التَّوَّابِيْنَ وَاجْعَلْنِيْ مِنَ
الْمُتَطَهِّرِيْنَ وَاجْعَلْنِيْ مِنْ عِبَادِكَ الصَّالِحِيْنَ وَاجْعَلْنِيْ مِنَ
الَّذِيْنَ لَا خَوْفَ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُوْنَ. سُبْحَانَكَ اَللّٰهُمَّ
وَبِحَمْدِكَ اَشْهَدُ اَنْ لَا اِلَهَ اِلَّا اَنْتَ وَحْدَكَ لَا شَرِيْكَ لَكَ
وَ اَنْ مُحَمَّدًا عَبْدُكَ وَرَسُوْلُكَ اَسْتَغْفِرُكَ وَاَتُوْبُ اِلَيْكَ

“ Ey Rabbim! Beni tevbe edenlerden ve çok çok temizlenenlerden kıl. Beni sâlih kullarından eyle, beni üzerlerine hiç bir korku gelmeyen ve hiç mahzun olmayanlardan kıl. Seni her an hamdinle tesbîh ederim. Ey Rabbim şehâdet ederim ki Senden başka hiç bir ilâh yok, ancak Sen varsın. Şerîkin yok Senin ve yine şehâdet ederim ki Muhammed Senin kulun ve resûlündür. Senden mağfîretini isterim ve Sana tevbe ederim.”

EZAN DUASI

Câbir bin Abdullah -radiyallahu anh-dan rivâyet olunmuştur ki, Nebiyy-i Ekrem -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz şöyle buyurmuşlardır;

Kim ezanı işittiği zaman:

اَللّٰهُمَّ رَبِّ هَذِهِ الدَّعْوَةِ التَّامَّةِ وَالصَّلَاةِ الْقَائِمَةِ
اَتِ مُحَمَّدًا الْوَسِيْلَةَ وَالْفَضِيْلَةَ وَاَبْعَثْهُ مَقَامًا مَّحْمُودًا
الَّذِي وَعَدْتَهُ

“ Ey şu tam da’vetin ve vakti gelen namazın sahibi olan Rabbim! Muhammed aleyhisselâma şefâat vesîlesini ve üstünlüğünü ver. Ve onu kendisine va’detdiğin makam-ı mahmûd’a ulaştır” derse kıyamet gününde şefâatim ona lâıyk olur.” (Buhârî, Ezan, 8; Ebû Dâvud. Salât, 37; Tirmizî, Salât, 43.)

Namazda Okunacak Duâlardan

Ebû Hüreyre -radiyallahu anh-‘dan rivâyet olduğuna göre, Ebû Hüreyre: “Bir gün Resûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Hazretlerine:

” – Yâ Resûlellah, namazda iftitah tekbîri ile Fâtîha-i şerîfe arasında ne okursunuz?” diye sordu. Peygamber Efendimiz -sallallahu aleyhi ve sellem-de
– Şöyle derim, buyurdular:

اَللّٰهُمَّ بَاعِدْ بَيْنِيْ وَبَيْنَ خَطَايَايَ كَمَا بَاعَدْتَ بَيْنَ
الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ اَللّٰهُمَّ تَقْنِيْ مِنَ الْخَطَايَا كَمَا يُقْنِي
الثَّوْبُ الْاَبْيَضُ مِنَ الدَّنَسِ اَللّٰهُمَّ اغْسِلْ خَطَايَايَ بِالْمَاءِ
وَالثَّلْجِ وَالْبَرْدِ

“ Ya Rabb, benimle hatâlarımın arasını uzaklaştır, maşrıkla mağribin arasını uzaklaştırdığın gibi. Yâ Rabb! Beni hatâlardan temizle, beyaz bir elbisenin kirlerden temizlendiği gibi. Allah’ım! Hatâlarımı su ile, kar ile, dolu ile yıka.” (Buharî, Ezân, 89.)

İftitah tekbîrinden sonra me’sûr duâlardan her hangi birisi okunabilir. **İmâm-ı A’zam Ebû Hanîfe -rahimehullah- Hazretlerinin intihâb ve iltizâm etdikleri duâ** Sünen-i Tirmizî’de ve Sünen-i Dârekutnî’-de Ebû Saîd el-Hudrî -radiyallahu anh-dan rivâyet olunan malûm

سُبْحَانَكَ اللّٰهُمَّ وَبِحَمْدِكَ وَتَبَارَكَ اسْمُكَ وَتَعَالَى جَدُّكَ

duâsıdır. (Ebû Dâvud, hadîs: 776.)

اِنِّىْ وَجَّهْتُ وَجْهِيْ لِلَّذِى فَطَرَ السَّمٰوٰتِ
وَالْاَرْضَ حَنِيفًا وَمَا اَنَا مِنَ الْمُشْرِكِيْنَ

duâsının okunması da müstehabdır. (En’âm Sûresi, 79.)

İmâm-ı Şafî -rahimehullah- Hazretlerinin intihâb ve iltizâm etdikleri duâ, Sahîh-i Müslîm’de Hazret-i Ali -kerremallahu vecheh- Hazretlerinden mervî bulunan

اِنِّىْ وَجَّهْتُ وَجْهِيْ لِلَّذِى فَطَرَ السَّمٰوٰتِ
وَالْاَرْضَ حَنِيفًا وَمَا اَنَا مِنَ الْمُشْرِكِيْنَ

duâsıdır. (En’âm Sûresi, 79.)

Camiye Girerken ve Çıkarken Okunacak Duâ

Sizden biriniz mescide girdiği vakit peygambere salât ve selâm etsin. Ve:

اَللّٰهُمَّ افْتَحْ عَلَيَّ اَبْوَابَ رَحْمَتِكَ

Ey Rabbim! Bana Rahmetinin kapılarını aç!” desin. (Ebû Dâvud, hadîs: 465.)

Çıkarken de peygambere salât ve selâm etsin ve:

اَللّٰهُمَّ اغْصِمْنِىْ مِنَ الشَّيْطَانِ

Ey Rabbim! Beni şeytandan koru” desin. (İbn Mâce, Mesâcid, 13.)

Namazdan Sonra Duâ

Peygamberimiz -sallallahu aleyhi ve sellem- namaz kıldıkları zaman sağ eliyle başlarını meshederler ve:

بِسْمِ اللّٰهِ الَّذِى لَا اِلٰهَ غَيْرُهُ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ اَللّٰهُمَّ
اَذْهَبْ عَنِّى الْهَمَّ وَالْحُزْنَ

“Kendisinden başka ilâh bulunmayan Allah’ın adıyla. Rahman ve Rahîm ancak O’dur. Benden üzüntüyü düşünceyi ve hüznü gider ey Rabbim!” derlerdi. (Buhârî, Deavat, 35, 40.)

“Farz namazı kıldığınız zaman, her bir farz namazdan sonra on defa:

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ. لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ
الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

Deyiniz. “Böyle diyene bir köle azâd etmiş gibi ecir yazılır.” buyururlardı. (Buhârî, Ezan, 155.)

İSTİHARE NAMAZI VE DUASI

Buhârî’nin Câbir bin Abdullah radiyallahu anh’-den rivayet etdiğine göre Nebiyy-i Ekrem -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz şöyle buyurmuşlardır: **“Sizden birinize bir iş hakkında tereddüd ve üzüntü çöktüğü zaman farz namazlarından başka olarak iki rek’at namaz kılın, sonra şöyle desin:**

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْتَخِيرُكَ بِعِلْمِكَ وَأَسْتَقْدِرُكَ بِقُدْرَتِكَ
وَأَسْأَلُكَ مِنْ فَضْلِكَ الْعَظِيمِ فَإِنَّكَ تَقْدِرُ وَلَا أَقْدِرُ وَتَعْلَمُ
وَلَا أَعْلَمُ وَأَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ. اللَّهُمَّ إِنْ كُنْتَ تَعْلَمُ أَنَّ
هَذَا الْأَمْرَ خَيْرٌ لِي فِي دِينِي وَمَعَاشِي وَعَاقِبَةِ أَمْرِي أَوْ
قَالَ عَاجِلُ أَمْرِي وَآجِلُهُ فَاقْدِرْهُ لِي وَيَسِّرْهُ لِي ثُمَّ بَارِكْ
لِي فِيهِ وَإِنْ كُنْتَ تَعْلَمُ أَنَّ هَذَا الْأَمْرَ شَرٌّ لِي فِي دِينِي
وَمَعَاشِي وَعَاقِبَةِ أَمْرِي أَوْ قَالَ فِي عَاجِلِ أَمْرِي وَآجِلِهِ
فَاصْرِفْهُ عَنِّي وَاصْرِفْنِي عَنْهُ وَاقْدِرْ لِي الْخَيْرَ حَيْثُ كَانَ
ثُمَّ ارْضِنِي بِهِ.

“Ey Rabbim! Senin ilmine müracaat ederek hayrî senden istiyorum ve kudretine sığınarak senden kudret istiyorum ve senin büyük fazlından diliyorum; çünkü sen, her şeye kadırsın, ben bir şeye kadir değilim. Sen bilirsin, ben bilmem, Sen gaybleri bilirsin. Ey Rabbim! Senin ezeli ilminde bu iş benim dinim ve hayatım hakkında ve işimin akıbeti hakkında -çabuk veya geç olmasında- hayırlı ise onu bana takdir et ve müyesser kıl. Sonra onun bereketini ver. Eğer bu iş senin ezeli ilminde benim dinim ve hayatım hakkında ve işimin akıbeti hakkında -erken veya geç olmasında- şerli ise onu benden geri çevir, beni de ondan vazgeçir ve benim için nerede olursa olsun yalnızca hayırlı olanı takdir et, sonra beni ona râzı kıl.’ Bunu dedikten sonra hâceti ve işi ne ise onu söyler ve Allah’dan kendisine bir yol göstermesini diler. (Buhârî, Deavât, 48.)

Bir başka hadîs-i şerîfte: “Bir işin düşüncesi seni alıp kararsız kıldığı zaman Rabbinden hayrını iste, yani istihare et, bunu yedi defa kadar yap, sonra kalbine ağır basana bak, hayır ondadır.” buyurulmuştur.

CUMA GÜNÜNDE DUA

Ebû Hüreyre -radiyallahu anh-dan rivâyet olduğuna göre Resûl-i Ekrem -sallallahu aleyhi ve sellem-Efendimiz Hazretleri buyurmuşlardır ki: “Cum’a gününde bir saat vardır. Allah’ın kullarından bir müslim namazda ve kıyamda iken Allah Teâlâ’dan niyâz ile bir şey isteyip duâsı o

saate tesadüf ederse Allah teâlâ Hazretleri o kimsenin dileğini verir.” Böyle buyurduktan sonra mübarek küçük parmağının ucuna işaret buyurdu. (el-Ezkâr, 80; Buhârî, Deavât, 61.)

Cum’a gününün içindeki saat, küçük parmağına nisbetle parmağın ufak ucu ne kadar ise, güne nis-betle o kadar az bir müddettir ki o saat içinde her halde duâ müstecâb olur demektir. Nebiyy-i Ekrem -sallallahu aleyhi ve sellem- Hazretleri:

يَوْمَ الْجُمُعَةِ يَوْمَ عِيدٍ وَذِكْرٍ

– ‘Cum’a günü, ibâdet ve ezkâr ile mü’minlerin kalbi mesrûr olacak bir bayram günüdür’ buyurmuşlardır. (el-Câmi’u’s-Sağîr.)

–“Size bir sûre haber vereyim mi ki, azameti semâ ile arz arasını doldurmuş, onu yetmişbin melek teşyî’ etmiştir? O sûre Kehf sûresidir. Kim cum’a günü bu sûreyi okursa Allah onu öteki cum’aya kadar bu sûre ile mağfiret eder, sonunda üç gün de ziyâdesi vardır. Ve semâyâ ulaşan bir nûr verilir ve Deccal’in fitnesinden muhafaza edilir. Yatacağı vakit bu sûrenin sonundan beş âyet okuyan hıfz olunur ve gecenin istediği vaktinde kaldırılır.”(Tuhfetü’z-zâkirîn, 269)

“Ey Rabbim! Perşembe günü ümmetimin erkenden yaptığı işleri bereketli kıl.” (Tirmizî, Ticâret, 41.)

Hadîsin şerhinde deniliyor ki, bugünün evvelinde bir ihtiyacını tedarik etmek, nikâh akdetmek ve bunun gibi mühim işler sünnettir.

“Cum’a gününde; Yani perşembeyi cumaya bağlayan gece iki rek’at namaz kılıp Fâtîha’dan sonra onbir defa Zilzâl Sûresini okuyan kimseyi Allah Teâlâ kabir azâbından ve kıyâmet korkularından emin kılar. ” (Râmûzü’l-ehâdis, 427 (Deylemî’dan)

“Şu duâ ile cum’a günü herhangi bir saatte dua edilirse sâhibine muhakkak icâbet olunur.”(el-Cami’u’s-Sağîr.)

لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ يَا حَنَّانُ يَا مُدِّيعَ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ

“Cum’a gününde bir saat vardır, mü’min bir kul namazda duâ ederken Allah ‘dan bir şey ister ve o saate denk gelirse Allah muhakkak ona icâbet eder. Ashab-ı kirâm: ‘Bu saat hangi saatdir yâ Resûlellah’ dediklerinde: “İkindi namazı ile güneş batması arasındaki vakittir.” buyurdular.

“Cum’a namazından sonra daha oturduğu yerden kalkmadan yüz defa

سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ سُبْحَانَ اللَّهِ الْعَظِيمِ
وَبِحَمْدِهِ أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ

diyen kimsenin yüzbin günâhını, ana ve babasının da yirmidörtbin günâhını Allah mağfiret eder.” (Buhârî, Deavât, 61)

Cuma Namazından Sonra Duâ

İmam-ı Suyûtî el-Câmi’u’s-sağîr’inde rivâyet eder ki: Nebiyy-i Ekrem -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz şöyle buyurmuşlardır:“Kim cum’a namazından sonra -konuşmadan ve kalkmadan- ihlâs sûresini, Felâk sûresini ve Nâs sûresini yedişer defa okursa Allah’u Teâlâ onu gelecek cum’aya kadar, zarar verici şeylerden muhafaza buyurur,”(el-Câmiu’s-Sağîr.)

Her namazdan sonra:

Li-îlâfî Kureyş Sûresi sabah ve akşam veya beş vakit namazın akabinde en az onbir kerre okunmağa devam edilirse bi-iznillahi Teâlâ kişinin hayat tehlikesinden emin kalacağını İmam Rabbânî Mektûbat’ında haber veriyor.

YEMEK DUASI

Euzübillahimineşşeytanirraciym Bismillahirrahmanirrahiym

Elhamdulillah Elhamdulillah Elhamdulillahillezi etamena vesekana vecealna minel müslimiyn,niğmeti celilullah, bereketi halilullah, şefaati ya Resulallah.Yiyenlere sıhhat ve afiyet, hanelerimize bereket,geçmişlerimize rahmet.Din ve dünyamızı mamur,amellerimizi salih ve

makbul, neslimizi zürriyetimizi Sana iteatkar et. Günahlarımızı affet. İki cihanda cümlemizi aziz et. Son nefesimizde de; Eşhedü enlailahe illallah ve eşhedü enne Muhammeden abduhu veresuluhu diyerek imanlı çene kapamayı nasip et.

Allahümme zid vela tengus bi hürmet seyyidel mürseliyn velhamdulillahi rabbil alemiyn
EL FATİHA.

SENENİN MUAYYEN ZAMANINDA OKUNACAK DUÂLAR

Muharrem'in 1'inde (Senenin Birinci Günü) Okunacak Duâ

Senenin birinci gününde üç defa okunacaktır:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى
سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَصَحْبِهِ وَسَلَّمَ. اَللّٰهُمَّ اَنْتَ الْاَبَدِيُّ
الْقَدِيْمُ الْاَوَّلُ وَعَلَا فَضْلُكَ الْعَظِيْمُ وَجُودُكَ الْعَمِيْمُ
الْمُعَوَّلُ وَهَذِهِ عَامٌ جَدِيْدٌ قَدْ اَقْبَلَ نَسْتُلُكَ الْعِصْمَةَ فِيْهِ
مِنَ الشَّيْطَانِ وَآوَلِيَّائِهِ وَجُنُوْدِهِ وَالْعَوْنَ عَلَى هَذِهِ النَّفْسِ
الْاُمَّارَةِ بِالسُّوْءِ وَالْاِشْتِعَالِ بِمَا يُقَرِّبُنِيْ اِلَيْكَ زُلْفَى يٰاِذَا
الْجَلَالُ وَالْاِكْرَامُ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ النَّبِيِّ
الْاُمِّيِّ وَعَلَى آلِهِ وَاصْحَابِهِ الطَّيِّبِيْنَ الطَّاهِرِيْنَ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ
رَبِّ الْعَالَمِيْنَ.

MUHARREM AYININ BİRİNCİ VE ONUNCU GÜNLERİ OKUNACAK DUÂ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ اَللّٰهُمَّ اَنْتَ الْاَبَدِيُّ
الْقَدِيْمُ الْحَيُّ الْكَرِيْمُ الْحَنَّانُ الْمَنَّانُ وَهَذِهِ سَنَةٌ جَدِيْدَةٌ
اَسْتُلُكَ فِيْهَا الْعِصْمَةَ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّحِيْمِ. وَالْعَوْنَ عَلَى
هَذِهِ النَّفْسِ الْاُمَّارَةِ بِالسُّوْءِ وَالْاِشْتِعَالِ بِمَا يُقَرِّبُنِيْ اِلَيْكَ
يٰاِذَا الْجَلَالُ وَالْاِكْرَامُ بِرَحْمَتِكَ يٰاَرْحَمَ الرَّاحِمِيْنَ.

Her kim Muharrem ayının birinci ve onuncu Aşû-ra günleri sabahleyin üç kere bu duâyı okursa Allah Zü'l-celâl Hazretleri'nin o kimseyi tâ gelecek senenin Muharrem ayına kadar cemî' belâlardan emîn ve muhafaza buyuracağı rivâyet olunmaktadır.

10 Muharrem'de Yedi Defa Okunacak Duâ

Yetmiş defa:

حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيْلُ نِعْمَ الْمَوْلَى وَنِعْمَ النَّصِيْرُ

'dan sonra

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ سُبْحَانَ اللَّهِ مَلَأَ
 الْمِيزَانَ وَمُنْتَهَى الْعِلْمِ وَمَبْلَغَ الرِّضَا وَزِينَةَ الْعَرْشِ لَامِلَجًا
 وَلَا مَنْجَا مِنَ اللَّهِ إِلَّا إِلَيْهِ سُبْحَانَ اللَّهِ عَدَدَ الشُّفْعِ وَالْوَثْرِ
 وَعَدَدَ كَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّاتِ كُلِّهَا أَسْأَلُكَ السَّلَامَةَ
 بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ
 الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ وَهُوَ حَسْبِي نِعَمَ الْوَكِيلُ نِعَمَ الْمَوْلَى وَنِعَمَ
 النَّصِيرِ. وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ خَيْرِ خَلْقِهِ وَعَلَى
 آلِهِ وَأَصْحَابِهِ أَجْمَعِينَ. آمِينَ.

AŞURE GÜNÜ DUASI

Rubeyyî' binti Muawiz -radiyallahu anha-nın rivâyet etdiğine göre Nebiyy-i Ekrem -sallallahu aleyhi ve sellem- Ensârın köylerine Aşûre Günü kuşluk zamanı haber gönderdi ve: **“Her kim sabahleyin iftar etdiyse günün geri kalanını imsak etsin, yani bir şey yemesin, her kim oruca niyyet etdi ise orucunu tamamlasın.”** buyurdu. (Buhârî, Savm, 69.)

Rubeyyî' -radiyallahu anha- der ki, biz artık Resûlullah'ın bu emrinden sonra Aşûra gününün orucunu tutardık ve küçük çocuklarımıza da tuttururduk ve onlarla mescide girerdik ve çocuklarımıza boyalı yünden oyuncak verirdik, bunlardan yemek için ağlayan olursa iftar vakti erişinceye kadar bu oyuncaklarla eğlendirirdik.” (Tecrid-i Sarih Terc. 6/288.)

Bakınız, Zaman-ı Saadette, Sadr-ı İslâm'da müslüman evlâdlarına namaz ve oruç gibi ibâdetlere tâ küçükten alışdırmağa nasıl dikkat edilmiştir! Çocukların oruç tutmaları hakkında cumhûr ulemaya göre bulûğa ermeyen çocuklara oruç vâcib değildir, müstehabdır demişlerdir. İmam-ı Şâfi'î'ye göre çocuğun oruç tutmağa kudret-i bedeniyyesi olursa alışdırmağ için oruç emir olunur. Yaş haddini de yedi veya on yaş olarak ta'yin etmiştir. İshak'a göre oruç oniki yaşında emrolunur. Ahmed bin Hanbel'e göre ise on yaşında emir olunur.

Evzâî de: Çocuğun kuvve-i bedeniyyesine zaaf ârız olmaksızın üç gün üst üste oruç tutturulursa müstehab olur, demiştir.

Sarih ulemâyâ göre çocukların ibâdete alıştırılmaları için bu müstahsen addedilmiştir. Ve bunların vesile-i hayr ve bereket olacağını kabul etmişlerdir.

Şu kadar ki bu, neşv ü nemâ çağında olan çocuğun kuvve-i bedeniyyesine zaaf îrâs etmemek şartına bağlıdır. Çünkü sağlam mükellefe bile seferde meşakkatine binaen iftara müsaade edilmiştir. Allah'ın:

يُرِيدُ اللَّهُ بِكُمُ الْيُسْرَ وَلَا يُرِيدُ بِكُمُ الْعُسْرَ

“Allah sizin için kolaylık diler, sizin için zorluk dilemez. ” buyurduğu da unutulmamalıdır. (Bakara Sûresi, 185.)

Buhârî'nin İbn-i Abbas -radiyallahu anhüma-dan rivâyet ettiğine göre: **Nebiyy-i Ekrem -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz Medine'yi teşrif buyurdıkları vakit yahûdilerin Aşûra günü oruç tuttıklarını gördü ve: “-Bu ne orucudur?” diye sordu. Onlar da cevâben:– Bu gün iyi bir gündür. Bu gün Allah -azze ve cell-Benî İsrâîl'e düşmanlarından necât verdiği bir gündür; yani Fir'avn'ın şerrin'den kurtulduğumuz gündür, dediler, Resûlullah da:” – Biz Musa'ya sizden daha yakın bulunuyoruz, buyurdu ve Mekke'deki gibi o gün oruç tutdu ve o günün oruç tutulmasını emir buyurdu. ”**(Buhârî, Savm, 69.)

Aşûra orucu hakkındaki fikhî hükme gelince: Bu orucun vâcib değil sünnet olduğuna ulemânın ittifakı vardır. Yalnız ibtidâ-i islâmdaki hüküm hakkında ihtilâf edilmiştir. Bu oruç İmam Ebû Hanîfe'ye göre vâcibdi. İmâm-ı Şafîî'den gelen iki rivâyetin meşhuruna göre âşura orucu ilk teşrî' buyurulduğu zamandan berî kat'ıyyen vâcib olmayıp sünnet olarak devam edip geldiğidir. Şu kadar ki müekked bir sünnettir. Ramazan orucu farz kılındıktan sonra âşûra orucu müstehab olmuştur.

Bu günün faziletleri cümlesinden olarak, Allah'ın, Âdem -aleyhisselâm-ın tevbesini bu günde kabul ettiği ve Âdem'in bu günde 'Safıyyullah' olduğu, İdris -aleyhisselâm-ın yüce bir mekâna bu günde ref olunduğu, Nuh'u gemiden bu günde çıkardığı, İbrahim'i ateşten bu günde kurtardığı, Tevrat'ı Musa -aleyhisselâm-a bu günde indirdiği, Yûsuf'u zindandan bu günde kurtardığı, Ya'kub'un gözlerinin bu günde iade olunduğu, Eyyûb'un bu günde şifâya kavuştuğu, Yûnus'un balığın karnından bu günde kurtulduğu, Kızıldeniz'in Benî İsrail'e bu günde yarılıp geçtikleri ve kurtuldukları, Dâvûd -aleyhisselâm-ın bu günde mağfîret olunduğu, Süleyman'a bu günde mülk ve saltanat verildiği ve Muhammed -aleyhi's-salâtü ve's-selâmın geçmiş ve gelecek günâhlarının bu günde mağfîret olunduğu rivayet olunur. Dünyânın yaradılmağa ilk başladığı, yeryüzüne yağmurun ilk yağdığı gün âşûra günüdür, diye de rivâyet olunmuştur.

Bu günde eve çeşitli ve bol erzak almak, muhtaçlara tasaddukta, komşu ve akrabaya ikramlarda bulunmak sene boyunca berekete vesile olur. Yine bu günde oruçlu bulunup gecesini de ihya etmenin büyük ecir ve rizây-ı ilâhiye sebep olacağı ifâde buyurulmuştur.

Yahudilere benzememek için dokuzuncu ve onuncu günleri yahud onuncu ve onbirinci günleri beraber oruç tutulması gerektiği İbn-i Abbas'dan rivâyet edilmiştir.

Er-Ravzu'l-Fâik kitabında şu kıssa anlatılır: Bir vakit Basra'da servet sahibi bir adam vardı. Her senenin âşûra gününde müslüman kardeşlerini evine toplar, sabaha kadar Kur'ân okuyarak okutarak geceyi ihya ederler, nerde fakîr ve yoksul, kimsesiz varsa buldurur, hepsine tasaddukda bulunur, dul ve yetimlere ikramda bulunur, elinden gelen hayrı fazlasıyla yapardı. Evinin bitişiğinde bir komşusu bulunuyordu ve komşusunun hem anası, hem de kızı senelerden beri yürüyemez vaziyette idiler. Kız, babasına sordu: -Babacığım bu gün nedir? Komşumuz herkesi evine toplayıp bu geceyi Kur'ân ve zikirle ihya ediyor? Babası: -Yavrucuğum, bu gün âşûra günüdür, Allah katında bu günün hürmeti büyüktür, ayrıca çok da faziletleri vardır, dedi.

Sonra uykuya vardılar. Fakat kız çocuğunun gözüne uyku girmiyordu. Sanki nefesi kesilmiş bir halde huşû' ve haşyet ile Kur'ân'ı ve zikrullah'ı dinliyordu. Kur'ân'ın hatim duâsını yaptıkları vakit, yüzünü semâya doğru çevirdi ve Allah'a niyâz ederek: -Ey Mevlâm! Bu gecenin senin indindeki hürmeti hakkı için, senin rızânı kazanmak için bu gece Kur'ân'ını okumak için uyumamış kulların hürmeti için beni şu hâlimden kurtar, kalbimin kırıklığını sar! dedi. Daha sözünü bitirmemişti, o anda afiyet bularak bütün ağrı ve sancılarından kurtularak kalkıp doğruldu. Sabahleyin bu hâli görünce şaşırıp kalan babası: -Kızım bu nasıl oldu? diye sordu. O da: -Babacığım, bu gün ile Allah'a tevessül ettim. O da ânında bana sıhhatimi ihsan etti, dedi.

SAFER AYINDA OKUNACAK DUALAR

أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ.

* سَلَامٌ عَلَيْكُمْ كَتَبَ رَبُّكُمْ عَلَى نَفْسِهِ الرَّحْمَةَ.

* سَلَامٌ عَلَيْكُمْ بِمَا صَبَرْتُمْ فَنِعْمَ عُقْبَى الدَّارِ.

* سَلَامٌ عَلَيْكُمْ اذْخُلُوا الْجَنَّةَ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ.

* وَسَلَامٌ عَلَيْهِ يَوْمَ وُلِدَ وَيَوْمَ يَمُوتُ وَيَوْمَ يُبْعَثُ حَيًّا.

* وَالسَّلَامُ عَلَى يَوْمٍ وُلِدْتُ وَيَوْمَ أَمُوتُ وَيَوْمَ أُبْعَثُ حَيًّا.

* سَلَامٌ عَلَيْكَ سَأَسْتَغْفِرُ لَكَ رَبِّي إِنَّهُ كَانَ بِي حَفِيًّا.

* وَالسَّلَامُ عَلَى مَنْ اتَّبَعَ الْهُدَى.

* وَسَلَامٌ عَلَى عِبَادِهِ الَّذِينَ اصْطَفَى.

* سَلَامٌ عَلَيْكُمْ لَا تَبْتَغِيَ الْجَاهِلِينَ.

* سَلَامٌ قَوْلًا مِنْ رَبِّ رَجِيمٍ.

* سَلَامٌ عَلَى نُوحٍ فِي الْعَالَمِينَ إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي

الْمُحْسِنِينَ إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ.

* سَلَامٌ عَلَى إِبْرَاهِيمَ كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ إِنَّهُ مِنْ

عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ.

سَلَامٌ عَلَى مُوسَى وَهَارُونَ إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي

الْمُحْسِنِينَ إِنَّهُمَا مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ

* سَلَامٌ عَلَى إِيْسَى ابْنِ مَرْيَمَ إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ إِنَّهُ

مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ.

* وَسَلَامٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ.

* سَلَامٌ عَلَيْكُمْ طِبْتُمْ فَادْخُلُوهَا خَالِدِينَ.

* سَلَامٌ هِيَ حَتَّى مَطْلَعِ الْفَجْرِ

اَللّٰهُمَّ بَارِكْ فِيْ شَهْرِ الصَّغْرِ وَاخْتِمِ لَنَا بِالسَّعَادَةِ وَالظَّفْرِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ. اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى

مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَرَسُولِكَ وَعَلَى آلِهِ وَبَارِكْ وَسَلِّمْ.

اَللّٰهُمَّ اِنِّىْ اَعُوْذُ بِكَ مِنْ شَرِّ هَذَا الْيَوْمِ وَمِنْ كُلِّ شَيْءٍ

وَبَلَاءٍ وَبَلِيَّةٍ الَّتِي فِيهِ وَيَكُونُ فِي عِلْمِكَ يَادْهَرُ يَادِيَارُ
يَا كَيِّنَانُ يَا كَيِّنُونَ يَا أَوَّلُ يَا أَوَّلُ يَا مُبْدِيءُ يَا مُعِيدُ يَا ذَا
الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ يَا ذَا الْعَرْشِ الْمَجِيدِ أَنْتَ تَفْعَلُ مَا تُرِيدُ
اللَّهُمَّ اخْرِسْنِي بِعَيْنِكَ الَّتِي لَا تُنَامُ فِي نَفْسِي وَمَالِي
وَأَوْلَادِي وَدِينِي وَدُنْيَايَ الَّتِي ابْتَلَيْتَنِي بِصُحْبَتِهِمْ بِحُرْمَةِ
الْأَبْرَارِ وَالْأَخْيَارِ بِرَحْمَتِكَ يَا غَزِيرُ يَا غَفَّارُ يَا كَرِيمُ يَا سَتَّارُ
بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ. اللَّهُمَّ شَدِيدُ الْقُوَى يَا شَدِيدُ
يَا غَزِيرُ يَا كَرِيمُ يَا كَبِيرُ يَا مُتَعَالٍ ذَلَّلْتَ بِعِزَّتِكَ جَمِيعَ
خَلْقِكَ يَا مُحْسِنُ يَا مُجْمِلُ يَا مُتَفَضِّلُ يَا مُنْعِمُ يَا مُكْرِمُ لَا إِلَهَ
إِلَّا أَنْتَ. اللَّهُمَّ يَا لَطِيفُ لَطَفْتَ بِخَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
الْطُفْ بِنَا فِي قَضَائِكَ وَعَافِنَا مِنْ بَلَائِكَ وَلَا حَوْلَ وَلَا
قُوَّةَ إِلَّا بِكَ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ
الْوَكِيلُ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ وَصَلَّى
اللَّهُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ وَسَلَّمَ.

Safer ayının ilk ve son çarşamba gecesi gece yarısından sonra, yeryüzüne nâzil olacak belâlardan biiznillah teâlâ muhafaza olmak için sabah namazından evvel dört rek'at nafîle namaz kılıp birinci rek'atda, Fâtiha'dan sonra onyedî Kevser sûresi, ikinci rek'atda Fâtiha'dan sonra beş İhlâs-ı şerîf, üçüncüde Fâtiha'dan sonra bir Felâk sûresi, dördüncüde bir Nâs sûresi okuyup selâm verilip duâ edilecektir.

Keza safer ayının son çarşambasının gecesi veya gündüzü iki rek'at namaz kılıp birinci ve ikinci rek'atda Fâtiha'dan sonra onbir İhlâs-ı şerîf okunacak, namazdan sonra yedi defa istiğfar edip el kaldırıp onbir defa Salât-ı Münciye ve sonlarında

إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

Okunacaktır.

SALATU MÜNCİYE

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ صَلَاةً تُنَجِّنَا بِهَا
مِنْ جَمِيعِ الْأَهْوَالِ وَالْآفَاتِ وَتَقْضِي لَنَا بِهَا جَمِيعَ
الْحَاجَاتِ وَتُطَهِّرُنَا بِهَا مِنْ جَمِيعِ السَّيِّئَاتِ وَتَرْفَعُنَا بِهَا
أَعْلَى الدَّرَجَاتِ وَتُبَلِّغُنَا بِهَا أَقْصَى الْعَالِيَاتِ مِنْ جَمِيعِ
الْخَيْرَاتِ فِي الْحَيَاةِ وَبَعْدَ الْمَمَاتِ.

İftitah tekbîrinden sonra me'sûr duâlardan her hangi birisi okunabilir. **İmâm-ı A'zam Ebû Hanîfe -rahimehullah- Hazretlerinin intihâb ve iltizâm ettikleri duâ** Sünen-i Tirmizî'de ve Sünen-i Dârekutnî'-de Ebû Saîd el-Hudrî -radiyallahu anh-dan rivâyet olunan malûm

Bu duâlarda, "Beni ve efrâd-ı ailemi ve bilcümle mü'minleri yer ve gök âfatlarından ve cemî' belâlardan muhafaza buyur ya Rabbi!" diye duâ edilecektir.

RECEP AYINDA OKUNACAK DUA

Receb-i Şerîf girdiği zaman Nebiyy-i Ekrem -sallallahu aleyhi ve sellem-:

اَللّٰهُمَّ بَارِكْ لَنَا فِي رَجَبٍ وَشَعْبَانَ وَيَلْعَنَ رَمَضَانُ

"Ey Rabbim! Bize Receb'i ve Şa'ban'ı mübarek kıl ve bizi Ramazan'a ulaştır" diye duâ ederlerdi. (İbn Hanbel, Müsned, 1/259.)

Ayrıca Receb ayının birinden itibaren Ramazan-ı Şerif sonuna kadar her gün biner aded kelime-i tevhid okumalıdır.

Leyle-i Regâib

Leyle-i Regâib'den evvelki perşembe günü oruç tutulup akşam birkaç lokma iftar edip akşam namazını edâdan sonra iki rek'atta bir selâm vermek üzere oniki rek'at nafîle namaz kılınacaktır. Her rek'atta Fâtiha'dan sonra üç kerre Kadir suresi, ve oniki kere "İhlâs" sûresi okunacaktır.

Veyahud bir kere "Kadir" sûresi ve üç kere "İhlâs" sûresi okunur. Namaz tamam oldukça yetmiş kere

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ النَّبِيِّ الْاُمِّيِّ وَعَلٰى
اٰلِهٖ وَصَحْبِهٖ وَسَلِّمْ

okunacaktır. Sonra secde edilip secdede yetmiş kere:

سُبُّوحٌ قُدُّوسٌ رَبُّنَا وَرَبُّ الْمَلَائِكَةِ وَالرُّوحِ

Secdeden baş kaldırıp otururken yetmiş kere:

رَبِّ اغْفِرْ وَارْحَمْ وَتَجَاوَزْ عَمَّا تَعْلَمُ إِنَّكَ أَنْتَ
الْأَعَزُّ الْأَكْرَمُ

duâsı okunacak. Tekrar secde edip yine yetmiş kere:

سُبُّوحٌ قُدُّوسٌ رَبُّنَا وَرَبُّ الْمَلَائِكَةِ وَالرُّوحِ

duâsı okunacak. Ve sonra secdede iken dünyevî ve uhrevî ne hâceti varsa Hakk -celle ve âlâ- Hazretlerinden niyâz edilecektir. Sonra secdeden başını kaldırıp namaz ve duâsı tamam olmuş olur.

Mi'rac Gecesi Namazı

Receb-i Şerifin yirmiyedinci gecesine müsâdif olan mübarek Leyle-i Mi'rac'da oniki rek'at nafîle namaz kılınması müstahsen görülmüştür. Her rek'at-da Fâtiha-i şerîfeden sonra başka bir sûre okuyarak iki rek'atda bir selâm vermeli ve sonra yüz kere:

سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ

Okumalı. Sonra yüz kere istiğfâr ederek yüz kere de Nebiyy-i Ekrem -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimize salât ve selâm göndermelidir.

Gündüzünde de oruçlu bulunmalıdır. Ma'siyete dâir olmaksızın yapılacak her duânın kabulü inâyet-i ilâhiyyeden umulur.

BERÂT DUÂSI

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ يَا ذَا الْمَنِّ وَلَا
يُمْنُ عَلَيْهِ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ يَا ذَا الطُّولِ وَالْإِنْعَامِ
لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ ظَهَرَ اللَّاجِئِينَ وَجَارَ الْمُسْتَجِيرِينَ وَأَمَانَ
الْحَائِفِينَ اللَّهُمَّ إِنْ كُنْتُ كَتَبْتَنِي عِنْدَكَ فِي أُمِّ الْكِتَابِ

شَقِيًّا أَوْ مَحْرُومًا أَوْ مَطْرُودًا أَوْ مُقْتَرَأً عَلَيَّ فِي الرِّزْقِ
فَامْحُ اللَّهُمَّ بِفَضْلِكَ شَقَاوَتِي وَحِرْمَانِي وَطَرْدِي وَاقْتَارَ
رِزْقِي وَأَثِيبْنِي عِنْدَكَ فِي أُمِّ الْكِتَابِ سَعِيدًا وَمَرْزُوقًا
وَمَوْفَّقًا لِلْخَيْرَاتِ فَإِنَّكَ قُلْتَ وَقَوْلُكَ الْحَقُّ فِي كِتَابِكَ
الْمُنْزَلِ عَلَى لِسَانِ نَبِيِّكَ الْمُرْسَلِ (يَمْحُوا اللَّهُ مَا يَشَاءُ
وَيُثَبِّتُ وَعِنْدَهُ أُمُّ الْكِتَابِ) إِلَهِي بِالتَّجَلِّيِ الْأَعْظَمِ فِي
لَيْلَةِ النِّصْفِ مِنْ شَعْبَانَ الْمُكْرَمِ الَّتِي (فِيهَا يُفْرَقُ كُلُّ
أَمْرٍ حَكِيمٍ) وَيُزَيَّرُ أَنْ تُكْشِفَ عَنَّا مِنَ الْبَلَاءِ مَا نَعْلَمُ
وَمَا لَا نَعْلَمُ وَمَا أَنْتَ بِهِ أَعْلَمُ إِنَّكَ أَنْتَ الْأَعَزُّ الْأَكْرَمُ
وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَصَحْبِهِ وَسَلَّمَ.

Şa'ban-ı şerîfin onbeşinci, Berât gecesi akşam namazından sonra üç kere Yasin sûresi ve her birinin sonunda bu Berât duâsı okunacaktır. Birinci Yâsin-i Şerîfden sonra bu duâ okunurken Allah'ın saâid kullarından olmak niyetiyle okunacaktır. İkinci defa okunurken hayırlı ömür uzunluğu niyetiyle okunacaktır. Üçüncü defa okunurken kaza ve belâlardan emîn olup hayırlı rızık için okunacaktır.

Berât gecesinde yatsıdan sonra ikide bir selâm vermek üzere yüz rek'at namaz kılınır. Her rek'atda Fâtiha'dan sonra on kere İhlâs-ı şerîf okunur. On defa İhlâs-ı şerîf okumağa kudreti olmayan beş veya üç kere okur. Bu namaz tamam olduktan sonra okuyabildiği kadar salavât-ı şerîfe ve huzûr-ı kalble tevbe ve istiğfar edip Allah Teâlâ Hazretlerinden dünyevî ve uhrevî hâcetlerini taleb ve niyâz edecektir.

KADİR GECESİ DUASI

Evvelâ iki rek'at namaz, her rek'atta Fâtiha'dan sonra yedi kere İhlâs-ı şerîf okunacak, selâmdan sonra yetmiş kere istiğfar edilecektir. Sonra yine iki rek'at namaz, her rek'atda Fâtiha'dan sonra üç kere İhlâs, selâmdan sonra şu duâ okunacak:

سُبْحَانَ مَنْ هُوَ قَائِمٌ يَسْهَرُ سُبْحَانَ مَنْ هُوَ دَائِمٌ
لَمْ يَزَلْ سُبْحَانَ مَنْ هُوَ حَافِظٌ لَا يَغْفُلُ سُبْحَانَ مَنْ هُوَ
جَوَادٌ لَا يَبْخُلُ سُبْحَانَ مَنْ هُوَ رَحِيمٌ لَا يَعْجَلُ سُبْحَانَ
اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ وَلَا حَوْلَ
وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ. سُبْحَانَ يَا عَلِيمُ يَا عَظِيمُ
اغْفِرْ لِي الذَّنْبَ الْعَظِيمَ.

İFTÂR DUÂSI

اللَّهُمَّ لَكَ صُمْتُ وَبِكَ آمَنْتُ وَعَلَيْكَ تَوَكَّلْتُ
وَعَلَى رِزْقِكَ أَفْطَرْتُ

“Allah’ım senin rızân için oruç tuttum. Sana inandım. Sana güvendim. Senin rızkınla orucumu açıyorum.” (Ebû Davud, Savm, 22.)

Senenin Sonunda Okunacak Duâ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ . وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى
سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَصَحْبِهِ وَسَلَّمَ اللَّهُمَّ مَا عَمِلْتُ فِي
هَذِهِ السَّنَةِ مِمَّا نَهَيْتَنِي عَنْهُ فَلَمْ أَتُبْ مِنْهُ وَلَمْ تَرْضَهُ
وَنَسِيْتُهُ وَلَمْ تَنْسَهُ وَحَلِمْتَ عَلَيَّ فِيهِ بَعْدَ قُدْرَتِكَ عَلَيَّ
عُقُوبَتِي وَدَعَوْتَنِي إِلَى التَّوْبَةِ بَعْدَ جُرْأَتِي عَلَى مَعْصِيَتِكَ
فَإِنِّي أَسْتَغْفِرُكَ فَاعْفِرْ لِي مَا عَمِلْتُ فِيهَا مِمَّا تَرْضَاهُ
وَوَعَدْتَنِي عَلَيْهِ الثَّوَابَ فَاسْأَلْكَ اللَّهُمَّ يَا كَرِيمُ يَا ذَا
الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ أَنْ تَقَبَّلَهُ مِنِّي وَلَا تَقْطَعْ رَجَائِي مِنْكَ
يَا كَرِيمُ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَصَحْبِهِ
وَسَلَّمَ.

AREFE VE BAYRAM GECESİ DUÂSI

Peygamberimiz -sallallahu aleyhi ve sellem-: Arefe gününde en ziyâde şöyle derlerdi:

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ. لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ
الْحَمْدُ بِيَدِهِ الْخَيْرُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

Bayram Geceleri

“Ramazan bayramı gecesini ve Kurban Bayramı gecesini ihyâ edenin kalbi, kalblerin öldüğü günde ölmez.”

MUHTELİF VESİLELERLE OKUNACAK DUALAR

Sefere Çıkarken Okunacak Duâlar

Sefere çıkarken şu beş sûre, evvelinde ve sonunda besmele-i şerîfe ile okunmalıdır: Kâfirûn, Nasr, İhlâs, Felâk ve Nâs sûreleri. Çünkü Nebiyy-i Ekrem -sallallahu aleyhi ve sellem-Efendimiz şöyle buyurmuşlardır: “Bir sefere çıktığın zaman arkadaşların içinde hâli en güzel ve azığı en bol bir kimse olmak ister misin ey Cübeyr? Öyle ise şu beş sûreyi oku: Kâfirûn, Nasr, İhlâs, Felâk ve Nâs sûrelerini. Her sûreye besmele ile başla ve besmele ile bitir.” (*Tuhfetü’z-zakirîn, 158 İbn es-Seniy’den*)

Seferde ise şu duâ okunmalıdır:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ اللَّهُمَّ بِكَ أَسْتَعِينُ
وَعَلَيْكَ أَتَوَكَّلُ دَلِّ لِي صُعُوبَةَ أَمْرِي وَسَهْلَ عَلَيَّ مَشَقَّةَ
سَفَرِي وَارْزُقْنِي مِنَ الْخَيْرِ وَاصْرِفْ عَنِّي كُلَّ شَرِّ رَبِّ
اشْرَحْ لِي صَدْرِي وَيَسِّرْ لِي أَمْرِي وَاحْلُلْ عُقْدَةً مِنْ
لِسَانِي اللَّهُمَّ اسْتَخْلِفْكَ وَأَسْتَوِدُعْكَ نَفْسِي وَدِينِي وَأَهْلِي
وَمَالِي وَأَقَارِبِي وَكُلَّ مَا أَنْتَ عَلَيَّ وَعَلَيْهِمْ بِهِ مِنْ آخِرَةِ
وَدُنْيَا وَاحْفَظْنَا أَجْمَعِينَ مِنْ كُلِّ سُوءٍ يَا كَرِيمُ اللَّهُمَّ
احْفَظْنِي وَاحْفَظْ مَامَعِيَ وَسَلِّمْ مَامَعِيَ وَبَلِّغْنِي
وَبَلِّغْ مَامَعِيَ اللَّهُمَّ إِلَيْكَ تَوَجَّهْتُ وَبِكَ اعْتَصَمْتُ اللَّهُمَّ
زَوِّدْ لِي التَّقْوَى وَاغْفِرْ لِي ذَنْبِي وَوَجِّهْنِي لِلْخَيْرِ أَيْنَمَا
تَوَجَّهْتُ

“Rahman, Rahîm Allah’ın adıyla. Ey Rabbim! Senden yardım istiyorum, sana tevekkül ediyorum, benim işimin zorluğunu azalt! Seferimin meşakkatini kolaylaştır ve beni hayırla rızıklandır. Benden her türlü şerri defet. Sadrıma inşirah ver. İşimi kolaylaştır, dilimdeki düğümü çöz. Ey Rabbim, kendimi, dinimi, ehlimi, malımı, akrabamı ve seninle benim aramda âhiret ve dünyâya müteallik ne varsa cümlesine seni bırakıyorum ve sana emânet ediyorum. Bizim hepimizi her türlü kötülükten ve üzücü şeylerden muhafaza et! Ey kerem sahibi Rabbim! Beni ve benim berâberimdekileri muhafaza et! Beni ve berâberimdekileri selâmette kıl, beni ve berâberimdekileri menzilimize ulaştır ey Rabbim! Ey Rabbim! Sana tevbe etdim, Sana sarıldım, takvayı bana azık olarak ver, günâhımı mağfîret et, her nereye yönelirsem beni hayra yönelt!” (*el-Ezkâr, 195 vd.*)

“Sefere çıkmayı düşünerek evinden ayrılan bir kimse yola çıkarken:

بِسْمِ اللَّهِ أَمْنْتُ بِاللَّهِ وَاعْتَصَمْتُ بِاللَّهِ وَتَوَكَّلْتُ
عَلَى اللَّهِ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ

derse en hayırlı bir yere çıkmakla nasıblendirilir ve kötü bir yere çıkmanın şerri ondan geri çevrilir.” (*Râmüzü’l-ehâdis, 42.*)

“Sizden biriniz bir sefere çıkmak, yahud bir menzilde konaklamak isteyince, eşyasını koyup, etrafa bir çizgi çektikten sonra:

اَللّٰهُ رَبِّىْ لَا شَرِيْكَ لَهُ

55.) “Rabbim, Allah’dır, O’nun şeriki yoktur!” derse eşyası muhafaza olunur.” (Müslim, Zikir, 54,

Gemiye Binerken Okunacak Duâ

Gemiye binerken şu âyet-i celîleler okunursa bi-iznillah batmaktan emîn olunur:

بِسْمِ اللّٰهِ مَجْرِيْهَا وَمُرْسِيْهَا اِنَّ رَبِّىْ لَغَفُوْرٌ
رَّحِيْمٌ. وَمَا قَدَرُوا اللّٰهَ حَقَّ قَدْرِهٖ وَالْاَرْضُ جَمِيْعًا قَبْضَتُهُ
يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَالسَّمٰوٰتُ مَطْوِيّٰتٌ بِيَمِيْنِهٖ سُبْحٰنَهُ وَتَعَالٰى
عَمَّا يُشْرِكُوْنَ.

“Yüzüp gitmesine de, durmasına da bismillah. Muhakkak ki Rabbim Gafûr ve Rahimdir.” (Hûd Sûresi, 41.)

“Allah’ı lâîk olduğu şekilde takdîr edemediler. Halbuki kıyamet günü yeryüzü tamamen O’nun kabza-i kudretindedir. Gökler de yine O’nun yed-i kudretinde dürülmüşlerdir. O, onların şirk koştukları şeylerden tamamen münezzehtir ve Çok yücedir.” (Zümer Sûresi, 67.)

Gazâdan Yahut Hacdâdan Dönerken Okunacak Duâ

اَللّٰهُ اَكْبَرُ، ثَلَاثًا (لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيْكَ
لَهُ. لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ) اَيُّوْنَ
تَايُّوْنَ عَابِدُوْنَ سَاجِدُوْنَ لِرَبِّنَا حَامِدُوْنَ صَدَقَ اللّٰهُ وَعَدُهُ
وَنَصَرَ عَبْدُهُ وَهَزَمَ الْاَحْزَابَ وَحْدَهُ

Abdullah bin Ömer -radiyallahu anhüma-dan rivâyet edildiğine göre Nebiyy-i Ekrem -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz gazadan veya hacdan dönerlerken yüksek bir tepeye çıktıkta üç kere: “Allahü ekber” diye tekbîr alırdı. Sonra kelime-i tevhîd söylerdi.

“Allahü ekber, Allah’dan başka ilâh yoktur. Ancak O vardır. Şerîki yoktur. Mülk O’nundur. Hamd O’na mahsustur. Ve O her şeye kadirdir. Bunu sana dönerek, sana tevbe ederek sana kulluk ederek, sana secde ederek ey Rabbimiz Sana hamd ederek söylüyoruz. Allah va’dini yerine getirdi ve kuluna yardım etti. Türlü orduları yalnız başına hezimete uğram.” (Buhârî, Umre, 12, Meğazî, 29.)

Yani Cenâb-ı Hak Bedir’de, Hendek’de, HuneynVak’ası’nda düşmanları perakende ve perişan edip şimdi biz yollarda serbest olarak emniyet ve selâmet içinde ve kazançlı olarak gaza ve hacdan dönüyoruz, demektir.

İşbu tekbîr ve duâyı, hac ve gazaya giden ve gelen ve şâir bir sefer hâlinde olanların yüksek tepe ve dağa çıktıkça okumaları müstehabdır.

ŞİFA DUALARI

Hazret-i Âişe -radiyallahu anha-dan rivâyete göre Nebiyy-i Ekrem -sallallahu aleyhi ve sellem- kendilerine bir hasta getirildiğinde şöyle duâ ederlerdi;

اَذْهَبِ الْبَاسَ رَبَّ النَّاسِ اَشْفِ وَاَنْتَ الشَّافِى
لَا شِفَاءَ اِلَّا شِفَاؤُكَ شِفَاءً لَا يَعْاْدِرُ سَقَمًا

“Bu hastalığı gider ey insanların Rabbi! Şifâ ver, çünkü şifâ verici sensin. Senin vereceğin şifâdan başka şifâ yoktur. Öyle şifâ ver ki hiç bir hastalık bırakmasın.”(Buhârî, Merdâ,20; Müslim, Selâm,46.Ebû Dâvud, Tıbb, 18,19)

Yine Aişe -radiyallahu anhâ-dan rivâyete göre Nebiyy-i Ekrem -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz, kendisine bir hasta için şifâ bulmasına duâ taleb edildiği zaman:

بِسْمِ اللَّهِ تَرَبُّهُ أَرْضِنَا بِرِيقَةٍ بَعْضِنَا يَشْفِي سَقِيمَنَا بِإِذْنِ رَبِّنَا

Allah’ın adıyla duâya başlarım. Bizim yerimizin toprağı, birimizin tükürüğü ile hastamıza Allah’ın izniyle şifâ verir. ” (Buhârî, Tıbb, 38; Müslim, Selâm, 54 Ebû Dâvud, Tıbb, 19.)

İbn Abbas -radiyallahu anhümâ-dan rivâyete göre Nebiyy-i Ekrem -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz’e bir hâtûn müracaat edip:-Ya Resûlellah, ben sar’a iletine dūçar oluyorum. Hem de sar’a hâlinde çıkıyorum. Allah Teâlâya duâ ediniz ki, bu illeti benden izâle eylesin, dedi.

Resûl-i Ekrem -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz kadına hitaben:-Dilersen sabret, bu illet mukabilinde sana cennet verilsin. Dilersen sıhhat ve afiyetin için Allah Teâlâya duâ edeyim, buyurdu.

Sonra o hâtûn:-Yâ Resûlallah, böylece sabrederim. Yalnız sar’a hâlinde açılmamam için Allah teâlâ Hazretlerine duâ ediniz, dedi.

Resûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz de, o halinde açılmaması için duâ buyurdular. (Tecrîd-i Sarîh Terc, 12/64.)

Nebiyy-i Ekrem -sallallahu aleyhi ve sellem- şöyle buyururlardı:

ضَعُ أَصْبَعَكَ السَّبَّابَةَ عَلَى ضِرْسِيكَ ثُمَّ اقْرَأْ آخِرَ يَسِّنَ

“Ağrıyan dişinin üzerine şehâdet parmağını koyup Yâsin-i şerîfin son tarafını nihayete kadar oku, biûznillah teâlâ şifâ bulur.”(el-Câmi’u’s-Sağîr.)

ضَعُ يَمِينِكَ عَلَى الْمَكَانِ الَّذِي تَشْتَكِي فَأَمْسَحْ
بِهَا سَبْعَ مَرَّاتٍ وَقُلْ أَعُوذُ بِعِزَّةِ اللَّهِ وَقُدْرَتِهِ مِنْ شَرِّ مَا
أَجِدُ فِي كُلِّ مَسْحَةٍ

“Sağ elini vücudunda rahatsız olduğun mahalle koyup yedi defa mesh eyle ve her meshde: “Hissettiğim bu hastalığın şerrinden Allah’ın izzetine ve kudretine sığınırım!” de. Biûznillah Teâlâ şifâ bulursun.”(Râmuzû’l-Ehâdis, 311 (İbn Hanbel, Müsned’den).

Nebiyy-i Ekrem -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz rahatsızlandıkları zaman onu Cibril tedavi eder ve: **“Bismillah. Allah her hastalıktan seni kurtarır ve şifâ verir, hased ettiği zaman hasedcinin şerrinden muhafaza eder, her nazarı değenin nazarından seni korur.”** derdi.

Peygamberimiz bir rahatsızlıkları olduğu zaman Muavvizeteyn sûrelerini okur, kendi üzerine üfler ve onu eliyle üzerinden silerdi. Ve şöyle buyururlardı:

“Ey Rabbim! Beni kendi devan ile tedavi et, bana kendi şifân ile şifâ ver ve beni kendi fazlınla Senden başkalarından müstağni kıl ve beni ezalarından uzak tut.”(Râmuzû’l-ehâdis, 311 (Taberânî’den).

“Henüz eceli gelmemiş bir hastayı ziyaret eden bir mü’min yedi defa:

أَسْأَلُ اللَّهَ الْعَظِيمَ رَبَّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ أَنْ يَشْفِيكَ

“Büyük Allah’dan, büyük Arş’ın rabbi Allah’dan sana şifâ vermesini istiyorum!” derse muhakkak afiyet bulur.” (Ebû Dâvud, Cenâiz, 8; Tirmizî, Tıbb, 32; İbn Hanbel, Müsned 1/239.)

ŞİFA AYETLERİ

* وَيَشْفِ صُدُورَ قَوْمٍ مُؤْمِنِينَ
 * وَشِفَاءٌ لِّمَا فِي الصُّدُورِ
 * يَخْرُجُ مِنْ بُطُونِهَا شَرَابٌ مُخْتَلِفٌ أَلْوَانُهُ فِيهِ
 شِفَاءٌ لِلنَّاسِ
 * وَنُزِّلَ مِنَ الْقُرْآنِ مَا هُوَ شِفَاءٌ وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ
 * وَإِذَا مَرِضْتُ فَهُوَ يَشْفِينِ
 * قُلْ هُوَ الَّذِي أَمَّنَا هُدًى وَشِفَاءً

Şifa Duâsı

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ بِسْمِ اللَّهِ أَرْقِيكَ اللَّهُ
 يَشْفِيكَ أَذْهَبِ الْبَاسَ رَبِّ النَّاسِ وَأَشْفِ أَنْتَ الشَّافِي
 لَا شِفَاءَ إِلَّا شِفَاؤُكَ شِفَاءً لَا يُعَادِرُ سَقَمًا آمِينَ. بِرَحْمَتِكَ
 يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ. مِنْ كُلِّ شَيْءٍ يُؤْذِيكَ وَمِنْ كُلِّ عَيْنٍ
 وَحَاسِدٍ، اللَّهُ يَشْفِيكَ.

Mü'minler İçin Duâ

Ebû Hüreyre radiyallahu anh'den rivâyet olunduğuna göre, Nebiyy-i Ekrem -sallallahu aleyhi ve sellem- şöyle dua etmişlerdir:

اَللّٰهُمَّ فَاَيُّمَا مُؤْمِنٍ سَبَبْتُهُ فَاجْعَلْ ذَلِكَ لَهُ قُرْبَةً
 اِلَيْكَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ

“Yâ Rabb! Ben hangi bir mü'mine onu üzecek ve gönlüne ağır gelecek bir söz söylemişsem kıyamet gününde o sözü onun için sana kurbiyyet eyle; yani o sözden müteessir olduğu kadar onu sana yaklaştır. ”(Müslim, Birr, 88, 89 vd.; Darimî, Rikak, 53; İbn Hanbel, Müsned, 3/390.)

Üzüntülü İken Duâ

İbn-i Abbas -radiyallahu anhüma- der ki: Resûllah -sallallahu aleyhi ve sellem- Hazretleri üzüntülü ve sıkıntılı halinde şöyle duâ ederlerdi:

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْعَظِيمُ الْحَلِيمُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ رَبُّ
الْعَرْشِ الْعَظِيمِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَرَبُّ
الْأَرْضِ وَرَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيمِ

“El- Azîm, el-Halîm Allah’dan başka bir ilâh yok! Arş-ı Azîm’in sahibi Allah’dan başka ilâh yok! Bütün semâların ve arzın ve çok şerefli Arş’ın sahibi Allah’dan başka ilâh yok!”(Buhârî, Deavat, 27; Müslim, Zikr, 83.)

Yâ Rabb! Bütün âlemlerin ve Arş’ın sahibi ve yegâne hükümrânı Sensin! Başımıza gelen şu sıkıntı ve belâyı izâleye ancak sen kadirsin. Bu sebeble senden istiyoruz. Kâffe-i mahlûkat; yani bütün yaratılmışlar senin kudret elindedir. Bilcümle mahlûkâtın şerrinden bizi muhafaza ile himaye eyle demektir.

Bir de Nebiyy-i Ekrem -sallallahu aleyhi ve sellem-Efendimiz, belânın ağır basmasından, yani insana ölümü hayata tercih ettirecek şekilde gelmesinden, dünyevî ve uhrevî şekâveti mucîb bulunan ve helâke sebep olan ahvâlden, ve kötü âkıbet, sû-i hatimeye dâçar olmaktan, düşmanlarını sevindirecek bir belâyı duçar olup onları kendisine üzüntü verecek şekilde konuşmaktan da Allah’a sığınır.

Nebiyy-i Ekrem -sallallahu aleyhi ve sellem- şöyle buyurmuşlardır: “Sizden birinize bir düşünce yahud üzüntü geldiği zaman yedi defa:

اللَّهُ! اللَّهُ رَبِّي لَا أُشْرِكُ بِهِ شَيْئاً

“Allah! Rabbim Allah’dır! O’na hiç bir şeyi şerîk koşmam ben!” desin. (Ebû Dâvud; Edeb, 36; İbn Mâce, Duâ, 17)

“Kul: “Ey yedi göklerin ve büyük Arş’ın Rabbi olan Rabbim! Beni her üzüntü verici şeyden, dilediğin şekilde ve dilediğin yerden kurtar” derse Allah Teâlâ onun üzüntüsünü giderir. ” (el-Ezkâr, Illvd.; Tuhfetü’z-zâkirîn, 193-202.)

Her sabah ve her akşam yedi defa:

حَسْبِيَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ
الْعَرْشِ الْعَظِيمِ

Diyan kimsenin dünyâ ve âhirete âid ne üzüntüsü varsa Allah giderir, bunda ister sâdık ister kâzib olsun. ” (el-Camiu’s-Sağîr.)

“Üzüntüye mübtelâ olan kimsenin edeceği duâ şudur:

اللَّهُمَّ رَحْمَتَكَ أَرْجُو فَلَا تَكِلْنِي إِلَى نَفْسِي طَرْفَةَ
عَيْنٍ وَأَصْلِحْ لِي شَأْنِي كُلَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ

“Rahmetini umuyorum ey Rabbim! Beni göz açıp yu-muncaya kadar da olsa kendime bırakma (nefsime bırakma). Benim her hâlimi düzelt. Senden başka ilâh yoktur. ” (Tuhfetü’z-zâkirîn, 195 (İbn Hıbbân’dan)

“Kendisine bir üzüntü, bir keder, bir hastalık ve zorluk isabet eden kimse:

اللَّهُ رَبِّي لَا شَرِيكَ لَهُ

Derse bütün bunlardan kurtarılır.” (Râmüzü’l-ehâdis, 404 (Taberânî’dan)

SIKINTILI İKEN DUÂ

-Ben bir söz bilirim ki, büyük bir üzüntüye, sıkıntıya düşmüş bir kul söylerse, Allah Teâlâ ona muhakkak bir çıkış yolu açar. Bu, kardeşim Yûnus'un sözüdür: Karanlık içinde kaldığı vakit:

لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ

“Senden başka ilâh yoktur. Seni tenzih ederim, muhakkak ki ben zâlimlerden oldum.” demişti. (Tirmizî, Deavât, 81. Enbiya Sûresi, 87.)

Resûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-i gam ve sıkıntı basınca şöyle derlerdi:

حَسْبِيَ الرَّبُّ مِنَ الْعِبَادِ حَسْبِيَ الْخَالِقُ مِنَ
الْمَخْلُوقِينَ حَسْبِيَ الرِّزَّاقُ مِنَ الْمَرْزُوقِينَ حَسْبِيَ الَّذِي
هُوَ حَسْبِيَ اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ حَسْبِيَ اللَّهُ لَا إِلَهَ
إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ

“Kullara karşı Allah bana yeter, mahlûklara karşı Hâlik bana yeter, rızık yeyenlere karşı rızık veren bana yeter. Bana O yeter ki ancak o yeter. Bana Allah yeter, O ne güzel bir vekîldir. Bana Allah yeter, O’ndan başka ilâh yoktur. O’na tevekkül etdim. O yüce Arşın sahibidir.” (el-Câmiu’s-Sağîr.)

-“Bir belâyâ dūçar olmuş bir kimseyi görünce -kendi hâline şükrederek-:

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي عَافَانِي مِمَّا ابْتَلَاكَ بِهِ وَفَضَّلَنِي
عَلَى كَثِيرٍ مِمَّنْ خَلَقَ تَفْضِيلًا

“Seni mübtelâ kıldığı şeyden beni âfiyetde kılup, yarattıklarından pek çoğuna beni tafdîl eden Allah’a hamd ederim” derse bu belâ ne olursa olsun bundan âfiyette kılınır.” (İbn Mace, Dua, 22; Tirmizî, Deavât, 37; Tuhfetü’z- zâkirîn, 198 vd.)

BORÇTAN HALÂS OLMAK (KURTULMAK) İÇİN

اللَّهُمَّ اكْفِنِي بِحَلَالِكَ عَنْ حَرَامِكَ وَأَغْنِنِي
بِفَضْلِكَ عَمَّنْ سِوَاكَ

“Ey Rabbim! Helâl kıldıklarını bana kâfi kılarak haram kıldıklarından beni muhafaza et, beni fazlınla Senden başkalarından müstağni kıl!” (Tirmizî, Duâ, 110.)

“Sana bir duâ öğreteyim mi ki, onunla duâ edersen dağ kadar borcun olsa Allah onu ödemeye muvaffak kılar. De ki ey Muâz:

اَللّٰهُمَّ مَالِكَ الْمُلْكِ تُؤْتِي الْمُلْكَ مَنْ تَشَاءُ وَتَنْزِعُ
الْمُلْكَ مِمَّنْ تَشَاءُ وَتُعِزُّ مَنْ تَشَاءُ وَتُذِلُّ مَنْ تَشَاءُ بِيَدِكَ
الْخَيْرُ اِنَّكَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ رَّحْمٰنُ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ
تُعْطِيْهَا مَنْ تَشَاءُ وَتُمْنَعُهَا مَنْ تَشَاءُ اِرْحَمْنِيْ رَحْمَةً
تُعْزِيْنِيْ بِهَا عَنْ رَّحْمَةِ مَنْ سِوَاكَ

“Ey mülkün mâliki olan Allahım! Sen mülkü dilediğine verirsın, mülkü dilediğinden çeker alırsın. Dilediğini azîz kılarsın, dilediğini zelîl kılarsın. Hayır senin elindedir. Muhakkak sen herşeye kadersin. Ey dünyâ ve âhiretin Rahmanı! Sen onu dilediğine verirsın, dilediğine vermezsin. Beni, senden başkasının acımasından müstağnî kılacak bir rahmet ile bana rahmet eyle.” (Tuhfetü’z-zâkirîn, 209 (Taberânî’den).

Borçlu olan kişi sabah namazından sonra üçyüz defa:

رَبَّنَا افْتَحْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ قَوْمِنَا بِالْحَقِّ وَأَنْتَ خَيْرُ الْفَاتِحِينَ

âyetini duâ niyetiyle okumalı ve her yüz defanın sonunda:

اَللّٰهُمَّ يَا مُفْتِحَ الْاَبْوَابِ افْتَحْ لَنَا خَيْرَ الْبَابِ

Diye duâ etmelidir. Böylece inayet-i ilâhiyyeye nâil olması umulur.

Maişet Darlığında

-“Maişet tedâriki zorluğuna düşen bir kimseyi evinden çıkdığı zaman şöyle demekden men’ edecek hiç bir şey yoktur:

بِسْمِ اللّٰهِ عَلٰى نَفْسِيْ وَمَالِيْ وَدِيْنِيْ. اَللّٰهُمَّ
رَضِّنِيْ بِقَضَائِكَ وَبَارِكْ لِيْ فِيمَا قُدِّرَ لِيْ حَتّٰى لَا اُحِبَّ
تَعْجِيْلَ مَا اُخْرِثَ وَلَا تَاْخِيْرَ مَا عَجَّلْتَ

“Canıma, malıma ve dînime bismillah. Ey Rabbim! Beni kazana râzı kıl. Bana takdîr olunanı benim için bereketlendir, o hâle geleyim ki te’hir olunanın ta’cilini, ta’cil olunanın da te’hirini istemeyeyim. ” (el-Ezkâr, 116 (İbn es-Seniy’den)

-“Bana Cibril’in öğrettiğini sana öğreteyim mi? Çok cimri ve kıskanç birine, yahud zâlim bir sultana, yahud fahşinden korktuğun kötü bir borçluya işin düştüğü zaman okursun:

اَللّٰهُمَّ اَنْتَ الْعَزِيْزُ الْكَبِيْرُ وَاَنَا عَبْدُكَ الضَّعِيْفُ
الدَّيْلُ لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ اِلَّا بِكَ. اَللّٰهُمَّ سَخِّرْ لِيْ فُلَانًا
كَمَا سَخَّرْتَ فِرْعَوْنَ لِمُوسَى وَلَيِّنْ لِيْ قَلْبَهُ كَمَا لَيَّنْتَ
الْحَدِيْدَ لِدَاوُدَ فَاِنَّهُ لَا يَنْطِقُ اِلَّا بِاِذْنِكَ وَنَاصِيَّتُهُ فِيْ
قَبْضَتِكَ وَقَلْبُهُ فِيْ يَدِكَ جَلَّ ثَنَاؤُ وَجْهِكَ يَا اَرْحَمَ
الرَّاحِمِيْنَ.

“Ey Rabbim! Her şeye mutlak gâlib ve mutlak büyük ancak sensin, ben de senin zayıf ve düşkün bir kulunum. Her türlü kudret kuvvet ancak seninledir. Ey Rabbim! Fir’avn’i Musa’ya musahhar kıldığın gibi filânı da bana musahhar kıl ve Davud’un elinde demiri yumuşattığın gibi onun da kalbini yumuşat. O senin iznin olmadan bir şey demez, onun nâsiyesi de, kalbi de senin kabza-i kudretindedir. Senin senan yücedir ey merhamet edicilerin merhamet edicisi!” (el-Câmiu’s-Sağîr.)

Ölüm Haberi Duyunca

“Ölümün kendine hâs bir büyük korkusu vardır. Sizden birinize bir kardeşinin ölüm haberi geldiğinde şöyle desin:

اِنَّا لِلّٰهِ وَاِنَّا اِلَيْهِ رَاْجِعُوْنَ اَللّٰهُمَّ الْحَقُّهُ بِالصَّالِحِيْنَ
وَاخْلُفْهُ عَلٰى ذُرِّيَّتِهِ فِي الْعَابِرِيْنَ وَاغْفِرْ لَنَا وَلَهُ يَوْمَ الدِّيْنِ
اَللّٰهُمَّ لَا تُحْرِمْنَا اَجْرَهُ وَلَا تَقْتُلْنَا بَعْدَهُ

“Biz Allah’a aidiz ve tekrar O’na dönücüleriz. Ey Rabbimiz! Onu sâlihlere ilhak et, ve zürriyetine geride kalanlarla beraber halef ol, yani muîn ol, onu ve bizi dîn gününde mağfîret et! Ey Rabbimiz onun ecrinden bizi mahrum etme, onun arkasından bizi fitneye duçar etme!” (el-Ezkâr, 132 (İbn es-Seniy’den)

GÖK GÜRLEYİNCE OKUNACAK DUÂ

“Gök gürültüsünü işittiğiniz zaman Allah’ı zikrediniz, çünkü o zikredene bir zarar vermez. Gök gürültüsünü işittiğiniz zaman Allah’ı tesbîh ediniz, tekbîr getirmeyiniz.” (Râmûzû’l-ehâdis, 50. (Taberânî’den)

“Şimşek ve gök gürültüleri işittiği zaman Resûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-:

اَللّٰهُمَّ لَا تَقْتُلْنَا بِعُضْبِكَ وَلَا تُهْلِكْنَا بِعَذَابِكَ
وَعَافِنَا قَبْلَ ذَلِكَ

“Ey Rabbim! Bizi gadabınla öldürme, azabınla helak etme, bundan evvel bize afiyet ver,” derlerdi. ” (Tuhfetû’z-Zakîrîn, 173 (Tirmizî, İbn es-Seniy’den).

Rüzgar Esince Okunacak Duâ

“Kuzey rüzgârı şiddetlendiği zaman Resûlullah:

اَللّٰهُمَّ اِنِّىْ اَسْئَلُكَ خَيْرَهَا وَخَيْرَ مَا فِيْهَا وَخَيْرَ
مَا اَرْسَلْتَ بِهٖ وَاَعُوْذُ بِكَ مِنْ شَرِّهَا وَشَرِّ مَا فِيْهَا وَشَرِّ
مَا اَرْسَلْتَ بِهٖ.

“Ey Rabbim! Bu rüzgârla göndereceğin şeylerin şerrinden sana sığınırım” derlerdi. (Tuhfetü’z-zakirîn, 174.)

Yağmur Duâsı

Nebiyy-i Ekrem -sallallahu aleyhi ve sellem- yağmur duâsına çıkınca:

اللَّهُمَّ اسْقِ عِبَادَكَ وَبَهَائِمَكَ وَأَنْشُرْ رَحْمَتَكَ وَأُخَيِّ
بَلَدَكَ الْمَيِّتَ

“Ey Rabbim kullarını ıçır, rahmetini yay, ölü beldenı dirilt.” derlerdi. (Ebû Dâvud, hadis: 1176.)

Belâ, Tuzak ve İlâhî Gazabdan Korunmak

“Allah teâlâ buyuruyor: Ümmetine söyle! On defa sabahleyin

لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ

desinler, on defa akşamleyin, on defa da yatarken. Yatarken demeleri mukabilinde dünyâ belâları onlardan def olunur. Akşam demeleri mukabilinde şeytanın tuzaklarından kurtulurlar. Sabahleyin demelerine mukabil gadabımdan mahfuz kalırlar.” (Tuhfetü’z-zakirîn, 197.)

NAZAR, GÖZ DEĞMESİ

İsâbet-i ayna; nazar değmesine tedbîr olarak Allah’ın kitabında sekiz âyet vardır. Kul bunu okuduğu gün insan ve cinlerden hiç birinin nazarı değmez. Bunlar: Fâtihâtü’l-kitâb ki, yedi âyettir. Bir de Âyete’l-Kürsî.

“Beğendiği bir şey gördüğünde bir mü’min:

مَا شَاءَ اللَّهُ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ

Derse ona nazar isabet etmez.” (Râmûzû’l-ehadis)

Nazar Duâsı

وَأَنْ يَكَاذِبَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَيُزْلِقُونَكَ بِأَبْصَارِهِمْ لَمَّا
سَمِعُوا الذِّكْرَ وَيَقُولُونَ إِنَّهُ لَمَجْنُونٌ.

Rabbı onu seçip iyilerden kıldı. Doğrusu inkâr edenler, Kur’ânı dinlediklerinde neredeyse seni gözleriyle yıkıp devireceklerdi. “O delidir” diyorlardı. Oysa Kur’ân âlemler için öğütten başka birsey değildir. (Kalem Sûresi, 51-52.)

DÜŞMAN KORKUSUNDAN KURTULMAK İÇİN

«بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ»

- * لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ حِجَاباً بَيْنِي وَبَيْنَ كُلِّ شَيْطَانٍ.
- * لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ حِجَاباً بَيْنِي وَبَيْنَ كُلِّ بَلَاءٍ وَقَضَاءٍ.
- * لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ حِجَاباً بَيْنِي وَبَيْنَ كُلِّ أَعْدَاءٍ.
- * لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْمَلِكُ الْجَبَّارُ.
- * لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ.
- * لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْمُهِيمُنُ السَّتَّارُ.
- * لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْكَبِيرُ الْمُتَعَالِ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ.

İbn Abbas -radiyallahu anh-dan rivâyete göre Resûl-i Ekrem -sallallahu aleyhi ve sellem-: **“Babanız İbrahim -aleyhisselâm- da İsmail ve İshâk -aleyhisselâm-ı böyle istiâze ederci, diyerek Hasan ve Hüseyin -radiyallahu anhüma-yı Allah’a sığındırır ve derdi ki:**

أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّةِ مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ وَهَامَّةٍ
وَمِنْ كُلِّ عَيْنٍ لَامَّةٍ

“Bütün şeytanlardan ve bütün muzır şeylerden ve her bir isabet edici gözden Allah’ın tam kelieleriyle Allah’a sığınırım.” (Yılan, akreb gibi haşerâtın veyahud insanın şuuruna hâlel getirecek olan kâffe-i eşyadan. Kelâmullah ile. tam, kâmil, safi ve fâideli olan kelimeleriyle. *Buharî, Enbiyâ, 10.*)

اسْتَعِذُوا بِاللَّهِ مِنَ الْعَيْنِ فَإِنَّ لَهَا حَقًّا

“Göz isabetinden muhafaza edilmeniz için Allah’a sığınınız. Zira isâbet-i ayn haktır.”

تَعَوَّذُوا بِاللَّهِ مِنَ الْعَيْنِ وَالنَّفْسِ

“Gözden ve nefesden Allah’a sığınınız.” (Kenzü’l-İrfan, 148.)

“Akşamleyin:

صَلَّى اللَّهُ عَلَى نُوحٍ وَعَلَى نُوحٍ السَّلَامُ

“Allah Nuh’a rahmet etsin. Ve Nuh’a selâm olsun” diyen kimseyi o gece akreb sokmaz.”

Ölü Kabre Konunca Okunacak Duâ

“Meyyiti kabrine koydukları zaman:

بِسْمِ اللَّهِ وَبِاللَّهِ وَفِي سَبِيلِ اللَّهِ وَعَلَى مِلَّةِ رَسُولِ اللَّهِ

“Allah’ın adiyle ve Allah ile ve Allah yolunda Resûlullah’ın dini üzere, derlerdi.” (*Ebû Dâvud, Hadis: 3221.*)

KABRİSTAN ZİYARETİ ESNASINDA

الْسَّلَامُ عَلَيْكُمْ دَارَ قَوْمٍ مُؤْمِنِينَ وَإِنَّا بِكُمْ
لَاحِقُونَ وَإِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ لَقَدْ أَصَبْتُمْ خَيْرًا
بَجِيلًا وَسَبَقْتُمْ شَرًّا طَوِيلًا

“Ey mü’minler topluluğunun yurdu! Biz de size katiacağız. Biz Allah’a aidiz ve biz O’na tekrar dönücüleriz. Siz büyük bir hayra nâil oldunuz, uzun bir şerri geride bırakıp geçtiniz.” (Müslim, Taharet, 12; İbn Mâce, Cenâiz, 36.)

Hoşlanılan veya Hoşlanılmayan Durumların Zuhurunda

“Resûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-e sevdiği bir iş zâhir olunca:

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي بِنِعْمَتِهِ تَتِمُّ الصَّالِحَاتُ

“Allah’a hamd olsun ki ancak O’nun ni’metiyle sâlih ameller tamama erer.” der, sevmediği bir işle karşılaşıncı da:

الْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى كُلِّ حَالٍ

“Her halde Allah’a hamd ederiz” derlerdi.” (el-Ezkâr, 284 (İbn Mâce, İbn es-Seniy’dan)

Gözünü Semâya Kaldırınca

Gözünü semâya kaldırdığı zaman Resûl-i Ekrem -sallallahu aleyhi ve sellem-:

يَا مُصَرِّفَ الْقُلُوبِ ثَبِّتْ قَلْبِي عَلَى طَاعَتِكَ

284.) “Ey kalbleri çekip çeviren! Benim kalbimi Senin tâa-tın üzere sabit kıl.” derlerdi. (el-Ezkâr,

Hilâl’i Görünce

Hilâli gördükleri zaman Resûl-i Ekrem sallallahu aleyhi ve sellem:

يَا مُصَرِّفَ الْقُلُوبِ ثَبِّتْ قَلْبِي عَلَى طَاعَتِكَ

“Ey Rabbim! Bize bunu bereket ve îmân ile başlat, selâmet ve îmân ile başlat. Ey Hilâl! Benim de senin de Rabbimiz Allah’dır.” (Tirmizî, Deavât, 51.)

Yine hilâli gördükleri zaman:

اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ الْحَمْدُ لِلَّهِ لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ
إِلَّا بِاللَّهِ. اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ خَيْرِ هَذَا الشَّهْرِ وَأَعُوذُ
بِكَ مِنْ شَرِّ الْقَدَرِ وَمِنْ شَرِّ يَوْمِ الْمَحْشَرِ.

“Allah büyüktür, Allah büyüktür, hamd Allah’a mahsustur, Allah’a dayanmaktan başka kudret kuvvet yoktur. Allah’ım! Senden bu ayın hayrından istiyorum, kaderin şerrinden ve mahşer gününün şerrinden sana sığınıyorum.” (Tuhfetü’z-zâkirîn, 176 vd.)

AYNAYA BAKINCA

Resûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz aynaya baktıkları zaman, “Hulkumu ve huyumu güzel kılan, başkalarındaki çirkinliği benden uzak kılıp beni güzel yapan Allah’a hamd ederim.” (el-Ezkâr, 270, (İbn es-Seniy’dan)

“Sana arşın altındaki cennet hazinesinden bir kelime söyleyeyim mi?

لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ

Kelimesidir. Kul bunu söyleyince: **Kulum hakkı teslim etti ve benden onu selâmetde kılmamı istedi,”der.”** (Râmûzû'l-ehâdîs).

SELÂM ÂYETLERİ

أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

* سَلَامٌ عَلَيْكُمْ كَتَبَ رَبُّكُمْ عَلَى نَفْسِهِ الرَّحْمَةَ.

* سَلَامٌ عَلَيْكُمْ بِمَا صَبَرْتُمْ فَنِعْمَ عُقْبَى الدَّارِ.

* سَلَامٌ عَلَيْكُمْ ادْخُلُوا الْجَنَّةَ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ.

* وَسَلَامٌ عَلَيْهِ يَوْمَ وُلِدَ وَيَوْمَ يَمُوتُ وَيَوْمَ يُبْعَثُ حَيًّا.

* وَالسَّلَامُ عَلَى يَوْمِ وُلِدْتُ وَيَوْمَ أَمُوتُ وَيَوْمَ أُبْعَثُ حَيًّا.

* سَلَامٌ عَلَيْكَ سَأَسْتَغْفِرُ لَكَ رَبِّي إِنَّهُ كَانَ بِي حَفِيًّا.

* وَالسَّلَامُ عَلَى مَنِ اتَّبَعَ الْهُدَى.

* وَسَلَامٌ عَلَى عِبَادِهِ الَّذِينَ اصْطَفَى.

* سَلَامٌ عَلَيْكُمْ لَا تَبْتَغِي الْجَاهِلِينَ.

* سَلَامٌ قَوْلًا مِنْ رَبِّ رَحِيمٍ.

* سَلَامٌ عَلَى نُوحٍ فِي الْعَالَمِينَ إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي

الْمُحْسِنِينَ إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ.

* سَلَامٌ عَلَى إِبْرَاهِيمَ إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ إِنَّهُ

مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ.

* سَلَامٌ عَلَى مُوسَى وَهَارُونَ إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي

الْمُحْسِنِينَ إِنَّهُمَا مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ.

* سَلَامٌ عَلَى الْيَاسِينَ إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ إِنَّهُ

مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ.

* وَسَلَامٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ.

* سَلَامٌ عَلَيْكُمْ طِبْتُمْ فَادْخُلُوهَا خَالِدِينَ.

* سَلَامٌ هِيَ حَتَّى مَطْلَعِ الْفَجْرِ

* بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ. اَللّٰهُمَّ اَحْفَظْنَا مِنْ جَمِيعِ اَعْدَائِنَا مِنْ بَيْنِ اَيْدِينَا وَمِنْ خَلْفِنَا وَعَنْ اَيْمَانِنَا وَعَنْ شَمَائِلِنَا اَبَدًا مَا اَبَقَيْتَنَا وَاَحْفَظْ دِينَنَا بِمَا حَفَظْتَ بِهِ كِتَابَكَ الْعَزِيزِ الَّذِي : «لَا يَأْتِيهِ الْبَاطِلُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَلَا مِنْ خَلْفِهِ تَنْزِيلٌ مِنْ حَكِيمٍ حَمِيدٍ».

* اَللّٰهُمَّ اَحْفَظْنَا مِنْ جَمِيعِ اَعْدَائِنَا بِمَا حَفَظْتَ بِهِ الذِّكْرَ حَيْثُ قُلْتَ: «اِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَاِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ» اَللّٰهُمَّ اَحْفَظْنَا مِنْ جَمِيعِ اَعْدَائِنَا بِمَا حَفَظْتَ بِهِ السَّمَاءَ حَيْثُ قُلْتَ: «وَحِفْظًا مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ مَارِدٍ»

* اَللّٰهُمَّ اَحْفَظْنَا مِنْ جَمِيعِ اَعْدَائِنَا بِمَا حَفَظْتَ بِهِ عَبْدَكَ الَّذِي فَهَمْتَ وَسَخَّرْتَ لَهُ الشَّيَاطِينَ ثُمَّ قُلْتَ: «وَكُنَّا لَهُمْ حَافِظِينَ» اَللّٰهُمَّ اَحْفَظْنَا مِنْ جَمِيعِ اَعْدَائِنَا بِمَا حَفَظْتَ بِهِ السَّقْفَ الْمَحْفُوظَ حَيْثُ قُلْتَ: «وَجَعَلْنَا السَّمَاءَ سَقْفًا مَحْفُوظًا» اَللّٰهُمَّ اَحْفَظْنَا مِنْ جَمِيعِ اَعْدَائِنَا بِمَا حَفَظْتَ بِهِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ «وَلَا يُوْدُّهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ» اَللّٰهُمَّ اَحْفَظْنَا مِنْ جَمِيعِ اَعْدَائِنَا بِمَا حَفَظْتَ بِهِ عِبَادَكَ الْمَحْفُوظِينَ الَّذِينَ قُلْتَ: «وَهُوَ الْقَاهِرُ

فَوْقَ عِبَادِهِ وَيُرْسِلُ عَلَيْكُمْ حَفَظَةً» اللَّهُمَّ احْفَظْنَا مِنْ جَمِيعِ أَعْدَائِنَا بِمَا حَفَظْتَ بِهِ السَّمَاءَ حَيْثُ قُلْتَ: «وَزَيَّنَّا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِمَصَابِيحَ وَحِفْظًا ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ». اللَّهُمَّ احْفَظْنَا مِنْ جَمِيعِ أَعْدَائِنَا بِمَا حَفَظْتَ بِاللُّوحِ الْمَحْفُوظِ حَيْثُ قُلْتَ: «بَلْ هُوَ قُرْآنٌ مَجِيدٌ فِي لَوْحٍ مَحْفُوظٍ». اللَّهُمَّ احْفَظْنَا مِنْ جَمِيعِ أَعْدَائِنَا بِمَا حَفَظْتَ بِهِ عِبَادَكَ حَيْثُ قُلْتَ: لَهُ مُعَقَّبَاتٌ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ يَحْفَظُونَهُ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ». اللَّهُمَّ اسْتَحْفِظْكَ بِمَا يَسْتَحْفِظُكَ بِهِ عَبْدُكَ وَابْنُ عَبْدِكَ وَبَيْتُكَ يَعْقُوبُ حَيْثُ قَالَ: «فَاللَّهُ خَيْرٌ حَافِظًا وَهُوَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ». اللَّهُمَّ احْرُسْنَا بِعَيْنِكَ وَاحْفَظْنَا بِحِفْظِكَ يَا أَكْرَمَ الْقَادِرِينَ وَيَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَرَمَيْتُ كُلَّ مَنْ يُرِيدُ بِنَا سُوءًا بِحَسْبِي اللَّهُ وَنِعَمَ الْوَكِيلُ. وَبِكَهْيَعَصَ وَبِحَمَعَسَقَ وَبِالتَّوَكُّلِ عَلَى الْحَيِّ الَّذِي لَا يَمُوتُ: «وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا» وَهُوَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ إِنْ أَرَادَنِي اللَّهُ بِضُرٍّ هَلْ هُنَّ كَاشِفَاتُ ضُرِّهِ أَوْ أَرَادَنِي بِرَحْمَةٍ هَلْ هُنَّ مُمْسِكَاتُ

رَحْمَتِهِ قُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ عَلَيْهِ يَتَوَكَّلُ الْمُتَوَكِّلُونَ حَسْبِيَ
اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ
الْعَظِيمِ» وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَصَحْبِهِ
أَجْمَعِينَ آمِينَ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

«قُلْ لَنْ يُصِيبَنَا إِلَّا مَا كَتَبَ اللَّهُ لَنَا هُوَ مَوْلَانَا
وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ»

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

«وَأِنْ يَمْسَسْكَ اللَّهُ بِضُرٍّ فَلَا كَاشِفَ لَهُ إِلَّا هُوَ وَإِنْ
يُرِدْكَ بِخَيْرٍ فَلَا رَادَّ لِفَضْلِهِ يُصِيبُ بِهِ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ
وَهُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ»

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

«وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ إِلَّا عَلَى اللَّهِ رِزْقُهَا وَيَعْلَمُ
مُسْتَقَرَّهَا وَمُسْتَوْدَعَهَا كُلٌّ فِي كِتَابٍ مُبِينٍ»

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

«إِنِّي تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ رَبِّي وَرَبِّكُمْ مَا مِنْ دَابَّةٍ إِلَّا هُوَ
أَخِذٌ بِنَاصِيَتِهَا إِنَّ رَبِّي عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ»

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

«وَكَأَيِّنْ مِنْ دَابَّةٍ لَا تَحْمِلُ رِزْقَهَا اللَّهُ يَرْزُقُهَا وَإِيَّاكُمْ
وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ»

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

«مَا يَفْتَحِ اللَّهُ لِلنَّاسِ مِنْ رَحْمَةٍ فَلَا مُمْسِكَ لَهَا وَمَا
يُمْسِكُ فَلَا مُرْسِلَ لَهُ مِنْ بَعْدِهِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ»

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

«وَلَئِنْ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ
قُلْ أَفَرَأَيْتُمْ مَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ أَرَادَنِيَ اللَّهُ بِضُرٍّ
هَلْ هُنَّ كَاشِفَاتُ ضُرِّهِ أَوْ أَرَادَنِيَ بِرَحْمَةٍ هَلْ هُنَّ
مُمْسِكَاتُ رَحْمَتِهِ قُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ عَلَيْهِ يَتَوَكَّلُ
الْمُتَوَكِّلُونَ».

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

«وَمَا لَنَا إِلَّا نَتَوَكَّلَ عَلَى اللَّهِ وَقَدْ هَدَيْنَا سُبُلَنَا وَلَنَصْبِرَنَّ
عَلَى مَا أَذَيْتُمُونَا وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُتَوَكِّلُونَ»

Nebiyy-i Ekrem -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz şöyle buyurmuşlardır:

“Sizden biriniz sultandan, yahud her hangi bir kudret sahibinden korktuğu zaman şöyle desin:

اَللّٰهُمَّ رَبَّ السَّمٰوٰتِ السَّبْعِ وَرَبَّ الْعَرْشِ
الْعَظِيْمِ كُنْ لِيْ جَارًا مِنْ شَرِّ فُلَانٍ بِّنِ فُلَانٍ وَشَرِّ الْجِنِّ
وَالْاِنْسِ وَاَتْبَاعِهِمْ اَنْ يَفْرُطَ عَلٰى اَحَدٍ مِنْهُمْ عَزَّ جَارُكَ
وَجَلَّ ثَنٰؤُكَ وَلَا اِلٰهَ غَيْرُكَ

“Ey yedi semâların ve yüce arşın sahibi olan Rabbim, filân oğlu filânın şerrinden beni koru. Cinlerin, insanların ve tâbî'lerinin, onlardan herhangibirinin bana taşkınlık etmesinin şerrinden beni muhafaza buyur. Senin muhafazan ne büyüktür! Senan yücedir, Senden başka da ilâh yoktur.”

PEYGAMBERLERİN DUALARI

Hiç kuşkusuz dua konusunda en samimi örnekleri peygamberlerin yaşamlarında görmek mümkündür. Rabbimizin tüm kutlu elçileri herşeyin üzerinde hâkim olanın yalnızca Allah'ın gücü olduğunu ve kavimlerini Hak yola çağırırken karşılaşılabilecekleri zorlukları bilerek hareket etmişler; tebliğ sorumluluğunu tüm zorluklara ve baskılara rağmen eksiksizce yerine getirmişlerdir.

Tüm yaşamları boyunca da Allah'a olan tevekkülleri ile içli katıksız yakın ve samimi dualar ederek müminler için duanın en hikmetli örneklerini sergilemişlerdir. Kur'an'da peygamberlerin her şartta Allaha karşı korudukları içli yakınlıklarının müminlere örnek olduğu şöyle bildirilmiştir: **Andolsun sizin için Allahı ve ahiret gününü umanlar ve Allahı çokça zikredenler için Allahın Resulünde güzel bir örnek vardır. (Ahzab Suresi 21)**

Hz. Muhammed (s.a.v)'in Duaları: Kur'an'da Şüphesiz sen pek büyük bir ahlak üzerindesin (Kalem Suresi 4) ayetiyle tanıtılan Hz. Muhammed (s.a.v) gecenin bir bölümünü dua zikir ve ibadetle geçirerek tüm Müslümanlara hikmetli bir örnek teşkil etmiştir. Bir ayette Peygamber Efendimiz (s.a.v)'in bu üstün ahlakı şöyle bildirilmiştir: **Gerçekten Rabbim senin gecenin üçte ikisinden biraz eksiğinde yarısında ve üçte birinde kalktığını bilir; seninle birlikte olanlardan bir topluluğun da. Geceyi ve gündüzü Allah takdir eder. Sizin bunu sayamayacağınızı bildi böylece tevbenizi kabul etti... (Müzemmil Suresi 20)**

Kur'an'da daha birçok ayette kutlu Peygamberimiz (s.a.v)'in duaları bildirilmiştir. Peygamberimiz Hz. Muhammed (s.a.v)'in dualarında Allah'ı sıfatları ile birlikte anmanın en güzel örnekleri görülmektedir. Bu ayetlerden biri şöyledir: **De ki: Ey mülkün sahibi Allahım dilediğine mülkü verirsin ve dilediğinden mülkü çekip-alırsın dilediğini aziz kılar dilediğini alçaltırsın; hayır Senin elindedir. Gerçekten Sen herşeye güç yetirensin. (Al-i İmran Suresi 26)**

Tüm peygamberler gibi Hz. Muhammed (s.a.v) de gönderildiği kavmin ileri gelenleri tarafından tehdit edilmiş ve zaman zaman şeytanın olumsuz telkinleri ile karşı karşıya kalmıştır. Böyle durumlarda Peygamber Efendimiz (s.a.v)'in Allaha, üzerindeki sıkıntıyı kaldırması için şöyle dua ettiği bildirilmiştir:

“Ve de ki: Rabbim şeytanın kışkırtmalarından Sana sığınırım. Ve onların benim yanımda bulunmalarından da Sana sığınırım Rabbim.” (Müminun Suresi, 97-98)

Müminun Suresinin son ayetinde Peygamberimiz (s.a.v)'in bir duası ise şöyle bildirilir: “Ve de ki: Rabbim başışla ve merhamet et, Sen merhamet edenlerin en hayırlısıdır.” (Müminun Suresi, 118)

Rivayetlerde de, Peygamber Efendimiz (s.a.v)'in Rabbimize kendisine güzel bir ahlak ve iyi bir huy vermesi için dua ettiği belirtilmektedir:

“Allahım! Yaratılışımı ve ahlakımı güzelleştir. İlahi! Beni ahlakın kötülerinden uzaklaştır”. (Tirmizi, İmam Ahmed ve Hâkimden; Huccetül İslam İmam Gazali, İhyau Ulumid-din, 2. cilt, Çeviri: Dr. Sıtkı Güllü, Huzur Yayınevi, İstanbul 1998, s 789)

Hız. Nuh(a.s)un duaları; Yıllar boyunca örnek bir kararlılıkla kavmini tevhid dinine çağırın Hız. Nuh(a.s)un sabrı Kur'an'da övgü ile bildirilmektedir. Hız. Nuh(a.s) kendisine ve yanındaki müminlere düşmanlık gösteren kavmine karşı kararlılıkla mücadele etmiştir. Hız. Nuh(a.s)un içinde bulunduğu her türlü durumda Allah'a yönelmesi Onun yardımını umarak samimiyetle dua etmesi ise müminler için büyük bir örnektir. Hız. Nuh(a.s) içinde bulunduğu durumu Allah'a bildirmiş ve şöyle dua etmiştir: Sonunda Rabbine dua etti: **Gerçekten ben yenik düşmüş durumdayım. Artık Sen (bu kâfir toplumdaki) intikam al.** (Kamer Suresi 10)

Başka bir surede ise Hız. Nuh(a.s)un Allah'a duası şu şekilde bildirilmektedir: **Nuh: Rabbim yeryüzünde kâfirlerden yurt edinen hiç kimseyi bırakma. Dedi. Çünkü Sen onları bırakacak olursan Senin kullarını şaşırtıp-saptırırlar ve onlar kötülükte sınırı aşan (facirden) kâfirden başkasını doğurmazlar.** (Nuh Suresi ,26-27)

Rabbim beni annemi babamı mümin olarak evime gireni iman eden erkekleri ve iman eden kadınları bağışla. Zalimlere yıkımdan başkasını arttırma. (Nuh Suresi ,28)

Kur'an'da bildirildiği üzere Yüce Allah Hız. Nuh(a.s)un bu duasını kabul etmiş ve ileride gerçekleşecek olan tufana hazırlık yapmasını emretmiştir. Hız. Nuh(a.s) yakında herhangi bir deniz veya göl olmamasına rağmen Allah'ın emri üzerine büyük bir gemi yapmaya başlamıştır. Geminin yapımı sırasında ise kavmi kendisi ile alay etmeye devam etmiştir. Zamanı geldiğinde ise Allah'ın vaadi gerçekleşmiş ve tufan felaketi meydana gelmiştir.

Hız. İbrahim(a.s)in Duaları; Günümüzde milyonlarca insanın Hac görevini yerine getirmek için ziyaret ettiği Kabeyi inşa eden Hız. İbrahim(a.s)in Kur'an'da tek başına bir ümmet olduğu bildirilmektedir. O ve oğlu Hız. İsmail(a.s) bundan binlerce yıl önce Yüce Allah'ın vahyi doğrultusunda insanların toplanacakları ve Onu zikredecekleri yılın belirli zamanlarında oraya Hacca gelecekleri bir ev inşa etmişlerdir. Bu evin Kur'an'daki adı Kabe'dir. Kur'an'da Hız. İbrahim(a.s)in ve Hız. İsmail(a.s)in bunu bir ibadet olarak yaptıkları ve sonrasında şöyle dua ettikleri bildirilmiştir: İbrahim İsmaille birlikte Evin (Kabenin) sütunlarını yükselttiğinde (ikisi şöyle dua etmişti): **Rabbimiz bizden (bunu) kabul et. Şüphesiz Sen işiten ve bilensin.** (Bakara Suresi, 127)

Bugün milyonlarca insanın ziyaret ettiği Mescid-i Harama diğer adıyla Kabeye ilk yerleşen Hız. İbrahim(a.s)in bir başka Kur'an ayetinde oğulları İsmail İshak ve tüm müminler için şu şekilde dua ettiği bildirilmektedir: **Rabbimiz gerçekten ben çocuklarımdan bir kısmını Beyt-i Haram yanında ekini olmayan bir vadiye yerleştirdim; Rabbimiz dosdoğru namazı kılsınlar diye (öyle yaptım) böylelikle Sen insanların bir kısmının kalblerini onlara ilgi duyar kıl ve onları birtakım ürünlerden rızıklandır. Umulur ki şükrederler. Rabbimiz şüphesiz Sen bizim saklı tuttuklarımızı da açığa vurduklarımızı da bilirsin. Yerde ve gökte hiçbir şey Allaha gizli kalmaz. Hamd Allaha aittir ki O bana ihtiyarlığa rağmen İsmaili ve İshakı armağan etti. Şüphesiz Rabbim gerçekten duayı işitendir. Rabbim beni namazı(nda) sürekli kıl soyumdan olanları da. Rabbimiz duamı kabul buyur. Rabbimiz hesabın yapılacağı gün beni anne-babamı ve müminleri bağışla.** (İbrahim Suresi, 37-41)

Görüldüğü gibi Hız. İbrahim(a.s) dualarında hem Allah'ın sıfatlarını saymakta hem de Ona şükretmektedir. Allah'tan istediği şeyler de kendisini Ona yakınlaştıracak ahirette bağışlanmasına vesile olacak isteklerdir.

Hız. Eyüp(a.s)ün Duaları; Kur'an'da Hız. Eyüp(a.s)ün sabrı müminlere örnek olarak bildirilmiştir. **Yüce Allah'tan vahiy alan seçilmiş bir kul olan Hız. Eyüp(a.s)** (Nisa Suresi, 163) ciddi bir hastalığa yakalanarak zor bir dönem geçirmiştir. **Ancak içinde bulunduğu her türlü ağır şartta rağmen daima sabırlı ve Allah'a olan tevekküllü tavrı ile müminlere örnek olmuştur.** (Sad Suresi 44)

Hız. Eyüp(a.s) yakalandığı hastalığın yanı sıra şeytanın olumsuz telkini ile de karşı karşıya kalmıştır. Ancak o bu sıkıntısını samimi olarak Allah'a açmış ve Ondaki yardım dileyerek dua etmiştir: **Kulumuz Eyyubu da hatırla. Hani o: Herhalde şeytan bana kahredici bir acı ve azab dokundurdu diye Rabbine seslenmişti.** (Sad Suresi, 41)

Diğer bir ayette ise Hz. Eyüp(a.s)ün içli duası şöyle bildirilmiştir: **Eyüp de; hani o Rabbine çağrıda bulunmuştu: Şüphesiz bu dert (ve hastalık) beni sarıverdi. Sen merhametlilerin en merhametli olanısın.** (Enbiya Suresi, 83)

Yüce Allah'ın salih kullarından biri olan Hz. Eyüpün duasına icabet ettiği ise bir Kur'an ayetinde şu şekilde bildirilmektedir: **Böylece onun duasına icabet ettik. Kendisinden o derdi giderdik; ona Katımızdan bir rahmet ve ibadet edenler için bir zikir olmak üzere ailesini ve onlarla birlikte bir katını daha verdik.** (Enbiya Suresi 84)

Sonsuz ilim sahibi Yüce Allah insanları çok farklı şekillerde imtihan etmektedir. Hz. Eyüp(a.s) de imtihanı gereği şiddetli bir sıkıntı ile denenmiştir. Benzer sıkıntılar yine dünyadaki imtihan ortamı içinde başka müminlerin başına da gelebilir. Dolayısıyla bu tür bir durumda kalan bir mümin Hz. Eyüp(a.s) örneğinde olduğu gibi imtihanın şekli ve süresi ne olursa olsun sabır göstermelidir. Allah'ın insana hiçbir zaman taşıyamayacağı bir yükü yüklemeyeceğinin bilincinde olmalı her an Rabbimize karşı son derece tevekküllü bir ruh hali içinde olmalıdır.

H. Yusuf(a.s)un Duaları; Hz. Yusuf(a.s) kıssası dua konusunda müminler için güzel örneklerle doludur. Hz. Yusuf(a.s) karşılaştığı her türlü sıkıntıya karşı tevekküllü ve teslimiyetli davranmasıyla ve Allah'a olan sadakatiyle sağlam bir imanın tüm alametlerini göstermiştir. **H. Yusuf(a.s) ve babası Hz. Yakupa isabet eden sıkıntılar küçük yaştaki Hz. Yusufun kısıncı kardeşleri tarafından kuyuya atılıp bir kurt tarafından yenmiş gibi gösterilmesiyle başlamıştır. Ancak Hz. Yusuf Allahın izniyle yoldan geçen bir kervan tarafından bulunmuş ve onlar tarafından para karşılığında Mısırlı birine satılmıştır. Ergenlik çağına geldiğinde kendisine ilim ve hikmet (Yusuf Suresi 22) verilen Hz. Yusuf(a.s)un onu satın alan Mısırlının karısı kendisinden murad almak isteyince şöyle dua ettiği bildirilmiştir: (Yusuf) Dedi ki: Rabbim zindan bunların beni kendisine çağırdıkları şeyden bana daha sevimlidir. Kurdukları düzeni benden uzaklaştırmazsan onlara (korkarım) eğilim gösterir (böylece) cahillerden olurum.** (Yusuf Suresi 33)

Ayette bildirildiği üzere Hz. Yusuf(a.s) duasında içinde bulunduğu durumu samimi olarak itiraf etmiştir. Bunun ardından hapse atılan Hz. Yusuf yıllar boyu orada kaldıktan sonra Mısırlının karısının da Hz. Yusuf(a.s)un masum olduğunu söylemesi üzerine zindandan çıkarılmıştır. (Yusuf Suresi, 51-54)

Tüm bu sıkıntıların ardından Hz. Yusuf(a.s)un duası kabul edilmiş ve kuyuya atılma ile başlayan olaylar ülkenin iktidarında söz sahibi olmasıyla devam etmiştir. (Yusuf Suresi ,56)

Böylece iktidar sahibi olan Hz. Yusuf(a.s) kendisini zindandan çıkararak hazinenin başına geçiren Allah'a şükretmiştir. Hz. Yusuf(a.s)un dünyada Müslüman olarak ölmek ve ahirette de salihlerle birlikte olmak için şöyle dua ettiği bildirilmiştir: **Rabbim Sen bana mülkten (bir pay ve onu yönetme imkânını) verdin sözlerin yorumundan (bir bilgi) öğrettin. Göklerin ve yerin Yarattıcısı dünyada ve ahirette benim velim Sensin. Müslüman olarak benim hayatıma son ver ve beni salihlerin arasına kat.** (Yusuf Suresi ,101)

H. Şuayb(a.s)ın Duaları; Medyen ve Eyke halkına peygamber olarak gönderilen Hz. Şuayb(a.s) Allah'ın sınırlarını çiğneyen kavmini imana davet etmiştir. (Araf Suresi, 85)

Medyen halkının Hz. Şuayb(a.s)a cevabı da iman etmeyen diğer kavimlerin cevaplarından farklı olmamıştır. Hz. Şuayb(a.s)ın tebliğini kabul etmeyen kavim onu ve diğer müminleri yaşadıkları topraklardan sürgün etmekle tehdit etmiştir. Hz. Şuayb(a.s)ın ise Medyen halkının duyarsızlığı ve tehditkâr tavrı üzerine Allah'a tevekkül ederek şöyle dua ettiği bildirilmiştir: **Allah bizi ondan kurtardıktan sonra bizim tekrar sizin dininize dönmemiz Allah'a karşı yalan yere iftira düzmemiz olur. Rabbimiz olan Allah'ın dilemesi dışında ona geri dönmemiz bizim için olacak iş değildir. Rabbimiz ilim bakımından herşeyi kuşatmıştır. Biz Allah'a tevekkül ettik. Rabbimiz bizimle kavmimiz arasında Sen hak ile hüküm ver Sen hüküm verenlerin en hayırlısıdır.** (Araf Suresi, 89)

H. Süleyman(a.s)ın Duaları; Hz. Süleyman(a.s) Allah'ın kendisine büyük bir zenginlik güç ve iktidar verdiği bir peygamberdi. Bununla birlikte ona birçok üstün yetenek de verilmişti. **H.**

Süleyman(a.s)a verilen bu üstün yetenekler arasında cinleri yönetmek hatta hayvanlarla konuşmak da bulunuyordu. (Neml Suresi ,16)

Kendisine verilen üstünlüklerden dolayı Allah'a şükreden Hz. Süleyman(a.s)ın duası bir Kur'an ayetinde şu şekilde bildirilmiştir: **Rabbim bana anne ve babama verdiğin nimete şükretmemi ve hoşnut olacağın salih bir amelde bulunmamı ilham et ve beni rahmetinle salih kulların arasına kat. (Neml Suresi, 19)**

Hz. Süleyman(a.s) kendisine verilen zenginliklere karşı Allah'a sürekli şükretmiş ve dua etmiştir: **Rabbim beni bağışla ve benden sonra hiç kimseye nasib olmayan bir mülkü bana armağan et. Şüphesiz Sen karşılıksız armağan edersin. (Sad Suresi ,35)**

Bu noktada belirtilmelidir ki Hz. Süleyman(a.s)ın hiç kimseye nasib olmayan bir mülk istemesi dünyevi bir istek değil yalnızca ahirete yönelik bir istektir. Çünkü Hz. Süleyman(a.s) sahip olduğu tüm maddi imkânları sadece Allah'ın rızasını kazanabilmek için kullanmış ve bu imkânların onun Allaha daha fazla yakınlaşmasına vesile olması için dua etmiştir. Nitekim ayetlerde onun... **Gerçekten ben mal sevgisini Allah'ı zikretmekten dolayı tercih ettim... (Sad Suresi ,32)** şeklinde dua ettiği bildirilmektedir.

Hz. Zekeriya(a.s)nın Duaları; Hz. Zekeriya(a.s)nın duaları Kur'an'ın üç ayrı suresinde bildirilmektedir. Yaşı ilerlemiş olan Hz. Zekeriya kendi ardından kavmi içinde imanı ayakta tutması için Allah'tan bir varis istemiştir. Kendisi çocuk sahibi olmak için oldukça yaşlı karısı ise kısır olduğu için varisi yoktur ve bunun için Allah'a dua etmiştir: **Hani o Rabbine gizlice seslendiği zaman; Demişti ki: Rabbim şüphesiz benim kemiklerim gevşedi ve baş yaşlılık aleviyle tutuştu; ben Sana dua etmekle mutsuz olmadım. Doğrusu ben arkamdan gelecek yakınlarım adına korkuya kapıldım benim karım da bir kısır (kadın)dır. Artık bana Kendi Katından bir yardımcı armağan et. Bana mirasçı olsun. Yakup oğullarına da mirasçı olsun. Rabbim onu razı olunan kıl. (Meryem Suresi, 3-6)**

Ayette Hz. Zekeriya(a.s)nın Allah'a gizlice seslendiği bildirilmektedir. Bu samimiyetin en büyük göstergelerinden biridir. Nitekim ayette **Allah'ın Kendisine bu tür bir samimiyet içinde çağrıda bulunan Hz. Zekeriya(a.s)nın duasını kabul ettiği bildirilmiştir. (Enbiya Suresi 90)**

Allah samimi kullarının dualarına onlar için en hayırlı olacak şekilde icabet eden ve içten çağrıda bulunan inananların tek dostu ve yardımcısı olandır. Yüce Rabbimiz çocuk sahibi olması imkânsız gibi görünen Hz. Zekeriya(a.s)ya da samimi duasına icabet ederek salih bir oğul armağan etmiştir.

Hz. Yunus(a.s)un Duaları; Kur'an'da **Hz. Yunus(a.s)un peygamber olarak gönderildiği kavminden çağrılarına cevap vermedikleri için ayrıldığı bildirilmektedir. (Saffat Suresi 139-142)**

Ayetlerde bildirildiği üzere bunun ardından Hz. Yunus(a.s)un binmiş olduğu gemide yolcular arasında kura çekilmiş ve kura sonucunda onun denize atılmasına karar verilmiştir. Denize atılan Hz. Yunus(a.s) dev bir balık tarafından yutulmuştur. Hz. Yunus(a.s)un balığın karnında iken Allah'a şöyle dua ettiği bildirilmiştir: **... Senden başka ilah yoktur Sen Yücesin gerçekten ben zulmedenlerden oldum. (Enbiya Suresi ,87)**

Bir sonraki ayette ise Yüce Allah'ın Hz. Yunus(a.s)un samimi duasına karşılık olarak onu mucizevi bir biçimde kurtardığı bildirilmiştir: **Bunun üzerine duasına icabet ettik ve onu üzüntüden kurtardık. İşte Biz iman edenleri böyle kurtarıyoruz. (Enbiya Suresi ,88)**

Burada üzerinde önemle durulması gereken bir nokta vardır. Yüce Rabbimiz bir duayı gerçekleştirirken bunu belli dünyevi sebeplere bağlayabileceği gibi dilerse istenilen şeyi sebepsiz olarak da gerçekleştirebilir. Bu göklerin ve yerin Rabbi olan Allah için son derece kolaydır. Yüce Allah Hz. Yunus(a.s)un duasını kabul ederken de her türlü zor görünen şartı ortadan kaldırmış ve Hz. Yunus(a.s)u balığın karnından kurtarmıştır. Bu durum insanın hiçbir zaman Allah'ın rahmetinden umut kesmemesi ve hep Ona dua etmesi gerektiğinin çarpıcı delillerinden biridir. Kur'an'ın **Bana dua ettiği zaman dua edenin duasına cevap veririm (Bakara Suresi 186)** ayetiyle de bildirildiği üzere insan Rabbimize içten yöneldiği müddetçe dualarının karşılığını kesin olarak görecektir.

Hız.İsa(a.s)nın Duaları; Kur'an'da Hız. İsa'(a.s)nın seçkin bir peygamber olduğu ve Rabbimize yakınlığı... **Onun adı Meryem oğlu İsa Mesih'tir. O dünyada ve ahirette seçkin onurlu saygındır ve (Allaha) yakın kılınanlardandır.. (Al-i İmran Suresi 45) ayetiyle bildirilmektedir.**

Kur'an'da **havarilerinin Hız. İsa(a.s)dan Allah'a dua etmesini ve gökten bir sofrayı indirilmesini istedikleri bildirilmiştir. (Maide Suresi 112-113)**

Hız. İsa(a.s)bu mucize isteğinin yersiz olduğunu belirtmesine rağmen havariler gökten sofrayı inerse kalplerinin daha da tatmin olacağını belirterek isteklerini sürdürmüşlerdir. Hız. İsa(a.s) ise havarilerin bu istekleri üzerine Allah'a dua ederken Kur'an'daki birçok dua örneğinde olduğu gibi Allahı Yüce sıfatlarıyla anmıştır. Kur'an'da Hız. İsa(a.s)nın bu duası şöyle bildirilmiştir: **Meryem oğlu İsa: Allahım Rabbimiz bize gökten bir sofrayı indir öncemiz ve sonramız için bir bayram ve Senden de bir belge olsun. Bizi rızıklandır Sen rızık vericilerin en hayırlısısın demişti. (Maide Suresi 114)**

Hız. İsa(a.s)nın havarilerin korunup gözetlenmesi ve bağışlanması konusunda ise şöyle dua ettiği bildirilmiştir: **Ben onlara bana emrettiklerinin dışında hiçbir şeyi söylemedim. (O da şuydu Benim de Rabbim sizin de Rabbiniz olan Allaha kulluk edin. Onların içinde kaldığım sürece ben onların üzerinde bir şahidim. Benim (dünya) hayatıma son verdiğinde üzerlerindeki gözetleyici Sendin. Sen her şeyin üzerine şahid olansın. Eğer onları azablandırırsan şüphesiz onlar Senin kullarıdır eğer onları bağışlarsan şüphesiz aziz olan hâkim olan Sensin Sen. (Maide Suresi ,117-118)**

Hız. Musa(a.s)nın Duaları; İsrailoğullarına elçi olarak gönderilen Hız. Musa(a.s) ilk vahyini Tuva Vadisi adı verilen yere geldiğinde almıştır ve kendisine Firavuna gitmesi ve ona dini tebliğ etmesi bildirilmiştir. Bunun üzerine Hız. Musa(a.s) Allah'a samimi bir şekilde yönelmiş ve bu konuda şöyle dua etmiştir: **Kardeşim Harun; dil bakımından o benden daha düzgün konuşmaktadır onu da benimle birlikte bir yardımcı olarak gönder beni doğrulasın. Çünkü onların beni yalanlamalarından korkuyorum. (Kasas Suresi ,33-34)**

Kur'an'da bildirildiği üzere Hız. Musa(a.s) içinde duyduğu heyecanın tebliğ görevini yerine getirmesine engel olmasından çekinmiştir. Onun bu konudaki duası ayetlerde şu şekilde geçmektedir: **Dedi ki: Rabbim benim göğsümü aç. Bana işimi kolaylaştır. Dilimden düğümü çöz ki söyleyeceklerimi kavrayasınlar. Ailemden bana bir yardımcı kıl kardeşim Harunu. Onunla arkamı kuvvetlendir. Onu işimde ortak kıl Böylece Seni çok tesbih edelim. Ve Seni çok zikredelim. Şüphesiz Sen bizi görüyorsun. (Taha Suresi ,25-35)**

Yüce Allah Kur'an'da Hız. Musa(a.s)nın bu duasına karşılık onu ve kardeşini özel bir koruma altına aldığı bildirilmiştir. (Kasas Suresi, 35)

Kur'an'daki Hız. Musa(a.s) ile ilgili olan ayetler incelendiğinde Allah'a dua ederken hep samimi ve açıksözlü bir üslubu olduğu görülmektedir. Hız. Musa(a.s) da diğer tüm peygamberler gibi Allah'a içten yönelmiş ve Ondan yardım dilemiştir.

Duanın en önemli şartlarından biri samimiyetle ve içtenlikle yapılmasıdır. İnsan; acz içinde Allah dilemedikçe hiçbir şeye güç yetiremeyeceğini bilerek umarak ve korkup sakınarak her konuda Allah'a yönelmeli her şey için Ona dua etmelidir. Peygamber Efendimiz (s.a.v)'in ve Kur'an'da duaları zikredilen diğer Peygamberlerimizin duaları müminler için en güzel örneklerdir. Onlar her dualarında sonsuz güç sahibi Rabbimizi en güzel isimleri ile anmış ve her fırsatta Allahı tek dost ve yardımcı olarak gördüklerini vurgulayarak Yüce Rabbimize olan teslimiyetlerini göstermişlerdir.

Peygamberlerimizin dualarında tüm müminlerin örnek almaları gereken bir diğer nokta ise belli bir vakit gözetmeden her an dua etmeleri ve ihtiyaç içinde kaldıklarında hemen Rabbimize yönelmeleridir. Rabbimiz bu ibadeti gerçekleştiren kullarını şu şekilde müjdelemiştir: **Kullarım Beni sana soracak olursa muhakkak ki Ben (onlara) pek yakıным. Bana dua ettiği zaman dua edenin duasına cevap veririm. Öyleyse onlar da Benim çağırma cevap versinler ve Bana iman etsinler. Umulur ki irşad (doğru yolu bulmuş) olurlar. (Bakara Suresi, 186)**

Kur'an'da hem isim zikredilerek, hem de isim zikredilmeden peygamberlerin yaptığı dualar bulunuyor.

İsim zikredilmeden peygamberlerin yaptığı duaya şu örneği verebiliriz:

ثَبِّتْ أَقْدَامَنَا وَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَإِسْرَافَنَا فِي أَمْرِنَا وَ

“Rabbeneğfir lenâ zünûbenâ ve isrâfenâ fî emrinâ ve sebbit akdâmenâ vensurnâ ‘alel-kavmilkâfirîn.”“Rabbimiz! Bizim günahlarımızı ve işlerimizdeki taşkınlıklarımızı bağışla ve (yolunda) ayaklarımızı sabit kıl, kâfirler guruhuna karşı da bize yardım et!” (*Âl-i İmrân Suresi, 147*)

Bu dua, Kur’ân’da peygamberler ve onunla birlikte Allah yolunda savaşıyan, bu konuda gevşeklik göstermeyen ve sabreden Allah dostlarının duası olarak geçmektedir. (*Âl-i İmrân Suresi, 146*)

Peygamberler ve Allah dostları dualarında; yüce Allah’tan; Günahlarının ve işlerindeki aşırılıklarının bağışlanmasını, İmanda kendilerini sebat ettirmesini, Kâfirlere karşı yardım etmesini istemektedirler.

ÂDEM ALEYHİSSELÂM VE HAVVÂ VÂLİDEMİZİN DUÂSI

Âdem -aleyhisselâm- ve eşi, cennette kendilerine yasaklanan ağacın meyvesinden yedikten sonra cennetten yeryüzüne indirilince şöyle dua etmişlerdir:

قَالَ رَبَّنَا ظَلَمْنَا أَنْفُسَنَا وَإِنْ لَمْ تَغْفِرْ لَنَا وَتَرْحَمْنَا لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ (23)

“Rabbenâ zalemnâ enfusenâ ve il-lem teğfir lenâ ve terhamnâ le-nekûnenne minel-hâsirîn.”

“Ey Rabbimiz! Biz kendimize zulmettik, eğer bizi bağışlamaz ve bize rahmetinle muamele etmezsen muhakkak ziyana uğrayacaklardan oluruz!” (*A’râf Suresi, 23*)

Bu duayı Âdem(a.s) ve eşi, cennette kendilerine yasak edilen ağacın meyvesinden şeytana uyarak yedikten sonra yapmışlardır. (*A’râf Suresi, 19-22; Bakara Suresi, 35-36*)

NÛH ALEYHİSSELÂM’IN DUÂSI

Nuh (a.s.), kendisine iman etmeyen oğlu suda boğulunca (*Hûd Suresi, 43*); **“Rabbim! Şüphesiz ki oğlum da ailemdendir. Senin vaadin elbette haktır, Sen hâkimler hâkimisin”** diye Rabbine seslenmiş, bunun üzerine yüce Allah, **“Ey Nuh! O, asla senin aileden değildir, onun yaptığı iyi olmayan bir iştir. O hâlde hakkında hiçbir bilgin olmayan şeyi benden isteme. Ben sana cahillerden olmamanı öğütlerim”** (*Hûd Suresi, 45-46*) buyurmuştur.

Bu uyarı sonunda Nuh (a.s.), Allah’a şöyle dua etmiştir:

قَالَ رَبِّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ أَنْ أَسْأَلَكَ مَا لَيْسَ لِي بِهِ عِلْمٌ وَإِلَّا تَغْفِرْ لِي وَتَرْحَمْنِي أَكُنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ (47)

“Rabbi innî e’ûzü bike en es’eleke mâ leyse lî bihî ’ilm. Ve illâ teğfirî ve terhamnî ekûminel-hâsirîn.”

“Ey Rabbim! Bilmediğim şeyi istemekten Sana sığınırım. Eğer Sen, beni bağışlamaz ve bana merhamet etmezsen ben hüsrana düşenlerden olurum!” (*Hûd Suresi, 47*)

Kur’ân’da Nuh (a.s.)’ın şu duaları da zikredilmiştir:

قَالَ رَبِّ انصُرْنِي بِمَا كَذَّبُون (26)

“Rabbinsurnî bimâ kezzebûn.”

“Ey Rabbim! (Kavmimin) beni yalanlamalarına karşı bana yardım et!” (*Mü’minûn Suresi, 26*)

رَبِّ اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِمَنْ دَخَلَ بَيْتِي مُؤْمِنًا وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَلَا تَرِدِ الظَّالِمِينَ إِلَّا تَبَارًا (28)

“Rabbiğfirî veli-vâlideyye ve limen dehale beytiye mü’minen ve lil-mü’minîne vel-mü’minâti ve lâ tezidiz-zâlimîne illâ tebârâ.”

“Ey Rabbim! Bana, babama, anama, mü’min olarak evime girene ve bütün mü’min erkek ve mü’min kadınlara mağfiret eyle. Zalimlerin de sadece helâkini artır.” (*Nûh Suresi, 28*)

LÛT ALEYHİSSELÂM’IN DUÂSI

Lût(a.s) kavmi, âlemdede kendilerinden önce kimsenin yapmadığı ahlâksızlığa düştüler. (*A’râf Suresi, 80-81*) **Lût peygamberin (a.s.) ikazına rağmen bu çirkin işlerinden vazgeçmediler, üstelik Peygamberi de yalanladılar. Kavminin bu tutumuna karşı Lût (a.s.) Allah’a şöyle dua etmiştir:**

رَبِّ نَجِّنِي وَأَهْلِي مِمَّا يَعْمَلُونَ (169)

“Rabbi! Neccinî ve ehlî mimmâ ya’melûn.”

“Rabbim! Beni ve âilemi bunların yaptıklarından kurtar!” (*Şu’arâ Suresi, 169*).

قَالَ رَبِّ انصُرْنِي عَلَى الْقَوْمِ الْمُفْسِدِينَ (30)

“Rabbi’nsurnî ‘alel-kavmil-müfsidîn.”

“Ey Rabbim! Bozguncu / ortalığı fesada veren bu kavme karşı bana yardım et.” (Ankebût Suresi,30)

HZ. İBRAHİM(A.S)’İN DUALARI

İbrahim -aleyhisselam-’ın beş ayrı duası şöyledir:

رَبِّ هَبْ لِي حُكْمًا وَالْجَنَّةَ بِالصَّالِحِينَ (83)

“Rabbi! Heblî hukmevve elhıkñî bissâlihîn.”

“Ey Rabbim! Bana hikmet ver ve beni sâlihler arasına dâhil et.” (Şu’arâ Suresi,83)

رَبِّ هَبْ لِي مِنَ الصَّالِحِينَ (100)

“Rabbi! Heblî mines-sâlihîn.”

“Ey Rabbim! Bana sâlihlerden (bir oğul) ihsan et!” (Sâffât Suresi,100)

رَبِّ اجْعَلْنِي مُقِيمَ الصَّلَاةِ وَمِنْ ذُرِّيَّتِي رَبَّنَا وَتَقَبَّلْ دُعَاءَ (40)

“Rabbic’alnî mükîmes-salâti ve min zürriyyetî Rabbenâ ve tekabbel du’âc.”

“Ey Rabbim! Beni ve soyumdan gelecekleri namazını dosdoğru kılanlardan eyle! Ey Rabbimiz! Duamı kabul et!” (İbrahim Suresi,40)

رَبَّنَا اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِلْمُؤْمِنِينَ يَوْمَ يَقُومُ الْحِسَابُ (41)

“Rabbene’ğfirî veli-vâlideyye ve lilmü’- minîne yevme yegûmül-hisâb.”

“Ey Rabbimiz! Herkesin hesaba çekileceği günde beni, ana-babamı ve mü’minleri bağışla!” (İbrahim Suresi,41)

İbrahim -aleyhisselâm-, oğlu İsmail -aleyhisselâm- ile Kâbe’yi inşa edince şöyle dua etmişlerdir:

وَإِذْ يَرْفَعُ إِبْرَاهِيمُ الْقَوَاعِدَ مِنَ الْبَيْتِ وَإِسْمَاعِيلُ رَبَّنَا تَقَبَّلْ مِنَّا إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ (127) رَبَّنَا وَاجْعَلْنَا مُسْلِمَيْنِ لَكَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِنَا أُمَّةً مُسْلِمَةً لَكَ وَأَرِنَا مَنَاسِكَنَا وَتُبْ عَلَيْنَا إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ (128)

“Rabbenâ tekabbel minnâ inneke entesseme’ul-‘alîm. Rabbenâ vec’alnâ müslimeyni leke ve min zürriyyetinâ ümmetem müslimetelleke ve erinâ menâ- sikenâ ve tûb ‘aleynâ inneke entet-tevvâbürrahîm.”

“Ey Rabbimiz! Bizden kabul buyur, hiç şüphesiz Sen işitensin, bilensin. Ey bizim Rabbimiz! Hem bizim ikimizi yalnız senin için boyun eğen müslümanlar kıl, hem de soyumuzdan yalnız senin için boyun eğen müslüman bir ümmet meydana getir ve bize ibadetimizin yollarını göster, tövbemize rahmetle bakıver. Hiç şüphesiz tövbeleri kabul eden, çok merhametli olan ancak sensin.” (Bakara Suresi,128)

İbrahim peygamberin dualarında Allah’tan şunlar istenmiştir:

- Hikmet,
- Salihler arasında olma,
- Salih / Müslüman evlat,
- İbadetlerinin kabul edilmesi,
- Dualarının kabul edilmesi,
- Neslinin Müslüman olması,
- İman ve İslâm’da sebat,
- Tövbесinin kabul edilmesi,
- Affedilmesi.

HZ. YÛSUF(A.S)’UN DUÂSI

قَالَ رَبِّ السِّجْنُ أَحَبُّ إِلَيَّ مِمَّا يَدْعُونَنِي إِلَيْهِ وَإِلَّا تَصْرِفْ عَنِّي كَيْدَهُنَّ أَصْبُ إِلَيْهِنَّ وَأَكُنْ مِنَ الْجَاهِلِينَ (33)

“Rabbis-sicnû ehabbü ileyye mimmâ yed’ûnenî ileyhi ve illâ tasrif ‘annî keydehünne asbü ileyhinne ve ekümminel-câhilîn.”

“Ey Rabbim! Zindan bana bunların davet ettikleri şeyden daha sevimlidir. Eğer Sen, bu kadınların tuzaklarını benden uzaklaştırmazsan, ben onların sevdasına düşer, cahillerden olurum.” (Yûsuf Suresi,33)

Hapisten kurtulup Mısır’a Hazine bakanı olunca şu duayı yapmıştır:

رَبِّ قَدْ آتَيْتَنِي مِنَ الْمُلْكِ وَعَلَّمْتَنِي مِنْ تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ فَاطِرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَنْتَ وَلِيَّ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ تَوَفَّنِي مُسْلِمًا وَالْجَنَّةَ بِالصَّالِحِينَ (101)

“Rabbi kad âteytenî minel-mülki ve ‘allemtenî min te’vîlil-ehâdisi fâtıras-semâvâti vel-ardı ente veliyyî fiddünyâ vel-âhireti teveffenî müslimevve elhıkñî bissâlihîn.”

“Ey Rabbim! Sen bana dünya mülkünden nasip verdin ve bana rüyaların tabirinden bir ilim öğrettin. Ey gökleri ve yeri yoktan var eden Rabbim! Benim velim sensin, benim canımı müslüman olarak al ve beni sâlih kulların arasına kat!” (Yûsuf Suresi,101)

ŞUAYB ALEYHİSSELÂM'IN DUASI

قَدْ افْتَرَيْنَا عَلَى اللَّهِ كَذِبًا إِنْ عُدْنَا فِي مِلَّتِكُمْ بَعْدَ إِدْجَابِنَا اللَّهَ مِنْهَا وَمَا يَكُونُ لَنَا أَنْ نَعُودَ فِيهَا إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّنَا وَسِعَ رَبُّنَا كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا عَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْنَا رَبَّنَا افْتَحْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ قَوْمِنَا بِالْحَقِّ وَأَنْتَ خَيْرُ الْفَاتِحِينَ (89)

“Rabbeneftah beynenâ ve beyne kavminâ bil-hakki ve ente hayrul-fâtihîn.”

“Rabbimiz! Bizimle kavmimiz arasında adaletle hükmet! Sen hükmedenlerin en hayırlısısin.” (A'râf Suresi,89)

قَالَ يَا قَوْمِ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كُنْتُ عَلَى بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّي وَرَزَقَنِي مِنْهُ رِزْقًا حَسَنًا وَمَا أُرِيدُ أَنْ أُخَالِفَكُمْ إِلَى مَا أَنْهَيْكُمْ عَنْهُ إِنْ أُرِيدُ إِلَّا الْإِصْلَاحَ مَا اسْتَطَعْتُ وَمَا تَوْفِيقِي إِلَّا بِاللَّهِ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ أُنِيبُ (88)

“Vemâ tevfiķi illâ billâhi ‘aleyhi teveke-keltü ve ileyhi ünîb.”

“Başarım ancak Allah'ın yardımı iledir. Ben yalnızca O'na dayandım ve ancak O'na döneceğim.” (Hûd Suresi,88)

MÛSA ALEYHİSSELÂM'IN DUASI

Henüz peygamberlikle görevlendirilmeden önce Mısır'da bir İsrailli'yi savunmak için bir kıptiye bir tokat vurmuş, kıptî de bu tokat ile ölüvermiştir. Bunun üzerine şu duayı yapmıştır:

قَالَ رَبِّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي فَاغْفِرْ لِي فَغَفَرَ لَهُ إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ (16)

“Rabbi innî zalemtü nefsi feğfirli fe-ğafera lehû innehû hüvel-ğafûrurrahîm.”

“Ey Rabbim! Ben nefsimi zulmettim, beni bağışla! Dedi. (Allah) onu bağışladı. Çünkü O, çok bağışlayan, çok merhamet edendir.” (Kasas Suresi,16)

Bir kıptînin ölümüne sebep olduğundan, cezalandırılmaktan korktuğu için Mısır'dan gizlice kaçmış ve Allah'a şöyle dua etmiştir:

فَخَرَجَ مِنْهَا خَائِفًا يَتَرَقَّبُ قَالَ رَبِّ نَجِّنِي مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ (21)

“Rabbi neccinî minel-kavmiz-zâlimîn.”

“Ey Rabbim! Beni zalimler guruhundan kurtar.” (Kasas Suresi,21)

Allah da duasını kabul etmiş ve onu korumuştur.

قَالَ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَلِأَخِي وَأَدْخِلْنَا فِي رَحْمَتِكَ وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ (151)

“Rabbiğfirli ve li-ahî ve edhlınâ fi rahmetike ve ente erhamür-râhımîn.”

“Ey Rabbim! Beni ve kardeşimi bağışla! Bizi rahmetinin içine al. Sen merhametlilerin en merhametlisin.” (A'râf Suresi,151)

وَاخْتَارَ مُوسَى قَوْمَهُ سَبْعِينَ رَجُلًا لِمِيقَاتِنَا فَلَمَّا أَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ قَالَ رَبِّ لَوْ شِئْتَ أَهْلَكْتَهُمْ مِنْ قَبْلِ وَإِيَّايَ أَتَهْلِكُنَا بِمَا فَعَلَ السُّفَهَاءُ مِنَّا إِنْ هِيَ إِلَّا فِتْنَتُكَ تُضِلُّ بِهَا مَنْ تَشَاءُ وَتَهْدِي مَنْ تَشَاءُ أَنْتَ وَلِيُّنَا فَاغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الْغَافِرِينَ (155)

وَكَتُبْنَا لَنَا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ إِنَّا هُنَا أِلَيْكَ قَالَ عَذَابِي أُصِيبُ بِهِ مَنْ أَشَاءُ وَرَحْمَتِي وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ فَسَاكُنْ بِهَا لِلَّذِينَ يَتَّقُونَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَالَّذِينَ هُمْ بِآيَاتِنَا يُؤْمِنُونَ (156)

“Rabbi! Lev şî'te ehlektehüm min kablü ve iyyâye e tühlikünâ bimâ fe'ales-süfehâû minnâ in hiye illâ fitnetüke tûdillü bihâ men teşâû ve tehdî men teşâû. Ente veliyyünâ feğfirlenâ verhamnâ ve ente hayrül-ğâfirîne vektüb lenâ fi hâzihid-dünyâ hasene-tevve fil-âhireti innâ hüdâ ileyke.”

“Rabbim! Dileseydin daha önce beni ve onları yok ederdin, aramızdaki beyinsizlerin yaptıkları yüzünden bizi yok mu edeceksin? Bu, Senin imtihanından başka bir şey değildir, bununla dilediğini saptırır, dilediğini doğru yola iletirsin; bizim dostumuz Sensin; bizi bağışla, bize merhamet et. Sen bağışlayanların en iyisisin. Bize bu dünyada da iyilik, güzellik ve nimet yaz, ahirette de. Biz sana yöneldik.” (A'râf Suresi,155-156)

Yüce Allah, Musa (a.s.)'a kendisini ilâh yerine koyan Firavun'a gidip onu imana davet etmesini emretti. Musa (a.s.), bu görev üzerine şöyle dua etti:

قَالَ رَبِّ اشْرَحْ لِي صَدْرِي (25) وَيَسِّرْ لِي أَمْرِي (26) وَاحْلُلْ عُقْدَةً مِنْ لِسَانِي (27) يَفْقَهُوا قَوْلِي (28) وَاجْعَلْ لِي وَزِيرًا مِنْ أَهْلِي (29) هَارُونَ أَخِي (30) اشْدُدْ بِهِ أَزْرِي (31) وَاشْرِكْهُ فِي أَمْرِي (32) كَيْ نُسَبِّحَكَ كَثِيرًا (33) وَنَذْكُرَكَ كَثِيرًا (34) إِنَّكَ كُنْتَ بِنَا بَصِيرًا (35)

“Rabbiş-rahli sadri ve yessirli emri vahlul ‘ukdetem millisani yefkahu kavli vec’al li veziran min ehli Harune ahî üşdüd bihi ezri ve eşrihü fi emri key nüsebbihake kesiran ve nezkürake kesiran inneke künte binâ basîra.”

“Ey Rabbim! Göğsüme genişlik ver, işimi kolaylaştır, dilimden düğümü çözür de sözümü iyi anlasınlar. Bana âilemden bir vezir ver; Kardeşim Harun’u, onunla arkamı kuvvetlendir, onu da (elçilik) görevime ortak yap ki Seni çok tesbih edelim ve Seni çok analım. Şüphesiz Sen, bizi görensın.” (Tâ-hâ Suresi, 25-35)

فَسْتَذْكُرُونَ مَا أَقُولُ لَكُمْ وَأَفَوضُ أَمْرِي إِلَى اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ (44)

“Ve üfevidu emri ilallâhi innellâhe basîrumbil-‘ibâdi”

“Ben işimi Allah’a havale ediyorum. Şüphesiz Allah, kullarını görür, gözetir.” (Mü’min Suresi,

44)

Musa (a.s.)’ın dualarında şu unsurlar dikkatimizi çekiyor:

- İstemeyerek bir hata işleyince, hemen tövbe edip Allah’tan affını istemiştir.
- İnsanların kendisine zarar vermemesi için Allah’a sığınmış ve kendisini korumasını talep etmiştir.
- Kavminden birtakım azgınlara davranışları sebebiyle helâk edilmemesi için dua etmiştir.
- Dünya ve ahirette Allah’ın kendisine ve mü’minlere iyilik, güzel ve nimet (hasene) vermesini istemiştir.
- İslâm’ı tebliğ görevini yerine getirebilmesi için başarı, kolaylık ve konuşma yeteneği istemiştir.
- İşlerini ve başarısını Allah’a havale etmiştir.
- Dua ederken Allah’ın güzel isimlerini zikretmiştir.

ZEKERİYYÂ ALEYHİSSELÂM’IN DUASI

هُنَالِكَ دَعَا زَكَرِيَّا رَبَّهُ قَالَ رَبِّ هَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ ذُرِّيَّةً طَيِّبَةً إِنَّكَ سَمِيعُ الدُّعَاءِ (38)

“Rabbi heblî milledünke zürriyyeten tayyibeten inneke semî’uddü’âi.”

“Ey Rabbim! Bana katından temiz bir soy ihsan eyle, şüphesiz sen duayı işitensin!” (Âl-i İmrân Suresi, 38)

وَزَكَرِيَّا إِذْ نَادَىٰ رَبَّهُ رَبِّ لَا تَذَرْنِي فَرْدًا وَأَنْتَ خَيْرُ الْوَارِثِينَ (89)

“Rabbi lâ tezarnî ferdan ve ente hayrülvarisîn.”

“Rabbim! Beni yalnız başıma bırakma (bana bir çocuk ver), Sen varislerin en hayırlısıdır.” (Enbiyâ Suresi, 89)

Yüce Allah, Zekeriya (a.s.)’nın duasını kabul eder ve kendisine yaşlı olmasına rağmen Yahya(a.s.)’yı ihsan eder.

HZ.SÜLEYMAN(A.S.)’IN DUÂSI

فَتَبَسَّمَ ضَاحِكًا مِنْ قَوْلِهَا وَقَالَ رَبِّ أَوْزِعْنِي أَنْ أَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِي أَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلَىٰ وَالِدَيَّ وَأَنْ أَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضَاهُ وَأَدْخِلْنِي بِرَحْمَتِكَ فِي عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ (19)

“Rabbi evzi’nî en eşküra ni’metekelletî en’amte ‘aleyye ve ‘alâ vâlideyye ve en a’mele sâlihan terdâhü ve edhulnî bi-rahmetike fi ‘ibâdikes-sâlihîn.”

“Ey Rabbim! Bana ve anama-babama verdiğin nimete şükretmemi ve hoşnut olacağın iyi iş yapmamı gönlüme ilham eyle ve rahmetinle, beni iyi kulların arasına dâhil et.” (Neml Suresi, 19)

Süleyman (a.s.), şiddetli bir hastalığa yakalanır, cansız ceset denecek hâle gelir, sonra tekrar sağlığına kavuşur ve Allah’a şöyle dua eder:

قَالَ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَهَبْ لِي مُلْكًا لَا يَنْبَغِي لِأَحَدٍ مِنْ بَعْدِي إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ (35)

“Rabbiğfirli ve heblî mülkellâ yembeğî li ehadimmin ba’dî inneke entel-vehhâb.”

“Ey Rabbim! Beni bağışla ve bana benden sonra kimseye lâayık olmayacak bir mülk / hükümlanlık bahşet. Şüphesiz, Sen çok bahşedicisin.” (Sâd Suresi, 35)

Yüce Allah, duasını kabul eder. Rüzgârı emrine verir, cinleri ona boyun eğdirir.

Süleyman (a.s.), duâsında yüce Allah’tan;

Nimete şükredebilmeyi nasip etmesini,

Salih ameller işleyebilmesini,

Salih kulları arasına dâhil etmesini,
Bağışlamasını,
Mülk / saltanat vermesini istemiştir.

PEYGAMBER EFENDİMİZ(S.A.V)’İN DUALARI

فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ (129)

“Hasbiyellâhü lâ ilâhe illâ hû. ‘Aleyhi tevekkeltü ve hüve rabbül-arşil’azîm.”

“Bana Allah yeter. O’ndan başka ilâh yoktur. Ben O’na güvendim ve O, büyük Arş’ın Rabbidir.” (Tevbe Suresi,129)

قَالَ رَبِّ احْكُم بِالْحَقِّ رَبُّنَا الرَّحْمَنُ الْمُسْتَعَانُ عَلَى مَا تَصِفُونَ (112)

“Rabbihküm bilhakki ve RabbünerRahmânül-müste’ânü alâ mâ tesifûn.”

“Ey Rabbim! Aramızda gerçekte hükmet ve Rabbimiz O Rahmân’dır ki, isnat ettiğiniz (yalan) vasıflarınıza karşı yardımına sığınılacak olan ancak O’dur.” (Enbiyâ Suresi,112).

قُلْ رَبِّ إِنَّمَا تُرِيدُنِي مَا يُوعَدُونَ (93) رَبِّ فَلَا تَجْعَلْنِي فِي الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ (94)

“Rabbi immâ türiyennî mâ yû’adûn. Rabbi felâ tec’alnî fil-kavmiz-zâlimîn.”

“Rabbim! Eğer onlara vaad edilen azabı bana mutlaka göstereceksen, Rabbim! Bu durumda beni, o zalimler topluluğunda bulundurma.” (Mü’minûn Suresi,93-94)

وَقُلْ رَبِّ أَعُوذُ بِكَ مِنْ هَمَزَاتِ الشَّيَاطِينِ (97) وَأَعُوذُ بِكَ رَبِّ أَنْ يَحْضُرُونِ (98)

“Rabbi e’üzü bike min hemezâtîş-şeyâtîn. Ve e’üzü bike rabbi eyyahdurûn.”

“Rabbim! Şeytanların kışkırtmalarından sana sığınırım! Onların yanımda bulunmalarından da sana sığı- nırım.” (Mü’minûn Suresi,97-98)

وَقُلْ رَبِّ اغْفِرْ وَارْحَمْ وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّاحِمِينَ (118)

“Rabbîğfir verham ve ente hayrürrahîmîn.”

“Rabbim! Bağışla, merhamet et, Sen merhamet edenlerin en hayırlısısın.” (Mü’minûn Suresi,118)

Beş vakit namaz ve kendisine mahsus olan teheccüt namazı emrinin akabinde (İsrâ Suresi,78-79) şöyle dua etmesini istemiştir:

وَقُلْ رَبِّ ادْخُلْنِيْ مُدْخَلَ صِدْقٍ وَاَخْرِجْنِيْ مُخْرَجَ صِدْقٍ وَاَجْعَلْ لِيْ مِنْ لَّدُنْكَ سُلْطٰنًا نَّصِيْرًا (80)

“Rabbi edhlînî müdhale sıdkıvve ahricînî muhrace sıdkıvec’allî milledünke sultânen nasîra.”

“Rabbim! Gireceğim yere doğrulukla girmemi sağla, çıkacağım yerden de doğrulukla çıkmamı nasip et ve benim için kendi katından yardım edici bir kuvvet ver.” (İsrâ Suresi,80)

Vahyedilen henüz tamamlanmadan Kur’ân’ı acele okumaması konusunda uyardıktan sonra yüce Allah, şöyle dua etmesini emretmiştir:

فَتَعَالَى اللَّهُ الْمَلِكُ الْحَقُّ وَلَا تَعْجَلْ بِالْقُرْآنِ مِنْ قَبْلِ أَنْ يُقْضَىٰ إِلَيْكَ وَحْيُهُ وَقُلْ رَبِّ زِدْنِيْ عِلْمًا (114)

“Rabbi zidnî ‘ilmâ”

“Rabbim, ilmimi artır!” (Tâ-hâ Suresi,114)

Yüce Allah’ın peygamberimize emrettiği dualarda, dünyevî ve uhrevî isteklerini özellikle yardım ve ilim isteme, şeytan ve zalimlerden uzak kalma arzusunun öne çıktığını ve dualarda Allah’ın güzel isimleri ve nitelikleri ile övüldüğünü görmekteyiz

Arşı Taşıyanlar ve Onun Çevresinde Bulunanlar (Melekler)in Duaları

الَّذِينَ يَحْمِلُونَ الْعَرْشَ وَمَنْ حَوْلَهُ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَيُؤْمِنُونَ بِهِ وَيَسْتَغْفِرُونَ لِلَّذِينَ آمَنُوا رَبَّنَا وَسِعْتَ كُلَّ شَيْءٍ رَّحْمَةً وَعِلْمًا فَاغْفِرْ
لِلَّذِينَ تَابُوا وَاتَّبَعُوا سَبِيلَكَ وَقِهِمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ (7) رَبَّنَا وَأَدْخِلْهُمْ جَنَّاتٍ عَدْنٍ الَّتِي وَعَدْتَهُمْ وَمَنْ صَلَحَ مِنْ آبَائِهِمْ وَأَزْوَاجِهِمْ وَذُرِّيَّاتِهِمْ إِنَّكَ
أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ (8) وَقِهِمُ السَّيِّئَاتِ وَمَنْ تَقِ السَّيِّئَاتِ يَوْمَئِذٍ فَقَدْ رَحِمْتَهُ وَذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ (9)

“Ey Rabbimiz! Senin rahmetin ve ilmin her şeyi kuşatmıştır. O hâlde tövbe eden ve senin yoluna uyanları bağışla ve onları cehennem azâbından koru. Ey Rabbimiz! Onları da, onların babalarından, eşlerinden ve soylarından iyi olanları da, kendilerine vaad ettiğin Adn cennetlerine koy. Şüphesiz sen mutlak güç sahibisin, hüküm ve hikmet sahibisin. Onları kötülüklerden koru. Sen o gün kimi kötülüklerden korursan, ona rahmet etmiş olursun. İşte bu büyük başarıdır.” (Mü’min, Suresi,7-9)

Tesbih, Rabbimizin emridir. (Mürselat, 26) Rabbimiz meleklerin tesbihini bize örnek olarak sunmuştur

قَالُوا سُبْحَانَكَ لَا عِلْمَ لَنَا إِلَّا مَا عَلَّمْتَنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ (32)

“Seni bütün eksikliklerden uzak tutarız. Senin bize öğrettiklerinden başka bizim hiçbir bilgimiz yoktur. Şüphesiz her şeyi hakkıyla bilen, her şeyi hikmetle yapan sensin.”(Bakara Suresi, 32)

Kur’an’da Rabbimizin bize talim buyurduğu dualar ve peygamberlerin duaları yanında başka güzel dua örneklerini de görüyoruz.

H. Asiye(r.anha)’in Duası

وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا لِلَّذِينَ آمَنُوا امْرَأَتَ فِرْعَوْنَ إِذْ قَالَتْ رَبِّ ابْنِ لِي عِنْدَكَ بَيْتًا فِي الْجَنَّةِ وَنَجِّنِي مِنْ فِرْعَوْنَ وَعَمَلِهِ وَنَجِّنِي مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ (11)

“Rabbim! Bana katında, cennette bir ev yap.” (Tahrim, 11)

Allah Dostlarının Duaları

وَمَا كَانَ قَوْلُهُمْ إِلَّا أَنْ قَالُوا رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَإِسْرَافَنَا فِي أَمْرِنَا وَثَبِّتْ أَقْدَامَنَا وَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ (147)

“Rabbimiz! Bizim günahlarımızı ve işimizdeki taşkınlıklarımızı bağışla ve (yolunda) ayaklarımızı sağlam tut. Kâfir topluma karşı bize yardım et.” (Âl-i İmran Suresi, 147)

Akıl Sahiplerinin Duaları

رَبَّنَا إِنَّا سَمِعْنَا مُنَادِيًا يُنَادِي لِلْإِيمَانِ أَنْ آمِنُوا بِرَبِّكُمْ فَآمَنَّا رَبَّنَا فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَكَفِّرْ عَنَّا سَيِّئَاتِنَا وَتَوَقَّنَا مَعَ الْأَبْرَارِ (193) رَبَّنَا وَآتِنَا مَا وَعَدْتَنَا عَلَى رُسُلِكَ وَلَا تُخْزِنَا يَوْمَ الْقِيَمَةِ إِنَّكَ لَا تُخْلِفُ الْمِيعَادَ (194)

“Rabbimiz! Biz, ‘Rabbimize iman edin’ diye imana çağıran bir davetçi işittik, hemen iman ettik. Rabbimiz! Günahlarımızı bağışla. Kötülüklerimizi ört. Canımızı iyilerle beraber al. Rabbimiz! Peygamberlerin aracılığı ile bize vadettiklerini ver bize. Kıyamet günü bizi rezil etme. Şüphesiz sen, vadinden dönmezsin.” (Âl-i İmran Suresi, 193,194)

Rahman’ın Kullarının Duaları

وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا اصْرِفْ عَنَّا عَذَابَ جَهَنَّمَ إِنَّ عَذَابَهَا كَانَ غَرَامًا (65) إِنَّهَا سَاءَتْ مُسْتَقَرًّا وَمُقَامًا (66) وَالَّذِينَ إِذَا أَنْفَقُوا لَمْ يُسْرِفُوا وَلَمْ يَقْتُرُوا وَكَانَ بَيْنَ ذَلِكَ قَوَامًا (67) وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ بِالْحَقِّ وَلَا يَزْنُونَ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ يَلْقَ أَثَامًا (68) يُضَاعَفْ لَهُ الْعَذَابُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَيَخْلُدْ فِيهِ مُهَانًا (69) إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَأُولَئِكَ يُبَدِّلُ اللَّهُ سَيِّئَاتِهِمْ حَسَنَاتٍ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا (70) وَمَنْ تَابَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَإِنَّهُ يَتُوبُ إِلَى اللَّهِ مَتَابًا (71) وَالَّذِينَ لَا يَشْهَدُونَ الزُّورَ وَإِذَا مَرُّوا بِاللَّغْوِ مَرُّوا كِرَامًا (72) وَالَّذِينَ إِذَا ذُكِّرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ لَمْ يَجْعَلُوا عَلَيْهَا حُصْمًا وَعُمِيًّا (73) وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا هَبْ لَنَا مِنْ أَزْوَاجِنَا وَذُرِّيَّاتِنَا قُرَّةَ أَعْيُنٍ وَاجْعَلْنَا لِلْمُتَّقِينَ إِمَامًا (74)

“Ey Rabbimiz! Bizden cehennem azabını uzaklaştır, gerçekten onun azabı sürekli bir helaktır.”; “Ey Rabbimiz! Eşlerimizi ve çocuklarımızı bize göz aydınlığı kıl ve bizi Allah’a karşı gelmekten sakınanlara önder eyle!” (Furkan Suresi, 65, 74)

Mü’minlerin Kendilerinden Önce Gelen Kardeşlerine Duası

وَالَّذِينَ جَاءُوا مِنْ بَعْدِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا وَلِإِخْوَانِنَا الَّذِينَ سَبَقُونَا بِالْإِيمَانِ وَلَا تَجْعَلْ فِي قُلُوبِنَا غِلًا لِلَّذِينَ آمَنُوا رَبَّنَا إِنَّكَ رَؤُوفٌ رَحِيمٌ (10)

“Ey Rabbimiz! Bizi ve bizden önce iman etmiş olan kardeşlerimizi bağışla. Kalplerimizde, iman edenlere karşı hiçbir kin tutturma! Ey Rabbimiz! Şüphesiz sen çok esirgeyicisin, çok merhametlisin.” (Haşr Suresi, 10)

Evladın Ana-Babaya Duası

وَاخْفِضْ لَهُمَا جَنَاحَ الذُّلِّ مِنَ الرَّحْمَةِ وَقُلْ رَبِّ ارْحَمْهُمَا كَمَا رَبَّيَانِي صَغِيرًا (24)

“Rabbim! Tıpkı beni küçükken koruyup yetiştirdikleri gibi sen de onlara acı.” (İsra Suresi, 24)

Talut’un Askerlerinin Duası

وَلَمَّا بَرَزُوا لِجَالُوتَ وَجُنُودِهِ قَالُوا رَبَّنَا أَفْرِغْ عَلَيْنَا صَبْرًا وَثَبِّتْ أَقْدَامَنَا وَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ (25)

“Ey Rabbimiz! Üzerimize sabır yağdır, ayaklarımızı sağlam bastır ve şu kâfir kavme karşı bize yardım et.” (Bakara Suresi, 250)

Evden Çıkıp Bir Yere Giderken Okunacak Dua

وَقُلْ رَبِّ ادْخُلْنِي مَدْخَلَ صِدْقٍ وَأَخْرِجْنِي مَخْرَجَ صِدْقٍ وَاجْعَلْ لِي مِنْ لَدُنْكَ سُلْطَانًا نَصِيرًا (80)

“Rabbim! (Gireceğim yere) doğruluk ve esenlik içinde girmemi sağla. (Çıkacağım yerden de) beni doğruluk ve esenlik içinde çıkar. Katından bana yardımcı bir kuvvet ver.” (İsra Suresi, 80)

İlmin Artması İçin Yapılacak Dua

وَقُلْ رَبِّ زِدْنِي عِلْمًا (114)

“Rabbim! İlmimi arttır.” (Taha Suresi, 114)

Nakil Vasıtalarına Binince Okunacak Dua

لَتَسْتَوْفُوا عَلَى ظُهُورِهِ ثُمَّ تَذْكُرُوا نِعْمَةَ رَبِّكُمْ إِذَا اسْتَوَيْتُمْ عَلَيْهِ وَتَقُولُوا سُبْحَانَ الَّذِي سَخَّرَ لَنَا هَذَا وَمَا كُنَّا لَهُ مُقْرِنِينَ (13) وَإِنَّا إِلَى رَبِّنَا لَمُنْقَلِبُونَ (14)

“Bunu hizmetimize veren Allah’ın şanı yücedir. Bunlara bizim gücümüz yetmezdi. Şüphesiz biz Rabbimize döneceğiz.” (Zuhruf Suresi, 13-14)

İnsan şeytandan, kötülüklerden ve zararlı şeylerden korunmak ister. Bunun için Rabbimiz, Peygamberimize ve onun şahsında bize istiaze (sığınma talebi) duaları talim buyurmuştur.

وَقُلْ رَبِّ أَعُوذُ بِكَ مِنْ هَمَزَاتِ الشَّيَاطِينِ (97) وَأَعُوذُ بِكَ رَبَّ أَنْ يَحْضُرُونِ (98)

“Ey Rabbim! Şeytanların vesveselerinden sana sığınırım. Ey Rabbim! Onların benim yanımda bulunmalarından da sana sığınırım.” (Mü’minun Suresi, 97-98).

Felak Suresi

قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ (1) مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ (2) وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ (3) وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ (4) وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ (5)

De ki: “Yarattığı şeylerin kötülüğünden, karanlığı çöktüğü zaman gecenin kötülüğünden, düğümlere üfleyenlerin kötülüğünden, haset ettiği zaman hasetçinin kötülüğünden, sabah aydınlığının Rabbine sığınırım.”

Nas Suresi

قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ (1) مَلِكِ النَّاسِ (2) إِلَهِ النَّاسِ (3) مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ (4) الَّذِي يُوَسْوِسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ (5) مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ (6)

De ki: “Cinlerden ve insanlardan; insanların kalplerine vesvese veren sinsi vesvesecinin kötülüğünden, insanların Rabbine, insanların Melik’ine, insanların İlah’ına sığınırım.”

رَبَّنَا لَا تُزِغْ قُلُوبَنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا وَهَبْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ (8)

“Rabbimiz! Bizi hidayete erdirdikten sonra kalplerimizi eğiltme. Bize katından bir rahmet bahset. Şüphesiz sen çok bahşedensin.” (Âl-i İmran Suresi, 8)

وَمِنْهُمْ مَنْ يَقُولُ رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ (201)

“Rabbimiz! Bize dünyada da iyilik ver, ahirette de iyilik ver ve bizi ateş azabından koru.” (Bakara Suresi, 201)

ASHAB-I KİRAMIN DUALARI

Hz.Ebubekir Sıddık(r.a)ın Duası:

Hz.Hasan(r.a): Kulağıma geldiğine göre Ebubekir(r.a) duasında şunları söylüyordu: “Ey Allah’ım! İşimin sonunda hayır olan nesneyi senden istiyorum. Yarab! Hayırdan bana vereceğin, rızan ve minnet cennetlerinde yüce mertebeler olsun”.(İmam Ahmed, Zühd, (Hasan’dan).

Ebubekir(r.a) duasında şöyle derdi: “Ey Allah’ım! Ömrümün hayırlısıömrünün sonu, amelimin hayırlısı, sonraki amellerim ve günlerimin hayırlısı, sana kavuşacağım gün olsun”.(Kenz, I/303 (Said b. Mansur, Muaviye b. Kurrenden).

Sözüne inandığım birisi bana, Ebubekir’in şöyle dua ettiğini haber verdi. “Her şeyde nimetin tamamını senden istiyorum. Razi olacağın ve razı olduktan sonra da bunlara karşılık sana şükretmeyi senden istiyorum. Ey kerim! İçinde hayır olan her şeyin zorunu değil, kolayını senden isterim.”(İbn Ebî Dünya (Abdulaziz b. Selem el-Mâcîşûndan).

- Hz. Ebubekir(r.a) duasında şöyle diyordu: “Ey Allah’ım! Bana iman, yakîn, sağlık, afiyet ve iyi bir niyet ver.”(Kenz, I/303 (İbn Ebi Dünya, Ebu Yezid el-Medainiden).Muhammed Yusuf Kandelevi, Hayatı□s-Sahabe, Akçağ Yayınları: 4/130.)

Hz. Ömer’ül Faruk(r.a)un Duaları

Hz. Ömer(r.a):“Ey Allah’ım! Beni gafil bir şekilde yakalamandan, gaflet içerisinde bırakmandan ve gafillerden kılmandan sana sığınmıyorum” diye dua ederdi.(İbn Ebi Şeybe ve Ebu Nuaym.)

“Ey Allah’ım! Amelimi salih kıl. Yalnızca senin için kıl ve amelimde başkası için hisse bırakma.(İmam Ahmed, Zühd (Hasan’dan).

“Yarabbi! Beni ebrarlarla beraber öldür. Beni şerlilerin içerisine koyma. Ateşin azabından beni koru. Hayırlı insanlara beni ilhak eyle”.(İbn Sad ve Buhari (Amr b. Meymun’dan)

Hz. Ömer(r.a)den çoğu kere işittiğim şuydu: “Ey Allah’ım! Bana afiyet ver, beni affeyle.”(Kenz, I/303 (İmam Ahmed, Zühd, Ebû Âliyyeden).

Hz.Hafsa(r.anha): Ben babamın;”Ey Allah’ım! Bana yolunda şehitlik mertebesi ver ve bana Peygamberinin şehrinde ölmeyi nasip et.” diye dua ettiğini işittim. Peygamber beldesinde olursan nerde şehid olacaksın?Dedim. Bana Allah, dilediğini her yerde yapar.”Dedi.(İbn Sa□d ve Ebu Nuaym (Hz. Hafsa(r.anha)dan).

Hz. Ömer(r.a):”Yarab! Benim zulüm ve küfrümü affet.” diye dua etti. Arkadaşlarından birisi;”Ey mü’minlerin emiri! Zulüm tamamdır. Fakat buradaki küfür ne demektir? diye sordu. Hz. Ömer(r.a);İnsan, zulüm ve nankörlük yapar.”Dedi.(İbn Ebi Hatim (Hz. Ömer’dan).

Hz. Ömer(r.a) Kâbeyi tavaf ederken şöyle diyordu: “Ey Allah’ım! Eğer beni saaddette yazmışsan orada beni sabit kıl. Eğer beni şekavette yazmışsan, beni sil ve beni saidler listesine yaz. Çünkü sen dilediğini siler, dilediğini yerinde bırakırsın. Ümmül-Kitap senin katındadır.”(Kenz, I/304 (Lelekâî, Ebu Osman en-Nehdiden).

Said b.Zeyd(r.a): Hattabın oğlu Ömeri gördüm, kıtlık zamanında Rasûlullahın mescidinde gece yarısı namaz kılıyor ve Yarab! Bizi kıtlıkla helak etme. Bizden belayı kaldır.” diyor ve bu kelimeleri tekrarlıyordu.(İbn Sad, III/319 (Said b. Zeyd, babasından).

H. Ömer(r.a)in kıtlık senesinde bir izarı vardı. İzarın üstünde onaltı yama bulunuyordu. Abası da beş buçuk karıştı. Şöyle dua ediyordu: **“Ey Allah’ım! Ümmet-i Muhammedi benim günahım yüzünden helak etme!”**(*İbn Sad, III/320.*)

H. Ömer(r.a) şöyle dua ederdi: **“Yarab! Beni bir rekât namaz kılmış veya bir kere secde etmiş bir kimsenin eliyle öldürtme ki, kıyamet gününde o bir rekât namazla ve tek secde ile benimle tartışmasın”**.(*Müntehab, IV/413 (Buhari, İmam Mâlik, İbn Rahuye ve Ebu Nuaym, Zeyd b. Eslemden, o da babasından).*)

H. Ömer(r.a) küçük taşlardan bir yığın yaptı. Elbisesinin bir kısmını onun üzerine attıktan sonra orada sırtüstü uzandı ve ellerini göklere kaldırarak;**“Yarab! Yaşım ilerledi, kuvvetim zayıfladı, yardımcılarım yeryüzüne yayıldı. Sana karşı bir kusur işlememiş ve kulluğumu ihmal etmemişken beni huzuruna al.”**diyerek dua etti.(*Ebu Nuaym, Hilye, I/54 (Said b. Müseyyeb’dan).*)

H. Ömer(r.a) halife seçildiğinde minberin üzerine çıkarak Allah’a hamdu senâlar etikten sonra;**“Ey insanlar! Ben bir dua edeceğim, siz de âmin deyin,”** dedi ve şöyle dua etti: **“Allah’ım! Benim mizacım serttir, beni yumuşat. Ben cimriyim, beni cömert kıl. Ben zayıfım, bana güç ver”**.(*Ebu Nuaym, Hilye, I/53 (Esved b. Hilâl el-Muharibî’dan).*)

H. Ömer(r.a)bir cenaze üzerine namaz kıldığında;**“Allah’ım! Şu kulun dünyadan ayrılmış, dünyayı geride kalanlara bırakmıştır. Sen ona muhtaç olmadığın halde, o sana muhtaçtır. Dünyadayken Allah’tan başka ilah yoktur. Muhammed, Allah’ın kulu ve rasûlüdür diye şahadet ederdi. Ey Allah’ım! Onu affet. Onun kusurlarından vazgeç ve onu peygamberine kavuştur.”** diye dua ederdi.(*Ebu Yâî (Said b. Müseyyebden) Kenz, VIII/113.*)

H. Ömer(r.a) herhangi bir ölünün üzerine toprak attıktan sonra ;**“Yarab! Aile efradını, malını ve aşiretini sana teslim etti. Günahı büyüktür. Onu affet.”**Derdî.(*Kenz, VIII/119 (Beyhaki, Kesir b. Müdrik’den).*Muhammed Yusuf Kandelevi, *Hayatus-Sahabe, Akçağ Yayınları: 4/130-132).*

H. Ali(r.a)nin Duaları

H. Ali(r.a):**“Belanın meşakkatinden, şekavetin varlığından, düşmanların sevinmesinden sana sığınıyorum. Hapisten, kayda vurulmaktan, kamçılanmaktan sana sığınıyorum.”** diye dua ederdi.(*Kenz, I/304 (Yusuf el-Gadiden).*)

“Ey Allah’ım! Günahlarım sana zarar vermez. Bana merhamet etsen sende bir eksiklik meydana gelmez.”(*Kenz, I/305 (Dineverî, Süfyan-ı Sevrî’den).*)

H. Ali(r.a), hilali gördüğünde;**“Yarab! Senden bu ayda; hayır, fetih, yardım, bereket, bol rızık, aydınlık, temizlik ve hidayet dilerim. Bu ayın şerrinden, bu ayda olacak şeylerin şerrinden ve bu aydan sonra olacak şeylerin şerrinden sana sığınıyorum.”** diye dua ederdi.

H. Ali(r.a)nin arkasında, Ali b. Muknif’in cenaze namazını kıldım. Dört tekbir getirdi, selam verdi. Sonra onu kabrine koyarak;**“Yarab! Bu senin kulundur ve iki kulunun da evladıdır. Sana misafir gelmiştir. Sen de en güzel, en hayırlı konuk sahibisin. Onun kabrini genişlet, günahını affet. Çünkü biz onu iyi olarak biliyoruz. Sen daha iyisini biliyorsun. Çünkü o senden başka ilah olmadığına, Muhammed’in Allah’ın Rasûlü olduğuna şahidlik ederdi.”** diye dua etti.(*Kenz, VIII/119 (Beyhaki, Ömer b. Said en-Neâiden).*Muhammed Yusuf Kandelevi, *Hayatus-Sahabe, Akçağ Yayınları: 4/132-133.*)

Abdullah b. Mes’ud(r.a)un Duaları

Babam Abdullah b. Mes’ud’a(r.a);**“Hz. Peygamber sana, İste! Allah verecektir.Dediği gece hangi duayı okudun? Diye sordular. Babam, benim okuduğum dua şuydu: “Yarabbi! Geri dönmeyen bir iman, bitmeyen bir nimet ve huld cennetinin en yüksek derecelerinde Peygamberine arkadaş olmayı istiyorum.”**(*Kenz, I/307 (İbn Ebi Şeybe, Abdullah b. Mes’ud’un oğlu Ebu Ubeyde’dan).*)

Bir gece namaz kılıyordum. H. Peygamber(s.a.v) ve Ömer(r.a) yanımdan geçti. Efendimiz(s.a.v)bana İste! Allah sana verecektir.Dedi. Ben sonra Abdullah b. Mes’ud(r.a)’un yanına gittim, Abdullah bana; Benim bir duam vardır, onunla dua edersen Allah isteklerini verir.Diyerek;**Yarab! Senden sarsılmayan bir iman... Diye başlayan yukarıdaki duayı okudu diye kaydedilmiştir. Diğer bir rivâyette, Kesilmeyen bir gözün aydınlığını istiyorum.Ziyadesi de vardır.**(*Ebu Nuaym, Hilye, I/127 (Ebu Ubeyde, babası İbn Mes’ud’dan).*)

H. Ebubekir(r.a), Abdullah b. Mes’ud(r.a)’un yanına gelerek, Senin demin yaptığın dua nedir? Bana tekrarlar mısın? Diye sordu. Abdullah: **Ben Allah’a hamd ve sena ettikten sonra; Senden başka ilah yok. Vaadin haktır. Seninle karşılaşmak haktır. Cennet haktır. Cehennem haktır. Senin Peygamberlerin haktır. Kitabın haktır. Nebiler haktır, Hz. Muhammed haktır... Demiştım dedi.**(*Ebu Nuaym, Hilye, I/128 (Avn b. Abdullah’dan).*)

Abdullah b. Mes'ud(r.a)çok zaman şöyle dua ederdi: **“Ey rabbimiz! Aramızı islah eyle, bizi İslâm'ın yollarına hidayet eyle. Bizi zulmetten nura çıkar. Açık ve gizli bütün kötülükleri bizden uzaklaştır. Gözlerimizi, kulaklarımızı, kalplerimizi, işlerimizi ve çoluk çocuğumuzu bize mübarek kıl. Tevbemizi kabul et. Kesinlikle sen çokça tevbe kabul edensin ve rahimsin. Bizi nimetine razı olarak nimetini öğüp sana zikredenlerden eyle ve nimetini bizim üzerimize tamamlat.”**(Buhari, Edeb, s. 93. (Şakikden).

“Ey Allah'ım! Herkesi kapsayıcı ve vermiş olduğun nimetinle senden istiyorum. Beni belalandırdığın belanın hürmetiyle senden istiyorum. Bana vermiş olduğun faziletin hürmetiyle senden istiyorum. Beni cennetine koy. Ey Allah'ım! Beni cennete fazlını, minnetin ve kereminle koy.”(Heysemi, X/185 (Taberani, Ebül-Ahvasdan).

“Yarab! Eğer beni şekavet ehlinde yazmış isen, merhametinle benim ismimi oradan sil, beni saadet ehlinin arasına yaz.”(Taberani (Ebu Kılâbeden).

“Yarab! İman, yakîn, fehîm ve ilmimi artır.”(Heysemi, X/185 (Taberani, Abdullah b. Akim□den).

Bir gün sabah namazını kıldıktan sonra mescidden dönerken İbn Mes'ud(r.a)'a uğramak için kapısına geldik, içeri girmek için izin istedik. Bize izin verildiği halde, yataklar daha kalkmamış olabilir diye biraz bekledik. İbn Mes'ud(r.a) tesbih ederek dışarı çıktı ve Bizim gaflet içinde olduğumuzu mu sanıyorsunuz? Dedi. İçeriye girdikten sonra, Ey cariyeye, güneş doğdu mu bir bak dedi. Cariye; Hayır, doğmadı.Dedi. İbn Mes'ud(r.a) biraz sonra tekrar sordu. Cariye yine hayır dedi. Üçüncü kez sorduğunda, cariyeye güneşin doğduğunu söyledi. Bunun üzerine İbn Mesud(r.a);” **Bize bugünü veren ve ondaki ayak kaymalarını başıslayan -sanıyorum- bizi ateşle azaplandırmayan Allah'a hamd ve senalar olsun.”**Dedi.(Heysemi, X/118 (Taberani, Ebu Vailden).

Abdullah b. Mes'ud(r.a)çarşıya gittiğinde;”**Ey Allah'ım! Bu çarşının hayrından ve ehlinin hayrından senden istiyorum. Çarşının ve ehlinin şerrinden sana sığınıyorum.”** derdi.(Heysemi, X/129 (Taberani, Süleym b. Hanzâleden).

İbn Mes'ud(r.a) bir köye girmek istediğinde ;”**Ey Allah'ım! Ey göklerin rabbi! Göklerin gölgelendirdiği nesnelerin rabbi! Şeytanların ve şeytanların saptırdığı kimselerin rabbi! Bu köyün hayırlısını ve oradaki nesnelerin hayırlısını senden istiyorum. O köyün şerrinden ve orada bulunanların şerrinden sana sığınıyorum.”** diye dua ederdi.(Heysemi, X/135 (Taberani, Katâdeden).Muhammed Yusuf Kandehlevi, Hayatü□s-Sahabe, Akçağ Yayınları: 4/133-135.)

Abdurrahman b. Avf'(r.a)ın Duası

Kabeyi ziyaret ederken bir kişiyi gördüm. Şöyle dua ediyordu: **“Yarabbi! Beni nefsimin cimriliğinden korusun! Bundan başka birşey de söylemiyordu. Ona, Niçin başka birşey söylemiyorsun, sadece bunu söylüyorsun? Dediğimde, Ben nefsimin cimriliğinden korunduğum zaman, artık hırsızlık yapmam, zina yapmam ve artık herhangi bir kötülük de işlemem.”**dedi. Baktım ki, o kişi Abdurrahman b. Avf'tır..(Heysemi, X/185 (Ebu Nuaym, Sevr b. Yezidden).

Muaz b. Cebel(r.a) ve Hz.Bilâl(r.a)ın Duaları

Muaz b. Cebel(r.a) geceleyin teheccüd namazına kalktığında;”**Ey Rabbim! Gözler uyudu, yıldızlar battı. Sen dirisin ve bütün kâinatı idare edensin. Ey Allah'ım! Cenneti arayışım ağır, ateşten kaçışım zayıftır. Ey Allah'ım! Katından bana bir vaâdda bulun ki, kıyamet günü va'dine dayanayım. Kesinlikle sen va'dine muhalefet etmezsin.”** diye dua ederdi.(Heysemi, X/185 (Ebu Nuaym, Sevr b. Yezidden).

Benim evim mescidin etrafındaki en yüksek evdi. Bundan dolayı Bilal(r.a) evimin üzerinde sabah namazı için ezan okuyordu. Seher zamanı geliyor, evin üzerine oturup fecri bekliyordu. Fecri gördüğünde;”**Ey Allah'ım! Sana hamdediyorum, senin dinine saldıran Kureyşlilere karşı senden yardım istiyorum.”** der ve ezanı okurdu. Allah'a yemin ederim ki, hiç bir gün bu duayı terkettiğini bilmiyorum.(Bidaye, III/233 (İbn İshak, Urve yoluyla).

Bilal yatağına girdiğinde;”**Ey Allah'ım! Günahlarımdan vazgeç. Beni eksiklerimde özür lü say.”**Derdi.(Heysemi, X/125 (Taberani, Bilâl'in eşi Hind'den).Muhammed Yusuf Kandehlevi, Hayatü□s-Sahabe, Akçağ Yayınları: 4/135.

Zeyd b. Sabit(r.a) ve Sa'd b. Ubade(r.a)nin Duaları

Zeyd b. Sabit(r.a) yatağına girdiğinde;”**Ey Allah'ım! Senden ailem ile kölelerimi besleyebilecek kadar zenginlik istiyorum. Herhangi bir akrabamın akrabalık hakkını eda edemediğim için bana beddua etmesinden sana sığınıyorum.”** derdi.(Heysemi, X/125 (Taberani□den).

Sa'd b. Ubade(r.a) şöyle dua ederdi: **“Ey Allah'ım! Sana hamdetmeyi bana nasip et ve bana şeref ihsan et. Şeref ancak çalışmakla olur. Çalışmak da mal ile olur. Ey Allah'ım! Az mal**

beni islah etmez ve az mal ile gereği gibi çalışmam”.(İbn Sa‘d, III/614 (Urve‘den).Muhammed Yusuf Kandehlevi, Hayatü’s-Sahabe, Akçağ Yayınları: 4/135-136.)

Ebu Derdâ(r.a)nın Duaları

Ebu Derdâ şöyle dua ederdi: **“Ey Allah’ım! Kalbin paramparça olmasından sana sığınıyorum.”** Ebu Derdâ(r.a)dan, kalbin paramparça olmasından maksadın ne olduğu soruldu. **“Kişinin her vadide bir şeyinin olmasıdır.”**dedi.(Ebu Nuaym, Hilye, I/219 (Bilâl b. Sa’dan).

”Yarab! Canımı ebrarlar arasında al. Beni şerliler arasında bırakma.” diye dua ederdi.(Ebu Nuaym, Hilye, I/220 (İsmail b. Ubeydullah‘dan).

“Yarab! Beni kötü bir amelle deneme ki, kötü bir kişi olarak tanınmayayım.”diye dua ederdi.(Ebu Nuaym (Lokman b. Amirden).

“Allahım! Âlimlerin kalbinin bana lanet etmesinden sana sığınıyorum.” diye dua ederdi. Ebu Derdâ(r.a)dan, Kalbler sana nasıl lanet okur, diye sorulduğunda; **“kalplerinden bana karşı nefret duymalarıdır.”** dedi.(Ebu Nuaym, Hilye, I/223 (Hasan b. Atiyeden).

Ebu Derdâ(r.a), bir gecenin başlangıcında mescide doğru gitti. Mescide girerken secde halinde bulunan bir kişinin yanından geçti. O kişi şöyle diyordu: **”Ey Allah’ım! Ben korkuyorum, beni koru. Azabından beni muhafaza eyle. Senin fazlına muhtaç bir dilenciyim. Bana fazlından rızık ver. Ben mazur olan bir günahkâr değilim ki, senden özür dileyeyim. Güçlü de değilim ki, sana karşı çıkayım. Fakat ben günahının bağışlanmasını isteyen bir günahkârım. Adamın duası Ebu Derdâ(r.a)nın çok hoşuna gitti ve arkadaşlarına da bu duayı öğretti.”**(Ebu Nuaym, Hilye, I/224 (Abdullah b. Yezid b. Rabia ed-Dımişkiden).

Bir ihtiyarın yüksek sesle; **“Ey Allah’ım İçine herhangi bir şeyin katılmadığışerden sana sığınıyorum.”** diye dua ettiğini duydum. Bu ihtiyar kimdir? Dedim. Bu, Ebu Derdâ(r.a)dır.**Dediler.**(Buhari, Edeb, 99 (Temame b. Hazenden).

Ebu Derdâ(r.a); **“Ey Allah’ım! Kardeşim Abdullah b. Revaha(r.a)ya benim amelimden onu utandıracak bir şeyi arzetmemden sana sığınıyorum.”** diye dua ederdi.(Kenz, I/306 (Hâkim‘den).Muhammed Yusuf Kandehlevi, Hayatus-Sahabe, Akçağ Yayınları: 4/136-137.

Abdullah b. Ömer(r.a)ın Duaları

İbn Ömer(r.a), Safa üzerinde şu duayı okudu: **“Ey Allah’ım! Dinin ile, sana ve peygamberine itaat etmekle beni koru. Ey Allah’ım! Beni hadlerinden, cezalarından, yasakladıklarından uzaklaştır. Ey Allah’ım! Beni, seni, meleklerini, rasûllerini ve salih kullarını sevenlerden eyle. Ey Allah’ım! Beni kendine, meleklerine, rasûllerine ve salih kullarına sevdire. Ey Allah’ım! Bana cennet yolunu kolaylaştır ve beni cehennem yolundan uzaklaştır. Ahiret ve dünyada beni affet. Beni muttaki imamlardan kıl. Ey Allah’ım! Sen Kur’ân’ında; Beniçağırınız. Size icabet edeyim. (Gafir Suresi,60) buyurmaktasın. Sen vaadine muhalefet etmezsin. Ey Allah’ım! Beni İslâm’a hidayet etmişken beni ondan, onu da benden ayırma, ta ki müslüman olarak öleyim.”**İbn Ömer(r.a) bu duasını uzun dualarla beraber Safa’da, Merve’de, Arafat’ta, Müzdelife’de, Mina’da ve Tava’f’ta okuyordu.(Ebu Nuaym, Hilye, I/308 (Nâfi‘den).

İbn Ömer(r.a) sabahladığında şu duayı okuyordu: **“Ey Allah’ım! Beni, sabahlarda taksim ettiğin her hayırda nasibi en büyük olan kullarından eyle. Bana hidayet bulacağım bir nur ihsan et. Dağıttığın rahmeti bana nasib eyle. Bahsettiğin rızık bana nasib eyle. Gidereceğin zarardan, kaldıracağın beladan ve önlediğin fitneden en fazla korunan kimselerden eyle.”**(Ebu Nuaym, Hilye, I/304 (Abdullah b. Sebreden).Muhammed Yusuf Kandehlevi, Hayatus-Sahabe, Akçağ Yayınları: 4/137.)

Abdullah b. Abbas(r.a)ın Duaları

İbn Abbas(r.a) şöyle dua ederdi: **”Ey Allah’ım! Senden gökler ve yerleri aydınlatan yüzünün nuruyla, beni korumanı, himâyen ve gölgenin altında yaşatmanı istiyorum.”**(Heysemî, X/184 (Bezzar, Said b. Cübeyrden).

“Yarabbi! Beni kanaat sahibi eyle. Bana verdiğin rızık bereketli kıl. Geride bıraktığını koru.(Buhari, Edeb, s. 100 (Said b. Cübeyr‘den).

İbn Abbas(r.a)ın; **“Yarab! Hz. Muhammed(s.a.v)in en büyük şefaatinin kabul eyle. Onun yüce derecesini yücelt. Onu ahiret ve dünyada isteğine nail et. İbrahim’e ve Musa’ya verdiğin gibi ona da ver.”**dediğini duydum.(Tefsir-i İbn Kesir, III/513 (Tavus’dan).Muhammed Yusuf Kandehlevi, Hayatü’s-Sahabe, Akçağ Yayınları: 4/137-138.)

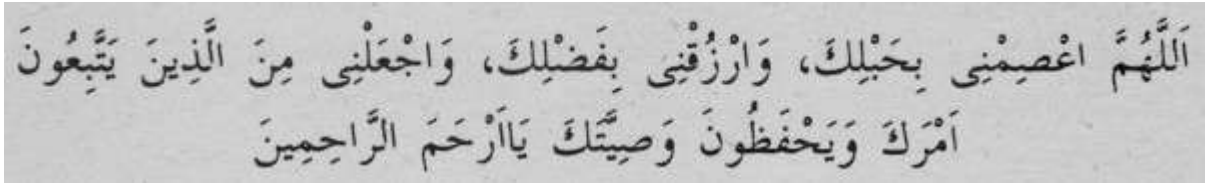
Fudale b. Ubeyd(r.a)in Duası

Fudale b. Ubeyd(r.a) şöyle dua ederdi: “Ey Allah’ım! Kaza ve kaderine razı olmayı, ölümden sonraki hayatın serinliğini, senin veçhine bakmanın lezzetini, zarar vermeksizin, fitneye kapılmaksızın, sapıtmaksızın seninle konuşmanın şevkini senden istiyorum.”(Heysemî, X/77 (Taberani, Ümmü Derdâdan)Muhammed Yusuf Kandehlevi, Hayatus-Sahabe, Akçağ Yayınları: 4/138).

Ebu Hureyre(r.a)nin Duası

Ebu Hureyre(r.a)nin ölüm hastalığında Mervan kendisini ziyaret ederek ;”Ey Eba Hureyre! Allah sana şifa versin.” dedi. Ebu Hureyre(r.a):”Yarab! Sana kavuşmayı bana sevdirdi. Ben sana kavuşmak isterim.” dedi. Mervan daha Ashabul-Katâ denilen yere varmadan Ebu Hureyre(r.a)vefat etti.(İbn Sa’d, IV/339 (Makburiden).Muhammed Yusuf Kandehlevi, Hayatus-Sahabe, Akçağ Yayınları: 4/138.)

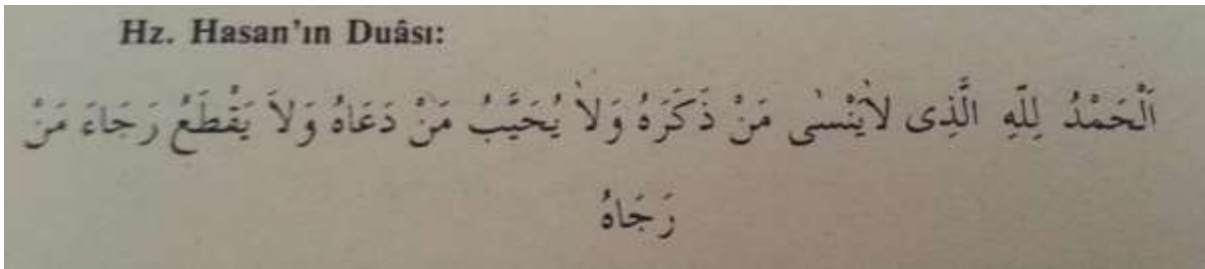
HZ.HAMZA(r.a)NIN DUASI

“Allahumme’sımnî bihablike, verzuknî bifazlike, vec’alnî minellezîne yettebi’ûne emreke ve yahfezûne vasiyyeteke yâ erhamerrâhimîne.”

“Allah’ım, Senin kudret elinle beni koru, fazlınla beni rızıklandır. Beni emrine tâbi olanlardan kıl. Vasiyetini koruyanlardan eyle, ey Erhamerrâhimin”

Hiz. Hamza(r.a) Efendimizin duâsı müstecap olan duâlardandır. Bu duâya devam etmek Hakka dayanmanın tâ kendisidir. Aynı zamanda Hiz. Hamza(r.a)’nın şefaata mazhar olmaya vesile olacaktır.Bu dua korunmaya aittir. Hiz. Hamza(r.a), yüce Allah’ın korunma ve kudret ipine sığınmış ve bizim de sığınmamız için bir örnek olmuştur. Hiz. Hamza (r.a.)’ın Allah’ı ne kadar sevdiği tarif edilemez. Zaten bu münacaatından anlaşılmaktadır. Rab celle ve âla hazretlerinin rahmetine de sığınıyor. Kuvvetli bir inançla yapacağımız bu dua umulur ki bizleride birçok entrikalardan kurtaracaktır. İçimize bol bol Allah’ın sevgisini yerleştirecektir.

Hiz. Hasan(r.a)’ın Duası

“Elhamdü lillahillezi lâ yensâ, men zekerehu velâ yuhayyebü men de’âhü, vela yakta’u recâe men recâhu.”

“Kendisini ananı unutmayan Allah’a hemdü sena ederim. Kendisine yalvaranı boş çevirmeyen ve kendisine yalvaranı ağlatmayan ve ümitsiz kılmayan Allah’a hamdü senalar olsun.”

Allah, kendisini ananları unutmaz. Herkes unuttur, fakat Halik unutmaz. Çünkü O, herşeyi yaratan, idare edendir. İnsan, daima rabbini anmalı ve alakasını kesmemeli, Yüce Mevla’yı hiçbir zaman unutmamalıdır.

DÖRT BÜYÜK HALİFENİN SALATÜ SELAM DUASI ile dua etmek:

Bismillahirrahmanirrahim, Allahümme salli ve sellim ala seyyidina Muhammedin fil evveline ve salli ve sellim ala seyyidina Muhammedin fil ahirine ve salli ve sellim ala seyyidina Muhammedin fi külli vaktin ve hının.

Ve salli ve sellim ala seyyidina Muhammedin fil mele'il alâ ila yevmiddin ve salli ve sellim ala cemiil enbiyai vel mürseline ve al el melaiketel mukarrebine min ehli semavati vel ardine. Ve radiyallahu tebareke ve teala an sadatina zül kadril aliyyi vel fahril celiyyi Ebi Bekrin ve Ömere ve Osmane ve Aliyyin ve ala eimmetil erba'atil müctehidine vettabiine lehüm bi ihsanin ila yevmiddin, uhşurna verhamna maahum, bi rahmetike ya erhamerrahimin.

“Rahman ve Rahim olan Allah adıyla, Allah'ım, peygamberlerin öncüsü olan Muhammed üzerine rahmetini akıt, yine bütün peygamberlerin sonuncusu olan Muhammed Mustafa üzerine rahmet eyle. Her zaman ve her an O'nun üzerine bereketini indir. Yüce makamlarda bulunan Meleklerin tarafından kıyamete kadar O'na rahmet indir. Bütün peygamber ve mürselin tarafından da O'na yâd ettir. Yerde ve gökte bulunan Sana yakın melekler tarafından istiğfar ettir, rahmet yağdır. Allah, büyüklerimizden razı olsun, yüce şeref sahibi olan Onların himmetlerine bizi eriştirsün. Hasseten, Ebu Bekir, Ömer, Osman, Ali efendilerimizin ve dört İmamın ve kıyamete kadar onlara tabi olanların himmetlerini bizlere nasib eyle. Bizi onlarla haşreyle, bize onlarla merhamet eyle. Rahmetinle ey merhametlilerin en merhametlisi”.

ALLAH DOSTLARININ DİLİNDEN DUALAR

Süfiyye hazeratının kaddesallahu esrarehümül-aliyeh çok ibretli, latif ve içli dualarından bazılarını da buraya teberrüken mana olarak aldık Umulur ki onların aşk, vecd ve hassasiyetlerinden bizlere de bir şeyler ulaşır, inşaallahu teala. Şimdi bu örneklerden bazılarını arz etmeye çalışalım.

Dünyevi ve Uhrevi Herhangi bir işe Başlarken:

“Ya Kavi, Ya Aziz, Ya Âlim, Ya Kadir, Ya Semi, Ya Basir,(c.c)De.

“Allah'ım bize Sen Kâfisin. Senden başkasına ihtiyacımız yok. O bizim her istediğimizi mutlaka kendi fazilet ve cömertliğinden ve Habibini vasıta kılarak verir. Bizim isteğimiz yalnız Ondandır. Sığınmalarımızda Ona dır.”

Nefsin Sultasından Kurtulmak için:

“Ya Allah, Ya Kadir, Ya Mürid, Ya Aziz, Ya Hâkim, Ya Hamid, Ya Rab, Ya Melik, Ya Mevcud, Ya Hadi, Ya Mün'im.(c.c).”Ledün ilminden bana da rahmet ve mağfiretini ikram eyle. Muhakkakki Sen lütfu ençok olansın. Allah'ım kullarına yüce İslam Dininin nimetini ikram eyle. Onları sırat-ı müstakime hidayet buyur.”

Her Zikre Başlayışta:

“Ya Gani, Ya Kayyum, Ya Kadir, Ya Aziz(c.c)Dua ve yalvarışla başla.

“Bismillahi vebillahi veminallahi ve alellahi felyetevekkilil mütevekkilin.”Duasını oku.

Feyzin artması, gönül darlığından kurtulmak, huzurun artması için:

“Bana Allah'ım yeter. Ben Ona iman ettim. Ondandır gelen herşeye razıyım. Ona güveniyorum. Zira gerçek kuvvet Onun kuvvetidir. Onun kuvveti ve kudreti herşeye galiptir.”

Doğru Sözlü Olmak için:

“Kadir Suresini”okumaya devam et.

Amelinde daima İhlâslı Olmak için:

“İhlas Suresi”ni devamlı oku.

Geçim Sıkıntısı Çekmemek için:

“Nas Suresi”ni okumaya devam et.

Bir Kimse birşeyden Korkuyorsa:

Korktuğu şey için Sabah namazından sonra 100 defa “Laialahe illallah Muhammedün Rasulullah.”Desin.(*Camiul Usul.A.Gümüşhanevi*)

Hasan Basri (k s):

Şöyle dua etmiştir: "Allahım, bana nimet ver.Din şükredemedim, bela verdin sabredemedim. Böyleyken şükürüm az diye nimetini kesmedin, sabrım az diye de belanı sürdürmedin! Allahım, Senden lütuf ve keremden başka ne gelir!"

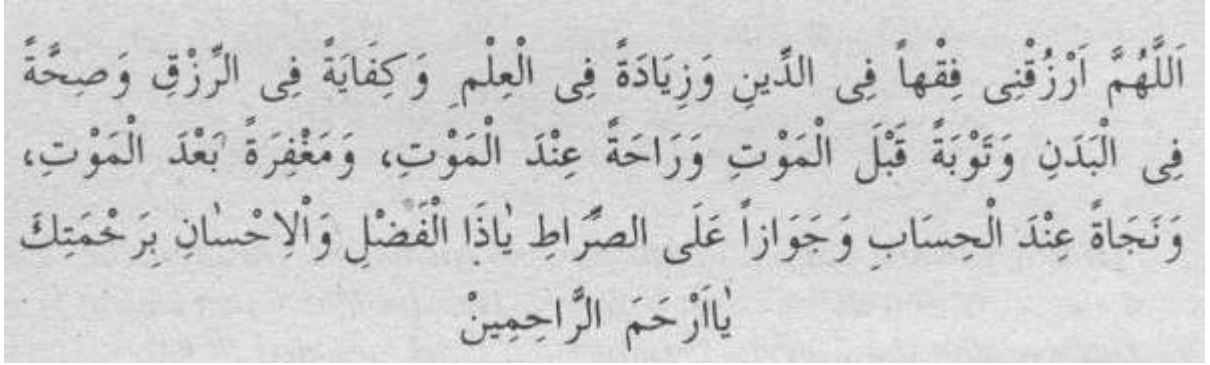
Şibli (k.s):

Şöyle dua etmiştir: "Allahım, firdevs cennetine ehil değilim, cehennemde yanmaya da takatim yok! Sen benim zellemleri bağışla ve günahlarımı affet. Bana kerim olanın muamelesini yap (ikramınla tecelli eyle) ve beni sana götüren yolda sabit kıl!" Âmin...

İMAM-I AZAM(R.A)IN DUALARI

İmam-ı Â'zam Hazretlerinin gece gündüz dilinden düşürmediği rivayet edilen meşhur tesbih duası şöyledir: “Subhâne'l-ebediyyi'l-ebed. Subhâne'l-vâhidi'l-ehad. Subhâne'l-ferdi's-samed. Subhâne râfi's-semâi bi-gayri amed. Subhâne men beseta'l-arda alâ mâin cemed. Subhâne men haleka'l-halka fe-ahsâhüm aded. Subhâne men kaseme'l-erzâka ve lem yense ehad. Subhânellezi lem yettehiz sâhibeten, vela veleden. Subhânellezi lem yelid ve lem yûled ve lem yeküllehû küfüven ehad. Subhâne men yerânî ve ya'rifü mekânî ve yertzukunî velâ yensânî... “

“Ebed ve ebedî olan Allah'ı tesbih ederim. Bir ve tek olan Allah'ı tesbih ederim. Tek ve herşey kendisine muhtaç olan Allah'ı tesbih ederim. Semayı direksiz yükselten Allah'ı tesbih ederim. Yeryüzünü donmuş su üzerine yayan Allah'ı tesbih ederim. Mahlûkatı yaratan ve onları çeşitlendiren Allah'ı tesbih ederim. Rızkı taksim eden, hiçbir canlıyı unutmayan Allah'ı tesbih ederim. Eş ve çocuk edinmeyen Allah'ı tesbih ederim. Doğurmamış, doğrulmamış ve hiçbir şey de kendisine denk olmayan Allah'ı teşbih ederim.”

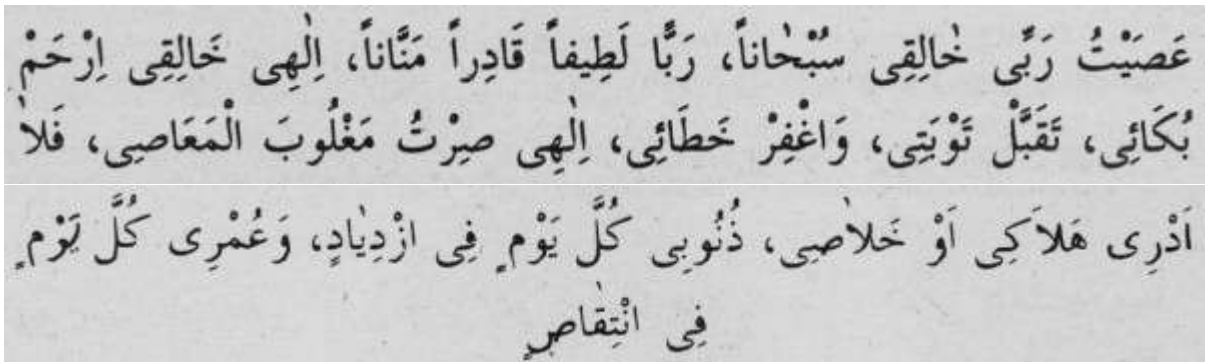

İmam-ı Azam'ın Duası

“Allâhummerzuknî fıkhen fiddini ve ziyadeten fil ilmi ve kifâyeten fir rızki ve sihaten filbedeni ve tevbeten kablel mevti ve râhaten indel mevti ve mağfireten bâdel mevti ve necâten indel hisabi ve cevâzen alessıratı, yâ zel fadli vel ihsani bi rahmetike yâ Erhamerrâhimîne”

“Allah ‘ım, beni dinde fakih kıl, ilmimi çoğalt, yetecek kadar bana rızık ver, bedenime sıhhat bahşet. Ölmeden evvel tövbeyi ve ölürlen rahatlığı bana nasib kıl. Ölümünden sonra mağfiretini, hisab yerinde kurtuluşu, sırat köprüsünden geçmeyi bana müyesser kıl. Ey fazlû ihsan sahibi, rahmetinle bunları istiyorum ey merhamet edicilerin en merhametlisi.”(Mecmuatul Ahzab - Ahmed Ziyauddin Gümüşhanevî)

İMAMI AZAMIN MÜNACAATI

“Aseytu Rabbî hâlikî sübhanen, Rabben latif en kâdiren mennânen, İlâhî hâlikî irham bükâî. Takabbel tevbetî, vağfir hatâî, İlâhî sırtü mağlûbel meâsî, felâ edri helâkî ev halâsî, zünûbî külle yevmin fizdiyadı ve umrî külle yevmin fintikâsî.”

“Ezelde kendisine tesbih olunan, yaratıcım ve Rabbime âsi oldum. Rabbim lütfedici, kudreti yetici ve ihsanı boldur. Ey Allah'ım, Yaratıcım, ağlayışıma merhamet et. Tevbemi kabul et ve

hatalarımı bağışla. Allah'ım, günahlarımın mağlup oldum, kurtuluşumu ve helâkımı bilmiyorum. Günahlarım her gün çoğalmakta, ömrüm ise her gün noksanlaşmaktadır.”

Câfer-i Sâdık'ın Duâsı:

اَللّٰهُمَّ اَحْيِنِيْ سَعِيْدًا وَّ اَمِتْنِيْ شَهِيدًا بِرَحْمَتِكَ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِيْنَ

CAFER-İ SÂDİK(R.A)'IN DUASI

“Allahumme ahyinî sa’iden ve emitni şehiden bi rahmetike ya erhamerrahimin.”

“Ey Allah'ım, beni sâid olarak dirilt ve şehit olarak öldür. Rahmetinle ey merhamet edicilerin merhamet edicisi.”

“Bu dua iyi yaşamaya, şehit olarak ölmeye matuftur. Cafer-i Sadık bu duasında cidden çok şeyleri istemiştir. Said ve şehit mertebeleri cidden takdire şayan rütbelerdir. En iyi insan olarak yaşamak ne büyük bir devlettir. Şehit olarak ölmekte ne muazzam bir rütbedir. Çünkü bu rütbe peygamberler, siddıklardan sonra gelen üçüncü bir rütbedir. Ayrıca şehitlerin diğer ölümlere nazaran birçok özellikleri vardır. Mesela: Yıkanmazlar, kefenlenmezler, daha buna benzer hususlar.

اَللّٰهُمَّ يَا عَدَّتِيْ عِنْدَ شِدَّتِيْ وَيَا عَوْنِيْ عِنْدَ كُرْبَتِيْ، اُحْرُسْنِيْ بِعَيْنِكَ الَّتِي لَا تُنَامُ
وَاَكْفُنِيْ بِرُكْنِكَ الَّذِي لَا يُرَامُ، وَاَرْحَمْنِيْ بِقُدْرَتِكَ عَلَيَّ فَلَا اَهْلُكَ وَاَنْتَ
رَجَائِيْ، اَللّٰهُمَّ اِنَّكَ اَكْبَرُ وَاَجَلُّ وَاَقْدِرُ مِمَّا اَخَافُ وَاَحْذَرُ، اَللّٰهُمَّ بِكَ اَدْرَأُ
فِيْ نَحْرِهِ وَاَسْتَعِيْذُ بِكَ مِنْ شَرِّهِ

Cafer-i Sadık(r.a)'ın Her Sıkıntı Anında Okunacak Duası

“Allahumme, ya uddeti inde şiddeti veya avni inde kürbeti, uhursni bi aynikelleti la tenâmü vekfünni bi rüknikellezi lâ yürâmu, verhamni bi kudretike aleyye felâ ehlûke ve ente recâi. Allahumme inneke ekberü ve ecellü ve akdirü mimma ehâfû ve ahzeru, Allahumme bike edreu fi nahrihi ve esteizü bike min şerrihi.”

Bu duanın fazileti çok büyüktür. Hz. Caferi Sadık(r.a) bu duayı ehli imana şiddetle tavsiye etmiş ve bilhassa sıkıntı zamanlarında sabah-akşam okunmasını tenbih eylemiştir.

Şiddet ve meşakkat anında, sancılanma ve daralma vakitlerinde ve bilhassa kalp sıkıntısı olduğu zamanlarda okunması tavsiyeye şayandır. Allah'ın rahmetine sığınmak, gece vakitlerinde kalkıp bu duayı tekrar tekrar okumak çok faydalıdır. Büyük veliler ve âlimler, bu duayı tecrübe ettiklerini söylüyorlar ve temiz itikatlarının karşılığını bulduklarını anlatıyorlar.

RÂBIATU'L ADEVİYYE'NİN DUASI

Râbiatu'l-Adeviyye'nin Seherdeki Münâcatı:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِلَهِي غَارَتِ النُّجُومُ وَنَامَتِ الْعُيُونُ، وَأُغْلِقْتَ أَبْوَابَ الْمُلُوكِ وَبَابُكَ مَفْتُوحٌ
لِلسَّائِلِينَ، إِلَهِي وَسَيِّدِي مَا كَانَ نَصِيبِي مِنَ الدُّنْيَا أَعْطَيْتَهُ لِلْكَفَّارِ، وَمَا كَانَ
نَصِيبِي مِنَ الْعُقْبَى أَعْطَيْتَهُ لِعَصَاةِ الْمُؤْمِنِينَ، فَلَا أُرِيدُ مِنَ الدُّنْيَا إِلَّا ذِكْرَكَ
وَلَا مِنَ الْعُقْبَى إِلَّا رُؤْيَاكَ، إِلَهِي لَسْتُ فِي الْبَلْوَى، وَلَا أَشْكُو مِنَ الْبَلْوَى؛

مُرَادِي مِنْكَ، لَا سُؤَالَي بِلَا مِنْ وَلَا سَلْوَى، وَإِنْ أَعْطَيْتَنِي الدُّنْيَا وَإِنْ
أَعْطَيْتَنِي الْعُقْبَى فَلَا أَرْضَ مِنَ الدَّارَيْنِ إِلَّا رُؤْيَاكَ الْمَوْلَى

“Bismillâhirrahmânirrahîm, Îlâhî, ğâretinnücûmü ve nâmetil uyûnü ve uĝlikat ebvâbül mülâki ve bâbuke meftûhun lissâilîne. Îlâhî ve seyyidî, mâ kâne nasibî mineddünyâ a'taytuhu lil küffâri, vema-kâne nasibî minel-ukbâ a'taytuhu li usâtîl mü'minine. Felâ urîdü mineddünyâ illâ zikreke velâ minel ukbâ illâ ru'yeteke. Îlâhî, lestü fil belvâ, velâ eşkû minel belvâ, muradî minke, lâ sualî bilâ menmin vela selvâ. Ve in a'tayteniddünya ve in a'teytenil ukbâ felâ erda mined dâreyn illâ rü'yetel mevlâ.”

“Allahım, yıldızlar parladı, gözler uyudu. Padişahların kapıları kapandı, Senin kapın ise yalvaranlara açık. Allahım, efendim, dünyada olan nasibimi kâfirlere verdim, âhirete ait olan nasibimi günahkâr mü'minlere verdim. Dünyadan ancak zikrini istiyorum. Ahirette de ancak cemâlini arzuluyorum. Allahım, belâlar içinde değilim, belâlardan da şikâyet eder değilim. Arzum, Senden ne kudret helvası ve ne de bıldırcın etidir. Eğer bana dünyâ ve ahireti bağışlasan ben bunlardan razı olmam. Ancak Mevlâmın cemâlini görmek isterim ve ondan razı olurum.”

İslâm tasavvufunda büyük yer işgal eden bu seçkin Veli kadın ne muazzam münacatta bulunmuştur, içtenlikle yalvarmağa ve yakarmağa başlamıştır. Kendisi evlilik hayatını ve insanlarla kaynaşmayı istememiş; ancak Rabbimla beraber olurum, demiştir. Kendisine tâlip olan Hasan el-Basrî'ye öyle veciz sualler tevcih etmiştir ki, kendisi şaşırmış ve onun bu soruları karşısında bocalamıştır.

Rivayetlere göre, sabahlara kadar uyumaz, ağlar, sızlar ve gecede bin rek'at namaz kılardı. Kendisine “Ey Râbîâ, ne kadar da cenneti arzuluyorsun ki bu kadar çok namaz kılıyorsun?” diyenlere; “Hayır, ben cennete girmek için veya Allah'ın azabından korunmak için namaz kılmiyorum. Benim gecelerde bin rek'at kılışım, kıyamet gününde Peygamberimizin cemaatından bir kişi fazla olayım, onun cemaatını çoğaltayım diyerdir.” demiştir. Evet, müslüman hanımlar arasında ibadete kendini veren hanımlar çok var idi. Fakat Râbia anamız kadar özlü ve Hakka bağlı kimse yoktur.

Herkes uykuda iken Râbia, uyanık idi. Herkes uyurken o, Hakka yalvarıyordu. Bütün kapılar kapalı, fakat Halik'imın kapısı açıktır, diyordu Dünyadan nasibim zikrin, âhirette nasibim cemâlidir, diyordu. Çeşitli belâlara uğradım, fakat belâlardan şikâyetim yok. Senin rızanı istiyorum. Dünyadan ancak Allah'ın mennuniyetini ve rızasını istiyorum, diyordu.

Her hususta tam manasiyle Allah'a bağlanmış, bir an olsun, Allah'tan gafil kalmamıştı. Böyle ömrünü geçirmiş ve bütün müslüman hanımlarına bir örnek olmuştu.

Cenab-ı Hak bizleri onun şefaata mazhar buyursun, bizleri de onun gibi, Hakka bağlı olanlardan eylesin. Âmin.

Rabia Adviiye (k.s):

Dualarında:"Allahım, senden bağışlanmamı dilerken, doğruluğumun azlığından bağışlanma dilerim."

"Utancım, Allah'ın beni kendisinden başka bir işle meşgul görmesindendir."

"Allahım, benim dünyalık nasibimi kâfirlere ver. Ahiretten nasibim varsa, onu da senin mümin kullarına dağıt! Dünyada yalnız Seni anmayı dilerim. Öbür âlemde ise Seni görmeyi arzularım."

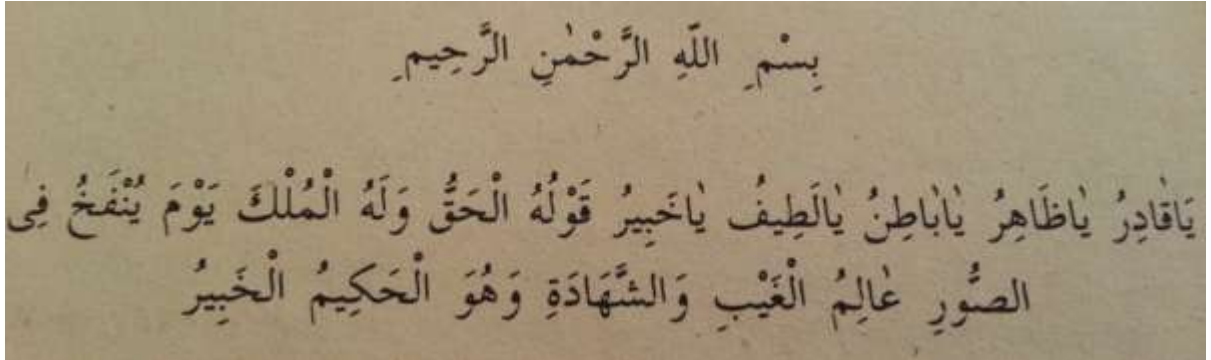
"Allahım, Sana istiğfar ederken, istiğfarımın gerçek manada düzgün olmamasından korkup endişe ettiğimden yine sana istiğfar ederim!"

Yahya b. Muaz (ks.):

O şöyle dua buyurdu:"Allahım, geceler ancak Sana münacatla, gündüzler ancak Sana taatla, dünya ancak Senin zikrinle, ahiret ancak Senin affınla, cennet de ancak Senin cemalini görmekle güzel olur.!"

"Allahım, bizi sadece bilgiye düşürme ki bilgi avunmaktır. Bizi akla bağlama ki akıl derttir. Bizi kendi kendimize bırakma ki bu hal uçurumdur. Gösterdiğimiz kulluktan dolayı övülmeye razı etme ki bu iş geriye dönmektir."

MUHİDDİNİ ARABİ'NİN DUASI

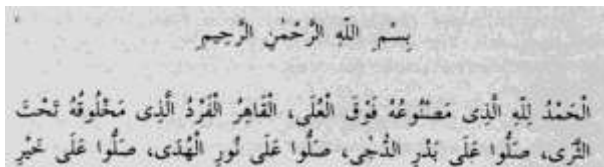

“Ya Kâdiru, ya Zâhiru, ya Bâtînü, ya Latîfü, ya Habîrû, kavlihül hakku ve lehül mülke yevme yunfahu fissûr, Âlimül gaybi veşşehâdeti ve huvel Hakîmul Habîr.”

“Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla. Ey kudret sahibi olan Allah, ey herşeyi zuhura koyan, her şeyin içini bilen, ey lütuf sahibi, ey herşeyden haberdar olan (Allah). O'nun sözü doğrudur. Sûra üfürüldüğü vakitte ululuk ona mahsustur. Hazır ve gaibin ilmi O'nun katındadır. Zira O, hem Hâkim ve hem de Habîrdir.”

Cenabı Hakkın güzel isimlerinden birkaç önemli isimlerde bu duanın içindedir. Büyük islam âlimlerimizden ve bilhassa tasavvuf sahasında imam denilecek nitelikte bulunan Muhiddin-i Arabi hazretlerinin bu duası sığınılacak ve okunacak bir duadır. Ehli olanlar ve biraz manaya aşına olan kimseler bu duayı okurken onda olan halaveti anlayacaklardır. Ahiretteki rezaletten sığınılmakta ve bize de bir nümune halinde gösterilmektedir.

EBUSSUUD EFENDİNİN DUASI

“Bismillâhirrahmânirrahîm, Elhamdülillâhillezî mesnû’uhu fevkal ulâ, elkâhirül ferdüllezi mahlûkuhu tahtesserâ. Sallû alâ bedriddücâ, sallû alâ nûril hüdâ, sallû alâ hayril verâ, a’nî’n nebiyyel Mustafâ. Sallû alâ etbâihi, sallû alâ ezvâcihi, hümül mehdiyyîne bihi ehlül huzuru vessafâ. Efneytü omrîfilhavâ, vâ hasretâ vâ hasretâ, zayya’at a’zâikuvveti, vâ firkatâ vâ firkatâ. Aynî amâ min ibreti, kalbi asâ min şehveti, omrî fenâ min gafleti, ya Rabbenâ yâ Rabbenâ. Kad garranî tûlul emel, kad fâtenî hüsnül amel, kad câenî vaktül ecel, ya Rabbenâ yâ Rabbenâ. Sebbit lenâ ekdâmenâ, sakkil lenâ mîzânenâ, vağfirlenâ isyânefiâ, yâ Rabbenâ yâ Rabbenâ.”

“Rahman ve Râhim olan Allah’ın adıyla, San’atı üstün olan Allah’a hamdû senâ ederim. Mahlûkatının hepsine hâkim olan, sonsuz kudretli yüce Allah’tır. Ay gibi parlayan, güneş gibi ziya veren ve mahlûkatın en şerefli olan Muhammed Mustafa’nın üzerine salâtü selâm getirin. Ona bağlı olanlara, âilelerine, doğru yolu bulan huzur ve safa ehlinin üzerine de, tâzim ve hürmette bulunun. Eyvah eyvah! Ömrümü boşa harcadım, yazık bana, yazık bana. Âzalarım kuvvetlerini kaybetti, firkat bana firkat bana. Gözlerim ibretten kör, kalbim ise şehvetimden karardı. Ömrüm gafletimden tükendi (hiçbir şey anlayamadım.) Ey Rabbimiz, ey Rabbimiz. Beni uzun ümitler aldattı, benim güzel amellerim yok oldu. Bu iş tâ ecel gelinceye kadar devam etti. Ey Rabbimiz, ey Rabbimiz, (yardım Senden kurtuluş Senden. Ayaklarımızı sırat köprüsünün üzerinden kaydırma, mizan terazimizi ağır kıl, günahlarımızı bağışla ey Rabbimiz ey Rabbimiz.”

Çok manidar bir münâcattır. İçindeki manalar düşündürücüdür. Daha ziyade kişinin ömrünün fuzuli gidişinin ve bir an evvel tedbir alınması gerektiği noktaları tavsiye eylemektedir. Zaten dinimizin amacı bizi uyarmak, yaptığımız duâların hepsi bizi Hakka yaklaştırmaktır. Yoksa kuru kuruya duâ etmenin hiç bir faidesi yoktur.

VEYSEL KARANİ’NİN DUASI

Veysel Karanî’nin Duâsı:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

أَلْهِىَ أَنْتَ رَبِّى وَأَنَا الْعَبْدُ، وَأَنْتَ الْخَالِقُ وَأَنَا الْمَخْلُوقُ، وَأَنْتَ الرَّزَّاقُ وَأَنَا الْمَرْزُوقُ، وَأَنْتَ الْمَالِكُ وَأَنَا الْمَمْلُوكُ، وَأَنْتَ الْعَزِيزُ وَأَنَا الدَّلِيلُ، وَأَنْتَ الْغَنِىُّ وَأَنَا الْفَقِيرُ، وَأَنْتَ الْحَىُّ وَأَنَا الْمَيِّتُ، وَأَنْتَ الْبَاقِىُّ وَأَنَا الْغَائِبُ، وَأَنْتَ الْكَرِيمُ وَأَنَا اللَّئِيمُ، وَأَنْتَ الْمُحْسِنُ وَأَنَا الْمُسِيءُ، وَأَنْتَ الْغَفُورُ وَأَنَا الْمَذْنِبُ، وَأَنْتَ الْعَظِيمُ وَأَنَا الْحَقِيرُ، وَأَنْتَ الْقَوِىُّ وَأَنَا الضَّعِيفُ، وَأَنْتَ الْمُعْطِىُّ وَأَنَا السَّائِلُ، وَأَنْتَ الْآمِنُ وَأَنَا الْخَائِفُ، وَأَنْتَ الْأَجُودُ وَأَنَا الْمِسْكِينُ، وَأَنْتَ الْمُجِيبُ وَأَنَا الدَّاعِىُّ، فَاغْفِرْ لِي ذُنُوبِي وَتَجَاوَزْ عَنِّي، بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

Veysel Karanî(r.a)’nin Duâsı

Bismilahirrahmânirrahîm, İlâhî, ente Rabbî ve enel abdü ve entel Hâliku ve enel mahlûku ve enterRezzâku ve enel merzûku. Ve entel Mâliku ve enel memlûku ve entel Azîzü ve enezzelîlü ve entel Ganiyyü ve enel fakîrü ve entel Hayyü ve enel mûmîtü ve entel Baki ve enel fâni ve entel Kerîmu ve enelleîmü ve entel Muhsinu ve enel müsîtü ve entel Gafuru ve enel müznibü ve entel Azîmü ve enel hakîrü ve entel Kaviyyü ve enezzaifu ve entel Mu’tî ve enessâil ve entel Emînu ve enel hâif ve

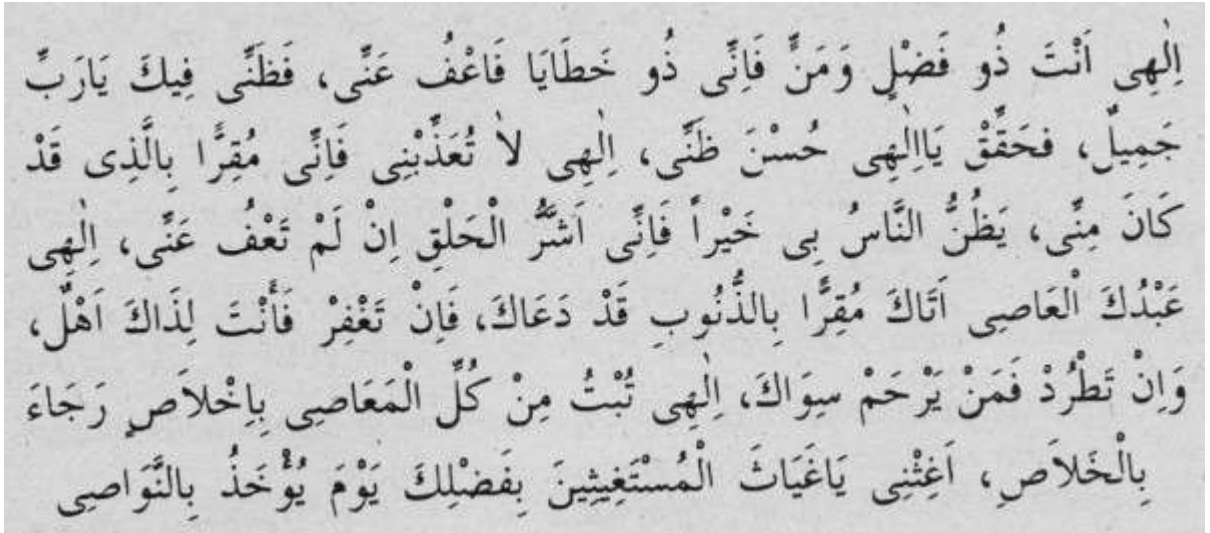
entel Ecvedü ve enel miskin ve entel Mucîbu ve eneddâî, fağfîrlî zünûbî ve tecâvez annî bi rahmetike yâ Erhamarrâhimîne.”

“Allah’ım, Sen Rabbim’sin, ben kulunum. Sen Hâlik ben mahlûkum. Sen rızık veren, ben rızıklanan. Sen sahib, ben sahiplenem; Sen şerefli, ben şerefsiz; Sen zengin ben fâkirim. Sen diri ben ölüyüm. Sen Bâki, ben fâniyim. Sen kerem sahibi ben keremsizim. Sen iyilik yapan, ben kötülük yapanım. Sen bağışlayan, ben günah işleyenim. Sen büyük ben küçüğüm. Sen kuvvetli ben zayıfım. Sen veren ben dilenenim. Sen emniyetli ben emniyetsizim. Sen cömert, ben ise miskinim. Sen kabul eden, ben duâ edenim. Günahlarımı bağışla, beni azarlama, beni rahmetine ulaştır, ey merhamet edicilerin en merhametlisi.

Büyük velilerimizden Veysel Karânî Hazretlerinin bu mübarek duâsı dikkati câlibdir, gönüllere nur serpicî, kalbleri açıcı ve insana insanlığını ve kulluğunu bildiricidir. Peygamberimiz bir hadisi şeriflerinde: “Nefsini bilen Rabbini bilir.” buyurmaktadır. Çok kimse vardır ki, malına, parasına, ilmine, mevkiine aldanır. Hâlbuki bunların hepsi geçicidir. Esas olan Allah sevgisi ve O’nun izinden gitmektir. İnsanlar bu duâyâ gece gündüz devam etmekle bu büyük velinin hem duâsına mazhar olurlar ve hem de büyük bir gönül ferahlığına kavuşurlar. Psikolojik olarak insan iyi bir iş yaptığı vakit nasıl sevinç duyuyorsa, her hangi bir işi için bu duâyı yaptığında da öylece sevinç duyacaktır. Peygamberimiz duâ yaptığında son derece sevinirdi. “Arzuhalimi Hakka verdim, kalanı O’na aittir.” derdi. Biz de Mevlâmıza bu büyük insanın seçmiş olduğu duâsı ile yalvaralım, günahlarımızın dökülmesini isteyelim. O’ndan başka bizleri affedecek başka bir kapının bulunmadığını hem kalbimiz ve hem de dilimizle açıklayalım.

İBRAHİM ETHEM(R.A)İN DUASI

İbrahim b. Ethem (k.s) hazretlerinin yolu İmam-ı Azam hazretlerine uğradı. İmam-ı Azamın çevresinde bulunanlar ve talebeleri İbrahim b. Ethem’e küçümseyen ve garipseyen gözlerle baktılar. İmam-ı Azam(r.a) bu hali gördükten sonra İbrahim b. Ethem’e seslendi: “Buyrun, medresemize şeref verin efendimiz, büyüğümüz!” İbrahim b. Ethem(k.s) özür edasıyla bir selam verip geçti. İbrahim b. Ethem(k.s) ayrılınca etrafındakiler ve talebeleri İmam-ı Azam(r.a)’a sordular: “Bu kimse efendilik ve büyüklük sıfatına ne bakımdan layıktır? Sizin gibi bir zat ona nasıl efendimiz der?” İmam-ı Azam(r.a) sözün varabileceği en üstün cevabı verdi: “Şunun içindir ki o ara vermeden Allah ile Allah’ın zatıyla meşgul, bizse işin dedikodusuyla!”

“İlahi, ente zû fazlin ve mennin fe innî zû hatayâ fa fu annî. Fezannî fike yâ Rabbî cemîlün, fe hakkik yâ İlâhî hüsne zannî. İlâhî, tü ’azzibnî fe innî mukirren billezî had kâne minnî. Yezunnunnâsu bî hayren’fe innî eşerrül halke in lem ta’fü anni. İlâhî, abdûkel âsi etâkâ mukirran bizzünûbi kad de’âke fe in tağfirfe ente lizâke ehlün, ve in tatrud fe men yerham

sivâkâ,İlâhî, tübtü min küllil meâsî bi ihlâsın recae bil halasî, eġisnî ya gıyâsel müsteġîsîne bi fazlike yevme yü 'hazü binnevâsî.

“Allah ’ım, fazlû ihsan sahibisin, ben ise çok hatalar sahibiyim. Ey Rabbim, ben Seni cemil bir halde tanırım, benim hüsnü zannımı haklı çıkar. Ey benim Rabbim, bana azab eyleme, ben kendimden meydana gelen günahları biliyorum. İnsanlar bende iyilik var zannediyorlar, ancak Sen benim hatalarımı affetmez isen, ben yaratılmışların en fenasıyım.

Ey Allah ’ım, Senin günahkâr kulun isyanlarını kabul ve itiraf edib Sana geldi, Sana yalvarıyor. Şayet beni bağışlarsan ancak Sen bağışlarsın, zira buna ehil ancak Sensin. Şayet beni reddedersen, Senden başka bana kim merhamet eder?

Ey Rabbim, o kötülüklerden kurtulmak için, ihlâsla bütün mâsiyetlerimden tevbe ettim. Herkesin perçemlerinden yakalanıp getirildiği kıyâmet gününde bana yardım et, ey kendisinden yardım isteyenlere yardımını esirgemeyen Allah’ım.”

ABDULKADİR GEYLANİ (K.S) HAZRETLERİ’NİN DUASI

BESMELE-İ ŞERİF DUASI

Bu dua, Hazreti Abdülkadir Geylani Hazretleri’ne aittir. Okuyan kimseler evliyalar divanına kaydolurlar. Ömrü boyunca duaları kabul olunur. Dünyada iken cennet sana gösterilir. Bu duayı okumak büyük kazançtır. Okunuş şekli şöyledir: **Seher vaktinde kalkıp (786) defa “Bismillahirrahmanirrahim”de. Hemen ardından Hazreti Peygamber’e (133) defa salâtü selam getir.** Daha sonra da bu duayı okumaya başla. Şeyh Abdülkadir Geylani (k.s) Hazretleri’ne ait olan bu duayı okumaya devam et. Bu büyük kazancı sakın bırakma. Birçok sırlara vakıf olduğunu müşahede edeceksin.(*M.Ahza, Şazeli,337*)

Bismillahirrahmanirrahim

“Allahümme inni es’elüke bi hakkı bismillahir rahmanirrahim.

Ve bi hurmeti bismillahirrahmanirrahim.

Ve bi fadlı bismillahirrahmanirrahim.

Ve bi azameti bismillahir rahmanirrahim.

Ve bi celali bismillahirrahmanirrahim.

Ve bi cemali bismillahirrahmanirrahim.

Ve bi kemali bismillahirrahmanirrahim.

Ve bi heybeti bismillahirrahmanirrahim.

Ve bi menziletil bismillahir rahmanirrahim.

Ve bi melekuti bismillahirrahmanirrahim.

Ve bi ceberuti bismillahirrahmanirrahim.

Ve bi kibriyai bismillahirrahmanirrahim.

Ve bi senai bismillahirrahmanirrahim.

Ve bi behai bismillahirrahmanirrahim.

Ve bi kerameti bismillahirrahmanirrahim.

Ve bi sultani bismillahirrahmanirrahim.

Ve bi beraketi bismillahirrahmanirrahim.

Ve bi izzeti bismillahirrahmanirrahim.

Ve bi kuvveti bismillahirrahmanirrahim.

Ve bi kudreti bismillahirrahmanirrahim. İrfâ’kadri veşrah sadri ve yessir emri. Verzukni min haysü la yahtesibü. Bi fadlike ve keremike ya men hüve kef ha ya ayn sad. Ha mim ayn sin kaf ve es’elüke bi celalil izzeti ve celalil heybeti ve ceberutil azameti en tec’aleni min ibadikes salihıyn. Ellezine la havfün aleyhim velahüm yahzenun. Bi rahmetike ya erhamer rahımıyn.”

EVRAĐ-I KADİRİYYE

Eûzübillâhimineşşeytânirracîm,Bismillâhirrahmânirrahîm Elhamdülillâhi Rabbil âlemîn. Errahmânirrahîm. Mâliki yevmiddîn. İyyâke na’büdü ve İyyâke neste’în. İhdinassırâtal müstakîm. Sırâtallezîne en’amte ’aleyhim, ġayril mağdûbi ’aleyhim veleddâllîn. (ÂMİN)

İnnellâhe vemelâkitechû yusallûne ’alennebiyy, Yâ Eyyühellezîne âmenû sallû ’aleyhi vesellimû teslîmâ.(Ahza Suresi,56)

Allâhümme salli ve sellim ve bârik 'âlâ seyidinâ Muhammedin ve 'âlâ âlihi ve sahbihî ecma'ın.

Sübâne rabbike rabbil 'izzeti 'ammâ yasifün ve selâmün 'alel mürselîn, velhamdü lillâhi rabbil 'âlemîn. (Saffat Suresi,180-182)

Essalâtü vesselâmü 'aleyke yâ Rasûlallâh
Essalâtü vesselâmü 'aleyke yâ Habîballâh
Essalâtü vesselâmü 'aleyke yâ Halîlallâh
Essalâtü vesselâmü 'aleyke yâ Nebiyyallâh
Essalâtü vesselâmü 'aleyke yâ Safiyyallâh
Essalâtü vesselâmü 'aleyke yâ Hayra Halkillâh
Essalâtü vesselâmü 'aleyke yâ Nûra 'Arşillâh
Essalâtü vesselâmü 'aleyke yâ Eminei Vahyillâh
Essalâtü vesselâmü 'aleyke yâ men Zeynehullâh
Essalâtü vesselâmü 'aleyke yâ men Şerefehullâh
Essalâtü vesselâmü 'aleyke yâ men Kerremehullâh
Essalâtü vesselâmü 'aleyke yâ men 'Azzemehullâh
Essalâtü vesselâmü 'aleyke yâ men 'Allemehullâh
Essalâtü vesselâmü 'aleyke yâ Seyyid el Mürselîn
Essalâtü vesselâmü 'aleyke yâ İmâm el Müttekîn
Essalâtü vesselâmü 'aleyke yâ Hâtemennebiyyîn
Essalâtü vesselâmü 'aleyke yâ Rahmeten lil 'âlemîn
Essalâtü vesselâmü 'aleyke yâ Şefî'al Müznibîn
Essalâtü vesselâmü 'aleyke yâ Resûle Rabbil 'âlemîn

Salevâtullâhi ve melâiketihî ve enbiyâihî ve hameleti 'arşihî ve cemî'i halkihî 'âlâ Seyyidinâ Muhammedin ve âlihi ve sahbihî ecma'ın.

Allâhümme salli 'âlâ Seyyidinâ Muhammedin 'abdike ve habîbike ve Rasûlikennebiyyel ümmiyye ve 'âlâ âlihi ve sahbihî vesellim.

Allâhümme salli 'âlâ Seyyidinâ Muhammedin Nebiyyil Melihi sâhibil mekâmil 'âlâ vellisânîlfasîhi. Allâhümme'c'al efdale salevâtike ebeden ve enmâ berekâtike sermeden ve ezkâ tahiyyâtike fadlen ve 'adeden 'âlâ eşrefil halâikil insâniyyeti ve mecme'il hakâikil imâniyyeti ve tûrittecellîyâtıl ihsâniyyeti ve vâsiti ikdinnebiyyîn ve mukaddimi ceşşil mürselîn. Ve kâidi Rabbil enbiyâil mükerrâmîn. Ve efdalilhalki cema'in âmîli vâil 'izzil a'lâ. Ve mâlikî ezimmetil mecdil esnâ. Şâhidi esrârîl ezeli ve müşâhidi envârî sevâbı kılı velî ve tercümânî lisânîl kıdemi ve menbâil ilmi vel hilmi vel hıkemi mazhârî sırril cüdîl cüziyyi vel külliyyi ve insani 'aynîl vücûdu 'ulviyyi vessüfliyyi râhi cesedil kevneyni ve'ayneyni hayâtiddâreynil mütehakkiki bi'alâ rutebil ubûdiyyeti velmütehakkiki biahlâkil makamâtıl istifâiyyetil halîlil a'zamî vel habîbil ekremî Seyyidinâ Muhammed ibni 'Abdillâhibni 'Abdilmuttalibi ve 'âlâ saîrîl enbiyâi vel mürselîn. Ve 'âlâ melâiketel mukarrabîn. Ve 'âlâ 'ibâdillâhissalihîne min ehli semâvâtî ve ehli'l 'arâzın küllemâ zekerekezzâkirûn. Ve ğafele 'an zikrikel ğâfilûn. Ve sellim ve Radiyallahu 'an ashâbi Resûlillâhi ecma'ın...(İlahi Armağan)

MEALİ: Rahmeti İlâhî'den kovulup taşlanmış şeytan'dan Allah'ı Zülcelale sığınırım. Rahman ve Rahîm olan Allah'ı Zülcelalîn adıyla.

Her türlü Hamdü Sena, âlemlerin Rabbi olan Allah u Zülcelale mahsustur. O ki, Rahman ve Rahîm'dir. Kıyamet gününün tek hakimi'dir. (Ey Rabbimiz) Ancak sana ibâdet eder, ancak senden yardım dileriz. Bizi doğru yola sevkeyle, gazaba uğramışların ve sapıtanların yoluna değil. Şüphe yok ki, Allah'ı Zülcelâl de, melekleri de Nebî'ye (Allah'ın Rasülü Muhammed Mustafa'ya (s.a.v) selâtü selâm getirirler. Ey imân edenler. O'na siz de salât getirin, O'nu selamete anın.

Allah'ım! Sen Efendimiz Muhammed Mustafa'ya (s.a.v), O'nun soyuna ve kendisine uyan bütün müminlere rahmet et. Selamet ver. Kendilerini mübarek eyle. Kudret ve İzzet sahibi Rabbin, noksan sıfatlardan münezze ve berî'dir. İnsanların O'na izafe ettiklerinden uzaktır. Allah (c.c) ın Resulleri Peygamberlere selâm olsun. Her türlü Hamdü Sena, âlemlerin Rabbi olan Allah'ı Zülcelale mahsustur.

Salât ve selâm sana olsun Ey Allah'ın Rasûlü.
Salât ve selâm sana olsun Ey Allah'ın Sevgilisi.
Salât ve selâm sana olsun Ey Allah'ın Dostu.
Salât ve selâm sana olsun Ey Allah'ın Nebisi.
Salât ve selâm sana olsun Ey Allah'ın Temiz kulu.
Salât ve selâm sana olsun Ey Allah'ın En hayırlısı.
Salât ve selâm sana olsun Ey Allah'ın Arş'ın Nuru.
Salât ve selâm sana olsun Ey Allah'ın Vahyi Emîn'i.
Salât ve selâm sana olsun Ey Allah'ın Tezvin ettiği.
Salât ve selâm sana olsun Ey Allah'ın Şerefli kıldığı.
Salât ve selâm sana olsun Ey Allah'ın Mükerrerem kıldığı.
Salât ve selâm sana olsun Ey Allah'ın Büyük yarattığı.
Salât ve selâm sana olsun Ey Allah'ın Öğrettiği.
Salât ve selâm sana olsun Ey Resullerin Efendisi.
Salât ve selâm sana olsun Ey Muttakîlerin İmamı.
Salât ve selâm sana olsun Ey Nebilerin sonuncusu.
Salât ve selâm sana olsun Ey âlemlere Rahmet olan.
Salât ve selâm sana olsun Ey günahkârların şefaâtçisi.
Salât ve selâm sana olsun Ey Âlemlerin Rabbi'nin Rasûlü.

Allah'ın (c.c), meleklerinin, peygamberlerinin, arşını taşıyanlarının ve bütün mahlûkatının salât ve selâmı Efendimiz Muhammed Mustafa (s.a.v) ya, O'nun soyuna, Ashabına ve kendisine uyan bütün mü'minlere olsun.

Allah'ım! Sen ümmî Nebî'n, Rasûl'ün, Habîbin, kulun Efendimiz Muhammed Mustafa'ya (s.a.v), O'nun soyuna, ashabına ve kendisine tabi olan bütün müminlere rahmet eyle.

Allah'ım! Sen yüce makam sahibi fasih lisanlı, güzel ahlâklı Efendimiz Muhammed Mustafa (s.a.v) Nebî'ye Rahmet et.

Allah'ım! Ebedî Rahmetlerinin en faziletlisini, Sermedi bereketlerin en artanını, adet bakımından tahiyetlerinin en temizini; insan olarak yaratılanların en şerefli, iman hakikatlerinin karargâhı, iyilik tecellîlerinin merkezi, Rahmânî esrarının nüzul mahalli, Rabbani vahdet ülkesinin sır evi, bütün Peygamberlerin ahd ve mîsâk vâsıtası, Rasûller ordusunun öncüsü, bütün şerefli Peygamberlerin kumandanı, bütün mahlûkâtın en üstünü, yüce izzet sancağının taşıyıcısı, yüce kerem dizgisinin sahibi, ezel sırlarının şahidi ilk nurların müşahidi, Kur'ân'ın tercümanı, ilmin, ahlakın ve hikmetlerin kaynağı, cüz'î ve küllî ni'metlerin zuhur mahalli, insanın ulvî ve süflî yanlarının gözbebeği, her iki âlemin varlığının nuru, iki cihanın gözü, sana kulluğun en yüce derecesinin göstericisi, ahlâkların en yücesi ile ahlâklanan, en büyük dostun, en şerefli Habîbin, Efendimiz Abdülmuttalib oğlu Abdullah oğlu Muhammed'e (s.a.v), diğer Nebilere, sana yakın olan meleklerle, salih kullarına ve göklerde ve yerde olanların hepsine ver. Seni zikredenler Seni zikrettikçe, zikirden gafil kalanlarda gafil kaldıkları müddetçe sen ver Allah'ım.

Allah'u Zülcelâl Resûlünün (s.a.v) bütün Ashabından da (r.a) Razi olsun... (ÂMİN)

Gavs-ı A'zâm Abdülkâdir Geylânî(k.s)Hazretlerinin, bütün başı dertte olanlara yaptığı çok faydalı, Sabah akşam yedişer kere okunması tavsiye edilmiş olan bir duası:

EUZUBİLLAHİMİNEŞŞEYATANİRRACİYM BİSMİLLAHİRRAHMANİRRAHİYM

Rabbîy inniy mağlubun fantasır, vecbür kalbil münkesir, vec'mâ şemlil müddesir, inneke enter rahmanül muktedir; ikfiniy yâ Kâfi fe enel abdul muftekir ve kefâ billahil veliyyen ve kefâ billahil nastıyra; inneş şirke lezûlmün azîm. Ve mallâhu yuriydu zulmen lil ibad. Fekutia dabirul kavmilleziyne zalemu, velhamdulillahi rabbil alemiyn.

Manası: “Rabbim, yenildim; behemehâl yardım et-nusretinle muzaffer eyle. Kırılmış kalbimi birleştir-bütünleştir-tekleştir. Parçalanın birliğimi cem eyle. Zira Sen, evet Sen kesinlikle Muktedir Rahman'sın. Bana yetersin. Ey Kafi. Zira ben Senin hiçbir şeyi olmayan kulunum. Veli olarak Allah yeter, Nastıyr olarak Allah yeter. Kesinlikle şirk büyük bir zulümdür ve Allah, kulları için zulüm dilemez. Zulmeden topluluğun arkası kesilmiştir; âlemlerin Rabbi olan Allah'a Hamd olsun.

ABDULKADİR GEYLANİ (K.S)’NİN YAKARIŞI

“Yüce Allah’ım bütün organlarımızı sana ibadete yönelt kalplerimizi gönüllerimizi seni tanımağa çevir, tüm ömrümüzde gecelerimizde gündüzlerimizde bizleri kendine bağla, bizleri geçmişteki salih zatların arasına kat, onlara bahsettiğin manevi rızıklarını bizlere de lutfeyle, onlara nasıl davranıyor isen bizlere de öyle davran.” AMİN

Allah’ım! Sen bizim kalplerimizi biliyorsun, onları islah et. Sen bizim ihtiyaçlarımızdan haberdarsın, onları veriver. Sen bizim günahlarımızı biliyorsun, onları afvediver. Sen bizim kusurlarımızı, ayıplarımızı biliyorsun, onları örtüver. Bizi yasakladığın yerlerde görme. Yasakladığın yerlere gitmiş olmayalım. Emrettiğin yerlerde de bizi arar duruma düşürme. Biz daima senin emrettiğin yerlerde bulunalım. Bize zikrini unutturma. Bizi mekrinden emin kılma. Bizi kendinden başkasına muhtaç etme, kendinden başkasına meyleder ve el açar duruma düşürme. Bizi senden ayıran her şeyi bizden ayır. Bize zikrini, şükürünü ve güzel bir kullukla kulluk etmeyi ilham et.(Amin)(Fethu’r-Rabbânî)

Ey Yücelerden Yüce Rabbim! Bütün mal ve mansıp sahipleri kapılarını sürmelediler. Sen’in yüce dergâhının kapısı ise asla kapanmaz ve dilekte bulunanlara her zaman açıktır.

Ya Rabbî, Ya İlahî! Yıldızlar gaybûbet âlemine, gözler de uykuya daldılar. Sen ise, ey Rabbim, Hayy’sın, Kayyûm’sun; uykudan, uyuklamadan sonsuz defa münezzeh ve müberrâsın.

Ya Rab! Gece, karanlığıyla mevcûdâtın üzerini örtünce döşekler de seriliverdi ve sevenler sevdikleriyle başbaşa kaldılar. Sen, Sen’in yolunda, Sana ulaşma istikametinde cehd ü gayret içinde bulunanların biricik sevgilisi, (benim gibi) yalnızlık gurbetine maruz kalanların da yegâne enîsisin!

Ya İlâhî! Ulu dergâhına sığınan bu kimsesiz kulunu kapından kovacak olursan ben gidip hangi kapıya iltica edebilirim ki! İlâhî! Yakınlığından mahrum edersen beni, o zaman ben kimin yakınlığını umabilirim ki! İlâhî! Şayet Sen bana azap etmeyi murad buyurursan, ben biliyorum ki, cezalandırılmaya fazlasıyla müstehakım! Fakat affınla sarıp sarmalarsan, o da Sen’in lütfun ve keremindir.

Ya Seyyidî, ya İlâhî! Marifet erbabı kulların Sen’i bulduklarında Sen’den başka ne varsa hepsinden yüz çevirmişlerdir. Salih kulların Sen’in fazlınla necâta ermişlerdir. Taksîratı pek çok günahkârlar da “Tevbe, ya Rabbi!” deyip yine Senin kapına yönelmişlerdir.

Ey affî güzel Rabbim! Ne olur, affının serinliğini ve marifetinin halâvetini benim ruhuma da duyur ve beni onlarla doyur! Her ne kadar ben bunlara lâayık olmasam bile, haşyetle önünde iki büküm olup ikâbından sakınılmaya lâayık olan da, mücrimlerin günahlarını bağışlama şanına yaraşan da yalnız Sen’sin!

Allah’ım! Nurunla bizi dosdoğru yola hidayet eyle ve yüce huzurunda hep sadâkatle kullukta bulunma payesini bize de lutfet! Lutfet ki Allah’ım, dillerimiz sürekli Sen’in zikirle meşgul, bedenimiz bütün uzuvlarıyla Sen’in emrine muvâfık, kalblerimiz de yalnız Sen’in marifetle dolu olsun. Ruhlarımızı müşâhededen kanatlandırsın; kalb, sır gibi latîfelerimizi de yakınlığıyla taçlandırsın. Sen her şeye kâdîrsin. Sen’den dünya hayatında zühdümüzü ve nezdindeki derecelerimizi artırmanı diliyoruz.

Ey kalblerin ancak yakınlığıyla sükûna erdiği, hayatın sadece lütf u ihsanıyla başladığı ve devam ettiği, ünsüyle ve dergâhının kapısını hep açık tutmakla, salih ve mukarreb kimselerin gönüllerine ferahlık salan, ölümü ve hayatı yaratan, uzaklaştıran ve yakınlaştıran, saîd ve şakî kılan, kalbî istidadını kaybetmişleri dalâlet çukurlarına atan ve temiz gönülleri sırat-ı müstakîme ulaştıran, fakirliğe maruz bırakan ve zenginlikle serfiraz kılan, kullarını imtihan eden, dilerse affeden, her şeyi takdir buyuran ve irade ettiklerini kazasıyla varlık sahasına çıkaran Yüceler Yücesi Allah’ımız! Biz katıyen inanıyoruz ki, olup biten her şey Sen’in ezelde takdir buyurduğun büyük planın birer parçası olarak meydana gelmektedir.

Rabbim! Sen’in kapından başka hangi kapıya yönelebilir, Sen’den başka kime teveccüh edebilirim! Ululuk ve azamet tahtının yegâne sultanı Sen’sin; güç ve kuvvet de yalnız Sana aittir. Yüce Rabbim! Sen Maksûd-u Hakikî iken, ben başka kimi maksat ittihaz edebilirim! Sen

yegâne ma'bûd iken, ben başka kime ubûdiyette bulunabilirim! Bütün hazineler Sen'in tasarrufun altındayken benim ihtiyaçlarımı başka kim karşılayabilir!

Ey kullarının Kendisine tevekkül ettiği, korkanların dergâhına sığındığı, darda kalmışların ümitlerini ihsanlarına bağladığı, ızdırar içerisinde kıvranan bîçarelerin güç ve kuvvetine, rahmetinin enginliğine sığındığı, fazl u keremine ellerin açıldığı ve dileyenlerin kapısına yöneldiği Ulu Mevlâm! Hiçbir surette ve hiçbir sebeple Sana karşı şekvada bulunma hakkım yoktur; ben de salih kulların gibi rahmetini ümid ediyor ve inayetini diliyorum; beni tevekkül gibi yüce bir hasletin özüne varmış bahtiyarlardan eyle! Ey kullarına en yakın olan, onları işiten ve isteklerine icabet eden Rab! Bu nâçar kulunun dileklerine de cevap ver; onun endişe ve korkularını da gider ve umduklarında haybet ve hüsrana uğratma!

Yüce Allah'ım! Bizler yürüyeceğimiz yolu tam olarak bulamamış bir kısım şaşkınlarız; yolların en müstakîmine Sen bizi hidayet et! Fakirliğimize, zayıflığımıza ve acimize derman ol; günahlarımızı yarlığa, ey Nur, ey Hâdî, ey Ganiyy, ey Kaviyy, ey Gafûr u Rahîm! Allah'ım, nezdinden göndereceğin bir ruhla bizi te'yîd ve takviye ve ilm-i ledünden bize de ta'lim buyur. Rızî ve hoşnut olduğun yüce dinimiz üzerine ayaklarımızı sabitle ve bizi, haklarında ebedî saadet takdir buyurduğun, hoşnutluğunla sevindireceğin, cemâlinle gözlerini aydınlığa kavuşturacağın bahtiyar kullarından eyle!

Allah'ım! Şu muvakkat dünya hayatında sadece Sana kullukta bulunmak ve masiyetlerden kaçmak istiyorum. Bu dileklerimi gerçekleştirmeyi benim için kolay kıl; neticede de beni Cennetine al, cemâlini müşahede ile mesrûr et ve ikaba uğramaktan sıyanet buyur!

Allah'ım! Ömrümüzü hep tâat eksenli sürdürme, ölmeden evvel de tevbe kurnalarında küçük-büyük bütün günahlarımızdan arınıp öylece huzuruna gelme hususunda bizden yardımını esirgeme! Sorgu esnasında yalpalamaktan ve kaybetmekten koru ve bizi kitabını sağından alanlardan eyle. Mahşer gününün korku ve endişelerinden emin kıl. Sırat-ı müstakîminden ayırma. Rahmetinle, kereminle bizi naîm cennetlerine al. Affınla, hilminle muamelede bulun; bulun ki dokunamasın bize o azab-ı elim, ey Berr u Rahîm ve ey Halîm ü Kerîm!

Ya Ekreme'l-Ekremîn! Bizim bir faydayı celbedecek ya da bir zararı def'edecek güç ve kuvvetimiz yoktur. Hiçbir şeye sahip olmayan bir kısım fakirler, hiçbir şeye güç yetiremeyen bir kısım zayıflarız. Hayır, bütünüyle Sen'in elindedir ve her iş encamı itibarıyla Sana rücû edecektir. Allah'ım! Bizi emir buyurduğun hususları gerçekleştirmeye muvaffak kıl. Mükellef tuttuğun vazifelerimizi yerine getirebilmemiz için yardımcı ol. Fazl u rahmetinle bizi başka her şeyden müstağnî tut. İnâyât ü kereminle kırık döküklerimizi onar ve mâ fâtımızı (fevtettiğimiz şeyleri) telâfi imkânları sun!

Allah'ım, merhameti sonsuz Allahım! Bizim idrak ufkumuzun kuşatamadığı ya da istemeyi bile bilemediğimiz, hayır olarak kullarından herhangi birisine vaad ya da ihsan ettiğin ne kadar güzellik varsa onların hepsini rahmetinden biz de diliyoruz.

Allah'ım! Zayıflığımı, çaresizliğimi, insanlar arasındaki önemsizliğimi, değersizliğimi Sana şikâyet ediyorum. Sen Erhamürrahimînsin; bütün çaresizlerin Rabbi de, bu çaresiz kulunun Rabbi de Sen'sin; beni, kötülük yapacak, düşmanlıkta bulunacak kimselerin insafsızlığına terk etmezsın.

Ah, keşke bu mücrim kuluna karşı gazabın olmadığını bir bilebilseydim; o zaman başka hiçbir şeyi önemsemezdim. Affına layık değilim ama onu da dört gözle beklerim. Gazabının gelip beni bulmasından, hiddetine maruz kalmaktan, bütün karanlıkları ışığa kavuşturan ve dünya ve ahiret umûrunun salâhına vesile olan nuruna sığınıyorum. Benim halimi ıslah edecek güç ve kuvvet de yalnız Sen'de dir; Sana sonsuz hamdediyor ve hoşnutluğunu diliyorum.

Ey emellerimi lütf u keremine ve ihsanlarının güzelliğine bağladığım. Gizli-açık her hâlîmi gören ve âkabetimin nasıl olacağını bilen Yüce Rabbim! İnışli-çıkışlı hallerimi ve dilimin hâcâtıma tercüman olamayışını da yine Sana şikâyet ediyorum. Yegâne mâlikim Sen, yaptığım her işi neticeye erdirecek olan Rabbim de Sen'sin. Hiçbir halim Sana gizli kalmaz. Gamlarımı, kederlerimi görür, işitir ve bilirsin.

Rabbim! Dûçar kaldığım musibetler büyüdü de büyüdü. Tasalarımın hadd ü hesabı yok. Gençliğim çoktan elden gitti. Duygu ve düşüncelerim duruluğunu kaybetti.. topyekün kederler üzerime çullandı. Bir mükafaata mı mazhar olacağım yoksa bir mücazaata mı maruz kalacağım, onu da kestiremiyorum, ey dönüşümün Kendisine olacağı, içimden geçenleri de, dışıma aksedenleri de, arzularımı da, sonumun nasıl olacağını da bilen Rabbim!

Allah'ım! Aciz ve zayıf düştüm, çaresiz kaldım. Fikrim herc ü merce uğradı, durumum iyice zora girdi. Halim kötüleştikçe kötüleşti. Hayallerimin gerçekleşme ihtimali iyice düştü. Hasretim büyüdüğüce büyüdü, âh u enînlerim semalara ulaştı, sırlarım âşikâr oldu. Gözyaşlarım sel olup aktı.

Allah'ım, Sen benim yegâne melceimsin. Huzuruna gelebilmek için en büyük vesilem de yine Sen'sin, Sen'in rahmetindir; açığımı ve gizlimi bilen sadece Sen olduğun için acılarımı, ızdıraplarımı Sana arz ediyor, başımda dönüp duran felaketleri def'etmeni diliyorum.

Ulu Allah'ım, Sen'in kapın talebi olanlara her zaman açıktır ve Sen'in fazlın muhtaç olanlara mutlaka ulaşır. Arz-ı hal edilebilecek ve bir talepte bulunulabilecek en son merci yalnız Sen'sin. Ey duyan, gören, olup biten her şeyi manzar-ı âlâdan temâşâ eden; arzın ve semanın, esmâ-i hüsnanın sahibi; isimleri kâinatın devam ve bekasının vesilesi Yüce Rabbim! Sen'den, akan gözyaşıma, bitkin ve bîtap düşen bedenime, dermansız halime, sönüp gitmeye yüz tutmuş gençliğime merhamet etmeni diliyorum. Âmin. (el-Kulübü'd-Dâria'sh. 30-37.)

Ramazan Duası

Selam sana ey oruç ayı..

Selam sana ey namaz ayı..

Selam sana ey iman tazeleyen ay..

Selam sana ey Kur'an-ı Azim'in geldiği ay..

Selam sana ey nurlarla dolu ay..

Selam sana ey Yüca Allah'tan mağfiret ve gufran getiren ay..

Selam sana ey alt bataklıklardan çıkarıp yüksek derecelere ulaştıran, diplerden kurtaran ay..

Selam sana ey tevbekarlara ve ibadet ehline bir ganimet olan ay..

Selam sana ey irfan sahiplerini sevindiren ay..

Selam sana ey Allah yolunda daha fazla çalıştıran ay..

Selam sana ey her kötülükten yana emniyet veren ay..

Sen asilere bir hapisane, müttakilere bir gönül arkadaşı oldun..

Selam: Yanan kandillere, parlayan lambalara, düşen göz yaşlarına, nurlu mihraplara, gözlerden dökülen yaşlara, yanık kalplerden yükselen nefeslere..

Allah'ım,Bizi, namazını ve orucunu kabul buyurduğun kimselerden eyle..

Bizi, kötülüklerini iyiliğe çevirdiğin, rahmetinle cennetlerine koyduğun kimselerden eyle..

Bizi, derecelerini yükselttiğin zümrelerden eyle..

Ey merhametliler merhametlisi..(Amin)(*Gunyet'üt- Tâlibin / Abdülkadir Geylani (k.s)*)

Bela Ve Musibetlere Karşı Dua

Allah'ım, bizi belalara duçar etme. Bizi belalarla imtihan etme! Allah'ım, bize belalara maruz kalmadan sana yakın olmayı nasip et. Allah'ım, bizi kendine yaklaştır, hiç mesafesiz yaklaştır. Bizim ne senden uzak olmaya takatimiz var, ne de belalara tahammül etmeye. Bize belaların ateşi olmaksızın sana yakınlığı nasip et. Eğer belaların ateşine atılmamız mutlaka gerekiyorsa, bu takdirde bizi o ateşte bir semender yap. O semender ki, ateşte yaşar, orada sükûnet bulur. Ateş ise ona zarar vermez, onu yakmaz. Belaların ateşini de bize tıpkı dostun İbrahim'in ateşi gibi yap. Ateşe atıldığı zaman nasıl ki onun etrafında yeşillikler bitirdi isen, bizim etrafımızda da öylece yeşillikler bitir. Bizi bütün eşyadan müstağni kıl. Tıpkı dostun İbrahim'i müstağni kıldığı gibi. Bizi kendinle ünsiyet peyda ettir. Bizi kendine dost eyle. Tıpkı İbrahim'i dost edindiğin gibi. Bizi musibetlerden muhafaza eyle. Tıpkı O'nu muhafaza eylediğin gibi. Âmin..(*Fethu'r-Rabbânî / Abdülkadir Geylani (k.s)*)

Allah'ım,bize gerek sana karşı,gerekse kullarının seçkinlerine karşı hüsn-ü edeple davranmayı nasip et.Sebeplere dayanıp güvenme iptilasına bizi müptela kılma.Seni tevhidimiz ve sana olan tevekkülümüz üzerinde bizi sabitkadem eyle.Bizi kendinle ve hacetleri yalnız sana arz etmekle başkalarından müstağni kıl.Bizi kendi sözlerimizle ve kendi amellerimizle imtihan etme.Onlar sebebiyle cezalandırma.Bize lütfunla,kereminle ve müsâmaahanla muamele et..Amin..(*Fethu'r-Rabbâni/Abdülkadir Geylani(k.s)*)

İlahi! Bu niyabet meselesinde senden af ve afiyet diliyorum. Yani halen yapmakta olduğum bu irşâd meselesinde af ve afiyet diliyorum. Peygamberleri ve Rasûlleri çekip aldın. Onlar bu dünyadan göçüp gittiler. Onların yerine beni en ön safa sürdün. Senin kullarının verdiği sıkıntı ve meşakkatlere katlanıyorum. Senden af ve afiyet diliyorum. İnsan ve cin şeytanlarının ve bütün yaratıkların şerrine karşı bana yardımını lütfet. Âmîn!...(*Fethu'r-Rabbânî, syf 441 / Abdülkadir Geylani ks*)

ABDULKADİR GEYLANİ(K.S) HAZRETLERİNİN TESBİHATI ED'İYYETÜ'L-EZKAR

EuzübillahimineşşeytanirraciymBismillahirrahmanirrahiym

Bismillahi Ya Kerîmü, Bismillahi Ya Hannanu, Bismillahi Ya Mennanu,Bismillahi Ya Kahharu, Bismillahi Ya Settaru, Bismillahi Ya Gaffaru, Bismillahi Ya Azizü, Bismillahi Ya Evvelü, Bismillahi Ya Ahiru,Bismillahi Ya Rahmanu, Bismillahi Ya Rahimü, Bismillahi Ya Rabbü, Bismillahi Ya Allahu Celle Celalühü.

Bismillahi Vela Havle Vela Kuvvete illa billahil Aliyyil Azîm. Velhamdu lillahi Rabbil Alemiyn.

Elhamdulillahi hamden kesîran tayyiben mübareken fîhi kema yuhibbu Rabbûna en yuhmede veyenbeği lehû. Allahümme ya Rabbi lekel hamdü kema yenbeğî li celali vechike ve li-azimi sultanike.

Euzübillahis-Semî'il-Âlimimineşşeytanirraciym.(3defa) Bismillahirrahmanirrahiym.

Lev enzelnâ hâzel-Kur'ane alâ cebelin leraeytehu hâşian mütesaddian min haşyetillahi vetilkel-emsalü nadribühâ linnasi leallehüm yetefekkerun. Hüvallahüllezî lâ ilahe illa hüve, âlimü'l-gaybi ve's-şehadetü hüve'r Rahmanu'r Rahim

Hüvallahül-lezi lâ ilahe illa hüve, el-Melikü'l Kuddûsü's Selamü'l Mü'minül Müheyminül Azizül Cebbarru'l-Mütekebbir, Subhanallahi amma yüşrikûn.

Hüvallahu'l Hâliku'l Bâriu'l Musavviru lehül Esmâül hüsnâ, yüsebbihu lehû mâfis-semavati vel-ard, vehüvel Azizül Hâkim.

Hüvallahül-lezi la ilahe illa hüve'r-Rahmanu, er Rahimü, el Melikü, el-Kuddûsü, es-Selamü, el-Mü'minü, el-Müheyminü, el-Azizü, el-Cebbarü, el-Mütekebbiru, el-Hâliku, el-Bâriu, el-Musavviru, el-Gaffaru, el-Kahharu, el-Vehhabu, er-Rezzaku, el-Fettahu, el-Alîmü, el-Kâbizu, el-Bâsîtu, el-Hâfidu, er-Râfiu, el-Muizzu, el-Müzillü, es-Semiu, el-Basîru, el-Hakemü, el-Adlû, el-Latifü, el-Habîru, el-Halîmu, el-Azîmu, el-Gafuru, eş-Şekuru, el-Aliyyu, el-Kebîru, el-Hafîzu, el-Mukîtu, el-Hasîbu, el-Celîlû, el-Kerîmü, er-Rakîbu, el-Mucîbu, el-Vâsiu, el-Hakîmü, el-Vedûdu, el-Mecîdü, el-Bâisü, eş-Şehidü, el-Hakku, el-Vekîlû, el-Kaviyyü, el-Metînü, el-Veliyyü, el-Hamîdü, el-Muhsi, el-Mübdîü, el-Muîdü, el-Muhyi, el-Mümiytü, el-Hayyu, el-Kayyumü, el-Vâcidü, el-Mâcidü, el-Vâhidü, el-Ehadü, es-Samedü, el-Kâdiru, el-Muktediru, el-Mukaddimu, el-Müahhiru, el-Evvelü, el-Âhiru, ez-Zâhiru, el-Bâtînu, el-Vâlî, el-Mütealî, el-Berru, et-Tevvâbu, el-Müntekimü, el-Mün'imü, el-Afuvvu, er-Raûfu, Mâlikül-Mülki, Zül-Celâli vel ikrâm, er-Rabbu, el-Muksîtu, el-Câmiu, el-Ganiyyü, el-Muğnî, el-Mu'tî, el-Mâniü, ed-Dârru, en-Nâfiu, en-Nûru, el-Hâdî, el-Bedîu, el-Bâki, el-Vârisü, er-Raşîdü, es-Sabûru, es-Sâdiküs Settarul Hannanul Mennanud Deyyanul Burhannu Celle Celalühü,

Hüvallahül-Vahidül-Ehadül-Ferdüs-Samedüllezî lem yettehiz sahibeten vela velede. Lem yelid velem yûled velem yekün lehü küfüven ehad. Lehül-esmâül-hüsnâ ves-sıfatül ulyâ. Velehül-meselül-a'lâ velehü ma fissemavati vema fil ardı vehüvel Azîzül-Hakîm.

Leyse kemislihi şey'un vehüves-Semîül-Basîr. Lâ tüdrikühül-ebşâru vehüve yüdrîkül-ebşâra vehüvel-Latifül-Habîr. Hüvel-Evvelü vel-Âhiru vez-Zâhiru vel-Bâtînu vehüve biküllî şey'in Alîm. Salavâtullahi ve melâiketihî ve enbiyaihî ve rusulihî ve hameleti Arşihî ve Cemîi halkihî alâ Seyyidinâ Muhammedin ve alâ âlihî ve sahbihî ecmaîn.

Allahümme salli ve sellim ala seyyidinâ Muhammedin abdike ve nebiyyike ve habîbike ve rasûlike'n-nebiyyil-ümmiyyi ve alâ alihî ve sahibihî vesellim.

Allahümme salli âlâ seyyidinâ Muhammedinin Nebiyyil melihi sahibil-makamil-a'lâ vel-lisânîl fesîhi.

Allahümme'c-al efdale salavatike ebeden ve enmâ berekâtike sermeden ve ezka tehiyyâtike fadlen ve adeden alâ eşrafil halaikil ihsâniyyeti ve mehbîti esrârî'r-Rahmâniyyeti ve arûsi memleketi'r -rabbaniyyeti ve vâsitati ikdin-nebiyyine ve mukaddimi ceyşil-mürseliyn ve kâidi rakbil-enbiyâil-mükerrimîne ve efdalil-halkı ecmaîn, hâмили livâil-izzil-a'lâ ve mâliki ezimmetil mecdil esnâ, şâhidi esrâril ezeli ve müşâhidi envâris-sevâbıkıl-üveli ve tercümâni lisânîl-kıdemi ve menbail-ilmi vel-hilmi vel-hikemi, mazharı sırrıl-cüz'î vel-küllıyyi ve insâni aynil vücûdil-ulviyyi cesedi-süfliyyi " ruhi cesedi kevineyn"(3 defa) ve aynil-hayâtî-dâreyni, el-mütehakkıkı bi-a'lâ rutebil ubûdiyyeti, vel-mütehallıkı bi ahlakıl makâmatıl istifâiyyeti, el halîlil A'zam vel habibîl ekremi, seyyidina Muhammedin-ibni Abdillâh ibni Abdulmuttalibi ve alâ sâiril-enbiyâi vel-mürselîne ve alâ ibadillâhis-sâlihîne, min ehliis-semavati vel eradîne, küllema zekerakez zâkirune ve gafele an zikrikel-gâfilûne vesellim ve radiyallahu an ashabi rasûlillâhi aleyhim ecmaîne.

Sübbuhun Kuddûsün Rabbûna ve Rabbül-melaiketi verruhu.(3 defa)

Vallahu Rabbî La şerîkelehu. Allahümme Ecir nî Minen-nâr.(3 defa)

Ve Edhilnel-Cennete meal Ebrâr. Ya Azîzü ya Gaffâr. Ya Celîlü ya Cebbâr. Ya Mukallibel-kulûbü vel-ebşârü. İnneke âlâ külli şeyin Kadiyr.

Harrim vücûhunâ ve vucuhe ehliis-sünneti alen-nâri, bi-hürmeti Nebiyyikel-muhtâr.

Allahümmağfirlî zenbî inneke entet-tevvâbülgafûr.

Allahümmağfirlî ve tûb aleyye inneke entet-tevvabürrahıym.

Allahümmağfirlî verhamnî ve edhilnel-cennete.

Allahümmağfirlî verhamnî ve elhıknî bir-rafıkıl-a'lâ.

Allahümmağfirlî verhamnî ve âfinî vehdinî verzuknî vesturnî vahfaznî.

Allahümme inneke Afüvvün Kerimün tühıbbül afve fa'fü annî.

Allahümme tahhir kulûbenâ vağfir zünûbenâ ve hassın fûrûcenâ.

Allahümme lâ mâniâ limâ a'tayte vela mu'tıye limâ menâğte vela râdde limâ kadayte velâ yenfeu zel-ceddi minkel ceddü.

Rabbenağfirlena ve li ihvaninelleziyne sebekûna gıllen lilleziyne âmenü, Rabbenâ inneke Raûfun-Rahim.

Allahümmağfirlî zünûbî veftahlî ebvabe rahmetike.

Allahümme lâ tekilnî ilâ nefsi tarfete aynin velâ tenzi, minnî sâliha mâ ağtayte.

Allahümme innâ nes'elûke ilmen-nâfian ve amelen mütekabbelen ve rızkan halalen tayyiben.

Allahümme innî es'elûke bi ennî eşhedü enneke entallahu lâ ilahe illa entel-Ehadüs-Samedüllezî lem yelid velem yûled velem yekün lehü küfüven Ehad.

Allahümme innî es'elûke bi enne lekel-hamdü, lailahe illa entel Hannanul-Mennanu, bediyus-semavati vel ardı ya Zelcelali velikrâmi, ya Hayyu ya kayyûm.(3 defa)

Lailahe illa ente subhaneke amiltü sûen ve zalemtü nefsi fetüb aleyye inneke entet-tevvaburrahıym.

Lailahe illallahu adede hayatıhi.

Lailahe illallahu adede hasâtihi.

Lailahe illallahu adede habbatıhi.

Lailahe illallahu adede kelimatıhi.

Lailahe illallahu adede halkıhi.

Lailahe illallahu zinete arşıhi.

Lailahe illallahu mil'e semavatihi.

Lailahe illallahu mil'e ardıhi.

Lailahe illallahu adede ilmihi.

Lailahe illallahu adede hilmıhi.

Lailahe illallah Muhammedün Rasulullah adede misle zâlike meahu, velhamdülillahi misle zalike meahu.

Sübbhanallahi adede halkıhi.(3 defa)

Subhanallahi rızâ nefsihi.(3 defa)

Subhanallahi zinete arşıhi.(3 defa)

Subhanallahi midâde kelimatihi.(3 defa)

Subhanallahi ve bi hamdihi adede halkıhi ve rızâ nefsihi ve zinete arşıhi ve midade kelimatihi ve münteha ilmihi ve minnetihi ve rahmetihi ve re'fetihi vela havle vela kuvvete illa billahil Aliyyil Aziym.(3 defa)

Lailahe illallahu vahdehu la şeriykeleh lehül-mülkü velehül-hamdü yuhyi ve yümiytü vehüve hayyun la yemûtü bi-yedihil hayr vehüve âlâ külli şey'in kadiyr.(10 defa)

Eşhedü en lailahe illallahu vahdehu la şeriykeleh, ilahen vahiden ehaden sameden lem yettahiz sâhibeten vela veleden velem yekün lehü küfüven ehad.(10 defa)

Bi-hürmeti seyyidel mürseliyn ve bi-hürmeti Tâ-ha ve Yâsîn velhamdülillahi Rabbil-âlemiyn. âmiyn yâ Muîyn.(*Ed'iyetl-Ezkar, Abdulkadir Geylani, Derl. Eş-şeyh es-Seyyid Mustafa Hayri Malatyavi, İstanbul-2007*)

AHMED ER-RUFAİ (K.S)HAZRETLERİNİN DUALARI

(Hizbül Ferec'in tercemesi)

Elif. Lâ. Mîm. O kitap (Kur'an); onda asla şüphe yoktur. O, müttakîler (sakınanlar) için bir yol göstericidir. Onlar gayba inanırlar, namaz kılarlar, kendilerine verdiğimiz mallardan Allah yolunda harcarlar. Yine onlar, sana indirilene ve senden önce indirilene iman ederler; ahiret gününe de kesinkes inanırlar. İşte onlar, Rablerinden gelen bir hidayet üzeredirler ve kurtuluşa erenler de ancak onlardır. (Bakara 1-5) Bir olan, ortağı olmayan Allah'tan başka ilah yoktur. Mülk onundur. Hamd onundur. O her şeye kadirdir.

Ey Allâh'ım! Ey Hayy, Ey Kayyûm olan! Ey Celâl ve İkrâm sahibi! Senden, yarattıklarına emanet ettiğin esrarın hürmetine istiyorum. Arşının izzeti, zatının kudsiyeti (kudsiyetin), yüzünün nûru (nurun), İlminin tamamı, kıymetinin sonsuzluğu, kudretinin zenginliği, rahmetinin enginliği, şükürünün hakkı, İradenin gücü ve zatının azameti hürmetine istiyorum. Bütün sıfatların, bütün isimlerin, sırrının gizemi, gizeminin güzelliği ve iyiliğinin bereketi hürmetine istiyorum. Minnetinin kemâli, cömertliğinin feyzi, gazabının kahrediciliği, rahmetinin ona baskın gelişi, sözlerinin sayısı, şerefının inayeti ve gücünün yüceliği hürmetine istiyorum. Tekliğinin eşsizliği, birliğinin tevhidi, bekanın devamlılığı, kudsiyetinin ebediliği, rubûbiyetinin ezeliliği ve büyüklüğünün azâmeti hürmetine istiyorum. Celâlin hürmetine istiyorum Allâh'ım (cc). Cemâlin, kemâlin, ikrâmın, efâlinin yüceliği, uluhiyetinin önderliği, Azâmetin, merhametin ve minnetin hürmetine istiyorum Allah'ım. Şefkatin, lütfun, hayrın, ihsânın hürmetine istiyorum. Senin ürmetine Ya Rab! İmdâdınla, senden yardım istiyorum. Senden, her türlü gamdan, kederden, sıkıntıdan bir ferahlık; ve her türlü beladan, şiddetten, darlıktan bir kurtuluş bahşetmeni diliyorum.

Zamanlarımı seninle bayındır kıl, sırlarımı muhabbetinle aydınlat, gözümü, lütfünün izlerini görmekle aydınlık eyle, basîretimi yakınlığının nurlarının parıltılarıyla aydınlanmış ve delil kıl. “Kâf – hâ- yâ- aynsâd” hakkı için, “Hâ- mîm- ayn- sîn- kâf” hakkı için, “Tâ-hâ” , “Tâ-sîn” , “Sâd” , “Yâ-sîn” , “Elif-lâm-râ” , “Elif-lâm-mîm” , “Nûn” , “Hâ-mîm” , “Tâ-sînmîm” hakkı için. Kur'ân-i Azîm'in sırrı hürmetine, Ey Alî, Ey Azîm. Ey Rahman, Ey Rahim. Ey Berr, Ey Kerîm. Ey Evvel, Ey Kadîm.

Allâh'ım! Ey itaatime ihtiyacı olmayan ve isyanımın zarar veremediği, İhtiyacın olmayan amellerimi kabul buyur. Sana zarar veremeyen günahlarımı bağışla. Allah'ın adıyla, o bize yeter, Allah'tan başka hiçbir güç ve kudret yoktur. Allah'ın adıyla, ki yerde ve gökteki hiçbir şey ona rağmen zarar veremez. O işitendir, bilendir. “ Musa (as) içinde bir korku hissetti. ‘Korkma, sen muhakkak daha üstünsün’ dedik.” (Taha, 67–68) Ya Allâh! Ya Allâh! Ya Allâh! Allâh'a güvendim. Başarım ancak Allâh'tandır.

“Allah, O'ndan başka ilah yoktur; O, Hayydir, Kayyûmdur. Kendisine ne uyku gelir ne de uyuklama. Göklerde ve yerdekilerin hepsi O'nundur. İzni olmadan O'nun katında kim şefaate edebilir? O, kullarının yaptıklarını ve yapacaklarını bilir. (O'na hiçbir şey gizli kalmaz.) O'nun bildirdiklerinin

dışında insanlar O'nun ilminden hiçbir şeyi tam olarak bilemezler. O'nun kürsüsü gökleri ve yeri içine alır, onları koruyup gözetmek kendisine zor gelmez. O, yücedir, büyüktür.” (Bakara, 255)

Ey mülkünde faniliği ve zevali olmayan! Lütfunla yetiş bana. Zira ben zayıfım, sensin Kavî. Ben fakirim, sensin Ganî. Ben mağlubum, sensin Galib. Ben âcizim, sensin her şeye Kadîr. “Bana kâfidir Allah, Ondan başka yok ilâh. O’na güvendim, O’dur arş-ı azimin rabbi.” (Tevbe, 129) Allah bana yeter, O ne güzel dosttur.

Ey Allâh’ım! Tüm işlerimizde âkıbetimizi hayreyle, Bizi dünyanın belâsından ve âhiretin azabından kurtar. Şerri olan her kötüden, “Perçeminden tuttuğun” (Hud, 56) tüm canlıların şerrinden, zâtının celâline sığınırım Allâh’ın, kutsiyetinin cemâline sığınırım.

Ey Allâh’ım! Senden selâmet ve saâdet istiyorum. Dünya yurdunun güzel sonunu, hayırlıların dostluğunu, iyilerin sevgisini, ve cehennemden kurtuluşu istiyorum.

Ey Allâh’ım! Uyku girmez gözlerinle koru beni, haksızlığı olmayan kuşatmanla kuşat beni. Bana olan kudretinle merhamet et bana, ki ümîdim senken ben helâk olmam. Bana lutfettiğin nice nimetlerin var ki onlara lâyıkiyla şükredemedim, beni imtihan ettiğin nice belâların var ki onlara da hakkı ile sabredemedim. Ey lâyıkiyla şükredemediğim nimetlerinden dolayı beni mahrum etmeyen, Ey hakkıyla sabredemediğim imtihanlarından dolayı beni utandırmayan, Ey hatalarımla görüp de beni rûsvây eylemeyen, Senden, İbrahim’e (as) ve İbrahim (as) ailesine salât ettiğin, bereket verdiğin ve merhamet ettiğin gibi, Muhammed’e (sav) ve Muhammed (sav) ailesine de salât eylemeni istiyorum. Şüphesiz sen hamd edilmeye lâyık ve en şerefli olansın.

Ey Allâh’ım! Dinim konusunda, dünyamda bana yardım et, ahiretime takvamla yardım et. Uzak kaldığım, bilmediğim şeylerden koru beni. Huzuruna getirdiklerimle baş başa bırakma beni.

Ey günahlardan zarar görmeyen, mağfiretin noksanlaştırmadığı, Seni noksanlaştırmayanı bana ver, sana zarar vermeyen günahlarımı bağışla.

Ey Allâh’ım! Senden yakın bir kurtuluş ve sabr-ı cemîl istiyorum. Her belâdan âfiyet, âfiyette devamlılık istiyorum. İnsanlara muhtaç olmamayı diliyorum Sen’den. Her türlü şerden selâmet diliyorum. Alî ve Azîm olan Allah’tan başka hiçbir güç ve kuvvet yoktur.

Ey Allâh’ım! Ey kederleri açan, gamları gideren, darda kalmışlarındavetine icabet eden, dünya ve âhiretin Rahmanı ve bu ikisinin Rahim olanı, bana merhameti Sen edersin, başkasının merhametine muhtaç bırakmayacak şekilde bana merhamet eyle.

Ey Allâh’ım! Ban dokunan her kederden bir kurtuluş ve çıkış ver bana. Ummadığım yerden beni rızıklandır. Ey ölümü geçen (ölümün yetişemediği)! Ey sesleri işiten (seslerin gizlenemediği)! Ey öldükten sonra kemikleri giydiren! Muhammed’e (sav) ve Muhammed (sav) ailesine salât eyle. İşimde bana bir ferahlık ve çıkış ver. Zira Sen bilirsin, ben bilemem. Sen Kadîr’sin ben âciz. Ve Sensin gaybları bilen. Ya Allâh! Ya Allâh! Ey Rahmân!

Ey Rahîm! Ey Tevvâb! Ey Celâl ve İkrâm sâhibi! Ey imdâd dileyenlerin kurtarıcısı! Ey darda kalanların duasına icabet eden! Yüzümü sana döndüm, pişman ve içten olarak sana güvendim, ihtiyacımı, huzurunda titreyerek, ancak sana arz ederim.

Ey Allâh’ım! Ahdimi ahbine kat. Beni salihlere ekle, celâlinle destekle. Muttakî kullarından kıl beni. Senin hürmetine Allâh’ım, yüzümü yalnız senin yönüne çevir. Kalbim ancak Sen’in kapına vurgun. Beni sevdiklerine ve dost ehline yakınlaştı, münkir düşmanlarının dostluğundan koru. Beni Marifet-i Muhammedi’nin hakikatine erdir, Sıfat-ı Mustafaviyye ile ziynetlendir. Dilimi şükrünle döndür. Nutkumu ve kalbimi zikrinle işlet. “İlyasgillere selam.” (Saffat, 181) “Ya Rabbî, bu dert bana iyice dokundu. Sen merhametlilerin en merhametli olanısın” (Enbiyâ, 83) “Senden başka hiçbir ilâh yoktur. Seni tenzih ederim. Gerçekten ben zalimlerden oldum.” “Bunun üzerine onun duasını kabul ettik ve onu kederden kurtardık. İşte biz müminleri böyle kurtarıyoruz.” (Enbiyâ, 87-88)

Ey Allâh’ım! Sırrımı, âşikârımı ve başıma geleni şüphesiz Sen bilirsin. Senden başka hiçbir güç ve kuvvet yoktur. Ey Allah, Ey Alî, Ey Azîm! Bana keder vereni benden gider. Lütfunla işimi gözet. Rahmetin ve kereminle bana yetiş. Şüphesiz sen her şeye kadirsin.

Ey Allâh'ım! Ey her şikâyetin muhatabı! Ey fısıltıyı dahi işiten! Ey her belâyı def eden! Ey her gizliyi bilen! Ey her sıkıntıyı bertaraf eden! Ey İbrahim'e (sav) imdâd eyleyen! Ey Musa'yı (sav) kurtaran! Ey İsa'yı (sav) katına yükselten ve ey Muhammed'i (sav) seçen.

Ey Allâh'ım! Peygamberlerinin efendisine, resullerinin ekremine, Habîbine, nebîne, elçine, Efendimiz Muhammed'e (sav), onun âline ve ashabına salât eyle. Duamı kabul eyle. Zira ben, en fakir hâlimle sana yalvarıyorum, güçsüzlüğümle, çaresizliğimle, hatta garîb, itik, bulunduğu halden yalnız senin kurtarabileceğini bilen darda kalmışın yakarışıyla sana yalvarıyorum. Ey Erhame'r-Rahimin, bana merhamet et. Ey meded isteyenlere çokça imdâd eyleyen, bana da imdâd eyle. Başıma gelen kederden beni kurtar. Beni kuşatan gamdan kurtar beni. Lutfet bana Ey Latîf! Ey Rahîm! Ey isteyenlerin istediklerine sahip olan! İsteyemeyenlerin gönüllerini bilen, imdadınla bana yetiş. Ey her isteğe, katında amade bir makam, ve mesul bir cevap olan, Ey her seslenene, katında kapsamlı ve deruni bir ilim olan, Senin vaadlerin hak. Nimetlerin bereketli ve dâimdir. Rahmetin geniştir. Ehli olduğunu bana yaptır, Ehli olduğumu bana yaptırtma. Zîra sakınılmaya lâyık olan da Sen'sin, mağfîret sahibi olan da. "Allah, kesin olarak bildirdi ki kendisinden başka yoktur ilâh" (Âl-i İmran, 18)

Ey Allâh'ım! Kudsiyetinin nûruna sığınırım. Her türlü hastalıktan, âfetten, hayırla gelenin dışında cinnî ve insî her gelenden, affediciliğinin bereketine, celâlinin azametine sığınırım, ey Erhame'r-Rahimin.

Ey Allâh'ım! Korunmadan önce sensin korunağım, sığınmadan önce sensin sığınağım. Ey Firavun askerlerinin huzurunda boyun eğdiği! Ey zorbaların zirvelerinin önünde eğildiği! Ey göklerin ve yerin kilitleri elinde olan.

Ey Allâh'ım, zikrin benim şiarım ve kaftanım, rahmetinin gölgesinde uykum ve kararım, sanadır her vahimden firarım, sayenledir her krizden intisârım, sanadır itimadım, ve kudsiyetinin kereminedir istinâdım. Şehadet ederim ki yoktur senden başka ilâh, muhafız çadırlarına al beni, ağır gelen kederlerimden beni kurtar, senin hürmetine Ey Rahman! Ey Rahim!.

Vâhid ve Ehad isminle istiyorum Allâh'ım, Ferd ve Samed isminle yalvarıyorum, Azim ve Vitr isimlerini vesile ediniyorum Allâh'ım, senin kudsiyetinin nûru, kâinatın her köşesini doldurmuştur. Hatta, mâsiva korkusunun tozları, evhamımın gönlüne karışmasın, ve mâsiva umutlarının izleri, fikrimin yelkenine değmesin diye geceleyin içine düştüğüm, sabahleyin içinde kalktığım şeyden beni kurtardın. Azâbından ve ikâbından beni kurtar Allâh'ım, leyl ü nehârımda, nevm ü karârımda beni kurtar Allâh'ım. Zâtını tazimle, arşının mükemmelliğini yücelterek diyorum ki senden başka yoktur ilâh.

Ey Allâh'ım! Sav benden kullarının şerrini. Hıfzına, inayetine, emniyet ve sıyanet otağına al beni. Lûtfuna, keremine ve ihsanına beni hissedar eyle.

Ey Allâh'ım! Hamdinle seni tesbih ederim, ismin kutsaldır senin, gücün yücedir.

Ey Allâh'ım! Ey işlerin felaketini gideren! Kederlerin güçlüğünü gideren, Ey büyük sıkıntıdan kurtaran! ve ey bir şeyin olmasını dilediğinde kendisine "kûn fe yekun"un yeterli geldiği. Ey Rabb! Ey Rabbim! Günah saldırıları zayıf kulunu kuşattı. Onlara ve her türlü şiddete engel olan sensin. Senden başka ilah yoktur. Yetiş! Yetiş! Merhamet! Merhamet! İnayet! İnayet! Kulun, elçin, efendimiz Muhammed'e (sav) ve âline salât et. Tüm işlerimde bana ve müslümanlara lutfet. Allâh'ım, efendimiz Muhammed (sav) ümmetini kurtar! Allâh'ım, efendimiz Muhammed (sav) ümmetine merhamet eyle! Allâh'ım, efendimiz Muhammed (sav) ümmetini ıslah et! Allâh'ım, efendimiz Muhammed (sav) ümmetini kurtar!

Ey Allâh'ım! Beni, mahlukata ümit bağlayanlardan eyleme, onlara güvenenlerden eyleme, gönlümün yularını yarattıklarından birine bağlayacaksan eğer, Onu sevdiklerinden eyle, ki gayretim, sevdiğine yönelik olsun da karışsın, son damlasına kadar, Muhabbetini boşaltırcasına döktüğün o sevdiğin kuluna. Zira sen sevdiklerinin dostusun. Gönlümün gayretini, göz açıp kapayıncaya kadar bile olsa, muhabbetinin süslemediğinden ve sevginden bir damla bile vermediğinden sav. Sırrımın gözetiminden, emanet perdeleri kaldır ki yalnız sana yönelene, sana güvenene iltifat edeyim. Azmimin

kararını sevket seçtiklerine, dostlarına, yakından sevdiklerine, salih kullarına, gönderilmiş elçilerine ve dostluğu ne güzel olanlara. Allâh'ım, Seni razı edecek davranışlarda sabit kıl beni, sevdiklerine yaklaştır, sevgim ve öfkem son damlasına kadar senin için olsun, düşmanlarına beni yaklaştırma. Üzerimdeki nimetini ve ihsanını sürdür. Zikrini bana unutturma. Her halde şükrünü ilham et bana. Nimetlerinin evamının değerini ve afiyetin sürekliliğinin kadrini öğret bana.

Ey Allâh'ım! Dinim, dünyam ve ahiretim için, senden af, afiyet, bitmez afiyet istiyorum.

Ey Allâh'ım! Kalbime senin ümidini koy, gayrısının ümidini sök. Ki mâsiva ümidi taşımayayım.

Ey Allâh'ım! Kuvvetim azalıp, ümidim kesilmeden, rağbetim tükenmeden, arzuhalim ulaşmadan, ve “yakın”den önceki ve sonraki nesillerden birine verdiklerin dilime gelmeden, onu bana tahsis eyle Ey Rabbe'l - âlemin. Allâh'ım, çareler tükendi, ümit kesildi, İş bitti. Senden başka ne bir sığınak var ne de kurtuluş. Ey en zorları bile kolaylaştıran! Ey demirin sertliğini dahi yumuşatan! Ey va'd ve void işlerini gerçekleştiren! Ey her gün yeni bir halde ve işte olan! Beni darlık ve sıkıntı girdaplarından, en geniş kurtuluşa, en aydın yola çıkar. Gücümün yettiğini de yetmediğini de sana havale ediyorum. Âlî ve Azîm Allah'tan başka güç ve kuvvet yoktur. Allâh'ım! Senden af istiyorum. Sana dönüyorum. Her işte sana güveniyorum. Bildiğim günahattan dolayı af istiyorum. Bilmediğim günahattan dolayı senden af istiyorum. Zîra sen bilirsin ben bilemem. Sen ki gaybları bilersin, günahları affedersin, Ayıbları örtersin, sıkıntıları giderersin, ve sanadır dönüş. Allâh'ım! Senin verdiğin afiyetle bedenimin işlediği her günahattan bağışlanma diliyorum. Fazlınla gücümün ulaştığı, rızkının yağdırmasıyla elimin uzandığı her günahattan bağışlanma diliyorum. Korktuğumda, tedbirine inanarak, hilmine, affının keremine güvenerek işlediğim her günahattan bağışlanma diliyorum.

Allah'ım, tüm günahlarım için senden af diliyorum. Bu günahlaryüzünden emanetime ihanet ettim, kendimi alçalttım, ihmal ettim. Duygularımı öne çıkardım, şehvetlerimin peşinden gittim, başkaları için çalıştım, bana uyanları da yanlış yola saptırdım. Bu günahlar yüzünden yüce yaratılışıma rağmen mağlup oldum. Başka dostlukları senin dostluğuna değiştim de yaptığım amellerimden dolayı beni huzuruna kabul etmedin. Çünkü sen ey kusurlardan uzak olan, İsyan etmemi istemedin. Fakat senin ilmin benim tercihlerimin, amelimin ve irademin önündedir. Sen benim için bir kader çizdin, fakat beni zorlamadın, bana en ufak haksızlık yapmadın, hükmünü benim tercihim gözeterek uyguladın. Ey tüm merhametlilerden daha merhametli olan Allah'ım! Senden af ve mağfiret diliyorum. Ey zor anımda sahibim! Ey yalnızlığımda yoldaşım! Ey sahipsiz ve kimsesiz olduğumda beni koruyup kollayan! Ey nimette olduğumda benim velinimetim! Ey sıkıntımı gideren! Ey dualarımı işiten! Ey gözyaşlarım acıyan! Ey günahlarımı, hatalarımı affeden! Ey benim gerçek ilahım! Ey benim sağlam dayanağım! Ey benim ayrılmaz yakınım! Ey benim şefkatli sahibim! Ey Beyt-i Atik'in (Kâbe) rabbi olan Allah'ım! Beni, en kısa zamanda, dar boğazların çemberinden, katından yakın ve sağlam bir kurtuluşla, yolların genişliklerine çıkar ya Rab!

Ey Allah'ım! Bütün endişe ve kederimi gider. Beni tüm üzüntülerden ve sıkıntılardan kurtar. Ey endişeleri gideren! Ey tasaları yok eden! Ey yağmuru yağdıran! Ey dara düşenin duasına icabet eden! Ey dünya ve ahiretin Rahmân ve Rahîmi olan Allah'ım! Mahlûkatın en hayırlısı sâf, pâk, temiz ve ümmî peygamber Hz. Muhammed'e ve onun yine pak, temiz ailesine sâlât ve selâm eyle. Allah'ım! İçime sıkıntı veren şeyi kaldır. Çünkü sabrım tükendi, çarem azaldı, gücüm zayıfladı. Ey her türlü zarar ziyanı! musibet ve hüznü ortadan kaldıran! Ey tüm sırları ve gizli halleri bilen! Ey merhametlilerin en merhametlisi olan Allah'ım! “İşlerimi sana ısmarlıyorum. Çünkü Allah kullarını görendir.” (Mümin, 44) “Başarım yalnız Allah'tandır. Ben de ona tevekkül ettim.” (Hûd, 88) “Çünkü o büyük arşın sahibidir.” (Tevbe, 129) Allah'ın izzetinin şerefiyle korundum. Azametinin büyüklüğüyle, ulvîliğinin yüceliğiyle, kudretinin iktidarıyla, saltanatının gücüyle, ve Lâ İlâhe illallâh ile korundum. Allahın katında hükmü yazan kalem ile Lâ havle velâ kuvvete illâ billâh (güç ve kuvvet yalnız Allaha aittir) ile kendimi muhafaza altına aldım. Allah'a iman ettim. O bana yeter.

Ey Allah'ım! Ey gözlerin göremediği! Ey şüphelerin karıştıramadığı! Ey kimsenin anlatamadığı! Ey olayların değiştiremediği! Ey felaketlerin korkutamadığı! Ey dağların ağırlığını, denizlerin miktarını, yağmur damlalarının, ağaç yapraklarının, gecenin örtüklerinin, gündüzün aydınlattıklarının, sayısını bilen Allah'ım! Ey göklerin kendisinden bir şey gizleyemediği! Ey yeryüzünün kendisinden bir şey saklayamadığı! Ey her denizin dibini, her dağın ulaşılmaz zirvesini bilen Allah'ım! Ömrümün sonlarını en hayırlı zamanlarım, en son yaptıklarımı en hayırlı amelim, sana kavuştuğum günü en hayırlı günüm eyle. Ey güç ve kuvvet sadece kendisine ait olan yüce ve büyük olan Allah'ım! Duamı kabul eyle. Allah'ım! Bana ateş atanın ateşini söndür. Bana kederini bulaştırmak isteyen kederinden beni uzak eyle. Beni sağlam zırhına büründür. Beni yeterli örtülerinle ört. Allah'ım! Kim bana düşmanlık ederse sen ona mani ol. Kim beni oyuna getirirse sen oyununu boşa çıkar. Kim bana zorbalık yaparsa sen onun hakkından gel. Kim beni yok etmek için bir tuzak kurarsa sen onun tuzağını yok eyle. Allah'ım! Kim hakkımda kötülük düşünürse kötülüğünü aleyhine çevir. Allah'ım! Boğazını tuzağına, tuzağını boğazına geçir ki ölümü kendi eliyle olsun. Senin himayene tutundum, senin mukaddes gücüne sığındım Allah'ım! Ey nimetleri yağdıran! Ey intikam duygularına karşı koruyan! Ey ortaya çıkardıktan sonra üzüntü ve tasaları gideren! Ey mazlumların sahibi! Ey zalimlerin hesabını gören! Ey başlangıcı olmayan Evvel! Ey nihayeti olmayan Âhir! Ey isminden başka unvana ihtiyaç duymayan! Bu işimde bana bir rahatlık, kaygılarımın derin çukurundan beni kurtaracak bir çıkış yolu nasip eyle. Ya Latif! Ya Latif! Ya Latif! Gizli lütfundan bana lütfet. Yüce desteğinle ve makamını bilemediği halde arşı kaplayan kudretinle bana yardım et. Ey sebepleri yaratan! Ey tüm kapıları açan! Ey bütün sesleri işiten! Ey tüm dualara karşılık veren! Ey bütün ihtiyaçları gideren! Ey yardım isteyenlere imdad eyleyen Allah'ım! senden bir çıkış yolu bekliyor, senin lütfunu gözetiyorum. Hazreti Muhammed'e ve onun ailesine rahmet eyle, beni kurtar, bana lütfet. Bir an olsun beni bana bırakma. Beni yarattığın her hangi birine de muhtaç etme Allah'ım! Ey göklerde ve yerde kudret sahibi! senden başka ilah yok. Hikmet sahibi (Hakim)! ikram sahibi olan (Kerim)! Allah'tan başka ilah yoktur. Sonsuz rahmet sahibi olan (Rahman ve Rahim) Allah'tan başka ilah yoktur. Göklerin, yerin ve büyük arşın rabbi olan Allah'tan başka ilah yoktur. Allah'ım gizli açık, dünyevi ve uhrevi tüm ihtiyaçlarımı sana arz ettim. Kulun senin kapına geldi. Miskinin senin kapına geldi. Fakirin senin kapına geldi Ya Rab!

Ey keyfiyetini yalnız kendisinin bildiği! Ey kudretine başkasının erişemediği! Ey gizli olmayan aşikâr! Ey uzak olmayan yakın! Ey mağlup olmayan galip! Ey hayatın kaynağı! Ey her şeyin mutlak hâkimi! Senin güç ve kuvvetinden yardım istiyorum. Ey en merhametlilerden daha merhametli olan! Bana merhamet eyle. Ey yedi kat göklerin ve onların gölgelediklerinin! Ey yerlerin ve onların üstündekilerinin, tüm şeytanların ve saptırdıklarının Rabbi olan Allah'ım! Tüm yaratılmış olanların kötülüklerine karşı benim yanımda ol ki hiç biri beni alt etmesin ve bana taşkınlık yapmasın. Ey yakınlığı izzet veren ve övgüsü yücelten! Senden başka ilah yok. Yalnız sen varsın Allah'ım!

Ey Allah'ım, Hazreti Hüseyin'in, kardeşinin, dedesinin, babasının, annesinin ve oğullarının hürmetine beni ve tüm müslümanları içinde bulunduğumuz sıkıntılı durumdan kurtar Allah'ım! Allah'ım! Senin kulun ve peygamberine, her an ve her yerdesalât ve selâm eyle. Hz. Muhammed (sav)'e, mukaddes sırların okyanusu, gizemli işaretlerin tılsımı, gayb ilimlerinin kabında saklı olan, varlık âlemleri henüz ortaya çıkmadan kara bulutlarla dolu gökyüzünü kaplayan ilk şimşek, henüz varlık örtüsü insan türüyle yarılmamışken o mukaddes burçlarda parlayan ilk yıldız, lütuf âleminde karanlık ve aydınlık (varlık ve yokluk) arasında sallanan canlar canı, o ulu varlıktan çıkıp bu ümmetin kalplerine doğan büyük hidayet güneşi, Hz. Muhammed (sav)'e salât ve selâm eyle. Dalga dalda meded ummanı, ilm-i ilahinin geçit ve ovalardaki keskin sembolü, ruhani hırkasının (hilat-i risalet) eteğinde şaşırtıcı mucizeler saklı olan Allah'ın en büyük mucizesi, gayelerin gayesi olan amaca yükselten merdivenlerin ilki bizim efendimiz, Allah yolunda olan herkesin efendisi, fazilet, cömertlik, yardım severliğin ve mutluluğun kaynağı, Hz. Muhammed (sav)'e salât ve selâm eyle. En yüce sevgili, dalgalı deniz, tılsımlı hazine, en doğru yol, en kuvvetli nur, en parlak ay, en sağlam delil, en güçlü, en

keskin kılıç, gaybî ilmin taşıyıcısı, ezeli yardımın çılgılığı, ondan başka tüm kapıların hala kapalı olduğu Allahın kapısı, yolunun nurunun parlaklığı peçelediği müddetçe hâlâ reddolunmayan makbul yüz, Hz. Muhammed (sav)’e salât ve selâm eyle. Sarılanın kurtulduğu, emin ve salim olduğu Allahın ipi, Allah’a ulaşmak için ondan girenin kabul ve merhamet edildiği kurtuluş kapısı, efendilerin efendisi, tüm varlığın sebebi olan, efendimiz, peygamberimiz Muhammed aleyhisselama, onun ailesine, ashabına, onun ardınca gidenlere, onun tarafında olanlara, onun yolunu tutanlara, onun denizinden kanarlara salât eyle selam eyle Allah’ım. Onun hatırına bize yardım eyle. Onun yakınlığı ile bizi ödüllendir. Onun milleti (dini) ve sünneti üzere bizi yaşat ve bizim canımızı al. Bizim ve tüm müslümanların sonunu hayreyle. Bizi, anne babamızı, evlatlarımızı, ecdadımızı, tüm müslüman erkek ve hanımları, tüm mümin erkek ve hanımları başışla ya Rabbi. Allahın selamı tüm peygamberlerin üzerine olsun. Âlemlerin Rabbi olan Allah’a hamd olsun.

SALAVAT-İ RUFAYİYYE (Ahmed-er Rufai Hz.lerinin Okumuş Oldukları Salavat-i Şerife)

“La ilahe illa ente bi’cahi muhammedin sallallahuteala aleyhi ve selleme ya erhamerrahiymiyn irhamne. Ya Erhamerrahiymiyn vefikna. Ya Erhamerrahiymiyn eslihna. Ve rahmetullahi ve berekatuhu aleykum ehlel beyti innehu hamidun mecidun. İnne’ma yuridullahu liyuzhibe ankümürricse ehlel beyti ve yudahirukum tedhira. İnnallahe ve melaiketu yusalluna alennebiyyi. Ya Eyyuhellezine Amenu Sallu Aleyhi ve Selli Mu’Teslima.

Allahumme salli ala muhammedin ve ala ali muhammedin kema salleyte ala ibrahime ve ala ali ibrahime inneke hamidun mecidun ve barik ala muhammedin ve ala ali muhammedin kema barekte ala ibrahime ve ala ali ibrahime fil alemiyye inneke hamidun mecidun. Adede halkike ve riza nefsike vezirete arşike ve midade kelimatike küllema zekerakez zakirune ve gafele an zekerekel gafilun.

Allahumme salli efzale salavatike ala eşrefi mahlukatike seyyidina muhammedin ve ala alihi ve sahibi ve sellim. Adede mağlumatike ve midade kelimatike küllema zekerekez zakirune ve gafele an zikrikel gafilune.

Allahumme salli ve sellim ala seyyidina muhammedin abdike ve nebiyyike ve habibike ve resulikennebiyyilümmiyyi ve ala alihi sahibi ve sellim. Adede mafissemavati ve mafilarzi vema beynehuma ve ecri lutfike fi umurina vel müslimiyye ecmaiyye ya rabbel alemiyn.

Allahumme salli ve sellim ala seyyidina muhammedin ve ala alihi ve sahibi ve sellim. Ve adede ma kane ve adede ma yekunu ve adede ma’hüve ka’inun fi ilmillaahi.

Allahumme salli ve sellim ala ruhi seyyidina muhammedin fil ervahi ve salli ve sellim ala cesedihi fil ecsadi ve salli ve sellim ala kabrihi vehuve nurun. Ve salli ve sellim ala ismihi fil esmai.

Allahumme salli ve sellim ala seyyidina muhammedin sahibil alameti vel ğamameti. Ve salli ve sellim ala seyyidina muhammedin sahibi’şefaati vel kerameti. Ve salli ve sellim ala seyyidina muhammedin sahibil nübüvveti verrisaleti.

Allahumme salli ve sellim ala seyyidina muhammedin adede hasenati ebi bekriv ve umera usmane ve haydar. Ve salli ve sellim ala seyyidina muhammedin adede nebatil ardi ve evrakış şecere.

Allahumme salli ve sellim ala seyyidina muhammedininnebiyyilmelihi. Sahibil makam il eağle vellisanilfesihi.

Allahumme salli ve sellim ala seyyidina muhammedinillezi ca’e bilhikmeti vel’mev’izzeti verre’feti verrahmeti ve ala alihi ve sahibi ve sellim efdale salavatike ve selamike adede mağlumatike ve midade kelimatike küllema zekerakez zakirune ve gafele an zikrihil gafilun.

Allahumme salli ve sellim ala seyyidina muhammedin abdikellezi cemaate bihi eştaten nufusi ve nebiyyikellezi nevrte bihi zalemel kulubi. Ve habibikellezi ihtertehu ala külli habibi.

Allahumme salli ve sellim ala seyyidina muhammedinillezi ca’e bilhakkilmubiyyi. Ve erseltehu rahmetellilalemiyye ve şe’fiel müznibiyye yevme yekumun nasi lirabbil alemiyn.

Allahumme salli ve sellim ala seyyidina muhammedin kema yenbağiy lişşerefi nübüvvetihi. Veliazimi kadrihil aziymi. Ve salli ve sellim ala seyyidina muhammedin hakka kadrihi ve mikdarihil aziymi. Ve salli ve sellim ala seyyidina muhammedinirresulilkeriymil mu’dail emiyni.

Allahumme salli ve sellim ala seyyidina muhammedinil habibi ve ala ebihi ibrahiymel halili ve ala ehihi muse'l keliymi ve ala ruhillahi ise'l emiyni. Ve ala abdike ve nebiyyike süleymane ve ala ebihi davude ve ala cemi'il enbiyai vel mürseliyn. Ve ala ehli taa'atike ecmaiyn. Min ehli semavati ve ehli eradiyne küllema zekerekez zakirune ve gafele an zikrikel gafilun.

Allahumme salli ve sellim barik ala aynil inayeti ve zeynil kıyameti ve kenzil hidayeti ve tırazil hületi ve arusil memleketi. Ve lisanil hucceti ve şefi'il ümmeti ve imamil hazreti ve nebiyyir rahmeti es'adine muhammedin ve ala ademe ve nuhin ve ibrahimel halili ve ala ehihi muse'l kelimi ve ala ruhillahi ise'l emini ve ala davude ve süleymane ve zekeriyye ve Yahya ve şüaybin ve ala alihim küllema zekerekez zakirune ve gafele an zikrikel gafilun.

Allahumme ya daimel fazli alel beliiyeti ya ba'sitel yedeyni bil atiiyeti. Ya sahibel levahibis seniyyeti ya gafirez zunubi vel hatiiyeti. Salli ve sellim ala seyyidina muhammedin hayril vera seciiyeti ve ala alihi ve eshabihir beretinnakiyyeti vağfirlena ya Rabbena fi hazihil cem'iiyeti hak la ilahe illallahu muhammedun resulullahi ibrahimu halilullahi sallahu teala aleyhi ve sellem. Ya seyidi ya resulullahi ya senedi ve ya melazi zuhri ente tekfini hak la ilahe illallahu muhammedurresulullahi ibrahimu halilullahi sallahu teala aleyhi ve sellem. Ya sahibel vakti ya gavse zamani ve ya hulasetel enbiyai ya cevherel kevine. Hak la ilahe illallahu muhammederrusullahi ibrahimu halilullahi sallahu teala aleyhi ve sellem. Ya rafi'ız zera ya melce'el fukarai ve ente aynül vera. Ya sahibel ayney. Hak la ilahe illallahu muhammederrusullahi ibrahimu halilullahi sallahu teala aleyhi ve sellem. Ce'alte medhe resulullahi muğtemedi le allehu inde tekfini yūkafini Hak la ilahe illallahu muhammederrusullahi ibrahimu halilullahi sallahu teala aleyhi ve selleme ize etani beşurun vellezi me'afu bi fazlihi inde telkini yulagini Hak la ilahe illallahu muhammederrusullahi ibrahimu halilullahi sallahu teala aleyhi ve selleme (aleyhi elfu elfi selatin ve elfu elfi selamin bağdeha mi'etun madrubetun fi semanine elfu elfi tis'ine 3) kul la ilahe illallahu muhammederrusullahi ibrahimu halilullahi sallahu teala aleyhi ve selleme alel nuril mübiyni. Ahmedel Mustafa seyyidil mürseliyne ve ala alihi ve sahbihi ecmaiyne. Ya allahu ya rahmanu irhamil müslimiyn. Ya allahu ya rahmanunsurilmüslimiyn elfu elfi salatin summe elfu elfi selamin alessirril aziym. Ahmedel Mustafa seyyidel alemiyn ve ala alihi ve sahbihi ecmaiyne. Ya hannanu ya mennanu teveffena alel imane. Salati ve Selami ala bedrittemami ila yevmil kıyameti ve'fi turizzamani. Salavatullahi ala men lehuş'şefaatu alametu nebiyyine muhammedin mu'zellelul bil gamameti ya Mustafa şey'ellillahi ya sirran min sirrillahi ya Mustafa şey'enlillahi ya feyzen min feyzillahi ya Mustafa şey'en lillahi ya Nuran min nurullahi. Ya mutecelli irham zunni ya mute'ali eslih hali (3). Ya resulullahi gavseler ve medede ya habibullahi aleykel mu'temede ya nebiyallahu kül'lana şafi'an ente. Vallahu şefi'ul la turattu. Allahumme yessir lenelilm. La ilahe illallah (3) muhammedün resulullahi hakken ve sıdkan ve salli ve sellim ala eşrefi nuri cemi'il enbiyai vel mürseliyne velhamdulillahi rabbil alemiyn.”

PEYGAMBER EFENDİMİZ'E (S.A.V.) SALATU SELAM' IN FAZİLETİ

أَجْمَعُونَ صَحْبَهُوَالْهُمَمَدَسِيْنًا عَلَنَوَالسَّلَامُوَالصَّلَاةُ الْعَالَمِيْنَ بِلِلْهَاحْمَدُ

Peygamber Efendimiz (s.a.v) buyurdular ki:

إِنْ أَبْخَلَ النَّاسُ مَنْ ذُكِرْتُ عَنْْدَهُ فَلَمْ يُصَلِّ عَلَيَّ

“Muhakkak ki insanların en ziyade cimri olanı yanında ismim anılıp da bana salâvat ve selam göndermeyen kimsedir.”(Tirmizi)

مَنْ ذُكِرْتُ عَنْْدَهُ فَلَمْ يُصَلِّ عَلَيَّ فَهُوَ شَقِيٌّ

“Bir kimse yanında ismim zikr olunur da bana salât ve selâm göndermezse o kimse şakidir.”(el ezkar, 107, Tuhfetüz zakirin, 25)

“Allah’u Teâlâ bana ümmetim için iki eman indirdi. Bunlar:

وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُعَذِّبَهُمْ وَأَنْتَ فِيهِمْ وَمَا كَانَ اللَّهُ مُعَذِّبَهُمْ وَهُمْ يَسْتَغْفِرُونَ (۳۲)

“Sen onların içinde bulunduğun müddetçe Allah onlara azab edecek değildir. Onlar istiğfara devam ettikleri müddetçe de Allah onlara azab edici değildir.”(Enfal suresi, 33)

“Ben gidince onların arasında kıyamete kadar istiğfarı bıraktım.”(El-Camius Sagir)

Cenâb-ı Hak Kur’an’ında:

إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا (٥)

“Muhakkak ki Allah ve Melekleri Peygamberi Hz. Muhammed Mustafa’ya (s.a.v) hep salât ederler. Ey iman edenler! Siz de ona salât edin, selam edin.”(Ahzab suresi, 56)

Peygambere Allah’ın salât etmesi Ona rahmet etmesi onu sevmesi derecesini yüceltmesi, meleklerin salâtı, onun şanının yüceltilmesini dilemeleri, müminlerin salât etmesi ise, ona dua etmeleri, anlamına gelir.

İns ve cinin kurtuluşu Hz. Muhammed Mustafa (s.a.v)in tebliğ ettiği Allah’ın son dini islama girip Müslüman olmaya, Allah’a ve Resulüne itaate bağlıdır. Ömürde bir defa salât ve selam getirmek farzdır.

Onun mübarek ismi anıldığında salât ve selam getirmek vacip, birden fazla anıldığında her seferinde söylemek müstehaptır. Kasten terk eden Efendimizin şefaatinde mahrum kalır. Bizim getirdiğimiz salâtlar Resulullah (s.a.v)’ın Cenab-ı Hak katındaki derecesini her an yüceltmekte olan bir duadır. Resulullah (s.a.v)’ın aslında buna ihtiyacı yok, bizim ona olan ihtiyacımızdan dolayıdır.

Çünkü **Peygamber (s.a.v)**Efendimizin üzerine salât ve selam getirmek en üstün ibadetlerden ve Resulullah(s.a.v)’ın şefaatine kavuşmanın yollarından birisidir. Kur’an-ı Kerim’de ve birçok Hadis-i Şerifte müminlerin salât ve selam getirmeleri emredilmiştir. Birçok Hadis-i Şerifte de bunu yapmayanlar yerilmiştir.

Her sahadaki İslâm âlimleri de bizzat kendileri büyük bir şevk ile salâvatla meşgul olmuşlar, Müslümanları da bu işe teşvik etmişlerdir.

SALÂT VE SELAMIN MANASI NEDİR?

Salât kelimesi, Peygamber Efendimize (s.a.v) yapılan dua, istiğfar, rahmet, zikir, namaz gibi anlamlara, selam da, muhatabına sağlık ve esenlik dileklerini sunma, güven anlamına gelmektedir. Günlük dilde sıkça kullandığımız salâvat da, salât kelimesinin çoğuludur.

LÜGATTE SALÂT: Dua, tebrik, temcit ve tazim manasındadır.

ISTILAHTA SALÂT: Bildiğimiz hususi rükünler, ezkar ve fiiller ile kıldığımız Namaz demektir.

Namaza Salât denilmesi aslının dua olmasındandır. Salat dua için hakiki, namaz için mecazi manada kullanılmıştır.

SALÂT: “Allahümme salli ala Muhammedin” demektir.

LÜGATTE SELAM: Teslim ve bütün afetlerden, noksanlıklardan, kerih görülen şeylerden selamet bulma, emin olma manasındadır.

ISTILAHTA SELAM: Bildiğimiz selam vermedir. Selamlananlar, birilerinden gelebilecek bütün kötü şeylerden emin olduğunu ifade etmiş olmaktadır.

SELAM: “Esselamü aleyke eyyühen nebiyyü” dır.

Peygamberimiz (s.a.v)Efendimiz şöyle buyuruyor:“Üzerime Salât eden kimseye karşı Allah ruhumu iade eder ve selamını alırım.” “Ya Rasûlallah, sana nasıl salât edelim, sen çürümüş olacaksın!” diye sorulduğunda, Efendimiz(s.a.v) şu cevabı verdi: “Allah, Nebilerin cesetlerini yemeyi yeryüzüne haram kılmıştır.”

Cenâb-ı Hak Kur’an’ında:(٣٥) يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَابْتَغُوا إِلَيْهِ الْوَسِيلَةَ وَجَاهِدُوا فِي سَبِيلِهِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ

“Ey iman edenler! Allah’a karşı gelmekten sakının. Ona yaklaştırmaya vesile arayın ve Onun yolunda cihad edin ki kurtuluşa eresiniz.”(Maide suresi, 35)

Efendimiz (s.a.v)'e getirdiğimiz salatü selamlar yaklaşmaya bir vesiledir. Cenab-ı Hak: **“Ey iman edenler; Allaha itaat edin. Peygambere itaat edin, işlerinizi boşa çıkarmayın.”**(Muhammed suresi, 33)

Efendimiz (s.a.v) buyuruyorlar ki: **“Kim bana bir defa salât getirirse, Allah’da ona on salât getirir ve on günahı affeder, on derece yükseltir.”**(Nesai, Sehv, 55)

“Yeryüzünde Allah’ın seyyah melekleri vardır. Onlar ümmetinin selamını anında bana ulaştırır.”(Nesai, Sehv, 46)

“Kıyamet günü bana insanların en yakını, bana en çok salâvat edendir. Gerçek cimri, yanında ismim anıldığı halde bana salâvat etmeyendir.”(Tirmizi, Deavat, 110)

Yine Peygamberimiz (s.a.v) şöyle buyuruyor: **“Benim üzerime salâvat getiren hiçbir Müslüman yoktur ki, üzerime salâvat getirdiğı sürece, Melekler onun üzerine salâvat getirmesin. (ona dua ve istiğfar etmesin) Artık kul řu salâvatı az getirsin veya çok getirsin.”**

Peygamberimiz (s.a.v) bir gün güler yüzlü ve sevinçli olduğı halde meclise gelerek şöyle buyurdu: **“Cebrail (a.s) bana gelerek: "Ya Muhammed! Ümmetinden sana bir salâvat getirene on salâvat, bir selam getirene de on selam getirmeme razı olmaz mısın?" dedi. İşte benim neşeli oluşum bu sebeptendir.”**

“Cebrail (a.s.) birgün bana minbere çıkmamı söyledi. Birinci basamakta dur dedi durdum. Ramazan ayı geldiğı halde, bu aya gereken ehemmiyeti vermeyen, kendisini Allah’a affettirmeyen kimsenin burnu yerlerde sürtünsün dedi. Bende Âmin dedim. İkinci basamakta dur dedi, durdum. Annesi babası hayatta olduğı halde onların hizmetinde kusur eden, onların hayır dualarını almayan evlatlarında burunları yerde sürtünsün dedi, Âmin dedim.

Üçüncü basamakta dur dedi, durdum. Ya Resulallah, senin mübarek ismin anıldığında, sana salât ve selam getirmeyenin, seni sevmeyenin, sana itaat etmeyenin burnu yerlerde sürtünsün dedi, Âmin dedim.”(İ.Gazali, Mükâşefetül Kulub; Tirmizi, Deavat, 100, Müsned, 11/254)

“Günlerinizin en hayırlısı, Cuma günüdür. O günde bana çok salâvat getiriniz. Zira sizin salât ve selamlarınız melekler vasıtasıyla bana arz onulur. Ashab-ı Kiram: Ya Resulallah, getirdiğimiz salâvat size nasıl arz olunur? Hâlbuki siz çürümüş bulunacaksınız? Dediğinde, Efendimiz (s.a.v) Allah’u Zülcelâl, Peygamberlerin cesetlerini yeryüzüne toprağı haram kılmıştır. Peygamberlerin cesetleri çürümez.” Cevabını verdi.”(Ebu Davut, salât, 201, Vitr, 26; Nesai, Cuma, 5; İbn Mace, İkame, 79; Darimi, salat, 306, müsned, 4/8)

Allah-ü (c.c) Teâla hazretleri kabrime vazifelendirdiğı bir meleğı bütün insanların ismini vermiştir. Kıyamete kadar kim bana salat-u selam getirirse, salavat getiren kimseyi baba adıyla birlikte görevli olan melek bana falan kişi seni selamladı, sana salat okudu der.

Cimrilerden daha cimri olan adam, yanında ben anıldığım halde bana salat-u selam getirmeyen insandır.

Ey Ömer! Senin peygamberine salat-u selam getirmeden dua yapan kimsenin duası yerle gök arasında sıkışıp kalır da dergâh-ı ilahiyeye kabul için ulaşmaz, ta ki salat-u selam getirinceye kadar.

Kim kabrimin yanında bana salat-u selam getirirse, ben onu işitirim. Kim de uzaktan salavat getirirse o da bana ulaştırılır.

Duanın kabul olabilmesi için, başında ve sonunda salât getirmek vacip ve kabulü için şarttır.

Salât, Allah’a izafeden rahmet, geygamberden şefaât, meleklerden istiğfar, müminlerden dua manasıdır. Selamda, dünya ve ahiret saadeti demektir. Allahın rahmeti, salât ve selamı, mağfireti üzerine olsun, manasıdır.

Allah’a ve Resulüne itaat sevmekle başlar. Zira sevgi itaat etmeyi gerektirir. Allah’ı seven onun emir ve yasaklarına uyan kimsedir. Peygamberi seven de onun Sünnetine sarılan, onun güzel ismi anılınca salât ve selam getirendir. Cenab-ı Hak Habibini çok sevdiğı için, meleklerine ve bütün inananlara peygamber efendimize salât ve selam getirmesini, ona itaat edilmesini emrediyor.

H. Aife (r.a.) annemizin bildirdiğine göre Medineli ensardan bir sahabe Efendimiz (s.a.v)'e gelerek: "Ya Resulallah, seni kendimden, çocuk çocuğumdan daha çok seviyorum. Senden ayrılıp evime döndüğümde duramıyor ve hemen gelip seni görüyorum. Düşünüyorum ki, vefat ettiğinde sen cennette peygamberlerle birlikte yüce makamlara götürüleceksin. Ben ise cennete girsem bile, zannederim seni göremeyeceğim." Efendimiz (s.a.v) bu sahabenin derin üzüntüsüne cevap vermemiş ve susmuş. Bunun üzerine, *Nisa suresinin 69. Ayeti nazil olmuştur. Cenabı Hak, "Kim Allah'a ve Resulüne itaat ederse, işte onlar, Allah'ın kendilerine lütuflarda bulunduğ u peygamberler, siddiklar, şehitler ve salih kimselerle beraberdir. Bunlar ne güzel arkadaşlardır."*(İbn Kesir Tefsiri, c. 2, sh. 334; Saffetül-Tefasir, c.1, sh. 543)

Dünyada hiçbir insan, Resullullah (s.a.v) in sevildiği kadar sevilmemiştir. Cenâb-ı Hak cümlemizi onun şefaatine layık olanlardan eylesin. Âmin.

Selam: *Esselatü vesselamü aleyke Ya Resulellah, Ya Habiballah, Ya Nebiyyallah, Ya Şefiyyallah. Gibi.*

Salât da: *Allahümme salli ala Muhammed. Sallallahu aleyhi ve sellem. Aleyhisselatü vesselam.*

SALÂTÜ SELAM (SALÂVAT) NASIL GETİRİLECEK?

Ashab-ı Kiram, Peygamber Efendimize (s.a.v): Ya Resulallah! Biz sana nasıl salâvat getirelim?

Bu sorunun cevabında bazı rivayet farkları azda olsa

H. Ali (r.a.)'nin rivayet ettiği salâvatı getirmemizi Peygamber Efendimiz (s.a.v) buyuruyor.
اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَعَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ. اللَّهُمَّ بَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ كَمَا بَارَكْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَعَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ

"Ey Allahım! Peygamberimiz H. Muhammed (s.a.v)'e ve âline, İbrahim ve âline rahmet ettiğin gibi, rahmet et. Allahım! Peygamberimiz, H. Muhammede ve âline, İbrahim peygambere ve âline bereket verdiğin gibi bereket ver..."

İbn Ebi Leyla (r.a.) şöyle der. Ka'b b. Ucre (r.a.) ile bir defasında karşılaştığımızda bize; Size Peygamber Efendimiz (s.a.v)'den işittiğim bir hediye vereyim mi? Peygamber Efendimiz (s.a.v) yanıma geldi. Biz Ona:-Ya Resulallah, bizler sana nasıl selam okuyacağımızı öğrendik. Fakat sana nasıl salât okuyacağız? Dedik. Resulullah (s.a.v) Edendimiz bize:"Allahümme salli alâ Muhammedin ve alââli Muhammedin. Kemâ salleyte alâ İbrahiyme ve alââli İbrahiyme inneke hamidün mecid.

Allahümme barik alâ Muhammedin ve alââli Muhammedin kemâ bârekte alâ İbrahiyme ve alââli İbrahiyme inneke hamidün mecid."

"Allahım Muhammede ve Muhammedin aile efradına, ona tabi olanlara, İbrahim (a.s.) a aile efradına ona tabi olanlara salat ettiğin gibi, rahmetinle muamele et. Salât eyle, Şüphesiz ki, Sen Hamidsin, Mecîdsin."

"Allahım Muhammede ve onun aile efradına ona tabi olanlara, İbrahim (a.s.)'a, onun aile feradına, ona tabi olanlara bereket ihsan ettiğin gibi, bereket ihsan eyle. Şüphesiz ki, Sen Hamidsin, Mecîdsin."(Buhari, Enbiya, 10; Deavat, 31-32; Müslim, Salât, 65-66, 69)

Bir diğer salatu selam:

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ وَسَلَّمَ. اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ الَّذِي جَاءَ بِالْحَقِّ الْمُبِينِ وَأَرْسَلْتَهُ رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ.

En kısa salatü selam: اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ

EN ÇOK SÖYLENEN SALATÜ SELAMLAR

الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ * الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا خَيْرَ خَلْقِ اللَّهِ.

الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حَبِيبَ اللَّهِ * الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نُورَ عَرْشِي اللَّهِ.

الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نَبِيَّ اللَّهِ * الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَمِينَ وَحْيِ اللَّهِ.

الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا خَلِيلَ اللَّهِ * الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ زَيْنُهُ اللَّهِ.

الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا صَفِيَّ اللَّهِ * الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ شَرَفُهُ اللَّهِ.

الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَلِيَّ اللَّهِ * الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا سَيِّدَ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ.

صَلَوَاتُ اللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَأَنْبِيَائِهِ وَرُسُلِهِ وَحَمَلَةِ عَرْشِهِ وَجَمِيعِ خَلْقِهِ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَأَصْحَابِهِ أَجْمَعِينَ.

OKUNAN SALATÜ SELAM, NERELERDE DAHA FAZİLETLİDİR

1-Hadis okununca, Peygamber (s.a.v) Efendimiz anıldığında ve ismi duyulduğunda.

2-Namazların son oturushunda, vitir de kunut dualarında.

3-Mescide veya eve girildiğinde.

4-Müezzin ezan okurken ve okuduktan sonra.

5-Duaya başlarken, ortasında ve sonunda.

6-Hac'da, safa ve Merve arasında.

7-Zikir ve vird'e oturulduğu zaman.

8-Hacer-i Esved'in karşısında durulduğu zaman.

9-Kur'an okuma zamanında.

10-Bir meclisten kalkıldığı zaman.

11-Kulaklar çınladığı zaman.

12-Söylenecek söz unutulduğu zaman.

13-Sabahleyin, akşamleyin.

14-Abdest arasında.

15-Aksırıldığı zaman.

16-Namaz için kâmet getirildiği zaman.

17-Çarşıya, yolculuğa çıkıldığı ve dönüldüğü zaman.

18-Musafaha yapıldığı zaman.

19-Gece uykudan kalkıldığı zaman.

20-Mübarek gün ve gecelerde. (Ahlaki hadisler Terc. A.F.Yavuz, c. 2, sh. 5/6)

Allah'ı Zülcelâl, **Ahzab Suresi Ayet 56'**da Buyuruyor ki: **“Gerçekten Allah ve Melekleri Peygambere Şeref ve şanını, yüceltirler Ey İman edenler! Siz de ona Salât edin ve gönülden teslim olun.”**

Fussilet Suresi Ayet 46'da da: **“Kim Salih amel işlerse, kendine; kim de kötülük ederse, yine kendinedir. Yoksa Rabbin, asla kullara zulmedici değildir.”**

Allah'ı Azimüşşan, melekleri ile beraber Resul-ü Ekrem (s.a.v) Efendimiz'e Salâvat-ı Şerife getirirken biz bir kul olarak Hz. Muhammed (s.a.v)Efendimiz'e niçin Salâvat-ı Şerife getirmeyelim? Eğer Müslüman'ım diyorsak acaba bizi Hz.Muhammed (s.a.v)Efendimiz'e Salâvat-ı Şerife getirmekten alıkoyan nedir? Cenab-ı Hakk'ın ayet-i kerime'sinde buyurduğu gibi iyilik yaparsan kendine ve kötülük yaparsan da yine kendine yaparsın sözünü düşündük mü? Ahiret âleminde

dünyada iken yaptığın kötülüğü nasıl defedeceksin, o kötülüğü şu dünyada iken def edersen, gücünün yettiği kadar Cenab-ı Hakk'ın rahmet deryasına bir gün olur dalarsın.

Cenab-ı Hakk'ın manevi denizine koyuver kendini, rıza kapısına erişir. Zira Cenab-ı Hak, **Bakara Suresi 286**'ncı Ayet-i Kerime'sinde: **"Allah bir kimseye, ancak gücü yettiği kadar teklif eder. Herkesin kazandığı hayrın sevabı kendine ve yaptığı fenalığın zararı da yine onadır."**

Allah'ı Zülcelâl bizi ruhlar âleminde şu imtihan odası olan âleme tertemiz gönderdi. Kendimizi mahlûkatın aşağılarına indirmeyelim, **Tin Suresi 4 ve 5**'inci ayetlerinde ne buyuruyor: **"Biz gerçekten insanı en güzel bir biçimde yarattık. Sonra onu (küfre varınca) aşağıların aşağısına çevirdik (Cehennemlik yaptık)."**

Cenab-ı Hak, ayet-i kerime'sinde de beyan ettiği gibi kuluna hiç zulmetmez. Yalnız kul kendi kendine zulmeder.

İnsan gücü nispetinde Allah (c.c)a yönelir de âleme gönderiliş gayesi olan zikri ile meşgul olursa, dünyada iken Allah'ı Zülcelâlin aşkına, muhabbetine Resûlullah (s.a.v) Efendimize ve Evliyauallah'a vasıl olur. Aksini yaparsa ayet-i kerime'de de beyan buyrulduğu gibi hayvandan da aşağı olarak dünyadan ebedi âleme göç edip gider ve o âlemde hali çok perişan olur. Nitekim Cenab-ı Hak, dünyadan ahirete iman-ı kâmil sınıfında göç edememiş hayvan sınıfında göç etmiş ise halinin beka âleminde ne olacağını **Gaşiye Suresi 2-7** arası ayetlerde beyan ediyor: **"Bir takım yüzler vardır ki, o gün zelildir; Çalışmış fakat boşuna yorulmuştur. Kızgın ateşe girerler. Kaynar bir kaynaktan içirirler. Onlara (hayvanların bile sakınıp yiyemediği) nebattan başka yiyecek yok."**

Âleme gönderiliş gayesini yerine getirmezsek ebedi âlemde neler ile karşılaşacağımızı Kur'an-ı Keriminden öğrendik. Ruhlar âleminde verdiği sözü şu âlemde yerine getirmeye çalışmalı, **âleme gönderiliş gayemiz üç maddede toplanır. Birincisi: Fikretmek**, Allah'ı Zülcelâl, bizi insan yarattı ve Hz.Muhammed Mustafa (s.a.v)Efendimiz'e de icabet ümmetinden kıldı. Birinci gayedeki tefekkürümüzü bu şekilde yerine getirdikten sonra **ikinci gayede Şükür** ibadetleri yerine getirilir. Bu şükür ibadetleri namaz, oruç, zekât, hac, kelime-i şehadet. **Üçüncü gaye ise Tarikat yolunda daim olmak**, Takva tarikat yoluna intisap edince evvela her gün muntazaman günahına tevbe ederek Hz.Muhammed (s.a.v)Efendimiz'e her gün Salâvat-ı Şerife getirilir. O zaman Cenab-ı Hakk'ın beyan eylediği **Gaşiye Suresi 9 ve 10'uncu Ayet-i Kerimesine** Mazhar olmak mümkün olur: **"Bir takım yüzler de o gün mesuttur. (Dünyadaki) çalışmasından ötürü, hoşnuttur. (Kıymet ve mevkii) yüksek bir Cennet'te..."**

Nisa Suresi 69 ve 70'inci ayetlerinde de şöyle buyrulur: **"Allah'a ve Peygamber Sallallahu aleyhi vesellem efendimize itaat edenler, işte bunlar, Allah'ın kendilerine nimet verdiği Peygamberlerle, Sadıklarla, Şehitlerle ve iyi kimselerle, beraberdirler, Bunlarsa ne güzel birer arkadaş İşte itaatkârlara yapılan bu ihsan Allah'tandır."**

Allah(c.c)ın ayetlerine inanmayan, itikat etmeyen bedbaht insanlar hakkında **Nisa Suresi 14**'üncü ayetinde şöyle buyuruyor: **"Kim de Allah'a ve Peygamberine isyan eder, Şeriat hükümlerini çiğneyip geçerse, onu da içinde ebedi olarak kalmak üzere ateşe koyar. Onun için, rüsvay edici, aşağı düşürücü bir azap vardır."**

Gerçekten inancında sadıksan, Allah'ı Zülcelâli sevip rızasına ermek için, Hz. Muhammed Mustafa (s.a.v) Efendimiz'in de şefaatine nail olmak için inancını göstermen lazımdır. Zira seven sevdiğinin ismini çok söyler. Biz de eğer, sevdiğim dediğimiz Allah'ı Zülcelâlin ismini anıp, Peygamber (s.a.v) Efendimiz'in de üzerine çok Salâvat-ı Şerife getirebiliyorsan o zaman sözümüzde sadıkız, değilse o zaman yalan söylüyoruz demektir.

Malum olduğu üzere feyzin kaynağı Resul-i Ekrem (s.a.v) Efendimiz'dir. O'na ne kadar çok Salâvat-ı Şerife getirilse, yine azdır, ne kadar çok Salâvat-ı Şerif getirilirse, Efendimiz'le o kadar çok münasebet peyda edilmiş olur.

Peygamber (s.a.v) Efendimiz'e günde bin ve daha fazla Salât-ü Selam getirenin, cennetteki yerini görmeden ölmeyeceği gibi, kalbi ferah ve sürür içinde, bütün zulmetlerden salim olacağı ve

sayısız ilahi nimetlere mazhar olacağı bildirilmektedir. Sadaka vermeye gücü yetmeyen, sair hayırlara iştirake imkânı olmayan kimseler için Efendimiz'e Salât-ü Selam getirmek en büyük fırsattır.

Âlemlerin Fahr-i Ebedisi Hz.Muhammed Mustafa (s.a.v) Efendimiz'e Cenab-ı Hak, Cebrail (a.s) ı gönderdi. Cebrail (a.s) Âlemlerin Rabbinden müjdeci olarak geldi ve şöyle dedi: **“Sen şuna razı değil misin Ya Muhammed? Ümmetinden sana bir Salâvat-ı Şerife okuyan herkese Ben on salâvat okurum, ümmetinden sana bir selam gönderen herkese Ben on selam yollarım.”** Allah-ü Teâlâ Hazretleri'nin kuluna selamı şu manaya gelir. “Sana bir kere selamla dua eyleyen kimseye on selam ederim ki, her selam karşılığında ona on beladan necat ihsan ederim.” buyurdu. İyilerin iyiliklerinden dolayı amel defterleri kapanmayacağı gibi fenalarında bıraktıkları fenalıklar devam ettiği müddetçe günah defterleri kapanmayacaktır.(*Sahih-i Buhari. Müslim*)

Yine buyruldu ki: **“(Ya Muhammed) Seni Benim zikrimden bir zikir kıldım. Seni zikreden Beni zikretmiş olur. Seni seven Beni sevmiş olur.”** Bu hususta Hazreti Muhammed Sallallahu aleyhi vesellem Efendimiz şöyle buyurdu: “Beni zikreden Allah (CC) Hazretleri'ni zikretmiş olur. Beni seven Allah Celle Celaluhü Hazretleri'ni sever” buyurdu.(*Sahih-i Buhari. Müslim*)

Salât Kelimesi Allah-ü Teâlâ (c.c) Hazretleri'ne nispet edilirse rahmet, meleklerle nispet edilirse istiğfar, Peygamberlere nispet edilirse şefaât, mü'minlere nispet edilirse dua manasına gelir. “Selâm” Esmâ-i Hüsnâ'dan olup Cenabı Hakk Celle Celaluhü hazretlerinin Kur'an-ı Kerim'de geçen doksân dokuz isminden birisidir. Lügat manası, “her türlü sıkıntılardan uzak olup selâmete esenliğe ermek” demektir.

Abdullah bin Amr El As (r.a) Hazretlerinden rivayet edilen Hadisi Şerifte Peygamber (s.a.v) Efendimiz şöyle buyuruyor: **“Kim Bana bir defa Salât getirirse, Allah Celle Celaluhü Hazretleri de buna karşılık o kimseye on rahmet eder.”**(*Müslim*)

İbni Mesud (r.a) Hazretlerinden rivayet edilen diğer bir Hadisi Şerifte Efendimiz (s.a.v) şöyle buyuruyor **“Kıyamet günü insanların Bana en yakını, üzerime Salâtı en çok olanıdır.”**(*Tirmizi*)

Evs. Bin Evs (r.a) Hazretlerinden rivayet edilen diğer bir Hadisi Şerifte Peygamber (s.a.v) Efendimiz bir gün: “Cuma günü, günlerinizin en faziletlielerindendir. O günde benim üzerime Salât-ü Selâmı çok getirin. Zira sizin salâtınız bana arz olunmuş bulunur.” buyurdu. Ashab-ı Kiram: “Ey Allah'ın Resulü! Siz çürümüş halde iken bizim Salât-ü Selamımız sana nasıl arz olunur?” dediler. Resûlullah (s.a.v) Efendimiz: de: **“Allah, Peygamberlerin cesetlerini (yiyip çürütmeyi) arza haram kılmıştır.”**buyurdu.(*Ebu Davud*)

Diğer Hadis-i Şeriflerinde de Efendimiz (s.a.v) şöyle buyuruyor: **“Yanında anıldığım halde üzerime Salât-ü Selâm getirmeyen kimsenin burnu (yerlerde) sürünsün.”**(*Buhari*)

“Kabrimi bayram yerine döndürmeyiniz. Üzerime Salât-ü Selam getiriniz, zira sizin salâtınız, nerede okumuş olursanız olun, muhakkak bana ulaşır.”(*Buhari*)

“Bir kimse üzerime Salât-ü Selam okursa, Allah onun Selamını alayım diye bana ruhumu mutlaka iade eder.”(*Buhari*)

Hız.Ali (r.a)den rivayet edilen diğer bir Hadisi Şerifte Efendimiz (s.a.v) şöyle buyuruyor **“Hakiki cimri, yanında anıldığım halde üzerime Salât-ü Selam getirmeyendir.”**(*Tirmizi*)

Fedale bin Ubeyd (r.a)Hazretlerinden rivayet edilen Hadisi Şerifte Peygamber (s.a.v) Efendimiz bir gün namazından sonra dua eden ve Yüce Allah'ı Tazim ve O'na hamd etmeyen ve Peygamber (s.a.v) Efendimize Salât-ü Selam getirmeyen bir şahsın yalvarışını duydu. Resûlullah (s.a.v) Efendimiz : “Bu adam acele etti!” buyurdu, sonra o kimseyi çağırdı. Ona hitaben: “Sizden biriniz dua edeceğinde, noksan sıfatlardan münezze olan Rabbine hamd ve övgü ile başlasın. Sonra Peygamberin üzerine Salât-ü Selam getirir, daha sonra dilediği duayı yapar.”(*Ebu Davud ve Tirmizi*)

Hamd, duanın başı, Salâvat-ı Şerife ise kanatlarıdır. Lâhutî fezada, duanın yüksele bilebilmesi ve duaların kabul olunacağı makama ulaşması için bu baş ve kanatlara sahip olması şarttır. Aksi halde dualar, el açıp yalvaranın kucağına düşer.

Ebu Mumhammed Ka'b bin Ucre (r.a)den rivayet edilen Hadisi Şerifte Birisi Peygamber (s.a.v) Efendimiz'e gelerek: **"Ey Allah'ın Resulü! Sana nasıl Selam vereceğimizi biliyoruz fakat üzerinize nasıl Salât ve Dua edeceğiz?"** dedi. Peygamber (s.a.v) Efendimiz de: **"Ya Allah, Muhammed ve âli üzerine, İbrahim'in âline rahmet ettiğin gibi, Rahmet et. Zira Sen, hamd ehilsin ve Büyüksün. Ya Allah! Muhammed'e ve âli üzerine, İbrahim'in âline bereket verdiğin gibi, bereket ihsan et. Sen hamd ehilsin ve Büyüksün" deyiniz.**" dedi.(Buhari ve Müslim)

Ebu Mes'ud El-bedri (r.a) den rivayet edilen Hadisi Şerifte "Biz, Sa'd bin Ubade'nin meclisinde otururken Resûlullah (s.a.v) Efendimiz yanımıza geldi. Beşir bin Sa'd, Resul-i Ekrem (s.a.v) Efendimiz'e: 'Ey Allah'ın Resulü! Allah bize, sana Salât-ü Selam etmemizi emretti. Sizin üzerinize nasıl Salât okuyayım?' dedi. Resûlullah (s.a.v) Efendimiz sükût etti. O kadar ki, biz keşke o, Efendimiz (s.a.v)'e bunu sormasaydı temennisinde bulunduk. Sonra Efendimiz (s.a.v): 'Ya Allah! İbrahim'e ve âline rahmet ettiğin gibi, Muhammed'e ve âline de rahmet eyle, İbrahim'e ve âline bereket verdiğin gibi, Muhammed'e ve âline, aile efradına bereket ihsan eyle! Muhakkak sen övülmeye layıksın ve büyüsun' deyiniz. Selam da öğretildiğiniz gibidir.'"(Müslim)

Ebu Humejd Es-said (r.a) Hazretlerinden rivayet edilen Hadisi Şerifte Peygamber (s.a.v) Efendimiz'e Ashab-ı Kiram sordular: "Ey Allah'ın Resulü! Senin üzerine nasıl Salât-ü Selâm edelim?" dediler. Resûlullah (s.a.v) Efendimiz de : "Ya Allah! İbrahim'e rahmet ettiğin gibi, Muhammed'e, eşlerine ve soyundan gelenlere rahmet et. İbrahim'e bereket, verdiğin gibi, Muhammed'e, eşlerine ve soyundan gelenlere bereket ver. Muhakkak Sen, övgüye layık ve Büyüksün' deyiniz."(Buhari ve Müslim)

Haz.Ömer (r.a) Hazretlerinden rivayet edilen Hadisi Şerifte: Peygamber (s.a.v) Efendimiz'in torunu Hz.Hüseyin (r.a) Hazretleri'ne söylediği Salât-ü Selam şudur: **"Allahümme Salli alâ Seyyidînâ Muhammedin ve alâ âlihî ve sahbihî ve sellim."** Bu Salât-ü Selam, yukarıda da buyrulduğu gibi Peygamber (s.a.v) Efendimiz'i ve O'nun hl-i Beyt'inin hepsini içine almaktadır. Yine buyruldu ki: "Her dua Hakk'a çıkmadan memnudur. Bu duaya Salâvat-ı Şerife eklenirse, o dua yükselir. Dergâha icabet eder vasil olur."(Tirmizi)

"Yeryüzünde Allah'ın (c.c) seyyah melekleri vardır. Onlar ümmetimin selâmını (anında) bana ulaştırırlar." (Nesei, Sehv, 46)

"Kim bana tek bir defa salât u selâm getirirse, Allah (c.c.) da ona on defa salât eder." (Dâvud, Vitr, 26; Dârimi, Rikâk, 58)

"Kıyamet günü bana insanların en yakını, bana en çok salavat edendir." Gerçek cimri, yanında anıldığım halde bana salavat etmeyendir." (Tirmizi, Daavât, 110)

Bir gün Resûlullah sevinçli olarak geldi. Kendisine: "Sizi sevinçli görüyoruz!" denilince, şöyle buyurmuşlardır: "Bana melek geldi ve şu müjdeyi verdi: "Ey Muhammed! Rabb"ın diyor ki: "Sana salât eden herkese benim on rahmette bulunmam, selâm eden herkese de benim on selâm etmem sana (ikram olarak) yetmez mi?" (Nesei, Sehv, 55)

"Allah (c.c.) benim için iki melek görevlendirmiştir. Ben bir Müslüman'ın yanında anıldım da bana salavat getirdimi, mutlaka o iki melek ona : "Allah seni bağışlasın" derler. Allah Teâlâ ve diğer melekleri de o iki meleğe cevap olarak: "Âmin" derler. Bir Müslüman'ın yanında adım zikrolunduğunda da bana salavat getirmedi mi, mutlaka o iki melek: "Allah seni bağışlamasın" der. Yüce Allah ve öteki melekler de o iki meleğe cevaben: "Amin" derler." (Heysemi, Mecmeu'z-Zevâid, 10/164166) buyurmuşlardır.

Basra Emiri, Âlemlerin Efendisi Resûlullah (s.a.v) Efendimiz'e her gece bin beş yüz ile iki bin Salâvat-ı Şerife getirmiş. Bir gece gaflete düşüp Peygamber (s.a.v) Efendimiz'e Salâvat-ı Şerife getirmeyi unutup uyumuş. Basra emirinin gaflete düştüğü gece Rabiâtül Adeviyye Rahmetullahi aleyh Hazretleri dünyaya geldi. Rabiâtül Adeviyye (r.a) Hazretleri dünyaya geldikleri gece, annesi babası çok fakir olduklarından çocuğa saracak bir bez parçası bulamadılar. Bu üzüntü ve telaş ile uyudular. Rabiâtül Adeviyye (r.a) Hazretleri'nin annesi Habibe Hatun bir rüya görür. Rüya Peygamber (s.a.v)

Efendimizi görür. Efendimiz (s.a.v) der ki: “Ey Habibe! Niçin üzülüyorsun? Efendine söyle Basra emrine gitsin ve desin ki, ‘Her gece Resûlullah’a bin beş yüz ile iki bin Salâvat getiriyordun, dün gece unuttun. Bunun cezası ise iki bin dinardır.’ O iki bin dinarı efendine versin, kızın Rabia hayırlı olsun ey Habibe!” buyurur. Habibe Hatun rüyasını efendisine aynen anlatır ve Rabiâtül Adeviyye (r.a) Hazretleri’nin babası Basra emrine giderek rüyayı aynen anlatır. Basra emiri de aynı rüyayı gördüğünü söyler ve bir kese altın vermek ister. Rabiâtül Adeviyye (r.a) Hazretleri’nin babası der ki: “Ey emirim! Peygamber Efendimiz’in eşiğisin. İki bin dinardan fazlasını alamam. Sadece emir buyrulan iki bin dinarı alırım.” buyurdu. (İrşad c.1 sh.271)

Evliyauullahtan Süfyan-ı Sevri (r.a) Hazretleri der ki: “Ben Hacda idim. Kâbe-i Muazzama’yı tavaf ederken bir delikanlı gördüm ki, Kâbe’de, Arafat’ta, Müzdelife’de ve Mina’da ve Kabetullah-ı tavafta Salâvattan maada hiç bir dua okumadı. Ancak Nebiyy-i Muhterem (s.a.v) Efendimiz’e Salât-ü Selam etti. Kendisine münasip bir zamanda münasip bir lisan ile sordum. ‘Her yerin bir duası vardır! Eğer bilmiyorsan sana tarif edeyim’ dedim. Delikanlı: ‘Hepsini bilirim. Başımdan geçen bir hadiseyi size haber vereyim de ne için dua okumadığımı ve yalnız Âlemlerin Efendisi Resûlullah (s.a.v) Efendimiz’e Salât-ü Selam getirdiğimin sebebini görürsün.” dedi ve anlatmaya başladı. “Biz Horasan ehliyiz. Hac kafilesi Horasan’dan kalktı, ben de babam ile farz olan vazifeyi eda için kafileye katıldık. Vaktaki dağlar dereler aştık, sahralar geçtik ve Küfe şehrine vardık. Pederim rahatsızlanıp gece yarısı ahirete göçtü. Üzerini örttüm, kimseyi rahatsız etmemek için Cenab-ı Hakk’a tevekkül edip için için ağlayarak oturdum. Bir aralık beni gurbet illerinde yalnız bırakan babamı tekrar görmek istedim. Bir de yüzünden örtüyü kaldırdım ki, babamın başı eşekbaşına dönmüştü. Ben bu hali görünce ne yapacağını şaşırdım, ne yüzle bunu ahaliye söyleyebilirdim? Böyle düşünürken bana uyku hali gibi bir hal geldi. O aralık çadırın kapısı açılıp içeriye, yüzü örtülü bir zat girdi ve yüzünden nikâbını kaldırdı. Bana dedi ki: ‘Ne kadar üzüntülüsün! Bu ne büyük gam böyle?’ Ben cevaben: ‘Efendim! Bu başıma gelen saadet değildir ki, gamsız olayım. Hem ben gamlı olmayayım da kimler gamlansın?’ dedim. Hemen yürüdü, babamın yattığı yere varıp üzerinden örtüyü çekip babamın yüzünü eliyle mesh eyledi. Ben de kalktım baktım ki, babamın yüzü eskisinden güzel, ayın on dördü gibi nurlanmış parlıyor. Bu mucizeyi görünce o zatı mukaddese yanaşıp: ‘Siz kimsiniz, ey iyilik seven insan? Diye sorduğumda: “Ben Muhammed Mustafa’yım!” deyince ben: ‘Ya Resûlullah! Bu hal nedir? Allah aşkına bana söyleyin!’ Mübarek ayaklarına kapandım ve ağlayarak niyaz ettim, bana lütuf ile dedi ki: ‘Senin baban tefeci idi, faiz yerdı. Tefecilik yapanlara hüküm budur. Ya dünyada veyahut ahirette eşek suretine girse gerektir. Amma Allah-ü Sübhanehü senin babanı bu surete dünyada iken koydu, buna mukabil babanın dünyada iken iyi bir hasleti adedi vardı. Yatağına yatmadan evvel her gece bana yüz defa Salâvat okurdu. Vaktaki bana babanın bu hale geldiğini ümmetimin verdiği Salâvatı bana ulaştıran melek tarafından haber verilince hemen Cenab-ı Hak’dan sana Salâvat okuyan baban için Şefaâtçi olmamı istedim. Müsaade olundum. Ben de geldim, şefaât ile babanı bu halden kurtardım.’ dedi. Ben de bundan böyle hiç bir dua etmem, ancak Resûlullah (s.a.v) Efendimiz’e Salât-ü Selam ederim diye ahdettim. Zira Resûlullah (s.a.v) Efendimiz’e Salât-ü Selam, dünya ve ahirette insana kâfi geleceğini anladım.’ dedi.” (İrşad Cild1. S.272)

Âlemlerin Efendisi Resûlullah (s.a.v) Efendimiz’e bir Salâvat okuyan kurtuluşa ererse, binlerce Salâvat okuyanın erişeceği dereceleri düşünürsek. Bir de Salâvat-ı Şerife okuyanların dünyada belalardan nasıl kurtulduğunu, asr-ı saadette olan bir vakıa ile anlatalım: Vakti Saadette bir Yahudi: “Devemi çaldı” diye bir Müslüman’ı Resûlullah (s.a.v) Efendimiz’e getirdi. Yalancı şahidler, münafıklardan idiler. Li Hikmetillah, deliller müslümanın aleyhinde görüldüğünden o Müslüman’ın devesini alıp Yahudi’ye verirler. İslam dininin hükmüne göre o Müslüman’ın elinin kesilmesi lazımdır. Mümin bunu böyle bildiği için ellerini Bari Gâhı İlâhi’ye açarak: “İlâhi! Benim Mevlâm! Sen her şeye kadirsin, bana iftira ettiler. Ben bu deveyi çalmadım. Sen, her şeyi bilersin. Nebiyyi Ekrem (s.a.v) Efendimiz’in üzerine okuduğum Salâvat-ı Şerife hürmetine beni bu rezaletten kurtar. Sen her şeye kadirsin! Şu deveye dil ver, bana şahid olsun.” diyerek öyle bir deruni “Ah” eder ki,

Rahmet-i ilâhi Cuş-u Huruşa gelip, her şeye Kadir olan Allah’u Zülcelâl, bizlere lisan verip söyleten Allah (c.c) için ne güçlük var ki, deveyi konuşturamasın. Deve Aşkı ilahi ile dile gelip: “Ya Resûlullah! Ben bu mü’minin devesiyim. Bu adamlar ise yalancı şahitlerdir. Bu Yahudi bu mümine iftira etmiştir.” diyerek o Yahudi’nin elinden kurtulup, mü’min adama doğru itaat ederek gelir, onun önünde diz çöker. Bu hadiseyi görenlerin imanının nuru artar. Yahudi’nin yalancılığı ve iftirası meydana çıkar. Münafıklar ise rezil olurlar. Nebiyyi Muhterem (s.a.v) Efendimiz o şahsa sorarlar. Dikkat edilsin! Efendimizin soruşu bilmediğinden değildir. Allah-ü Zülcelâl Hazretleri Tur-i Sina’da: “Ya Musa! Elindeki nedir?” diye sormuştu. Bilmediğinden, görmediğinden mi idi acaba? Buna Mazhar-ı Kelâm denilir. Sırların bize duyurulması içindir. Resûlullah (s.a.v) Efendimiz’in Salâvat hakkında o şahsa soru sormaları, salâvat vermenin kerametlerini bizlere beyan içindir. Resul-i Ekrem (s.a.v) Efendimiz Arabî’ye hitaben: “Ey Mü’min! Bu keramete ne ile nail oldun? Cenab-ı Hak senin hakkını gözetmek için deveye dil verdi, seni bu dünya belasından kurtardı.” der. O mü’min de: “Ya Resûlullah! Ben her gece sana on defa Salâvat okumadan yatmam.” der. Nebiyyi Adil (s.a.v) Efendimiz de: “Senin elini dünyada kesmekten kurtaran Allah(c.c), ahirette bana verdiğin Salâvat-ı Şerife hürmetine seni cehennem azabından kurtaracaktır.” der. “Bir kimse akşam sabah bana onar defa Salâvat okusa, Allah (c.c) o kulu kıyamette in’am etti, iman etti. Nebilerle, sıddıklarla beraber haşr eyleyip Nebilere ihsan ettiği gibi o kula da ihsan eder.” buyrulmuştur.(İrşad Cild1. S.271)

Hız. Ali (r.a) Hazretleri’nden rivayet edilen Hadis-i Şerif’te Efendimiz (s.a.v) şöyle buyurur: “Dua eden kimse Peygamber’e Salât etmedikçe duası perdelidir. Dergâhı icabete vasıl olmaz.”(İbni Hibban ve Beyhaki, Müslim)

Ashab-ı Kıram’dan bazıları şöyle anlattı: “Resûlullah (s.a.v) Efendimiz’e Salâvat-ı Şerife okunan her meclisten o kadar güzel koku yükselir ki, semanın ortasına kadar ulaşır. Bunu duyan melekler şöyle derler: ‘Bu Resûlullah’a okunan Salâvat meclisinden gelen kokudur’. Burada anlatılan Salâvat meclisinden çıkan güzel koku için şöyle bir mana vermek mümkündür. O güzel koku kürr-e arzın her yanını doldurur. Bundan sonra, yerin tavanı gibi duran semaya doğru yükselir. Melekler o Salâvattan yükselen kokuyu Ruhaniyetleri yolundan alırlar ve Resûlullah (s.a.v) Efendimize Salâvat okunan meclisten geldiğini birbirlerine söylerler. (Delaili Hayrat Şerhi. S.43 (Buhari ve Müslim)

Âlemlerin Efendisi Resûlullah (s.a.v) Efendimiz’in gerek hayatlarında ve gerekse vefatlarından sonra Resûlullah (s.a.v) Efendimiz’in mübarek ruhlarından ledünni ilimleri ve ilahi marifetleri almak hususunda faydalanmak, Resûlullah (s.a.v) Efendimizden feyz alacak olan varisler arasında ruhani bir münasebetin (irtibatın) meydana gelmesine bağlıdır. Çünkü vehbi, ledünni ve gaybi ilimler ve ilahi marifetler, ruhani şeylerdir. Onun için Resûlullah (s.a.v) Efendimiz’le bu ilimleri Resûlullah (s.a.v) Efendimizden feyz yoluyla alacak evliyanın arasında ruhani bir irtibatın olması lazımdır. Zira kesbi (zahiri) ilimler sadece Resûlullah (s.a.v) Efendimiz’in mübarek sözlerini duymak, işlerini, hareketlerini ve hallerini yani Sünnet-i Seniyyesini görmekle elde edilir.

Resûlullah (s.a.v) Efendimiz’le ruhani irtibat ise ancak ona manevi olarak yönelerek, kalbe Peygamber (s.a.v) Efendimiz’in peygamberlik nuruna kâmil bir sevgi ile bağlayarak İslamiyetin bildirdiği şekilde nefisle mücadele ederek onun gerçek varisleri evliyaya uyarak ve Resûlullah (s.a.v) Efendimiz’in bildirdiği şekilde evliya izamının da tarifi ile nefsi terbiye etmekle mümkün olur.(Beyhaki, Buhari)

İbni Mesud (r.a) Hazretlerinden rivayet edilen diğer bir Hadisi Şerifte Efendimiz (s.a.v), şöyle buyurur: “***İnsanların şefaatine en layık, bana en çok Salâvat okuyanlardır.***”(Sahih-i Buhari)

Efendimiz (s.a.v), diğer bir Hadis-i Şerif’lerinde “***Bana Salâvat okuyan kimseye melekler Salâvat okur. Bana Salâvatı devam ettirdiği süre meleklerin ona Salâvatı devam eder. Bu duruma göre Salâvatı ister çok ister az okusun.***”buyurmaktalar.(İbni Mace, İmam-ı Taberani,)

Abdurrahman bin avf (r.a) Hazretlerinden rivayet edilen diğer bir Hadisi Şerifte Efendimiz(s.a.v);“***İnsana cimrilik yönünden şu yeter: Yanında adım geçtiği halde bana Salâvat okumaz.***” buyurdular.(Buhari)

Ebû Süleyman Darani (k.s) şöyle anlattı: “Bir kimse Allah-ü Teâlâ Hazretleri’nden bir hacet dileyeceği zaman Resûlullah (s.a.v) Efendimiz’in üzerine çokça Salâvat getirsin. Bundan sonra hacetini Allah-ü Teâlâ Hazretleri’ne arz etsin. Duasının sonunu da yine Resûlullah (s.a.v) Efendimiz’e Salâvat okuyarak tamamlasın. Allah-ü Teâlâ Hazretleri iki Salâvat arasında yaptığı duayı kabul buyurur. Çünkü Allah-ü Teâlâ Hazretleri çok kerem sahibidir. İki makbul Salâvatın arasında makbul olmayan şey bırakmaz.”(Delaili Hayrat Şerhi S.28)

Abdurrahman bin Avf (r.a)Hazretlerinden rivayet edilen diğer bir Hadisi Şerifte Efendimiz (s.a.v) şöyle haber verdi: **“Cebrail Aleyhisselam bana geldi. ‘Ya Resûlullah! Senin ümmetinden bir kimse senin üzerine bir defa Salâvat okursa, yetmiş bin Melaike-i Kiram, size Salât okuyan mü’min için ‘Ya Rabbi! Bu kulunu affeyle’ diye Rabbül Âlemin’e dua ederler.’ İşte bir kimseye melekler salât ederlerse, o kimse ehli cennetten olur.”**(Buhari)

Bir kul Âlemlerin Efendisine(s.a.v)’e bir defa Salâvat-ı Şerife okuduğu zaman eriştiği nimete bakınız. Günde Âlemlerin Efendisinin (s.a.v) üzerine yüz defa veya daha fazla Salâvat-ı Şerife okumaya devam edenleri Âlemlerin Efendisi şefaatten hiç mahrum eder mi? Onun için Salât-ü Selâmı hiç unutmayalım. Hadis-i Şeriflere devam edelim.

Efendimiz (s.a.v) buyuruyor: **“Bana Salâvat okuyan için sırat üstünde büyük bir nur olacaktır. Bir kimse sırat üstünden geçerken nur ehli olunca cehennem ehli olmaz.”** (Sahih-i Buhari.Müslim)

Resûlullah (s.a.v) Efendimiz bu Hadis-i Şerif’iyle sıratı selametle geçiş sebebini beyan buyurarak bunu ümmetine merhamet olarak anlattı.

Efendimiz (s.a.v) yine buyuruyorlar: “Bir gün bana Allah’u Zülcelalin dört meleği geldi. Bunlar Cebrail, Mikail, İsrâfil, Azrail idiler. Cebrail (a.s) Bana dedi ki: ‘Ya Resûlullah! Senin ümmetinden bir kimse zatı risalet penahına günde on defa Hulusi kalp ile Salât etse, yarın kıyamet gününde ben onun elinden tutar, sıratı kuşlar gibi geçiririm.’ buyurdu. Mikail (a.s) buyurdu: ‘Ben o kula senin Kevserinden kana kana içiririm.’ İsrâfil (a.s) dedi: ‘Ya Resûlullah! O ümmetin affı için başımı secdeye koyarım. Allah’u Zülcelâl onu affetmedikçe başımı secdeden kaldırmam.’ Azrail (a.s) da: ‘Ya Nebiyallah! Sana günde on defa Salât edenin ruhunu Peygamberler gibi kabzederim.’ dediler.” Bunun üzerine Peygamber (s.a.v) Efendimiz: “Bu ne büyük Lütuf Ya Rabbi! Bu ne büyük ihsan Allah’ım .”buyurdu.(İrşad Cild1. S.269)

Böyle bir ganimeti kaçıran Allah(c.c) ı ve Hz. Muhammed (s.a.v) Efendimiz’i unutan gafillere ne kadar yazık.

Efendimiz (s.a.v) Buyuruyor:“Cebrail Aleyhisselam bana geldi şöyle dedi: ‘Ya Muhammed! Ümmetinden sana kim Salâvat okursa, yetmiş bin melek ona Salâvat okur. Bir kimseye melekler Salâvat okuyunca o cennet ehli arasına girer.”(Delaili Hayrat Şerhi. S.1024)

“Seyyidel Mürselin, Hatemen Nebiyyin, Habibi Rabbil Âlemin olan Resûlullah (s.a.v) Efendimiz ve O’nun âli üzerine Salât eyleyip, o Salâvat-ı Şerife hürmetine rızkımıza genişlik hayırlara başarı, iki cihanın saadetine ve rahatına bizleri nail eylesin.” Bu Salâvatı Ashab-ı Kiram’dan on beş kadar kimse rivayet etmiştir. İmam-ı Azam (r.a) Hazretleri, bu Salâvat-ı Şerife üzerine şöyle buyurmuştur: “Beyt-i Şerif’in duvarına kudret hattı ile yazılan bu Salâvat-ı Şerife’den daha faziletli bir Salâvat-ı Şerife bilmiyorum.”(Delaili Hayrat Şerhi. S.1024)

Âlemlerin Efendisi (s.a.v) buyuruyor: “Bir kimse bana Salâvat okumayı unutursa, cenneti kaybetmiş olur.”(Delaili Hayrat Şerhi. S.32 (Buhari ve Müslim)

Kasten Salâvat okunması terk edilirse öyledir. Kasten Resûlullah (s.a.v) Efendimiz’e Salâvat okumayı terk eden kimse, Efendimiz’e buğz ve ona inatla yapıp tazim etmezse, bunun sonucu şudur: Cennete hiç giremez, cehennemde ebedi kalır. Ömründe bir defa Salâvat okuyup sonra Efendimiz’in ismini söylediği veya bir başkasından işittiği zaman gaflet veya tembellik icabı Salâvatı ve O’na tazimi terk ederse, cennet yolunda yanılır. Cennete girmekten geri kalır. Sonunda cennete girer ama aradan nice zaman geçtikten sonra. Bu yoldan Salâvatı terk eden kimse kâfir olmaz, fasık olur. Eğer

affa uğramazsa cennete girmeye geç kalır. Resûlullah (s.a.v) Efendimiz'e salâvatı terk eden kimse cennet yolunda saptığına göre ona salâvat okuyan kimse doğru cennete girer buyrulmuştur.

Abdurrahman bin Avf (r.a) Hazretlerinden rivayet edilen diğer bir Hadisi Şerifte Efendimiz (s.a.v): "Dünya hayatında bana çok Salâvatı Şerif okuyanız ahirette en çok zevce alanınız olacaktır." (Buhari)

Cennet ehlinin zevce almak yönünden birbirinden farklı durumları vardır. Bu dünya amel yeridir. Yüce Hakk'a kul olan burada ne kadar kulluk ve ibadet işinde terakki ederse, mükâfat âlemi olan ahirette Yüce Hakk ona o kadar çok ikram ihsan edip diğerlerinden, ayrı bir durum kazandırır.

Resûlullah (s.a.v) Efendimiz'in üzerine getirilen Salâvat-ı Şerife dahi en faziletli ibadetler arasında olduğuna göre, ne kadar çok okunursa, o kadar çok lütuf ihsanı gelir. İbni Sebi (r.a) Hazretlerinden rivayet edilen diğer bir Hadisi Şerifte Efendimiz(s.a.v): "Bir kimse şanımlı tazim için bana bir Salâvat okuduğu zaman, Allah-ü Teala Hazretleri onun okuduğu Salâvat-ı Şerife lâfzından bir melek yaratır. Onun bir kanadı doğuda, bir kanadı da batıdadır. Onun iki ayağı da yerin yedinci alt tabakasındadır. Boynu arşın altına kadar uzanmıştır. Allah-ü Teâlâ Hazretleri o meleğe şu emri verir. 'Bu kulum Resulüme salâvat okuduysa, sen de ona salâvat oku!' der ve o melek kıyamete kadar o kula salâvat okur." (Delaili Hayrat Şerhi. S.34)

Bu Hadis-i Şerif'in açık manası şöyledir: Allah'u Zülcelâl o ulu meleğe şu emri verir. "O kulum, benim Peygamberim Resulüm'ün üzerine salâvat okumaktadır. Bu salâvatı ile o şeriatının devamını ister, ona tazim edip şanını yüceltir. O'nun Makam-ı Mahmud'a çıkmasını ve ümmeti hakkında şefaatinin kabulünü niyaz eder. Onun bu Salâvatına karşılık sen de o kuluma Salât edip günahlarının affı için dua et. Kaldı ki, ben seni onun okuduğu salâvat lafzından (sözünden ötürü) yarattım." buyurur. İşte bu emir icabı o ulu melek, ta kıyamete dek Resûlullah (s.a.v) Efendimiz'e Salât-ü Selam okuyan kul için mağfiret talep edip Allah'u Zülcelalden bağışlanmasını diler. (Delaili Hayrat Şerhi. S.947)

Fahri Âlem, Seyyid-i Veled-i Âdem Resûlullah (s.a.v) Efendimiz mübarek kabirlerinde dirilir. Merhum ümmetlerinden mübarek zatlarına Salât ve selam getirenlerin getirdikleri Salât-ü Selamlarını melekler kendisine arz ederler. Onların şefaât dilediklerini bu hususlardaki rica ve niyazlarının Cenab-ı Hakk'ın yardımı ile bizzat kendileri duyar. Bir rivayete göre her mü'minin alnında iki kaşının ortasında bir melek tayin olunmuştur. Bu melek o mü'minin getirdiği Salât-ü Selamı Resûlullah (s.a.v) Efendimiz'e ulaştırıp tebliğ eder.

Enes bin Malik (r.a) Hazretlerinden rivayet edilen diğer bir Hadisi Şerifte Efendimiz (s.a.v) şöyle buyurur: "Bir kimse bana salâvat okursa, Allah (c.c) ona on salât eder. Bana on salâvat okuyan kimseye Allah (c.c) yüz Salât eyler. Bana yüz salâvat okuyan kimsenin cesedini Allah (c.c) ateşte yanmaya haram kılar ve onu kavli sabit üzere dünya ve ahiret hayatında ve ahiret sualinde kararlı kılar, sonra onu cennetine koyar. Onun Bana okuduğu salâvat kıyamet günü gelir, sırat üstünde beş yüz senelik uzağı gösterir, muazzam bir nur olur. Allah'u Zülcelâl bana Salâvat okuyan o kimseye okuduğu her Salâvat karşılığında bir köşk verir. Onun okuduğu Salâvat ister çok ister az, her bakımdan cennetin köşkleri çok fazladır." (Nesai, Müslim)

Daha önce de anlatıldığı gibi, Cenab-ı Hak, kuluna Salâtı, ihsanı ve günahlarını affedip bağışlamasıdır. Kulun cesedini ateşe haram kılması ise, kabirde ve mahşerde sırat köprüsünü geçerken cehennem ateşinin zahmetinden kurtarmasıdır.

Peygamber (s.a.v) Efendimiz buyuruyor: "Bana, Salâvat okuyan her ümmetimin Salâvatı ağzından çıkar çıkmaz yola koyulur. Ne deniz bırakır ne de kara. Ne şark kalır ne de garb. Her yana dağılır ve şöyle der: 'Ben falan oğlu falan kimsenin Salâvatıyım, benimle seçkin yaratılmışların hayırlısı Hazreti Muhammed (s.a.v) Efendimizin üzerine Salâvat okudu.' Onun bu sözünü duyan her şey canlı cansız, karada ve denizde ne varsa onun üzerine Salâvat getirir. O kulun okuduğu Salâvattan bir kuş yaratılır, yetmiş bin kanadı vardır. O kuşun bu kanatlarının her birinde yetmiş bin tüy vardır. Her tüyün de yetmiş bin yüzü vardır. Her yüzün yetmiş bin ağzı vardır

ve her ağzında yetmiş bin dili vardır. Bu dillerin her biri yetmiş bin lügatte konuşur. Allah'ı Zülcelali öylece tespih ederler. Bütün bu okunan tespihlerin sevabını Allah (c.c), o Salâvatı okuyan kulun sevap hanesine yazar. Arşın sütununa şöyle yazılmıştır. 'Bana müştak olana merhamet ederim. Benden bir dilekte bulunana istediğini veririm. Bir kimse Muhammed'e Salâvat okumayı vesile edip bana yakınlık bulursa günahları köpüren deniz dalgaları kadar olsa, dahi onu bağışlarım.' (Buhari, Müslim)

Bazı haberde de şöyle anlatıldı: Mümin olan erkek yahut mümine olan kadın kul, Resûlullah Sallallahu aleyhi vesellem Efendimiz'e Salâvat okumaya başladığı zaman sema, kapıları ve perdeler ona açılır. Arşa kadar kapalı hiç bir şey kalmaz. Burada bulunan meleklerden eksiksiz olarak her biri Resûlullah (s.a.v) Efendimiz'e Salâvat getirir. Yeryüzünde o Salâvata başlayan kadın veya erkek mümin kul için melekler mağfiret talebinde bulunurlar. Allah'ı Zülcelalin dilediği kadar, o melekler Resûlullah (s.a.v) Efendimiz'e Salâvata ve mümin olan o erkek veya kadın kul için istiğfara devam ederler.

Efendimiz (s.a.v): "Bir kimsenin işinin bitmesi zorlaşırsa, bana Salâvat okumayı çoğaltsın. Çünkü bana okunan Salâvat, hümmum, gumum ve kürub cinsi sıkıntıları giderir, rızıkları artırır. İşlerin hayırla bitmesini sağlar." (Delaili Hayrat Şerhi. S.43,44 (Buhari ve Müslim)

Bu Hadis-i Şerif'te hümmum, gumum ve kürub şeklinde geçen kelime manası, tasa ve hüzdür buyruldu.

Kaab (r.a) Hazretlerinden rivayet edilen Hadisi Şerifte Sevgili Peygamberimiz (s.a.v) buyurdu ve biz gafillere duyurdular: "Yarın kıyamet günü, ümmetinden bir âsiyi mizana getirirler. Günahı sevabından çok olduğu için, nara (yani ateşe) atılmasını Allah (c.c) emreder. Bu zatı zebaniler tutar. Cenab-ı Hakk'ın hapishanesi olan nara (cehenneme) sevk ederler. Bunun halini Hz. Âdem (a.s) görüp: "Ya Resûlullah! Ümmetinden birini nâra götürüyorlar." diye nida eder ve haber verir. Ben, onun arkasından koşarak yetişir ve meleklerle: 'Ümmetinden olan bu zatı bana bağışlayın.' derim. Melekler: 'Ya Resûlullah! Sana nazil olan Kur'an'da "Bizim hakkımızda olanlar Allah'ın (c.c) emrine muhalefet etmezler. Buyrulan vazifelerini yaparlar." hükmü vardı. Bunu siz de biliyorsunuz. Bu sebeple bu asi kulu nâra götürmeye mecburuz' derler. Bu esnada, taraf-ı İlâhi'den meleklerle bir emir gelir: 'Habibime itaat ediniz.' Efendimiz (s.a.v) der ki: "Bu ümmetimi mizana tekrar götürünüz." Tekrar ameli tartılır. Günahları sevaplarından fazla gelir. O vakit Aleyhissalâtü Vesselam Efendimiz kolunun yeninden yazılı bir şey çıkarır, terazinin sevap gözüne koyar. Bu sefer sevabı günahından ağır gelir. Kul öyle ferahlanır ki, sevincinden, minnetinden Resûlullah(s.a.v) Efendimiz'in mübarek ayaklarına kapanarak: "Siz ne mübarek, ne muhterem bir Nebisiniz ki, beni bu azaptan kurtardınız. Anam babam size feda olsun." der. Fahrî Âlem (s.a.v)Efendimiz: "İşte ben senin Peygamberin Muhammedi'm" der. Tekrar o kul Resûlullah (s.a.v) Efendimiz'in mübarek ayaklarını öperek sorar: "Bu rifat, bu devlet, bu saadet nedir Ya Resûlullah? Efendimiz (s.a.v)de: "Sen, bana dünyada iken Salâvat okurdun. İşte, bana okuduğun o Salâvatı bugün için sakladım. Mizana koyduğum şey bu idi." buyururlar. Bunun üzerine o adam: "Ah dünyada iken vakitlerimi boşa geçireceğime ağzımı boş şeylerle, lüzumsuz söz, yalan ve küfürle kirliteceğime, siz aziz Nebi'ye Salât etseydim, bu gün daha Yüce makamlarda bulunsaydım!" diye nedamet içinde olarak pişmanlık duyar. (İrşad Cild1. S.269)

Cenab-ı Hak kullarına bu ruhani irtibatı elde etmenin yolunu gösterdi. Bunun için onlara (inananlara) Resulü'ne salât ve selâm okumalarını emreyledi. Böylece kulların okudukları bu salât ve selamlar, onların Resûlullah (s.a.v) Efendimiz'e manen yönelmelerine, kalplerini O'na bağlamalarına vesile olacak, nefislerinin kemâle (Ehlullah) erdirilmesi hususunda Resûlullah (s.a.v) Efendimizden yardım istemeleri sebebiyle Efendimiz ile bu ruhani irtibatı elde edebileceklerdir. Yoksa Efendimiz'in insanların kendisine salât ve selâm okumalarına, onların dualarına ihtiyacı yoktur. Çünkü Allah'ı Zülcelalden gelen tecelliler ve rabbani marifetlerin nurları, Cenab-ı Hakk'ın O'na salât buyurması sebebiyle ümmetinin salât okumasına ihtiyacı yoktur ve onların salâtından müstağnidir. O en yüksek ve kâmil rahmetlerle Cenab-ı Hakk'ın rahmetine kavuşmuştur. Ancak ümmeti, ona okudukları

salâtlarla kendileri istifade etmekte, Resûlullah (s.a.v) Efendimizden feyze kavuşmaktadırlar. İşte Efendimiz'e Salât-ü Selam okumanın sırrı budur.

Salât-ü Selam, manevi olarak Resûlullah (s.a.v) Efendimiz'e yönelmeyi, onu düşünmeyi ve kalbi ona bağlamayı hâsıl eder. Fakat salât ve selâm okuyan kimse cahil ve gaflet içerisinde nefsinin arzu ve isteklerine uymuş, ne söylediğinin farkında olmayan, kalbini Efendimizden tarafa vermeyen, sadece dili ile salât okuyup zihni ve kalbi bundan habersiz bir halde olmamalıdır. Böyle kimseler Efendimizden kavuşmak istediği feyizlere kavuşamazlar. Bu kıssalardan hisse aldıktan sonra Resûlullah (s.a.v) Efendimiz'e Salât-ü Selamı yukarıda bahsettiğimiz şekilde okurken manevi olarak Efendimiz'i tasavvur ettiğimiz zaman, arada sevgi ve bağlılık meydana gelmektedir. Çünkü bağlılık bu ikisinden ibarettir. Aynı zamanda Ashab-ı Kiram, Efendimiz'in bizzat mübarek suretini, yüksek ahlâkını ve yaşayışını devamlı gördüler. Onlar Resûlullah (s.a.v) Efendimiz'i bulundurarak Salât-ü Selam okurlardı. Resûlullah (s.a.v) onların gözlerinin nuru idi. Efendimiz'e olan şiddetli sevgiye delalet etmektedir. Bir kimse çok sevdiği kimseyi, daha çok anar ve hatırlar. Çünkü kişi daima sevdiği ile beraberdir. Sevdiğini asla hatırlıktan çıkarmaz.

Peygamber (s.a.v) Efendimiz'i çok sevmek ise, ona tabi olmanın kuvvetli olduğuna delalet eder. Nitekim seven sevdiğine boyun eğdi. Efendimiz'i bu derece sevip O'na tabi olan kimsenin ruhu, Efendimiz'in mübarek ruhuna yakın olur. Bu sebeple o kimse ile Efendimiz arasında bir irtibat ve yakınlık meydana gelir.

Peygamber (s.a.v) Efendimiz'i kalben hatırlamanın sünnet ve teşvik olunan bir iş olduğuna dair delillerden biri de şudur: Delaili Hayrat Şerhi'nde şöyle rivayet olundu. "Resûlullah (s.a.v) Efendimiz'in kendilerini sevmek, ikram olunmak ve iyilik etmekle emr olunduğumuz Muhammed (s.a.v) Efendimiz'in âli kimlerdir?" diye soruldu. Efendimiz (s.a.v) de: "Onlar bana iman edip halis olan safa ve vefa ehlidir." buyurdu. "Onların alameti nedir?" diye suâl edilince: "Efendimiz (s.a.v): "Benim sevgimi benden başka herkesin sevgisine tercih eden, Allah-ü Teâlâ Hazretleri'nin zikrinden sonra bâtını benim zikrimle (beni hatırlamakla) meşgul, olandır." Başka bir rivayette "Beni anmaya devam etmek ve bana çok salât okumak" buyurmuşlardır.

Efendimiz (s.a.v)'e: "Allah-ü Teâlâ Hazretleri'nin sevgisi ne ile elde edilir?" diye sual edilince Efendimiz (s.a.v) de: "Buna Resulü'nün sevgisi ile kavuşulur. Bu sebeple Allah'u Zülcelâl ve Resulü'nün sevgisi için Allah(c.c) ın ve Resulü'nün rızasını isteyiniz." buyurdu. Yukarıda beyan edildiği gibi Efendimiz'i sevmek, Allah(c.c) ı sevmeye Allah (c.c) ın sevgisini elde etmeye büyük vesiledir. Cenab-ı Hakk'ı bulmak, O'nun Resul-ü Azamı'nı bulmakla ve ona vasil olup onu sevmek ve yolunda bulunmakla mümkün olur. ***Al-i İmran suresi 31'inci ayetinde şöyle buyurur: "Resulüm şöyle de: 'Eğer siz Allah'ı seviyorsanız, hemen bana uyun ki, Allah'da sizleri sevsin'."***

Kâinatın Efendisi Hz.Muhammed (s.a.v) Efendimizi bulmak, O'na vasil olmakla, ancak O'nun gerçek varisi Evliya-i Kiram Hazeratı'nı bulup ona teslimi nefis edip huzurunda mana yoluna intisab edip Âlemlerin Efendisi (s.a.v) Efendimiz'e ve Kâinatın Halikına vasil olmakla mümkündür. Bir kimse Peygamber (s.a.v) Efendimiz'e tam bir sevgi ile bağlanınca, Efendimiz'i zihninde tasavvur eder, O'ndan bir an bile gafil olmaz. O'nu asla unutmaz.

Evs bin Evs (r.a) Hazretlerinden rivayet edilen Hadisi Şerifte Efendimiz (s.a.v): "Sizin günlerinizin en üstünü Cuma günüdür. Âdem(a.s) o gün yaratıldı. O gün Vefat etti. Sûr o gün üfürülecektir. Bayılma o gün olacaktır. Öyleyse Cuma günü bana çok Salât-ü Selam okuyunuz. Çünkü sizin getirmiş olduğunuz salâvat bana arz olunur." Bunun üzerine Ashab-ı Kiram: "Salâtlarımız size nasıl arz olunur?" dediler. Resûlullah (s.a.v) Efendimiz buyurdu ki: "Allah-ü Teâlâ Hazretleri toprağa bizim bedenlerimizi yemesini haram kıldı."(Sahih-i Buhari)

Ebu Eyyüb El-ensari (r.a) Hazretlerinden rivayet edilen Hadisi Şerifte Efendimiz (s.a.v): "Kim herhangi bir kitapta benim üzerime Salâvat-ı Şerife yani, Salâvat-ı Şerife'yi kitaba yazarsa ismim o kitapta kaldığı müddetçe melekler o kişi için istiğfar ederler."(*Müslim*)

Aynı zamanda Peygamber (s.a.v) Efendimiz'e Salât-ü Selâm okurken peşinden de büyük zatlara Salât-ü Selâm okumak caiz olduğu gibi, onlara kalben bağlanmak da caizdir. Yüce Allah (c.c) ın emirlerini ve O'nun Resulü, Âlemlerin Efendisi, Hazreti Muhammed Mustafa (s.a.v) Efendimiz'in nurlu yoluna tabi olmayan, nefsinin esiri olmuş ve dünyadan hiç ayrılıp ölüp gitmeyecekmiş gibi zannedenler, kıyamet gününde defterleri verildiği zaman perişan olacaklar. **Cenab-ı Hak buhususta Kehf Suresi 49'uncu ayetinde şöyle buyuruyor: “Amel defterleri (ellerine) konmuştur. Artık o mücrimleri göreceksin ki, (defterlerinde yazılı günahlarımızdan) küçük büyük bırakmayıp hepsini toplamış. Onlar, bütün yaptıklarını (defterlerinde) hazır bulmuşlardır. Senin Rabbin, hiç kimseye zulmetmez.”**

Efendimiz (s.a.v):” Kim bir şeyler anlatmak isteyip de unutursa, bana Salât-ü Selâm getirsin. Çünkü bana olan Salât-ü Selâmı, onun sözünün yerini tutar ve belki unuttuğunu kendisine hatırlatır.”(Ramuzel Ehadis S.485. 4969 No'lu Had. Şer.)

Yine buyurdu ki: “Peygambere Salât-ü Selâm getirilmedikçe her dua önlenir.”(Ramuzel Ehadis S.421. 4249 No'lu Had. Şer.)

Diğer Hadislerinde de şöyle buyuruyorlar: “Musaya da Salât-ü Selâmı çok getirin. Çünkü hiç bir Peygamber ümmetini O'nun kadar (düşünüp) acılamamıştır.”(Ramuzel Ehadis S.119. 1119 No'lu Had. Şer.)

İmamı Ali (r.a) Hazretlerinden rivayet edilen Hadisi Şerifte Efendimiz(s.a.v): “Bir kimse Cuma günü bana yüz kere Salâvat-ı Şerife okursa, kıyamet günü muazzam bir nurla gelir. Onunla gelen nur yaratılmışlara taksim edilse hepsine yeter.”(Müslim)

Abdurrahman Bin Avf (r.a) Hazretleri şöyle rivayet ediyor: “Resûlullah (s.a.v) Efendimiz mescidden çıktılar. Ben de arkasından çıktım. O'na tabi oldum. O yürüyor, ben de yürüyordum. Sonra bir hurmalığa girdiler. Kibleye yöneldiler ve secdeye kapandılar. Secdeleri o kadar uzadı ki, Efendimiz' mübarek başlarını secdeden kaldırdılar ve: ‘Kim o?’ diye sordular. Ben de: ‘Abdurrahman bin Avf’ dedim. ‘Ne oldu?’ diye sorduklarında, ‘Ya Resûlullah! Secdeniz o kadar çok uzadı ki, Allah-ü Teâlâ hazretlerinin ruhunuzu kabzettiğini zannettim.’ dedim. O zaman Resul-i Ekrem (s.a.v): ‘Cebrail geldi ve Beni müjdeledi ve Allah-ü Teala Hazretleri'nin şöyle buyurduğunu bildirdi: ‘Ey Resulüm! Kim sana Salât getirirse, ben de ona eman veririm.’ Bunun için Şükür Secdesi yaptım’ buyurdu.”(Sahih-i Buhari)

Bu Hadis-i Şerif'ten anlaşıldığına göre Resûlullah (s.a.v) Efendimiz'e Salât-ü Selâm getirmek, en efdal amellerden ve en üstün zikir edendir.

Sülehay-ı Ümmetten bir zatı şerif, üzerine farz olan dinin direği beş vakit namaz esnasında Lihikmetillah tahiyyattan sonra Salâvatları okumadan namaza son verdi o gece rüyasında Nebiyyi Ekrem (s.a.v) Efendimiz'i gördü. Efendimiz: “Niçin bugün kılmış olduğun ikindi namazında Salâvat vermedin?” diye sorar. O salih zat da Efendimiz'in bu sorusuna karşı: “Ya Resûlullah! Size malumdur. Allah(c.c) a hamdü sena ettim, işim çok acele idi. Telaşımdan size Salât-ü Selâmı unuttum.” der. Aleyhissalâtu Vesselam Efendimiz şöyle buyurur: “Benim sözümü işitmedin mi? (Bana Salât edilmedikçe ameller mevkuttur) yani indi ilâhide kabul olmaz. Cenab-ı Hakk'a takdim olunmaz. Dualar, mahbustur, müstecab olmazlar. Hatta bir kul, bu dünyanın insanlarının cemi hasenatını icra etse de, hasenatın içinde bana muhabbet ve Salât-ü Selâm olmasa, kıyamet gününde o hasenat kabul olunmaz.”(İrşad Cild1. S.262)

Ammar bin Yasir Hazretlerinden rivayet edilen Hadisi Şerifte, Efendimiz (s.a.v): “Allah'ü Zülcelâl benim kabrimin üzerinde bir melek halk edip onu vazifelendirdi. Bu meleğin vazifesi, kıyamet gününe kadar devam eder. Ümmetimden bir kimse bana Salâvat verse, o melek: ‘Ya Resûlullah! Ümmetinden, filan şehirde filan oğlu filan kimse Siz Nebiyyi Ekrem'e Salâvat verdi!’ diye beni haberder eder.” dediklerinde, iki Sahabe ile diğer mecliste oturan Sahabeler: “Ya Resûlullah! Allah-ü Zülcelâl ve Tekaddes Hazretleri'nin Kur'an-ı Celile'de: ‘Ben meleklerimle beraber Habibime Salât ederiz.’ Ayetindeki Salâtdan kast nedir?” dediklerinde, Resûlullah (s.a.v) Efendimiz: “Bu bir

ilimdir. İlm-i Meknundur. Bu Salâtın sırrını ancak Allah (c.c) bilir. Eğer bunun sırrını söylememe müsaade olursa idi, size bu sırdan haber verirdim.” buyurdu.(Buhari)

Bir zahid kişi, rüyasında Efendimiz’i gördü. Resûlullah (s.a.v) Efendimiz’e karşı yürüdü ki, Efendimiz’e mülaki ola. Efendimiz (s.a.v) ona hiç iltifat etmediler. Zahid, Efendimiz’e: “Ya Resûlullah! Bana dargın olduğunuzu görüyorum. Size karşı bir saygısızlık mı yaptım?” diye sordu. Efendimiz (s.a.v): “Ben seni tanı mıyorum.” deyince o kendisini: “Ben filan zahidim.” diye Efendimiz’e tanıtmaya gayret gösterdiyse de, Efendimiz(s.a.v): “Hayır! Ben seni tanı mıyorum.” diye ısrar eder. O zaman zahid: “Ya Resûlullah ben ulemadan işittim: ‘Resûlullah (s.a.v) Efendimiz ümmetini, kendi evladını tanıyan bir baba gibidir’ diyorlardı. Bana ‘seni tanı mıyorum’ demenizin sebebi hikmeti nedir?” Bunun üzerine Efendimiz (s.a.v): “Ulema sözünde doğrudur. Ben sizin Nebinizim, her birinizi kendi evladımı tanıdığım kadar tanırım. Ne var ki, sen beni ne derece tanıyorsan, ben de sana o derece ülfet ederim. Bana muhabbeti çok olanlara, ülfetim de o derece çoktur.” (İrşad Cild1. S.265)

Salâvat-ı Şerife’nin faziletlerinden, ahirette bulunan mevtalar da faydalanırlar. Bir kabristana uğradığınız zaman, orada yatan Müslümanlara üç Salâvat, üç İhlâs, bir Fatıha okuyup, bir gün bizim de oraya varacağımızı hatırlayarak bağışlamalıyız. Belki okunan Salâvat ve sûreler, bu azabları nimete tebdil olmasına sebep teşkil eder.

Tabiin zamanı idi. (Peygamber (s.a.v) Efendimiz devrisaadetlerine yetişemeyip Efendimiz’in arkadaşları Sahabe-i Kiram’ı görenlere Tabiin denir.) Bir kadın İmam-ı Ali (k.v) Hazretleri’nin talebesi ve arkadaşlarından Hasan-ı Basri (r.a) Hazretleri’ne gelip: “Ya Üstad! Bir kızım vardı, vefat etti. Onu rüyamda görmek istiyorum. Bana bir şey öğretiniz ki, evladımı bir defa olsun görüp hasret ateşimi söndüreyim.” diye rica etti. Hasan-ı Basri (r.a) Hazretleri o kadına, kızını görmesi için ne yapması gerektiğini öğretti. O Cuma gecesi aynı duayı yapıp yattı. O gece kızını rüyada feci bir şekilde görüp, kalbi parça parça oldu. Zira kızına katrandan bir cehennem elbisesi giydirilip, boynunda zincir bağlanmış, ayaklarında ateşten bukağı vardı. Sabah uyandığında, ağlayarak Hasan- Basri (r.a) Hazretleri’ne geldi. Kızını ne halde gördüğünü ağlayarak anlattı ve kızının bu azaptan nasıl necat bulacağını, kendisine bu hususta yardım etmesini rica ve niyaz etti. Hasan-ı Basri (r.a) Hazretleri ve o mecliste bulunanlar bu kadına ve o kızcağıza ağladılar ve kendi hallerini düşünüp, yarın kabir denilen ahiretin ilk kapısında, o karanlık yerde tek başlarına kaldıklarında ne yapacaklarını düşünüp Rabb-ül Âlemin’den merhamet dileyip niyaz ettiler. Bu mesele üzerinden bir kaç zaman sonra, Hasan-ı Basri (r.a) Hazretleri bir gece rüyasında cennette gayet müzeyyen bir taht üzerinde bir güzel kız görüp başında bir taç ki, diller vasfını tariften aciz. Sanki güneş gibi parlak, sırtındaki libası yani elbisesi dil ile tarife gelmez bir kız idi. Hasan-ı Basri (r.a) Hazretleri’ne: “Beni tanıdın mı, ya İmam?” dedi. Hasan Basri (r.a): “Siz hangi peygamberin kızı, Yahud hangi nebinin zevcesisiniz?” deyince, “Hani bir hanım gelip kızını görmek için sizden dua ve niyaz öğrenmiş idi. İşte o hatunun kızıyım.” dedi. Hasan-ı Basri (r.a) Hazretleri: “O hanım bana kızının azabda olduğunu söylemişti. Ne sebeple bu makama yükseldiniz?” deyince o kız: “Ya İmam! Allah’u Zülcelalin sevgili kullarından bir kul bizim yattığımız mezarlıktan geçerken durup, Resûlullah (s.a.v) a, üç Salâvat okuyup sevabını bizlere bağışladı. Benim yattığım kabristanda benim gibi beş yüz elli kişi azabı kabre duçar olmuştu, bir nida olundu ki: ‘Bu makberede Kabir Azabı görenlerden azabı kaldırırsın. Şu zatın okuduğu Salâvat hürmetine.’ denildi. Bu beş yüz elli kişinin Salâvatın bereketinden azabları kaldırılıp hepimizin kabri cennet bahçesinden bir bahçe oldu.” dedi.(İrşad Cild1. S.267)

Bu kadar deliller ortaya konduktan sonra ben, bir numaralı Müslüman’ım deyip Hz. Muhammed Mustafa (s.a.v) Efendimiz’e Salât-ü Selam getirmemek mümkün değildir. Yine Hasan-ı Basri (r.a) Hazretleri buyurdu ki: “Ben Rüyamda Eba Üsame’yi (r.a) Hazretlerini gördüm. Eba Üsame (r.a) ahirete intikal etmişti. O’na sordum: ‘Ya Eba Üsame! Rabbin sana ne muamele etti?’ Dedim. ‘Aff oldum, nimete eriştim.’ dedi. ‘Ne sebeple?’ dedim. ‘Her ne vakit hadis okusam, arkasından Resûlullah (s.a.v) Efendimiz’e salât ederdim.’ dedi.” (İrşad Cild1. S.267)

Yine Nebi (s.a.v) Efendimiz: “Bir kimse benim ismini işitip de bana Salât etmezse; o kimse cehenneme müstahak olur. Cenab-ı Hak lütfedip o kimseyi narından uzaklaştırsın.”(*İrşad Cild1. S.275 (Buhari Sahih)*) diye dua etmişlerdir. Ahiret azabından kurtulmak ve nimete erişmek isteyen kimseler Efendimiz (s.a.v) in ismini işittikleri zaman aşk ile Salâvatı Şerife okumalıdır. Nebiyy-i ahir zaman (s.a.v) Efendimiz’i her şeyinden, hatta canından ziyade sevmelidirler. Günahlarına tevbe edip, bir daha masiyet çirkefine düşmemelidirler. Yalandan, yalan yere yemin etmekten, zinadan sakınmalı, riyadan, süm’adan ictinab etmeli, kibirden, gururdan, dilini kötü şeylerle kirletmemeli. Tevhid, tahlil ve Salât-ü Selam ile tezyin etmelidirler ki, Resûlullah (s.a.v) Efendimiz’e layık olan ümmetin fertleri olarak bilsinler.

Süleymanül Cezuli (r.a) Hazretleri’nin Salât-ü Selamı cem eden telifi şöyle anlatılır: Günlerden bir gün sahrada dolaşırken namaz kılmak için abdest almaya bir kuyunun başına varır, fakat ip ve kova bulup da sudan istifade edemez. Etrafa bakınıp dururken bir kız cevaben: “Bütün insanlar sizin ilminizden ve hayrû kerametinizden bahisle, sizi medhü sena ederler. Siz ise bir suyu kuyudan ipsiz ve kovasız çıkaramıyorsunuz.” der. “İpsiz kuyudan ve kovasız su çıkarmak mümkün müdür?” deyince kız hemen gelip, kuyuya bir şeyler gibi yapar Allah (c.c) ın izniyle kuyunun suyu ağzından taşar. O su ile abdest alan Süleyman Cezuli (r.a) Hazretleri kıza: “Kızım! Allah (c.c) ve Resûlullah (s.a.v) Efendimiz aşkına, bu keramete ne ile ve hangi sebeple nail oldun? Haber ver!” diye niyaz edip istirahatda bulunan Hazrete, kız cevaben: “Peygamber (s.a.v) Efendimiz’e Salât-ü Selamı çok okumakla ve Salâvat-ı Şerife’ye devam etmekle bu keramete nail oldum.” der. Süleymanül Cezuli (r.a) Hazretleri bu kızın kerametine şahid olunca, pek ziyade Salâvat-ı Şerife okumaya ahdetti. Fakat acaba hangi Salâvat-ı Şerife’ye devam etsem diye düşünürken, o gece uyku tutmadı. Öylece tefekkür ederken, gece yarısı olduğunda hanımının yatağından kalktığını ve en güzel elbiselerini giyip evden çıktığını hayretle gördü. “Bu hanım gece yarısı nereye gidiyor?” diye o da eşinin arkasından, gizlice sokağa çıktı. Bir de ne görsün, önünde bir aslan sürüsü hanımını, ortaya almışlar deniz kenarına doğru yürüyorlar. Süleymanül Cezuli (r.a) Hazretleri’ni hayret ve dehşet kapladı. Arkalarından takibe başladı. Hanımı deniz kenarına indi. Postunu denize atıp yakın bir yerde bulunan ıssız bir adaya müteveccihen yol aldı. Aslanlar deniz kenarında oturup onu beklemeye başladılar. Hanım ıssız adaya varıp abdest alıp teheccüd namazı kılarak, Rabb-ül Âlemin’e ibadet taat tazarru ve niyaz edip bu sefer suyun üstünde yürüyerek döndü. Karada bekleyen aslanlar yine birisi önde birisi ardına düşüp eve döndüler. Hazreti Şeyh, hanımından evvel gidip yatağa yattı. Uyum bir vaziyette bekledi. Hanım da eve gelip geceliklerini giyip yatağa yattı. O geceden sonra Hazret: “Bakalım yalnız o geceyi böyle geçirip kerametle ibadet mi etti acaba?” diye hanımını üç gece daha takib etti ve gördü ki, her gece aynı iş zuhur ediyor. Üçüncü günü sabah vaziyeti anlatıp o mübarek hatundan bu işin sırrını sordu. Hanımı ona: “Siz şimdi mi bu işe vakıf oldunuz? Benim senelerdir mutadım budur, Cenab-ı Hak bu keramet tacını seneler evvel başıma koymuştur.” dedi. Şeyh Cezuli (k.s) sual edip: “Ya bu keramete ne sebepe vasıl oldunuz?” dediğinde, Hatun: ‘Cenabı Mübeccel ve Nebiyyi Mufaddal (s.a.v) Efendimiz Hazretlerine muhabbet ve Salâvat-ı Şerife’ye devamımın sebebiyle.” cevabını alınca Şeyh de: “Hangi Salâvat-ı Şerife’ye devam ediyorsunuz?” diye sorduğunda hatun bir şey söylemeyip sustu. Şeyh Hazretleri ısrar edince: “Bu gece istihare edeyim. İzin olur ise, cevap vereyim.” dedi. Ertesi sabah Hatun Şeyhe: “Sarahatan haber vermeye izin yoktur. Lakin bütün Salâvat-ı Şerife’leri cem eyle, içinde var ise vardır diye haber veririm.” dedi. Şeyh Hazretleri de gayret kollarını sıvayıp, muteber kitaplardan ve asrında olan şeyhlerden Peygamber (s.a.v) Efendimizin lisanı mübareklerinden talim buyurduğu Salâvat-ı Şerife’leri ve Ashab-ı kiram Hazretleri’nden, Ulemai Kiramın ve Meşayihî izamın vird edindikleri Salât-ü Şerifeleri cem edip bir kitab haline koyarak hatununa okuduğunda, hatun kitabı dinledikten sonra: “Bir kaç yerinde vardır.” Diye haber verdi. Şeyh Hazretleri bu kitabın ismine “Delail-ül-Hahrat ve Şevarik-ul-Envar” adını koydu.(*İrşad Cild1. S.275*)

Bir zat Peygamber (s.a.v) Efendimiz’i rüyada görmek istermiş, bir türlü görmek müyesser olmazmış. Arif-i Billâh bir Zat-ı Şerif’e gidip derdini anlatır ve bir tavsiye ister yalvarır, niyaz eder.

Arif-i Billâh olan Za-tı Şerif: “Oğlum! Cuma akşamı çokça tuzlu balık ye, namazı kıl. Su içme yat, görürsün.” Der. O zat da efendinin tavsiyesine uyararak çokça tuzlu balık yiyip yatar. Sabaha kadar dereler, çeşmeler, pınarlar görüp oralardan sular içer. Sabah olur. Arif-i Billah’a koşarak: “A Efendi! Resûlullah (s.a.v) ı görmedim. Sabaha kadar harareten rüyamda çeşmelerden, pınardan su içtim, hâlâ harareten yanıyorum.” Deyince, Arif-i Billâh olan Zat der ki: “İşte tuzlu balığı yiyince suya nasıl iştiyakın artıp sabaha kadar su gördünse, Peygamber (s.a.v) Efendimiz’e de öyle yanmalısın ki, mübarek cemalini müşahede edebilesin.” der. (İrşad Cild1. S.275)

Efendimiz (s.a.v) yine buyurdu ki: **“Farz namazlardan sonra bana on defa Salât-ü Selam getirenle cennette beraber oluruz. O benim karşımda oturur ve yüzü ayın on dördü gibi parlar. O bana bakar ben de ona bakarım.”** (Buhari ve Müslim)

Fuzale bin Ubeyd şöyle rivayet eder: “Peygamber (s.a.v) Efendimiz, bir adamın, dua ederken ne Allah-ü Teâlâ’yı, ne de O’nun hak Resulünü anmadığını duyunca; ‘Ne de acelecidir!’ buyurdular ve onu yanına çağırmaclarını söylediler. O adam gelince, Resûlullah (s.a.v) Efendimiz ona ve orada bulunan herkese hitaben şöyle buyurdular: **‘Dua ettiğiniz zaman Allah’a hamd ve sena ile başlayın sonra da bana Salâvat getirin ve bu ikisinden sonra duanızı yapıp istediğinizi dile getirin.’**” (Sünen-i Ebu Davud vitr kitabı 2/77)

SALÂT-U SELAMIN FAYDALARI

(إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا 56)

Cenab-ı Hak, Ahzab Suresi 56’ncı ayeti kerimesinde “Allah (c.c) ve melekleri Peygamber’e Salât ederler. Ey iman edenler! Siz de O’na Salât edin ve içtenlikle O’na selam verin.” buyuruyor.

لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِمَنْ كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَذَكَرَ اللَّهَ كَثِيرًا 21

Yine Cenab-ı Ahzab Suresi 21’inci ayeti kerimesinde: **“Ant olsun, Allah’ı ve ahiret gününü umanlar, Allah’ı Çok zikredenler için, Allah’ın Resulü’nde güzel bir örnek vardır.”**

Salâvat, Kur’an ve sünnette önemli bir yere sahip olan ve her Müslüman’ın günlük namazlarının teşehhüdünde sürekli olarak tekrarladığı bir zikir. Acaba Salâvatın sadece Salâvat getirene mi faydası var, yoksa Peygamber (s.a.v) Efendimiz ve O’nun Ehl-i Beyt’ine de faydası olur mu? Bu konuda âlimlerin görüşleri farklıdır.

Her halükârda, Salâvatın Salâvat gönderene faydası olmasında hiçbir şüphe yoktur. Dolayısıyla Peygamber (s.a.v) Efendimiz ve Ehl-i Beyt’inin dostluğunu kazanabilmemiz ve onların pâk nefeslerinden yardım alabilmemiz için, melekutî bir zikir olan Salâvatı sürekli söylememiz gerekir.

Bizim, Peygamber (s.a.v) Efendimiz’e ve Ehl-i Beyt’ine Salâvat getirmemiz, Allah’u Zülcelalin ve meleklerinin bize Salât etmelerine sebep olur. Allah (c.c) ın ve meleklerinin Salâtı ise, bizi karanlıklardan nura çıkarır.

هُوَ الَّذِي يُصَلِّي عَلَيْكُمْ وَمَلَائِكَتُهُ لِيُخْرِجَكُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَكَانَ بِالْمُؤْمِنِينَ رَحِيمًا 43

Nitekim Cenab-ı Hak, Ahzab Suresi 43’üncü ayeti kerimesinde şöyle buyuruyor: **“Öyle bir mâbuttur ki, sizi karanlıklardan nura çıkarmak için üzerinize rahmetini gönderen O dur. Melekleri de size salât eder, istiğfarederler. Allah müminlere karşı çok merhametlidir.”**

Salâvat-ı Şerife Okumanın Faydaları:

1. İlahî Ahlakla Ahlaklanmak:
2. İlahî Emre İtaat:
3. Allah’ın Salât ve selamına hak kazanmak:
4. Meleklerle Eşlik Etmek ve Onların Bağış Dilemelerinden Yararlanmak:
5. Allah (c.c) a yakın olmak:
6. Allah’u Zülcelalin rızasını kazanmak:
7. Peygamber (s.a.v) Efendimiz’e Yakın Olmak:

8. Peygamber (s.a.v) Efendimizin şefaati etmesi:
9. Sevap ve Mükâfat Kazanmak:
10. Başlı Başına Bir İbadet Oluşu:
11. Günahların Kefareti:
12. Duanın icabete erişmesi:
13. Elest Bezminde verilen Ahde Vefa Etmek:
14. Nifakı Gidermek:
15. Amellerin Arınması:
16. Esenliğe Sebep Oluşu:
17. Rahmete Nail Olmak:
18. Fakirlikten Kurtulmak:
19. Unutulanı Hatırlamak:
20. Hayır, Amellerin Ağır Olması:
21. Sırat Köprüsünün Işıklı Olması:
22. Cehennem Ateşinden Kurtulmak:
23. Kabrin Işıklı Olması:
24. Allah (c.c) dan 10 rahmet kazanmak
25. 10 Derecesi yükseltmek
26. 10 Sevap kazanmak
27. 10 günahın silinmesi.
28. Sadaka vermek yerine geçer.
29. Ruhun ve Kalbinin temizlenmesi.
30. Kulun ölmeden Cennet 'le müjdelenmesi.
31. Kıyamet gününün şiddetlerinden ve dehşetlerinden kurtulma vesilesi.
32. Resûlullah (s.a.v) Efendimizin selamına cevap vermesi.
33. Meclislerin güzel kokması sebebi.
34. Kıyamet günü oturduğu kalktığı meclislerde Salâvat-ı Şerife okuduğu için o toplantılardan pişmanlığa düşmemesi.
35. Peygamber (s.a.v) Efendimizin ismi anıldığında Salâvat getirmeyene yapılan beddualardan kurtulma vesilesi.
36. Sahibine Cennet yolunu göstermesi, terk edene de cehennem yolunu göstermesi.
37. Hangi kelama, hangi işe hamd ve Salâvat 'ı Şerife ile başlanırsa, onun tamama ermesi.
38. Kulun Sırat'tan geçebilmesi.
39. Allah(c.c) a ve Resulullah (s.a.v) Efendimize cefa yapmaktan kurtulur, getirmeyen insan ise Resulullah (s.a.v) Efendimize eziyet etmiş olur.
40. Allah'ı Zülcelâl Salâvat'ı Şerife getirene güzel övgüler yağdırmasına vesile.
41. Allah'ı Zülcelalin merhametinin rahmetinin sebebi.
42. Bereketlerin bollukların sebebi.
43. Resulullah (s.a.v) Efendimizin muhabbetinin devamının ve ziyadesinin ve katlanarak artmasının sebebi.
44. Resulullah (s.a.v) Efendimizin Salâvat'ı getireni sevmesinin sebebi.
45. Kulun hidayetinin ve kalbinin, hayatının, ruhani hayatının ve kalbinin dirilmesinin sebebi.
46. Salâvat'ı Şerife getirenin isminin babasının isminin ve sülalesi ile soyunun Resulullah (s.a.v) Efendimizin yanında anılması.
47. Sırat 'ta mahşerde ayağının kaymaması İslam yolunda ayağının sabit kalması.
48. Resulullah (s.a.v) Efendimizin üzerinde bulunan haklarından çok az bir hakkının ödenmesinin vesilesi.
49. Allah 'u Zülcelalin zikri, şükürü ve iyiliğini bilmek.
50. Kulun Rabbinden suali, duası bu arada kendi isteklerinin de Mevla tarafından görülmesine, Resulullah (s.a.v) Efendimize yaptığı duayı aracı kılması.
51. Salâvat'ı Şerife rabita üzerine okunursa Resulullah (s.a.v) Efendimizin mübarek suretinin akla yerleşmesi ve mübarek rabitanın kolaylaşması

SELAM'IN FAZİLETİ

وَإِذَا حُيِّتُمْ بِتَحِيَّةٍ فَحَيُّوا بِأَحْسَنَ مِنْهَا أَوْ رُدُّوهَا إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ حَسِيبًا (٨٦)

“Size selam verildiği zaman, siz de ondan daha güzeliyle karşılık verin. Veya aynısıyla karşılık verin. Şüphesiz Allah, her şeyi hesap edendir.”(Nisa suresi, 86)

Peygamber Efendimiz (s.a.v): **“Kim, esselamü aleyküm derse, kendisine on iyilik yazılır. Esselamu aleyküm ve rahmetullah diyene yirmi iyilik yazılır. Esselamu aleyküm ve rahmetullahi ve berekatühü diyene ise, otuz iyilik yazılır.”**(Ebu Davut, Tirmizi, Caiul Usul, 6/602)

“Müminler tarafından size selam verildiği zaman, siz de ondan daha güzeliyle karşılık verin ve aleykümüsselam ve rahmetullah demek suretiyle, bereketin artmasını dileyin.

Selam, sağlıklı ve uzun ömürlü olmak için bir duadır.
... فَإِذَا دَخَلْتُمْ بُيُوتًا فَسَلِّمُوا عَلَى أَنْفُسِكُمْ تَحِيَّةٌ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ مُبَارَكَةٌ طَيِّبَةٌ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ (٦)

“Evlere girdiğiniz zaman, Allah tarafından mübarek ve pek güzel bir yaşama dileği olarak kendimize (birebirimize) selam verin. İşte Allah, düşünüp anlayasınız diye size ayetleri böyle açıklar.”(Nur suresi, 6)

Bir insan diğerine “esselamu aleyküm” dediği zaman, onun sağlık ve selameti için dua etmiştir. Bu selam, karşısındaki insanın kurtuluşuna ve güvenliğine bir garanti teşkil eder.

Selam verilmek suretiyle: “Sen benden emin ol, benden sana asla hiçbir kötülük gelmez” anlamı ifade edilir. Selamet (kurtuluş), uzun ömürlü olmayı da kapsar.

Es-Selam aynı zamanda Allah’u Zülcelalin isimlerinden birisidir. Selamı veren kimse dilerse, “Selamun aleyküm” dilerse, “es selamü aleyküm” der. Çünkü bu iki şekil de Kur’an’da Taha suresi 47 ve Neml suresi 59. Ayetlerde zikretlmıştır.

... وَالسَّلَامُ عَلَى مَنْ اتَّبَعَ الْهُدَى (Taha suresi, 47)

... وَسَلَامٌ عَلَى عِبَادِهِ الَّذِينَ اصْطَفَى... (Neml suresi, 59)

Selama karşılık vermek vaciptir. Muhayyerlik ise, verilen selama ilave yapmak veya yapmamaktadır.

Sünnete göre selamlaşmak şu şekilde olur:

Binekle giden yürüyene,

Küçük büyüğe,

Azlık çokluğa selam verir,

Çocuklara selam vermek, vermemekten faziletlidir

Kurtubi:“Genç yabancı kadınlara selam verilmez. Çünkü onlarla konuşmakta, fitne korkusu vardır. Bu, ya şeytanın vesvesesi olur yahut hain gözün bakışı ile olur.” der.

Yaşlı yabancı kadınlara selam vermek, güzeldir. Müslüman olan herkese, tanısında, tanımasan da, selam verilir.

Tavla, kumar oynayanlara, içki içenlere, büyük günah işleyenlere, defi hacette bulunana, banyoda soyunmuş olana da selam verilmez.

Zımmi kimseye mecbur kalınmadıkça selam verilmez. Ancak bir zarureten dolayı ya da onun yanında işi varsa onun anladığı dilde selam verilir.

Kâfir kimsenin dünyasının İslahı için dua edilebilir.

Nevevi der ki:“Kitap ehli kimseye selam vermek haramdır. Bir insana selam vermek, onu yüceltmektir. Bir müminin, kâfiri yüceltmesi ise caiz değildir.”

Tercih edilen bir görüşe göre, bidat ehline de selam verilmez.

Müslüman olmayan bir kimse sana selam verirse, sen “Aleyke” “sanada” de. Bu konuda **Peygamber Efendimiz (s.a.v): “Size bir Yahudi selam verirse, ölüm size (Es-Samu aleyküm) der. Siz de ona, sana da (ve aleyke) deyin.”**(Buhari, Müslim, Ebu Davut, Tirmizi, Camiul Usul 6/609)

Yahudilerden bir grup Resulullah'a gelerek “ölüm sana ey Kasımın babası” demişler. Resulullah (s.a.v) ve aleyke (size de) cevabını vermiştir. Bunun üzerine Hz. Aişe (r.a.): “Ölüm size olsun, hem de derhal ölesiniz” diye cevap vermiş. Bunu duyan Resulullah (s.a.v): “Ey Aişe, Allah’u Teâlâ, kötü sözü de, kötü söze daha kötü cevap vermeyi de sevmez” buyurmuş, Hz. Aişe “Fakat dediklerini duymadın mı? Sorusuna Hz. Peygamber (s.a.v) “Onlara cevap vermedim mi? Onlar hakkındaki benim dileğim kabul edilir. Onların benim hakkımdaki dilekleri kabul edilmez.” Cevabını vermiştir.(Buhari, Müslim, Camiul Usul 6/612)

Sünnet olan selamın açıkça verilmesidir. Çünkü Peygamber Efendimiz (s.a.v) “Selamı yayın” buyurmuştur.

Resulullah (s.a.v) Mezarlığa vardığında, mezara uğrar ve şöyle selam verirdi: “Ey burada yatan mümin ve Müslümanlar! Allah’ın selamı sizlerin üzerine olsun. Sizden önce gelenlere de sonra gelenlere de Allah rahmet eylesin.

Siz, bizim geçmişlerimize. Bizler ise, size tabiyiz. İnşallah bizler de, sizlere ulaşacağız. Bize de, size de Allah’tan afiyet dileriz.”

Bir hadisi şerifte de: “Sizden biri, dünyadayken tanımış olduğu bir adamın kabrine uğrar, ona selam verirse, mutlaka o kul da onu tanır ve onun selamına cevap verir.”(İbn Asakir, Hatib Bağdadi, Tarihi Fethül Kebir, 3/117)

İmam Suyuti der ki: “Bize ulaşan eser ve haberler, mezarlığa gelen ziyaretçiyi ölülerin tanıdığını ve sözünü işittiğini bildirmektedir. Ziyaretçiden hoşlanır ve ona cevap verirler. Bu durum, hem şehitler ve hem de diğer ölüler için geçerlidir. Bunda bir zamanlama da yoktur. Sahih olan görüşte budur. Çünkü Resulullah (s.a.v) ümmetine mezarlıklara selam vermeyi emretmiştir. Bu işiten ve anlayanlara verilen selamdır.”

Hakikat erbabı da şöyle der: **“Ruhun, bedenle bir bağı vardır. Ruhların durumu, bedenlerin durumu gibi değildir.**

Buradaki yanlışlık, görünmeyen şeyi, görünen şeyle kıyaslamaktır. Zannedilir ki, ruh, bir yeri işgal ettiği zaman, başka bir yerde olma imkânı olmaz.

Ruhu; bazıları gökteki güneşe benzetmişlerdir. Bunun ışınları yeredir. MuhammediRuh gibi. Kabri başında kendisine dua edenlere cevap verir. Hz. Peygamber (s.a.v): **“Bir kimse bana selam verirse, Allah ruhumu bana mutlaka verir, ben de onun selamına cevap veririm”** buyurmuştur.(Ebu Davut, Sünen; Nevevi, Kitabul Ezkar s. 95)

Cabir (r.a.): Resulullah (s.a.v) yanındaydık. O bize “size cennet odalarından bahsedeyim mi? dedi. Bizler de: “Bahset ey Allah’ın Resülü” dedik. Bunun üzerine Resulullah (s.a.v): **“Cennette dışarısı içeriden, içerisi de dışarıdan görünen odalar vardır. Orada hiçbir kulağın duymadığı, hiçbir gözün de görmediği nimet ve lezzetler vardır.”** buyurdu. Ben: **“Bu odalar kimindir ey Allah’ın elçisi”** diye sorduğumda ise: **“Selamı yaygın hale getirenin, yemek yedirenin, oruca devam edenin ve insanlar uykudayken namaz kılanındır.”** buyurdu.(Tirmizi; A.b. Hanbel)

SALÂVAT-I ŞERİFELERDEN SEÇMELER

Cenâb-ı Hak, Kur’ân-ı Kerîm’de Peygamber Efendimiz -sallâllâhu aleyhi ve sellem-’in hayatı üzerine yemin etmiştir. Yüce ismini, O’nun ismiyle birlikte zikretmiş ve mü’min bir kul olmayı, O’nun nübüvvetine îmân şartına bağlamıştır. Huzurunda seslerin yükseltilmesine râzı olmamış, mübârek isminin sıradan bir isim gibi zikredilmesini istememiştir. Bütün bunlara

ilâveten kendisinin ve meleklerinin, O'na çokça salât ü selâm ettiklerini bildirerek ümmet- i Muhammed'in de aynı şekilde O'na bol bol salât ü selâm getirmelerini fermân eylemiştir.

“Allâh ve melekleri, Peygamber'e çokça salât ederler. Ey mü'minler! Siz de O'na salavât getirin ve tam bir teslimiyetle selâm verin.” (el-Ahzâb, 56) buyrulduğu vechile o yüce varlığa salât ü selâm getirmek, mü'minler için ilâhî bir emirdir.

“Salavat” Peygamber Efendimiz Hazreti Muhammed'i (s.a.v) anmak, O'na selam göndermektir. Tüm hayatını ümmetini düşünerek harcamış olan peygamberimiz bir gece ümmeti için sabaha kadar Allah'a yalvarmış, Allah'ta ona Cebrail(a.s) kanalıyla, **“ Biz seni ümmetin için üzmeyeceğiz, seni her zaman hoşnut edeceğiz.”** demiştir. İsrâ suresinin 79. ayetinde peygamberimize “övlümüş makam” adı altında şefaât makamı verileceği müjdelenmiştir. Bu Allah'ın bizi Resulü ile iyi ilişkiler içinde olmaya daveti olarak yorumlanmalıdır. Salavat bu sebeplerle peygamberimizle aramızda bu ilişkiyi kuran ve pekiştiren bir köprüdür. Bu dualar peygamberimize özel olduğundan, Yüce Rabbimiz bununla yapılan duaları da kabul eder.

Allah dostları, salât ü selâmı teşvik eden âyet ve hadislerden hareketle birbirinden güzel salavat örnekleri ortaya koymuşlardır. “Delâilü'lhayrât” ve “Delâilü'n-nur” en bereketli salavat örneklerinin bir araya getirildiği önemli eserlerdendir. Bu eserlere baktığımızda son derece kapsamlı salât ü selâmlarla hep Efendimizin (s.a.v) anıldığını görürüz.

Salât ü selâmın Peygamberimize ve bize olmak üzere iki yönü vardır: Bizim Allah Resulü (s.a.v) için getirdiğimiz salâvat, Allah'ın, peygamberinin kendi katındaki değerini artırması için bir dua mahiyetindedir. Bu vesileyle bizim dualarımızla Efendimizin (s.a.v) mertebesi devamlı olarak yükselmesine vesiledir. Burada hemen şunu ifade edelim ki, Allah Resulü'ne (s.a.v) yapılan salât ü selam, onun aslında salâta olan ihtiyacından dolayı değildir. Bu, ancak O'na duyulan saygı, sevgi ve hürmeti ifade etmek içindir.

Salâvatın mü'minlere bakan yönü de kulu Allah'a yakınlaştıran vesilelerden birisi olmasıdır. Nebiler Serveri'ne (s.a.v) bol bol salavat getiren bir kul, Efendimize (s.a.v) dolayısıyla da Allah'a yaklaşmış olacaktır. Nitekim **“Ona yaklaştırmaya vesile arayın.” (Mâide Suresi,35)** ayeti, Allah'a yaklaşmak için vesileleri kullanmamızı emretmektedir. İşte Efendimize (s.a.v) getirdiğimiz salat ü selamlar bizi Allah'a yaklaştıran önemli vesilelerdendir.

Aleyhisselam: Manası: Allahın selamı, onun üzerine olsun.

Aleyhissalatu vesselam: Manası: Allahın salatu selamı onun üzerine olsun.

SallAllahu aleyhi ve sellem: Manası: Allah'ı Teâla, Ona salatu selam etsin.

Allahumme salli ala Muhammedin ve ala ali Muhammed: Manası: Allahım! (peygamberimiz) Hz.Muhammed'e ve aline (evladu iyaline) rahmet eyle.

Allahumme salli ala seyyidina Muhammedin ve ala alihi ve sahbihi ve sellim Manası: Ey Allahım! Efendimiz, büyüğümüz Muhammed'e, evladu iyaline, ashabına salatu selam eyle.(Rahmet et, selametlik ver.)

1-Allahümme salli ve sellim ve barik ala seyyidina Muhammedin ve ala ali seyyidina Muhammedin bi adedi ilmike. Manası: Ey Allahım! Efendimiz Hz. Muhammed'e (s.a.v) ve efendimiz Hz.Muhammedin (s.a.v) aline nihayetsiz olan ilminin adedince salatu selam ve bereketler ihsan eyle.

2- Allahümme salli ve sellim ala seyyidina Muhammedin el-müştemili alel hakayiki. Manası: ALLAH'ım, Efendimiz MUHAMMED üzerine bütün hakikatlar ile O'na salat ve selam eyle

3-Allahümme salli ala seyyidina Muhammedin ve ala ali Muhammedin ve sellim.

Manası: Ey Allahım! Efendimiz, büyüğümüz Muhammed'e, evladu iyaline, ashabına salatu selam eyle.(Rahmet et, selametlik ver.)Riyâzül Ehadis adlı kitaptan alınmıştır. Peygamber Efendimiz (s.a.v) buyurdular ki; "Cennette bir ağaç vardır ve ismi Mahbube' dir. Ak meyvesi olur, nardan küçük elmadan büyük, süttten ak, baldan tatlı ve kaymaktan yumuşaktır. O meyveden ancak bu salavata devam edenler yer."

4-Allahümme salli ala Muhammedin ve ala âli Muhammedin hatta yebka minessalati şey'ün, verham Muhammeden ve ala ali Muhammedin hatta la yebka minerrahmeti şey'ün ve barik ala Muhammedin ve ala ali Muhammedin hatta la yebka minel bereketi şey'ün ve sellim ala Muhammedin ve ala ali Muhammedin hatta la yebka minesselami şey'ün.

Manası: (Ey Allah'ım, Muhammed Mustafa'ya ve aline öyle rahmet eyle ki rahmetinden onlara kavuşmayan asla bir şey kalmasın. Muhammedi ve alini öyle esirge ki onlara ulaşmayan asla rahmet kalmasın. Muhammed Mustafa'ya ve O'nun aline öyle salat ve selam eyle ki onlara kavuşmayan hiç bir selam kalmış olmasın.)

Ezhar adlı kitaptan, İbni Ömer (ra)' den rivayetle: Bir gün Efendimizin huzurunda, bir devenin hırsızlığı sebebiyle iki kişi birbirinden davacı iken deve lisâna gelmiş ve gerçek sahibini söylemişti. Bunun üzerine Resûlullah Efendimiz (sas) deve sahibine; "Sen ne okudun ki Medine' nin mahalleleri melekler ile doldu ve deve konuştu?", diye sordu. Bunun üzerine adam aşağıdaki salavat-ı şerifeyi okuduğunu söyledi. Peygamber Efendimiz (sas) de buyurdular ki; "Senin yarın, sıratı geçerken yüzün ayın ondördü gibi nurlu ola!."

5-Allahümme salli ve sellim ala seyyidina Muhammedin adede ma e hate bihi ilmüke ve ma cera bihi kelimüke.

Manası: Allah'ım, kalemin cari olduğu ve ilmin ihata erdiği kadar Efendimiz Muhammed Mustafa'ya rahmet eyle, salat eyle.

6-Allahümme salli ve sellim ala gayetil âlemine ve ayetil âlemine.

Manas: Allah'ım, Muhammed üzerine âlemlerin sayısınca rahmet eyle, mübarek eyle. O'na âlemler sayısınca salatü selam olsun.

7-Allahümme salli ve sellim ve barik ala seyyidina Muhammedin kema yenbeği lişerefi nübüvvetihi ve li izami kadrihil azim.

Manası: Ey Allah'ım, Efendimiz Muhammed üzerine rahmet ve bereket kıl ki, şan ve şerefine ve yüce büyüklüğüne layık olsun.

8-Allahümme salli ala men hatemte bihirrisalete ve eyyedtehu binnasri vel kevseri veşşefaati.

Manası: Ey Allah'ım, kendisiyle Peygamberliği hidayete erdirdiğin; yardımın, havzı kevser ve şefaât selahiyetiyle desteklediğin Muhammed Aleyhisselama salat ve selam buyur.

9-Allahümme salli ve sellim ala seyyidina ve nebiyyina ve habibina Muhammedin fil evvelin.

Manası: Ey Allah'ım, Efendimiz, Peygamberimiz, sevgilimiz olan Muhammed üzerine rahmet eyle, salat ve selam eyle.

10-Allahümme salli ve sellim ala seyyidina ve nebiyyina ve habibina Muhammedin fil ahirin.

Manası: Ey Allah'ım, sonrakiler arasında da Efendimiz, Peygamberimiz, sevgilimiz olan Muhammed'e rahmet eyle, salat ve selam eyle

11-Allâhümme salli alâ Muhammedin ve enzilhül münzelel mukarrebte indeke yevmel kıyâmeti.

Manası: Ey Allah'ım! Hz. Muhammed'e Salatu selam et, ve onu kıyamet gününde sana yakın bir yere(makam-ı Mahmut'a) indir.

Peygamber Efendimiz (s.a.v) buyurdular ki; "Kim bu salavati okursa benim sefaatim ona vacib olur." "Kadı İyaz' ın Şifâ-i Şerif Kitabından, Zeydülhab (ra)' dan rivayetle: Peygamber Efendimiz (s.a.v) buyurdular ki; "Kim bu salavatı okursa benim şefaati ona vacib olur."

Allâhümme salli alâ Muhammedin ve enzilhül münzelel mukarrebte indeke yevmel kıyâmeti. İmam-ı Malik Hazretlerinin Muvattâ' sında, İmam Ahmed ibni Hambel Hazretlerinin Müsnedinde bulunan ve Ruveyfâ bini Sâbitil Ensâri (ra)' den rivayetle: Peygamber Efendimiz (s.a.v) buyurdular ki; "Her kim bana salavat verirse sonunda bunu okusun." Allâhümme enzilhül mak'adel mukarrebte indeke yevmel kıyâmeti.

12- Allâhümme salli alâ Muhammedin abdike ve resûlike ve alel mü'minîne vel mü'minât vel müslimîne vel müslimât

Manası: Allahım! Kulun ve Resulun Hz. Muhammed'e salat (Rahmet) et. Mümin olan erkek ve kadınlara, müslüman olan erkek ve kadınlara da merhamet eyle.

Peygamber Efendimiz (s.a.v) buyurdular ki; "Bir kimse malinin çok olmasını istiyorsa, bu suretle salavat okusun."

Ebu Said-i Hudri (r.a)' den rivayetle: Peygamber Efendimiz (s.a.v) buyurdular ki; "Her fakir kimse sadaka verenlerin sevabı kadar sevab almak isterse bu vechile salavat versin."

13-Allâhümme salli alâ seyyidînâ Muhammedinin nebiyyi kemâ emertenâ en nusalliye aleyh,

Ezhâr-ül Ehadis Kitabında, Enes İbni Mâlik (r.a)' den rivayetle, Peygamber Efendimiz (s.a.v) buyurdular ki; "Şu geçen kimsenin hergün kazandığı kadar hiç kimse amel edemez çünkü Cebrail (a.s) bana bildirdi ki, bu kimse hergün on defa şu salavâtı verir."

14-Allâhümme salli alâ Muhammedin abdike ve resûliken nebiyyil ümmiyyi.

Enes Ibn-i Mâlik' ten rivayetle: Peygamber Efendimiz (s.a.v) buyurdular ki;"Kim Cuma günleri bu şekilde salavat getirirse Hak Teâlâ onun seksen yıllık günahını affeder "

15- Allâhümme salli alâ Muhammedin kemâ hüve ehlühû, Allâhümme salli alâ Muhammedin kemâ tuhibbû ve terdâ lehû

Ravzatul Ehab kitabında, Ebubekir Sıddık (r.a)' dan rivayetle: Peygamber Efendimiz (s.a.v) sağ tarafına oturmuşlardı, bu esnada kapıdan birisi girdi ve Efendimiz bu zâtı benimle kendi arasına oturttu. Adam gittikten sonra buyurdu ki; "Bu kişi bana şu şekilde salavat verir, onun için ona ikrâm et."

16- Salavâtullâhi ve melâiketihî ve enbiyâihî ve rusûlihi ve cemîi halkihî alâ seyyidînâ Muhammed ve alâ âlihî ve aleyhisselâm ve rahmetullâhi ve berekâtühû.

Riyâzil Müzekkirin kitabından alınmıştır. Hz. Ali (r.a) Efendimiz buyurdular ki; "Her kimse günde on kere ve Cuma gününde yüz kere bu şekilde salavat verirse inşallah kıyamet gününde Efendimiz (s.a.v) elinden tutar."

Ihyâ-i Ulûm kitabında Imam Gazâlî buyurmuslardır ki;

"Her kim yedi Cuma, yedişer defa bu şekilde salavat verirse insallah Efendimizin sallallahu aleyhi ve sellem şefaatine nail olur.

17-.Allahümme salli ala seyyidina Muhammedin ve ala alihi adede kemalillahi ve kema yeliyku bi kemalih.

70 bin salavat kıymetinde bir salavat olduğu söylenir

18-Allahümme salli ala seyyidina Muhammedin adede ma fi ilmillahi salaten daimeten bi devami mülkillah.

"Allah'ım! Efendimiz Muhammed'e Senin ilminde bulunanlar sayısınca ve mülkün devam ettiği sürece salat ve selam eyle".

Hz. Fatıma(r.anha)validemiz buyurur: Bir kimse bu salavatı bir kere okursa denizler mürekkep, ağaçlar kalem olsa bunun sevabını yazmakla bitiremez.

19- Allâhümme enzilhül mak'adel mukarrebeye indeke yevmel kiyâmeti.

Manası: Ey Allah'ım! Hz. Muhammed'e Salatu selam et, ve onu kıyamet gününde sana yakın bir yere(makam-ı Mahmut'a) indir.

Peygamber Efendimiz (sas) buyurdular ki; "Kim bu salavatı okursa benim sefaatim ona vacib olur.""Her kim bana salavat verirse sonunda bunu okusun."

20 -Allâhümme salli alâ seyyidînâ Muhammedin ve alâ âlihî ve eshâbihî ve evlâdihî ve ezvâcihî ve zürriyyetihî ve ehli beytihi Mustafa ve ashârihi ve ensârihi ve muhibbîhi ve ümmetihî ve aleynâ meahüm ecmaîn.

Şifa-i Şerif kitabından, Hasan Basri Hazretlerinden rivayetle. Buyurmuştur ki; "Her kim sevgili Peygamber Efendimizin havzından (Kevser Havuzu) içmek isterse, şu şekilde salavat versin."

21-Subbanallahi ve bihamdihi Subhanallahil azim, estağfirullahe ve etûbu ileyh.

Manası: Her türlü noksanlıktan münezze olan ve kemal sahibi olan Allaha hamd ederim.

Âişe radiyallahu anhâ şöyle dedi: Resûlullah (s.a.v)vefatından önce sık sık **"Sübhânallahi ve bi-hamdihi, estağfirullâhe ve etûbü ileyh:** Ben Allah'ı ulûhiyyet makamına yakışmayan sıfatlardan tenzih eder ve O'na hamdederim. Allah'tan beni bağışlamasını diler ve günahlarıma tövbe ederim" derdi. (*Buhârî, Ezân 123, 139; Müslim, Salât 218-220*)

Sübhânallahi ve bi-hamdihi zikrinin önemini Resûl-i Ekrem Efendimiz muhtelif ifadelerle dile getirmiştir. Bu zikrin "Allah'ın en çok hoşlandığı söz" olduğunu söylemiştir. "Bir kimse günde yüz defa sübhânallahi ve bi-hamdihi derse, onun günahları denizköpüğü kadar bile olsa hepsi bağışlanır"buyurmuştur. Yine sübhânallahi ve bi-hamdihi diyen kimseye "cennette bir hurma ağacı dikileceğini" müjdelemiştir. Tövbe ve istiğfâr etmenin faziletini ve değerini ise üzerinde durduğumuz bu konudaki hadislerden anlamaktayız.

Resûlullah(s.a.v)'in Rabbine kavuşacağını bildiği günlerde bu zikri dilinden düşürmemesi, onun önemini göstermeye yeterlidir. Nebiyy-i Muhterem Efendimiz, hem tesbihi hem hamdi hem de tövbe ve istiğfârı ihtiva eden bu zikri, Mekke'nin fethinden sonra kıldığı namazlarda, özellikle bu namazların rükû ve secdesinde çokça okumaya başlamıştı. Hz. Âişe(r.anha)validemiz bunun sebebini sordu. Peygamber aleyhisselâm da **"Rabbim bana ümmetimde bir alâmet göreceğimi, onu gördüğüm zaman bu zikri çokça söylememi emretmişti. Ben de alâmeti gördüm"buyurdu.**(Müslim, Salât 220).

Resûl-i Ekrem Efendimiz Mekke'nin müslümanların eline geçmesinden, müslümanların düşmanları karşısında büyük bir zafer kazanmasından ötürü Allah'a şükrünü, hamdini ifade ediyordu. Bunu ona, "İzâ câe nasrullâhi ve'l-feth" diye başlayan 110. Nasr sûresini göndermekle Cenâb-ı Hak emretmiş ve "Allah'ın yardımı ve zaferi gelip de insanların bölük bölük Allah'ın dinine girmekte olduklarını gördüğün vakit, Rabbine hamdederek O'nu tesbih et ve O'ndan mağfiret dile. Çünkü O, tövbeleri çok kabul edendir" buyurmuştu.

"Sübhanallah" diyen Uhuddan daha büyük sevaba kavuşur. "La ilahe illallah" ve "Allahü ekber" demek de böyledir." (Beyheki)

Rasulullah (s.a.v) şöyle buyurdu:"Kim bayram günü 300 defa :**"Sübhanallahi ve bi hamdihi"** der vebunuMüslümanların ölülerine hediye ederse; her mü'minin kabrine 1.000 nur girer ve o kişi vefat ettiği zaman Allahü teala kendisinin kabri için de 1.000 nur verir."(Taberani, Meu'cemü'l-Evsat,1/357)

"Allah indinde en kıymetli söz, "Sübhanallahi ve bihamdihi"dir." (Müslim)

"Gece ibadeti zor gelen, hayra mal sarf edemeyen veya düşmanla savaşılmaya korkan, çok Sübhanallahi ve bihamdihi desin. Bu, Allah yolunda harcayacağı bir altın dağdan daha kıymetlidir." (Taberani)

"Dilde hafif, terazide ağır ve bağışlayıcı olan Allah indinde en kıymetli iki cümle: "Sübhanallahi ve bihamdihi, Sübhanallahilazim" (Müslim)

"Şu beş şeyi dilinizden düşürmeyin: Sübhanallah, Elhamdülillah, La ilahe illallah ve La havle vela kuvvete illa billah." (Taberani)

22-Allâhümme salli alâ seyyidînâ Muhammedin ve tekabbel şefâatehül kübrâ ve erfe'a derecete hül ulyâ ve âti hî sü'lehû fil âhireti vel ûlâ kemâ âteyte İbrâhîme ve Mûsâ.

Her kim bu şekilde salavat-i şerife verirlerse, Efendimiz kendisine, ana, baba ve yakınlarına inşallah şefaatte bulunur."

23- Allahümme salli ve sellim ve barik ala seyyidina muhammedinil fatihi lima uğlika vel hatimi li ma sebeka ven nasırlı hakkı bil hakkı vel hadi ila sıratıkel müstekıymi sallelallahü aleyhi ve ala alihi ve ashabihi hakka kadrihi ve mikdarihil aziym.

Manası: Allahım! Kapalılıkları açan, geçmişe son veren, hakka hakikatla destek olan, mahlûkatı senin doğru yoluna ileten Efendimiz Muhammed'e, O'nun aline ve ashabına O'nun yüce kadrü kıymetince salat eyle, selam eyle ve O'nu mübarek kıl.

24-Allahümme lekel hamdu la ilahe illa ente rabbi ve ene abduke, Allahümme salli ve sellim ve barik ala seyyidina Muhammedin ve ala alihi ade de in'amillahi ve ifdalih.

Seyyid Ahmed Savi Hazretleri buyuruyor:"Bu salavat-ı şerife mü'min bir kul için dünya ve ahirette rızık kapılarının açılmasına bir vesiledir. Bu o kadar faziletli bir salavat-ı şerifedir ki, sevabını melekler yazmakla bitiremezler."

25-"Lâ ilâhe illellâhu ade de kelimâtihi, Lâ ilâhe illellâhu ade de halkıhî, Lâ ilâhe illellâhu zînete arşıhi, Lâ ilâhe illellâhu mile semâvâtihi, Lâ ilâhe illellâhu misle zalike meahü, vel hamdülillâhi misle zalike meahü, Allâhummeğfir li zunûbi"

"Allah'ın kelimeleri adedince Lâ ilahe illallah. Yarattıkları adedince Lâ ilahe illallah, Arş ağırlığınca Lâ ilahe illallah. Semâlar dolusu Lâ ilahe illallah. Bunlarla beraber bunların mislince Lâ ilahe illallah. Bunlarla beraber bunların mislinceElhamdülillah." Böyle dersin ne bir melek sevabını yazmağa takat getirebilir, ne de bir başkası." (el-Camü's-Sağır)

26-Allahümme salli ala Muhammedin ve Ademe ve Nuhin ve İbrahime ve Musa ve İsa ve Süleyman ve Davut ve Yahya ve Yakup ve Yunus ve Yusuf ve Sit ve İdris ve Hud ve Salih ve Zülkarneyn ve Lut ve İsmail ve İshak ve Eyüp ve Şuayp ve Harun ve Hızır ve İlyas ve Zülkif ve Lokman ve Uzeyr ve Zekeriya ve Yuşa ve Danyal ve Ehli beyti Mustafa ve ma beynehüm minen nebiyyine vel mürseliyn, Salavatüllahi ve selamühü aleyhim ecmain. Allahümme salli ve sellim ve barik ala seyyidina Muhammedinil fatihi lima uğlika vel hatimi li ma sebeka ven nasırlı hakkı

bil hakkı vel hadi ila sıratıkel müstekımı, sallellehü aleyhi ve ala alihi ve ashabihi hakka kadrihi ve mikdarihil azim.

“Ya Rabbi başta Efendimiz Hz. Muhammed Mustafa (s.a.s) olmak üzere bütün resul, nebi, elçi, evliya, asfiya ve onların iman etmiş ailelerine, ümmetlerine, sahabelere, tabiin ve tebai tabiine, Ehli Beyti Mustafa’ya, ailelerimize, sevdiğin kullarına, şehitlere, gazilere, mazlumlara, gariplere, yetim ve öksüzlere, akrabalarımıza, erenlere, şakirtlere, müritlere, cennet ehline, bütün alemlerdeki iman ehline, Senin rızan için çalışanlara, meleklerle, zebanilere; Yarattıkların adedince, atomlar, rüzgarlar, moleküller, ışık huzmeleri, yağmurlar, karlar, kumlar, yapraklar, sayılar, harfler, düşünceler, nesneler, ruhlar, nefesler, hareketler adedince, Seni tespih eden taneler adedince okunmuş Kur’anlar, dualar, salavatlar ve Efendimizin Şefaatiyle birlikte Rabbim Senin Sıfatların büyüklüğünce selamımız ve hediyeğimiz olsun.”

27-Cezallahü anna seyyidina Muhammedin sallâllahu aleyhi ve sellem mâ hüve ehlüh.

“Allah’u Teâla Hz. Muhammed’i -Allah ona salat ve selam etsin- bizim adımıza mükâfatlandırırsın ki O zaten buna ehildir.”

28-Allahumme salli ala seyyidina Muhammedin tıbbil'kulubi ve devaiha ve afiyetil, abdani ve şifaiha ve nuril'ebşari ve ziyaiha ve ala alihi ve sahbihi ve sellim.”“Ey Allahım! kalblerin doktoru ve devası, vucutların şifası, gözlerin nuru ve ziyası olan Muhammed'e (s.a.v) aline ve ashabına salatu selam eyle. En çok övülmeye layık olan O'dur.”

29-Allahumme salli ala seyyidina Muhammedin mahtelefel-melevani ve teakabel-asarani ve kerraral-cedidani vestekbelel-ferkadani ve belliğ ruhahu ve ervaha ehl-i beytihi minnat-tahiyyete vesselame verham ve barik ve sellim aleyhi ve aleyhim teslimen kesiran kesira.”

“Allah'ım melevan, asaran, cedidan ve ferkadan yıldızları devam ettiği müddetçe Efendimiz Muhammed'e (s.a.v.) salat ve selam eyle. O'nun ve ehl-i beytinin ruhuna bizden saygı ve selam ulaştır.”

30-Allahumme salli ala seyyidina Muhammedin ve ala ali Muhammedin ve Âdeme ve Nuhin ve İbrahim ve Musa ve İsa ve ma beynehum minen'nebiyyine vel'murselin. Salevatullahi ve selamuhu aleyhim ecmain.”

“Allahım! Hz.Muhammed'e(s.a.v) Hz.Adem, Hz.Nuh, Hz.İbrahim, Hz.İsa(a.s.v) ve bunların arasında (gelip geçmiş bütün) peygamberlere rahmet ihsan eyle.

31-Allahumme salli ala seyyidina Muhammedin abdike ve Resulike ve alel'muminine vel'muminati vel'muslimine vel'muslimati. Manası: Allahım! Kulun ve Resulun Hz.Muhammed'e salat (Rahmet) et. Mümin olan erkek ve kadınlara, müslüman olan erkek ve kadınlara da merhamet eyle.

32-Allahumme Salli ala Ruhi seyyidina Muhammedin fil'ervahi ve salli ala cesedi seyyidina Muhammedin fil'ecsadi ve salli ala kabri seyyidina Muhammedin fil'kuburi. Allahumme belliğ minni tahiyyeten ve selama.”

“Ey Allahım! Ruhlar içinde sevgili peygamberimiz Hz.Muhammedin ruhuna, cesedler içinde Hz.Muhammedin (s.a.v) cesedine, kabirler içinde Hz.Muhammedin (s.a.v) kabrine salatu selam eyle. Allahım, benim selamımı sevgili peygamberimiz Hz. Muhammed (s.a.v)'in aziz ruhuna vasıl eyle (ulaştır).”

33-Allahumme salli ala Muhammedin ve ezvacihi ve zurriyetihi kema salleyte ala İbrahim ve barik ala Muhammedin ve ezvacihi ve zurriyetihi kema barekte ala İbrahim inneke hamidun mecîd. “

“Ey Allahım! Hz.Muhammed'e zevcelerine ve soyuna rahmet et. Hz.İbrahim rahmet ettiğin gibi. Hz.Muhammed'e, zevcelerine ve soyundan gelenlere bereket ver. Hz. İbrahim bereket verdiği gibi. Gerçek ki, Sen, Hamidsin(Öğülmüş yalnız sensin) Mecidsin (şan ve şeref sahibisin).”

34-Allahumme salli ala Muhammedin ve ala ali Muhammed, kema salleyte ala İbrahim ve ala ali ibrahim,. İnneke hamidun mecîd. “

“Ey Allahım, Hz.Muhammed’e ve O’nun âline salat et. Hz. İbrahim (A.S.)’a ve âline salat ettiğin gibi. Şüphe yok ki, sen Hamidsin,(Öğülmüş yalnız sensin) Mecidsin (Şan ve şeref sahibi yalnız sensin)”.

35-Allahumme barik ala Muhammedin ve ala ali Muhammed, kema barekte ala İbrahime ve ala ali İbrahim, İnneke hamidun mecîd.”

“ Ey Allahım, Hz.Muhammed’e ve O’nun âline mübarek eyle. Hz. İbrahim (A.S.)’a ve âline mübarek eylediğin gibi. Şüphe yok ki, sen Hamidsin,(Öğülmüş yalnız sensin) Mecidsin (Şan ve şeref sahibi yalnız sensin)”.

36-SALÂT-I ÜMMİYE

Allahumme salli alâ seyyidina Muhammedinin nebiyy’il ümmîyyi ve alâ âlihi ve sahbihi ve sellim.

Allahumme salli ‘alâ seyyidinâ Muhammedin-illezî câe bi hakkî’l mübîn ve erseltehû rahmetel-lil-‘âlemîn.

“Allahım Efendimiz ümmî peygamber Muhammed’e, evladu iyaline ve ashâbına salât ve selâm eyle.”

“Allahım Efendimiz Muhammed’e salât-ü selam olsun ki Sen O’nu âlemlere rahmet olarak indirdin. O bize apaçık hakikatı getirdi.”

37-SALÂT-I KEMÂLİYE

Allâhumme salli ve sellim ve bârik alâ seyyidinâ Muhammedin ve ‘alâ âlihî ‘adede in‘âmi’lîlâhi’l-kerîm ve ifdâlihî

Allâhumme salli ve sellim ve bârik alâ mürşidinâ Muhammedin ve ‘alâ âlihî ‘adede in‘âmi’lîlâhi’l-kerîm ve ifdâlihî

Allâhumme salli ve sellim ve bârik alâ şemsi’d-duhâ Muhammedin ve ‘alâ âlihî ‘adede kemâ li’l-lâhi ve kemâ yefîku bi kemâlihî

Allâhumme salli ve sellim ve bârik alâ bedri’d-dücâ Muhammedin ve ‘alâ âlihî ‘adede kemâ li’l-lâhi ve kemâ yefîku bi kemâlihî

Allâhumme salli ve sellim ve bârik alâ nûri’l-Hüdâ Muhammedin ve ‘alâ âlihî ‘adede kemâ li’l-lâhi ve kemâ yefîku bi kemâlihî

“Allah’ım! Efendimiz Muhammed’e ve evlad u iyaline Senin nezdindeki kemalat adedince ve O’ndaki kemalata yaraşacak tarzda salat eyle.”

38-SALÂT-I KUTBİYYE

Allahumme salli alâ seyyidina Muhammedin mahtelefe-l melevân ve teakabe-l esnân ve kerrere-l cedîdân vestekbele-l ferkadân ve bellîğ rûha ruhi ervâhe ehli beytihi min-et’tahiyyate vessalam ve bârik ve sellim aleyhim kesiran kesiran kesira. Ve sallâllahu alâ seyyidina Muhammedin ve alâ cemi’il enbiyaihi vel mürselîn ve evliyaihi vessalihîn ve ala melaiketike vel mukarrabin ve ala ehli taatike ecmaine min ehli semavati ve ehlil aradin ve rıdvanullahi teala alâ âli Resulillahi ve eshabihî ecmanine bi rahmetike ya Erham’er Rahimin. Âmin ve’l hamdülillahi Rabbi’l âlemin.

“Allah’ım! Efendimiz Muhammed’e ve O’nun evlad u iyaline, gece ve gündüzün devamı, sabah ve akşamın birbirini takibi, gece ve gündüzün tekrar edip durmaları, Kutup Yıldızlarının karşılaşmaları süresince salat eyle. O’nun ve ehl-i beytinin ruhlarına bizlerden selam ve esenlikler ulaştır.

39-SALÂT-I FATİH

Allahumme salli alâ seyyidina Muhammedin’il fâtihi limâ uğlika ve’l hatimi li mâ sebeka nâsır’ıl hakkı bil hakk. Ve’l hâdi ila sırâtıke’l müstekîm ve alâ âlihi hakka kadrihî ve mikdârihil azîm.

“Allahım! Kapalılıkları açan, geçmişe son veren, hakka hakikatla destek olan, mahlukatı senin doğru yoluna ileten Efendimiz Muhammed’e, O’nun evlad u iyaline ve ashabına O’nun yüce kadrü kıymetince salat eyle, selam eyle ve O’nu mübarek kıl.”

40-Dört Büyük Halifenin Okuduğu Salatü Selam Duası

Bismillahirrahmanirrahim, ALLAHümme salli ve sellim ala seyyidina MUHAMMEDin fil evveline ve salli ve sellim ala seyyidina MUHAMMEDin fil ahirine ve salli ve sellim ala seyyidina MUHAMMEDin fi külli vaktin ve hunin

Ve salli ve sellim ala seyyidina MUHAMMEDin fil mele'il ala ila yevmiddin ve salli ve sellim ala cemiil enbiyai vel mürseline ve alal melaiketil mukarrebine min ehliissemavati vel ardineVe radiyALLAHu tebareke ve teala an sadatina zül kadril aliyyi vel fahril celiyyi Ebi Bekrin ve Ömere ve Osmane ve Aliyyin, ve ala eimmetil erba'atil müctehidine vettabiine lehüm bi ihsanin ila yevmiddin, uhşurna verhamna maahum, bi rahmetike ya erhamerrahimin

“Rahman ve Rahim olan ALLAH adıyla,ALLAH'ım, peygamberlerin öncüsü olan MUHAMMED üzerine rahmetini akıt, yine bütün peygamberlerin sonuncusu olan MUHAMMED Mustafa üzerine rahmet eyle Her zaman ve her an O'nun üzerine bereketini indir Yüce makamlarda bulunan Meleklerin tarafından kıyamete kadar O'na rahmet indir Bütün peygamber ve mürselin tarafından da O'na yad ettir Yerde ve gökte bulunan Sana yakın melekler tarafından istiğfar ettir, rahmet yağdır ALLAH, büyüklerimizden razı olsun, yüce şeref sahibi olan Onların himmetlerine bizi eriştirsın Hasseten, Ebu Bekir, Ömer, Osman, Ali efendilerimizin ve dört İmamın ve kıyamete kadar onlara tabi olanların himmetlerini bizlere nasib eyle Bizi onlarla haşreyle, bize onlarla merhamet eyle Rahmetinle ey merhametlilerin en merhametlisiamin amin amin“

41-Salavât-ı Semâniye

Allâhümme salli alâ seyyidinâ Muhammedin ve âlihi adede mâ halakte,
Allâhümme salli alâ seyyidinâ Muhammedin ve âlihi mil'e mâ halakte,
Allâhümme salli alâ seyyidinâ Muhammedin ve âlihi adede külli şey'in,
Allâhümme salli alâ seyyidinâ Muhammedin ve âlihi mil'e külle şey'in,
Allâhümme salli alâ seyyidinâ Muhammedin ve âlihi adede mâ ahsâ kitâbüke,
Allâhümme salli alâ seyyidinâ Muhammedin ve âlihi mil'e mâ ahsâ kitâbüke,
Allâhümme salli alâ seyyidinâ Muhammedin ve âlihi adede mâ ahâta bihî ılmüke,
Allâhümme salli alâ seyyidinâ Muhammedin ve âlihi mil'e mâ ahâta bihî ılmüke.
Allahümme Salli Ala Seyyidina Muhammedin biadedi külli zerretin elfe elfe merreh,
Allâhümme Salli Alâ Seyyidinâ Muhammedin fî evveli kelâminâ,
Allâhümme Salli Alâ Seyyidinâ Muhammedin fî evsatı kelâminâ,
Allâhümme Salli Alâ Seyyidinâ Muhammedin fî âhiri kelâminâ.

42-Salavat-ı Fetih

Essalâtü vesselâmü aleyke Ya, RASûLALLAH
Essalâtü vesselâmü aleyke Ya, HABİBALLAH
Essalâtü vesselâmü aleyke Ya, HALİLALLAH
Essalâtü vesselâmü aleyke Ya, SAFİYYALLAH
Essalâtü vesselâmü aleyke Ya, NECİYYALLAH
Essalâtü vesselâmü aleyke Ya, HAYRE HALKİLLAH
Essalâtü vesselâmü aleyke Ya, MENİHTAREHULLAH
Essalâtü vesselâmü aleyke Ya, MEN ZEYYENEHULLAH
Essalâtü vesselâmü aleyke Ya, MEN ERSELEHULLAH
Essalâtü vesselâmü aleyke Ya, MEN ŞERREFEHULLAH

Essalâtü vesselâmü aleyke Ya, MEN AZZEMEHULLAH
Essalâtü vesselâmü aleyke Ya, MEN KERREMEHULLAH
Essalâtü vesselâmü aleyke Ya, SEYYİDELMÜRSELİN
Essalâtü vesselâmü aleyke Ya, İMAMELMÜTTEKÂN
Essalâtü vesselâmü aleyke Ya, HATEMENNEBİYYİN
Essalâtü vesselâmü aleyke Ya, ŞEFİ ELMÜZNİBİN
Essalâtü vesselâmü aleyke Ya, RESÛLE RABBİL ALEMİN
Essalâtü vesselâmü aleyke Ya, SEYYİDEL EVVELİN
Essalâtü vesselâmü aleyke Ya, SEYYİDİL AHİRİN
Essalâtü vesselâmü aleyke Ya, KAİDEL MÜRSELİN
Essalâtü vesselâmü aleyke Ya, ŞEFİAL ÜMMETİ
Essalâtü vesselâmü aleyke Ya, AZİMEL HİMMETİ
Essalâtü vesselâmü aleyke Ya, HAMİLE LİVAİL HAMD
Essalâtü vesselâmü aleyke Ya, SAHİBE MAKAMİL MAHMûD
Essalâtü vesselâmü aleyke Ya, SûKİYEL HAVZIL MEVRûD
Essalâtü vesselâmü aleyke Ya, EKSERENNû, Sİ TEBEAN YEVMEL KIYAMETİ
Essalâtü vesselâmü aleyke Ya, SEYYİDİ VELEDİ ÂDEM
Essalâtü vesselâmü aleyke Ya, EKREMEL EVVELİNE VEL AHİRİN
Essalâtü vesselâmü aleyke Ya, BEŞİR
Essalâtü vesselâmü aleyke Ya, NEZİR
Essalâtü vesselâmü (aleyke) Ya, DAİYELLAHİ BİİZNİHİ VESSİRACİL MÜNİR
Essalâtü vesselâmü aleyke Ya, NEBİYYERRAHMETİ
Essalâtü vesselâmü aleyke Ya, NEBBİYYETTEVBETİ
Essalâtü vesselâmü aleyke Ya, MUKAFFİ ESSALATİ

43-Salavatı Tefriciye

“Allâhümme salli salâten kâmileten ve sellim selâmen tâmmen alâ Seyyidinâ Muhammedinillezî tenhallü bihil ukadü ve tenfericu bihil-kürebü ve tukdâ bihil-havâicu ve tünâlü bihir-reğâibü ve hüsnül-havâtimi ve yustaskal ğamâmu bivechihil Kerîm ve alâ âlihî ve sahbihi fî külli lemhatin ve nefesin bi adedi külli ma’lûmin lek.”

Manası: “Allah’ım! Bizim Efendimiz Muhammed’e (s.a.v) kusursuz bir salât ve rahmet, mükemmel bir selâm ve selâmet vermeni diliyoruz. O Peygamber ki, onun hürmetine düğümler çözülür, sıkıntılar ve belalar onun hürmetine açılıp dağılır, hacet ve ihtiyaçlar onun hürmetine yerine getirilir. Maksatlara O’nun hürmetine ulaşılır, güzel sonuçlar O’nun hürmetine elde edilir. O’nun şerefli yüzü hürmetine bulutlardaki yağmur istenilir, Allah’ım, onun ehl-i beytine, ashabına da her göz kırpacak kadar zamanda (her an, saniye) her nefes alacak zamanda sana malum olan varlıklar sayısınca salât et.”

Selati Tefriciye veya Salâtı Nariye Neden Okunur?

Selati Tefriciyeveya Salâtı Nariye duası, birçok ihtiyaç ve problemlerden çarçabuk kurtulmak amacı ile okunur. Okunma amaçları; Hastalık, Gam ve keder, Sıkıntı, Üzüntü, Uğranılan haksızlıktan kurtulmak, Zulüm, Borçtan kurtulma gibi nedenler olarak sıralanabilir.

Bu sıralanan sıkıntılardan kurtulmak için selati tefriciye duası bol bol okunursa, okunan selavatın hikmeti ile ve Allah’ın izniyle kişi her türlü sıkıntısından kurtulur. Ancak bu dua Allah’a samimiyet ve inanç içinde okunmalı ve beklentiler yalnızca Allah’tan dilenmelidir. Bu dua sayesinde çoğu kişi isteğine nail olmuş, borç ve hastalık gibi birçok sıkıntısından kurtulmuştur. Selati Tefriciye duasının 4444 defa okunmasının çok faziletli olduğu bilinmektedir. 4444 defa okumak kişi için zor olacağından başka insanların yardımı ile okumak gerekir. Dualardan istenilen etkiyi

alabilmek için duanın kaç kere okunması gerekiyorsa o sayıda okumak ve diğer koşullara da uymak önemlidir.

Salavatı nariye çok büyük bir güçtür. Her gün okunduğu takdirde, yeryüzünde hiç kimseye boyun eğmek zorunda kalmaz. Ezberden okunursa kendisine büyük güç ve bereket verecektir. Dünyanın bütün işlerinde başarılı olacaktır. Allah kendisine yardım eder. Her dünyevi mesele, sıkıntı, sorunları çözümü ve başarı için bu salavat ezberden okunur. Sıraladığımızda ise, Sabah namazından sonra 41 defa ezberden temiz bir kalp ve niyetle okunursa Allah işlerini kolaylaştırır.

Bu salavat 313 defa okunursa mucizevi bir şekilde maneviyatı yükselir. Kalp gözü açılır.

Herhangi bir hacet ve niyete ulaşmak için 4444 defa ezberden okunursa tüm iyilik kapıları ona açılır. 7 günde bitirilir.

Manevi yolda ilerlemek içinde bu salavatı 4444 defa okunması tavsiye edilir.

Yüksek rütbe, terfi ve rızık için bu salavat günlük 11 defa ezberden okunur.

Bu salavatı bin defa okunmasında çok faydalıdır. İstedğini alır.

Beş vakit farz namazın arkasından 11 defa okuyan zengin olur. Hasta için bu salavatı 7 kişi paylaşp okursa, Allah'ın izniyle şifa bulur.

44-Salaten Tüncina

Bu duayı düzenli olarak okumayı alışkanlık haline getiren kişiler belalardan emin olur, kendine gelebilecek musibetlerden korunur, isteklerine daha çabuk kavuşur ve rızık daha kolay ve bol olur.

"Allâhümme salli alâ seyyidînâ Muhammedin ve alâ âli seyyidînâ Muhammed. Salâten tüncünâ bihâ min cemî'ül-ehvâli ve'l âfât. Ve takdîy lenâ bihâ cemî'ülhacât ve tütahhirunâ bihâ min cemî'üs-seyyi'ât ve terfeunâ bihâ indeke a'led-derecât ve tübelliğunâ bihâ aksa'l gayât. Min cemî'ül-hayrâti fî'l-hayâti ve ba'del-memât. Âmin Ya Mucibe'd-deavad. Âmin Velhamdü lillahi Rabbi'l-âlemin."

Manası: "Allah'ım! Efendimiz Muhammed'e (s.a.v) ve onun ehli beytine salat et. Bu salavat o derece değerli olsun ki: Onun hürmetine bizi bütün korku ve belalardan kurtarsın. Bizim ihtiyaçlarımızı o salavat hürmetine yerine getirsin, bizi bütün günahlardan bu salavat hürmetine temizlesin, o salavat hürmetine bizi derecelerin en üstüne yüceltsin, o salavat hürmetine hayatta ve öldükten sonra düşünülebilecek bütün hayırlar konusunda gayelerin en sonuna kadar ulaştırsın. Ey merhametlilerin merhametlisi bize bunları merhametinle nasip et. Allah-u Tealâ bize kâfidir ve ne iyi bir dost, ne iyi bir vekildir. Ey Rabbimiz, senin mağfiretini dileriz, dönüş yalnız sanadır."

45-Salavatı Kübra

Okunmasında çeşitli faydaları olan ve kişilere huzuru aralayan bir duadır. Her kim bu duayı bırakmadan düzenli olarak okursa Allah ona çeşitli ikramlarda bulunacaktır. Pek çok salavat çeşidi var, ancak aralarında bulunan en büyük salavat, salavat-ı Kübra'dır.

Salâvatı Kübra duasının okunmasında ki hikmetleri;

Sürekli okunması halinde Allah (c.c) kişilere bol rızık ve zenginlik verir

Salâvatı Kübra duası, hafızayı kuvvetlendirir ve ruhsal gücü sağlamlaştırır

Kutsal toprakları gitmek isteyen kişilerin çok sık okuması gerekir

Perşembe günü eğer kuşluk vaktinde bu dua okunursa dilekler yerine getirilir

Muhabbet etmek istenen kişiye karşı bu salâvatı Kübra 11-45 kere okunursa muhabbet artar

Sıkıntı bir dönemden ve ağır borçlardan kurtulmak için her namazın arkasından okunması fayda sağlar.

Gizemli sırlara kavuşmak ve kalp gözünün açılması için Allahın 99 isminden ya latif kelamının 1000 kere okunması ve ardından salâvatı Kübra'nın 3 kere okunması gerekir.

Çeşitli hastalıklardan kurutulmak ve tedaviye kavuşmak için sürekli okunmasında fayda var.

Devamlı okuyan kişilere büyü ve sihir işlemez, aynı zamanda feraha kavuşur.

Aile içinde olan tatsızlıkların giderilmesi ve huzura kavuşmak için okunmasında yarar var.

Salavatı Kübra duası (büyük salavat)

Bismillahirrahmanirrahim

Elfu elfi salatin ve elfu elfi selamin aleyke ya seyyidel mürselin
Elfu elfi salatin ve elfu elfi selamin aleyke ya seyyiden nebiyyin
Elfu elfi salatin ve elfu elfi selamin aleyke ya seyyides sadikiyn
Elfu elfi salatin ve elfu elfi selamin aleyke ya seyyider rakiyn
Elfu elfi salatin ve elfu elfi selamin aleyke ya seyyides sacidiyn
Elfu elfi salatin ve elfu elfi selamin aleyke ya seyyidel kaidiyn
Elfu elfi salatin ve elfu elfi selamin aleyke ya seyyidel kaimiy
Elfu elfi salatin ve elfu elfi selamin aleyke ya seyyidel musalliyn
Elfu elfi salatin ve elfu elfi selamin aleyke ya seyyidez zakiriyn
Elfu elfi salatin ve elfu elfi selamin aleyke ya seyyides şahidiyn
Elfu elfi salatin ve elfu elfi selamin aleyke ya seyyidel evveliyn
Elfu elfi salatin ve elfu elfi selamin aleyke ya seyyidel ahiriyn
Elfu elfi salatin ve elfu elfi selamin aleyke ya Rasulallah
Elfu elfi salatin ve elfu elfi selamin aleyke ya Nebiyyallah
Elfu elfi salatin ve elfu elfi selamin aleyke ya Habiballah
Elfu elfi salatin ve elfu elfi selamin aleyke ya men Ekramehullah
Elfu elfi salatin ve elfu elfi selamin aleyke ya men Azzemehullah
Elfu elfi salatin ve elfu elfi selamin aleyke ya men Şerrefehullah
Elfu elfi salatin ve elfu elfi selamin aleyke ya men ezherehullah
Elfu elfi salatin ve elfu elfi selamin aleyke ya menih terahullah
Elfu elfi salatin ve elfu elfi selamin aleyke ya men Savverahullah
Elfu elfi salatin ve elfu elfi selamin aleyke ya men Abedellah
Elfu elfi salatin ve elfu elfi selamin aleyke ya Hayra halkıllah
Elfu elfi salatin ve elfu elfi selamin aleyke ya Hateme rusulillah
Elfu elfi salatin ve elfu elfi selamin aleyke ya Sultanel enbiya
Elfu elfi salatin ve elfu elfi selamin aleyke ya Burhanel esfiya
Elfu elfi salatin ve elfu elfi selamin aleyke ya Mustafa
Elfu elfi salatin ve elfu elfi selamin aleyke ya Mu'alla
Elfu elfi salatin ve elfu elfi selamin aleyke ya Mücteba
Elfu elfi salatin ve elfu elfi selamin aleyke ya Müzekki
Elfu elfi salatin ve elfu elfi selamin aleyke ya Mekkiyyü
Elfu elfi salatin ve elfu elfi selamin aleyke ya Medeniyyü
Elfu elfi salatin ve elfu elfi selamin aleyke ya Arabiyyü
Elfu elfi salatin ve elfu elfi selamin aleyke ya Kureşiiyyü
Elfu elfi salatin ve elfu elfi selamin aleyke ya Haşimiyyü
Elfu elfi salatin ve elfu elfi selamin aleyke ya Ebtahiiyyü
Elfu elfi salatin ve elfu elfi selamin aleyke ya Zemzemiyyü
Elfu elfi salatin ve elfu elfi selamin aleyke ya Tihamiyyü
Elfu elfi salatin ve elfu elfi selamin aleyke ya Ümmiyyü
Elfu elfi salatin ve elfu elfi selamin aleyke ya seyyide velede idame
Elfu elfi salatin ve elfu elfi selamin aleyke ya Ahmed
Elfu elfi salatin ve elfu elfi selamin aleyke ya Muhammed
Elfu elfi salatin ve elfu elfi selamin aleyke ya Taha
Elfu elfi salatin ve elfu elfi selamin aleyke ya Yasin
Elfu elfi salatin ve elfu elfi selamin aleyke ya Müddessir
Elfu elfi salatin ve elfu elfi selamin aleyke ya Sahibel Kevser
Elfu elfi salatin ve elfu elfi selamin aleyke ya Şefi'a yevmil mahşer

Elfu elfi salatin ve elfu elfi selamin aleyke ya Sahibettac
Elfu elfi salatin ve elfu elfi selamin aleyke ya Sahibel Mi'rac
Elfu elfi salatin ve elfu elfi selamin aleyke ya seyyide evveliyen vel ahiriyn
Elfu elfi salatin ve elfu elfi selamin aleyke ya seyyidel Muhsinin
Elfu elfi salatin ve elfu elfi selamin aleyke ya seyyidel kevneyni vessakaleyn
Elfu elfi salatin ve elfu elfi selamin aleyke ya sahiben Na'leyn
Elfu elfi salatin ve elfu elfi selamin aleyke ya Seyyidi ya Rasulallahi ya Hatemel enbiyai vel
mürseliyn
Elfu elfi salatin ve elfu elfi selamin aleyke ya Nebiyyallahi yevmeddiyn.
Subhane rabbike rabbil izzeti amme yesifun ve selamün alel mürseliyn velhamdülillahi rabbil
alemiyn.

Ona Karşı Olan Bağlılığımızı Yenileriz

Teşehhüdde Peygamber(s.a.v)Efendimize'e bütün mahlûkatın salavat ve selamlarını kendi hesabına Yüce Rabbimize hediye edip, Resuli Ekrem'e selam etmekle, ona karşı olan bağlılığımızı yenilemiş ve aynı zamanda onun bize olan emirlerine itaatimizi izhar etmiş oluyoruz. Yine Asrı Saadetten günümüze kadar bütün ümmetin salâtları, Resulullah'ın duasına devamlı surette bir âmin demektir ve bir umumi iştiraktır. Hatta ona getirilen her bir salavat dahi onun duasına birer âmindir ve ümmetinin her bir ferdinin, namazlarında ona salat ve selam getirmeleri, onun ebedi saadet hususundaki duasına gayet kuvvetli ve umumi bir âmindir. Yani bir yönüyle Hz. Peygamber dua ediyor, diğer insanlar da bu duaya âmin diyorlar. Bu da, onun duasının ne derece makbul olduğunu gösterir.

Rüyada Salavat Getirmek

Rüyada salavat getirmek, rüya sahibinin Allah katında büyük bir mertebesi olduğuna delalet eder. Görülen bu rüya hayra ve iyi şeylere delalet eder. Bilhassa rüya sahibi kişinin temiz kalpli, saf niyetli ve içinde fesatlık taşımayan ve işlerinde hak yolunu tercih eden kişi düşünülür. Bazı rüya yorumcuları görülen bu rüyayı bir hikmet olarak düşünmüşlerdir ve rüya sahibinin büyük bir sevap işlediği ve bu sevap karşısında büyük ikramlar kazandığı şeklinde rivayet etmişlerdir. Diğer bir rüya tabirine göre ise rüya da salavat getirmek, rüyayı gören kişinin bir şeyi çok fazla istediğine ve gece gündüz istediği o şeyi aklından çıkarmadığına, ancak isteğine kavuşması için çok fazla salavat çekmesi gerektiğine yorumlanmıştır. Tabi her halükarda görülen bu rüya salih bir rüyadır ve kesinlik şeytani rüyalar ile karıştırmamalı ve o şekilde yorumlanmalıdır.

Rüyada salavat getirmek, kalp de olan niyetin hayırlı olacağına, karşısına çıkan kişilerin kötü niyetli olmadıklarına ve tutulan dileklerin, edilen duaların kabul olunacağına yorumlanır. bu rüyayı gören kişinin en kısa zamanda sıkıntılarının gideceğine, düşündüğü iş anlaşmalarının olumlu cevaplar vereceğine ve en zor durumlardan sıyrılıp feraha kavuşulacağına alamet eder. Beladan, kazadan ve insanlardan gelecek olan şerlerden uzak durulacağına, dertlerin Allah rızası ile gidip yerine güzelliklerin geleceğine, her türlü musibetlerden sıyrılacağına, artık huzur dolu bir hayata sürüleceğine alamet eder. Rüya sahibinin başından eksik olmayan sorunlarının ve çilelerin bu rüya ile Rüya sahibinin bu rüyayı görmeden önceki hayatında olan bütün sorunlarının biteceğine, işlerinin yoluna gireceğine, maddi ve manevi yönden hiçbir sıkıntı çekmeyeceğine ve tehlikesiz bir yaşam sürüleceğine işaret eder. Rüyada peygamber efendimize salavat getiren kişinin gelecek de ki yaşamında manevi huzur bulacağına, maddi anlam da hiçbir aksilik yaşamayacağına ev Allaha yakarışlarının kişiyi bütün belalardan koruyacağına işaret eder.

Gazali rahmetullahi aleyh diyor ki: "Şüphesiz dualar Allah'ü Teâla'nın rahmetinin gelmesine vesiledir. Salavat-ı şerife hem duadır, hem de Allah'ın rahmetinin gelmesine ve Rasulün'ün iltifatına vesiledir. Mesela hadis-i şerif de: "Kim-Allahümme salli ala Muhammedin ve enzilh-ul-mak'ad-elmukarrabe indeke yevm-el kıyamei.-derse şefaati ona hak olmuştur."

buyurulmuştur. Bizden birimiz normal hallerde rüyasında kudsi âleminde olan zevatın ruhlarını görüp onunla şereflendiği gibi, kudsi ruhların da bizden birimizi görmeleri, şefkat ve merhametlilerin, feyz ve bereketlerinin görülene aksedilmesine vesile olur. Şüphesiz bu şerefe ulaşmanın en kuvvetli vesilesi salavat-ı şerifedir ki onunla şefaathak olur. Kaldı ki hadis-i şeriflerde bir salavata on sevab va'dedildiği gibi on faydası da vardır: Birincisi, Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem'in şefaattir. Onun için Peygamber Efendimiz ümmetini, kendisine salavat okumalarına teşvik buyurmuşlardır. İkincisi, salavat-ı şerife Allah'a ve O'nun Rasulüne imanının yenilenmesinin ifadesidir. Üçüncüsü **Salavatı Şerife'nin Sırrı**, Bu yüce salavat-ı şerifeyi bir defa okumak, yüzbin salavat-ı şerifeyi bir defa okumak, yüzbin salavat-ı şerife okuma fazileti ve gücündedir. Sıkıntı ve stresten kurtulmak için okunması bir iksir olarak kabul edilmiştir. Rasulüllah (s.a.v) buyurdu: Kıyamet gününde, katımda insanların en değerlisi, bana en çok salatü selam getirenlerdir. "Diğer bir hadis-i şerifte Allah Resülü (s.a.v) şöyle buyuruyor: "Bir defasında İsrâfil bana geldi ve şöyle dedi: Cennette öyle bir kubbe vardır ki, kubbelerin hiçbirisi ona benzemez. O kubbenin genişliği üçyüz yıllık yoldur. Sonra onun içinde öyle bir ikram rüzgârı eser ki, saf misk kokar. Bu kubbeye girenler ancak sana çok salavat getirenlerdir. Sonra, sana çokça salavat getiren hiçbir sıkıntı görmez azap ta çekmez." Hazreti Ayşe (r.anha) validemizden rivayet olunuyor."

Abdullah bin Ömer radiyallahu anh rivayet eder: Rasûl-i Ekrem sallallahu aleyhi ve sellem buyurdular: "Siz müezzini (ezan okur iken) işittiğiniz zaman, onun dediği gibi söyleyiniz, (sonra) bana salat-ü selam getiriniz. Çünkü kim ki bana bir kez salat ederse Allah ona on kere salat (rahmet) eder. Sonra benden kurtuluş yolu dileyiniz. Çünkü o, cennette öyle bir derecedir ki, ona ancak Allah'ın kullarından salih ve derecesi yüksek olan layık olur. Kim benden kurtuluş yolu talep ederse ona şefaathak verilir" (**İmam Nesaî**)

Abdurrahman bin Avf rivayet eder: Resûl-i Ekrem sallallahu aleyhi ve sellem buyurur: "Ben Cebrail'e uğradım. Cebrail bana şöyle dedi. Sana müjde ederim ki, Allah-ü Teâlâ buyuruyor: Kim sana selamet dilerse, ona selamet veririm, kim sana salat ederse, ona rahmet ederim." (**İmam Suyûtî**)

Übey bin Ka'b radiyallahu anh rivayet eder: "Ey Allah'ın Rasûlü! Ben sana çok salat getiriyorum, kendim için dua zamanından ne kadarım sana ayırayım? Dedim. Rasûlullah sallallahu aleyhi ve sellem: -Dilediğin kadar, buyurdu. Übey bin Ka'b, radiyallahu anh-Dörtte birini mi?- Dilediğin kadar, eğer fazla vakit ayırır isen, o senin için hayırlıdır.-Üçte birini mi, ya Rasûlallah!- Dilediğin kadar, eğer fazla vakit ayırır isen, o senin için hayırlıdır.-Yarısını mı?-Dilediğin kadar, eğer fazla vakit ayırır isen, o senin için hayırlıdır. Bunun üzerine Übey bin Ka'b şöyle der: -Öyle ise ya Rasûlallah! Kendim için olan dua vaktimin tümünü sana salat-ü selam getirmeye hasredebeyim. Rasûlullah sallallahu aleyhi ve sellem buyurdu: -Böylesi sana yeter, günahların bağışlanır." (**İmam Tirmizi**)

Rivayet olunur ki, Rasûl-u Ekrem sallallahu aleyhi ve sellem, birgün güler yüzlü ve sevinçli olduğu halde, meclise gelerek şöyle buyurdu: -Cebrail aleyhisselam bana gelerek, «Ya Muhammedi Ümmetinden sana bir salavat getirene on salavat, bir selam getirene de on selam getirmeme razı olmaz mısın?» dedi. İşte benim neşeli oluşum bu sebeptendir. (**Nesaî ve İbn. Hibban**)

Yine Resûl-u Ekrem sallallahu aleyhi ve sellem buyurdular: -Benim üzerime bir salavat getirene, melekler on kere istiğfar ederler. Binaenaleyh isteyen (salavatı) azaltsın, isteyen çoğaltsın. (**İbn. Mace, Amir b. Rebia'dan**)

Gene buyuruyorlar: -«Ümmetimden üzerime salavat getirene on sevab yazılır ve on günahı mahvolur.» Gene buyuruyorlar: - Kim herhangi bir kitapta benim üzerime salavat-ı şerife getirirse, yani salavat-ı şerife kitapta yazar ise, ismim orada kaldığı müddetçe, melekler o adam için istiğfar ederler." (**Taberânî**)

Gene buyuruyorlar, Cabir radiyallahu anhden:- Bir yerde toplanıp peygamberimiz sallallahu aleyhi ve sellem'e salat getirmeksizin dağılanlar, ancak leş kokusundan daha çirkin bir koku ile dağılırlar.”(İmam Suyutî)

Ebü Musa et-Tirmizî bazı âlimlerden rivayet ediyor, diyor ki: Kişi bir mecliste, bir kez Rasûlullah sallallahu aleyhi ve sellem'e salat-u selam getirir ise, o meclis ona kâfidir.

Abdurrahman b. Avf radiyallahu anhd bildirir: Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem odasına doğru gitti ve içeri girer girmez kibleye karşı dönüp secdeye vardı. Secdeyi o kadar uzattı ki, Allah Teâla'nın, secdede ruhunu kabzettiğini zannettim. Hemen yanına yaklaşıp oturdum. Başını kaldırdı:- Kimsin? Dedi.-Abdurrahman, dedim.-Ne var? Dedi.-Ya Rasûlallah, öyle bir secde yaptınız ki, Allah'ı Teâla'nın secdede ruhunuzu almış olmasından korktum, dedim. Buyurdular ki:-Cebrail aleyhisselam bana gelerek, Allah'ı Teâla'nın şöyle buyurduğunu müjdeledi: Kim sana salat u selam getirirse,benona rahmet ederim. Bunun üzerine ben de Allah'ı Teâla'ya şükran olarak secde ettim.”(Müsned- Ahmed b. Hanbel)

Salat-ü Selam'm Mahşer Günü Faydası

Hadis-i Şerifte Resûl-ü Ekrem sallallahu aleyhi ve sellem efendimiz buyurdular:«*Ümmetimden bir kimse var ki, o sırat köprüsünün üzerinde yürürken bazen (ayakta) yürür. Bazan ayağı sürçüp yere kapanır. Bazan da sürünerek yürür, bazan da emekleyerek yürür. Derken (onun vaktiyle) bana okuduğu salat ve selamı yanına gelerek, elinden tutar ve onu sırat köprüsünden geçirinceye kadar ona refakat eder.*»

Diğer bir Hadis-i Şerifte:«*Ümmetimden bir zat mizan başında iken tartılan sevabı hafif vaziyette bulunduğu sırada birden bire Aziz ve Celil olan Allah tarafından yanına bir kâğıt parçası gelir. O zat da onu açınca görür ki içinde bana okuduğu salat-ü selam vardır. İşte bu salat ve selamla onun mizandaki sevabı ağır gelir ve cennete girer.*»(Ölüm Kıyamet Ahiret Sahife 163)

Ebü Hüreyre(r.a),Resulü Ekrem sallallahu aleyhi ve sellem buyurdular ki:”Herhangi bir kavim, bir yerde toplanarak oturup sonra bana salat-ü selam getirmeden, Allah'ı zikretmeden dağılırsa Allah onlara noksanlık verir. Allah dilerse onlara azab eder. Dilerse bağışlar.”(imam Tirmizi)

Hasan bin Ali radiyallahu anhuma'dan rivayet edilmiştir.” Mescide girdiğin zaman Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem'e, salat-ü selam getir. Çünkü Resûlullah: Benim kabrimi bayram (ziyaretliği) edinmeyin. Evlerinizi de kabristan yapmayın (hiç salat-ü selam getirmemekle). Nerede olursanız olun bana salat-ü selam getiriniz. Zira siz nerede olur iseniz olun, sizin salat-ü selamınız bana ulaşır, buyurmuşlardır.(Şerh c.3 shf.548)

PEYGAMBER (S.A.V) EFENDİMİZİN DİLİNDEN DUALAR

Sevgili Peygamberimiz (s.a.v) dualarında:

اللَّهُمَّ رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ “Allahım! Rabbimiz! Bize dünyada iyilik güzellik ve nimet ver. Ahirette de iyilik güzellik ve nimet ver ve bizi ateş azabından cehennemden koru.”(Buhari, Deavat, 55)

اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الشَّقَاقِ وَالنَّفَاقِ وَسُوءِ الْأَخْلَاقِ “Allahım, ayrılıktan, iki yüzlülükten ve kötü ahlaktan sana sığınırım.”(Ebu Davut, Salât, 367)

اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْفَقْرِ وَالْقِلَّةِ وَالذِّلَّةِ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ أَنْ أَظْلِمَ أَوْ أَظْلَمَ. “Allahım, fakirlikten, yokluktan, zilletten sana sığınırım. Zulmetmekten ve zulme uğramaktan sana sığınırım.”(Ebu Davut, Salât 367)

رَبَّنَا اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِلْمُؤْمِنِينَ يَوْمَ يَقُومُ الْحِسَابُ (٤١) “Rabbimiz! Hesabın görüleceği gün, beni, anamı, babamı ve müminleri bağışla.” (İbrahim suresi, 41; İsrâ suresi, 24)

رَبَّنَا وَاجْعَلْنَا مُسْلِمَيْنِ لَكَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِنَا أُمَّةً مُسْلِمَةً لَكَ... “Rabbimiz! Bizi sana teslim olanlardan eyle. Neslimizden de sana teslim olan bir ümmet çıkar.” (Bakara suresi, 128)

اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِرِضَاكَ مِنْ سَخَطِكَ وَبِمَخَافَتِكَ مِنْ عُقُوبَتِكَ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْكَ لَا أُخْصِ ثَنَاءً عَلَيْكَ أَنْتَ كَمَا أَثْنَيْتَ عَلَى نَفْسِكَ. “Allahım, gazabından rızana, ukubetinden affına, senden yine sana sığınırım. Sana gerektiği gibi hamd ve senadan acizim. Şüphesiz sen, kendini sena ettiğin gibisin.”

اللَّهُمَّ طَهِّرْ قَلْبِي مِنَ النِّفَاقِ وَعَمَلِي مِنَ الرِّيَاءِ وَلِسَانِي مِنَ الْكُذْبِ وَبَصَرِي مِنَ الْحِيَاثَةِ فَإِنَّكَ تَعْلَمُ خَائِنَةَ الْأَعْيُنِ وَمَا تُخْفِي الصُّدُورَ.

Peygamber Efendimiz (s.a.v): “Allah’a dua’dan daha değerli bir şey yoktur.”buyurur.(Tirmizi, Deavat, 1; A.b.Hanbel 2/362; İbni Mace 1)

Gelin hep beraber Efendimiz (s.a.v),ashab-ı kiram ve büyük Allah dostlarının dilinden düşürmediği duayı birlikte yapalım.

PEYGAMBER(S.A.V)EFENDİMİZİN DUASI

- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
مَالِكِ يَوْمِ الدِّينِ
إِيَّاكَ تَعْبُدُ وَإِيَّاكَ تَسْتَعِينُ اهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ
صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ
غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ
1 اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ بِرِضَاكَ مِنْ سَخِطِكَ وَبِمُعَافَاتِكَ مِنْ عُقُوبَتِكَ وَ
2 أَعُوذُ بِكَ وَأُخِصُّ ثَنَاءَ عَلَيْكَ أَنْتَ كَمَا أَثْنَيْتَ عَلَيَّ نَفْسِكَ.
3 اللَّهُمَّ آعِظِي عَلَيَّ ذِكْرَكَ وَ شُكْرَكَ وَ حُسْنَ عِبَادَتِكَ
اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ بِرِضَاكَ مِنْ سَخِطِكَ وَبِمُعَافَاتِكَ مِنْ عُقُوبَتِكَ وَ
4 أَعُوذُ بِكَ مِنْكَ لَا أُخِصُّ ثَنَاءَ عَلَيْكَ أَنْتَ كَمَا أَثْنَيْتَ عَلَيَّ نَفْسِكَ.
اللَّهُمَّ طَهِّرْ قَلْبِي مِنَ النِّفَاقِ وَعَمَلِي مِنَ الرِّيَاءِ وَلِسَانِي مِنَ الْكُذْبِ
وَبَصَرِي مِنَ الْحِيَاثَةِ فَإِنَّكَ تَعْلَمُ خَائِنَةَ الْأَعْيُنِ وَمَا تُخْفِي الصُّدُورَ.
اللَّهُمَّ سَلِّمْنَا وَسَلِّمَ دِينَنَا وَلَا تُسَلِّمْ وَقْتُ التَّرَجُّعِ إِيْمَانَنَا وَلَا تُسَلِّطْ
عَلَيْنَا مَنْ لَا يُخَافُكَ وَلَا يَرْحَمُنَا وَازْرُقْنَا خَيْرَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ إِنَّكَ
5 عَلَيَّ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ .
6 حَسْبِيَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ .
7 رَبِّ اغْفِرْ وَأَرْحَمْ وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّاحِمِينَ .
رَبَّنَا تَقَبَّلْ مِنَّا إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ . رَبَّنَا وَجَعَلْنَا مُسْلِمِينَ لَكَ
وَمِنْ دُرَّتِنَا أَهَّةً مُسْلِمَةً لَكَ وَ آرِنَا مَنَاسِكَنَا وَ ثَبِّ عَلَيْنَا إِنَّكَ أَنْتَ
الثَّوَابُ الرَّحِيمُ . رَبَّنَا وَبَعَثْ فِيهِمْ رَسُولًا مِنْهُمْ يَتْلُوا عَلَيْهِمْ آيَاتِكَ

- 8 وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَيُزَكِّيهِمْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ .
- 9 لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ .
- رَبِّ لَا تَذَرْنِي فَرْدًا وَأَنْتَ خَيْرُ الْوَارِثِينَ .
- رَبَّنَا آمَنَّا بِمَا أَنْزَلْتَ وَاتَّبَعْنَا الرَّسُولَ فَاكْتُبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ .
- رَبَّنَا إِنَّا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً وَهِيَ لَنَا مِنْ أَمْرِنَا رَشَدًا .
- رَبِّ ذَنْبِي عِلْمًا .
- 10 رَبَّنَا افْرُغْ عَلَيْنَا صَبْرًا وَ تَوَقَّفْنَا مُسْلِمِينَ .
- رَبَّنَا إِنَّا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةٌ وَالْآخِرَةُ حَسَنَةٌ وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ .
- رَبَّنَا الْغِفْرَانَا ذُنُوبَنَا وَ إِسْرَافَنَا فِي أَمْرِنَا وَثَبِّثْ أَقْدَامَنَا وَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ
- 11 الْكَافِرِينَ .
- سُبْحَانَكَ لَا عِلْمَ لَنَا إِلَّا مَا عَلَّمْتَنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ .
- 12 رَبَّنَا هَبْ لَنَا مِنْ أَزْوَاجِنَا وَرُزْقَاتِنَا قُرَّةَ أَعْيُنٍ وَاعْلَمْ لِّلْمُتَّقِينَ إِمَامًا .
- رَبَّنَا لَا تَوَاضِعُنَا أَنْ نَسِيئًا أَوْ آخِطَانًا رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْ عَلَيْنَا إِصْرًا كَمَا حَمَلْتَهُ عَلَى
- الَّذِينَ مِنْ قَبْلِنَا رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْنَا مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهِ وَاعْفُ عَنَّا وَاعْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا أَنْتَ
- 13 مَوْلَانَا فَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ .
- رَبَّنَا لَا تُرِغْ قُلُوبَنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا وَهَبْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ رَبَّنَا
- 14 إِنَّكَ جَامِعُ النَّاسِ لِيَوْمٍ لَا رَيْبَ فِيهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُخْلِفُ الْمِيعَادَ .
- رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا وَلِإِخْوَانِنَا الَّذِينَ سَبَقُونَا بِالْإِيمَانِ وَلَا تَجْعَلْ فِي قُلُوبِنَا غِلًا لِلَّذِينَ
- 15 آمَنُوا رَبَّنَا إِنَّكَ رَؤُوفٌ رَحِيمٌ .
- يَا مُقَلِّبَ الْقُلُوبِ ثَبِّثْ قَلْبِي عَلَى دِينِكَ
- 16 اللَّهُمَّ لَا تَكِلْنِي إِلَى نَفْسِي طَرَفَةَ عَيْنٍ وَلَا تَنْذِعْ مِنِّي صَالِحَ أَعْطَيْتَنِي .
- 17 اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي وَارْحَمْنِي وَاهْدِنِي وَعَافِنِي وَارْزُقْنِي .
- 18

18 اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُكَ مُوَجِّباتِ رَحْمَتِكَ وَ عَزائمَ مَغْفِرَتِكَ وَالسَّلَامَةَ مِنْ كُلِّ اِثْمٍ
 وَالْغَنِيْمَةَ مِنْ كُلِّ بَرٍّ وَالْفَوْزَ بِالْجَنَّةِ وَالتَّجَاتَ مِنَ النَّارِ .
 19 اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَعُوْذُ بِكَ مِنَ الْعَجْزِ وَالْكَسَلِ وَالْجُبْنِ وَالْهَرَمِ وَالْبُخْلِ وَ اَعُوْذُ بِكَ مِنْ
 عَذَابِ الْقَبْرِ وَ اَعُوْذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ الْمَحْيَا وَالْمَمَاتِ .
 20 اَعُوْذُ بِكَلِمَاتِ اللّٰهِ الثَّامَةِ مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ وَهَامَةٍ وَ مِنْ كُلِّ عَيْنٍ لَّامَةٍ
 اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُكَ مِنْ خَيْرِ مَا سَأَلْتُكَ مِنْهُ نَبِيُّكَ مُحَمَّدٌ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
 وَ اَعُوْذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا اسْتَعَاذَ مِنْهُ نَبِيُّكَ مُحَمَّدٌ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَ اَنْتَ
 21 الْمُسْتَعَانُ وَعَلَيْكَ الْبَلَاءُ وَلَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ .
 اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُكَ حُبَّكَ وَحُبَّ مَنْ يُحِبُّكَ وَالْعَمَلَ الَّذِي يُبَلِّغُنِي حُبَّكَ
 22 اَللّٰهُمَّ اجْعَلْ حُبَّكَ اَحَبَّ اِلَيَّ مِنْ نَفْسِيْ وَاهْلِيْ وَ مَالِيْ وَمِنْ الْمَاءِ الْبَارِدِ .
 23 اللّٰهُ اَكْبَرُ كَبِيْرًا . وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ كَثِيْرًا وَسُبْحَانَ اللّٰهِ بُكْرَةً وَّاَصِيْلًا .
 لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيْكَ لَهُ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ يُحْيِيْ وَيُمِيْتُ وَهُوَ حَيٌّ
 24 لَا يَمُوْتُ بِيَدِهِ الْخَيْرُ وَهُوَ عَلَيَّ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ .

Euzübillahimineşşeytanirraciym. Bismillahirrahmanirrahiym.

“Âlemlerin Rabbi olan Allah’a hamdolsun. O Rahman ve Rahimdir. O din gününün sahibidir. Ey Rabbimiz! Ancak Sana kulluk eder ve yalnız Senden yardım dileriz. Bize doğru yolu göster. Kendilerine lütuf ve ikramda bulunduğun kimselerin yoluna eriştir. Gadaba uğramış ve sapmış olanların yoluna değil.”(Fatiha Suresi,1-7)(1)

“Allahım, gazabından rızana, ukubetinden affına, Senden yine Sana sığınırım. Sana gerektiği gibi hamd ve senadan acizim. Şüphesiz Sen, kendini Senâ ettiğin gibisin.”(et-Tergib ve terhib, 2/119-120)(Müslim)(2)

“Ey Allahım! Seni zikretmek, Sana şükretmek ve Sana güzel bir şekilde ibadet etmek için bana yardım eyle.”(Müslim)(3)

“Allahım kalbimi nifaktan, amelimi ve ibadetlerimi gösteriş ve riyadan, dilimi yalandan, gözümü hıyanetten temizle. Şüphesiz Sen gözlerin hainliğini ve gönüllerin gizlediğini bilirsin.”

“Allahım, bize dünya ve ahrette selamet ver. Dinimizi ve imanımızı koru. Bizi dünyadan imansız olarak ayırma. Senden korkmayan ve bize acımayan kimselere, üzerimizde hâkimiyet kurdurma. Bize dünya ve ahrette hayır ve saadet ver. Şüphesiz senin her şeye gücün yeter.” (5)

“Allah bana yeter, Ondan başka ilah yoktur. Ona tevekkül ederim. O büyük arşın sahibidir.”(Tevbe Suresi,129)(6)

“Ey Rabbim! Bağışla, merhamet et. Sen merhamet edenlerin enhayırlısısın.”(Müminun Suresi,118)(7)

“Ey Rabbimiz! Yaptığımız bu hayırlı işi bizden kabul buyur. Şüphesiz Sen işitensin, bilensin.

Ey Rabbimiz! Bizi Sana teslim olanlardan kıl. Neslimizdende Sana teslim olan bir ümmet yetiştir. Bize ibadet yerlerimizi göster. Tövbemizi kabul buyur. Tövbeleri kabul eden, çok merhametli olan ancak Sensin.”(Bakara Suresi,127-128)(8)

“Allahım! Senden başka ilah yoktur. Sen bütün noksan sıfatlardan münezzehsin. Gerçekten ben zalimlerden oldum.”(Enbiya Suresi,87)(9)

“Ey Rabbim! Beni yalnız bırakma. Sen varislerin en hayırlısısın.”(Enbiya Suresi,89)

“Ey Rabbimiz! Senin indirdiğine inandık. Peygambere uyduk. Bizi şahit olanlarla beraber yaz.”(Âli İmran Suresi,53)

“Ey Rabbimiz! Katından bize rahmet ver ve işimizde doğruyu göster. Bizi başarılı kıl.”(Kehf Suresi,10) “Ey Rabbim! İlmimi artır.”(Taha Suresi,114)

“Ey Rabbimiz! Üzerimize sabır yağdır ve Müslümanlar olarak canımızı al.”(A’raf Suresi,126)(10)

“Allahım, bize dünya ve ahrette selamet ver. Dinimizi ve imanımızı koru. Bizi dünyadan imansız olarak ayırma. Senden korkmayan ve bize acımayan kimselere, üzerimizde Hâkimiyet kurdurma. Bize dünya ve ahrette hayır ve saadet ver. Şüphesiz Senin her şeye gücün yeter.”

Bizi, anne-babamızı, zürriyetimizi, kardeşlerimizi, ailemizi, burada bulunan bulunmayan bütün Müslümanları, hepsini rahmetinle yarlığa, günahlarımızı bağışla.”

“Ey Rabbimiz! Günahlarımızı ve işimizdeki şaşkınlığımızı bağışla. Sebatımızı artır. Ayaklarımızı kaydırma. Kâfirlere karşı bize yardım et.”(Âli İmran Suresi,147)(11)

“Ey Rabbimiz! Seni bütün noksan sıfatlardan tenzih eder, kemal sıfatları ile tavsif ederiz. Senin bize öğrettiğinden başka hiçbir bilgimiz yoktur. Şüphesiz Âlim ve Hâkim olan ancak Sensin.”(Bakara Suresi,32)

“Ey Rabbimiz! Bize eşlerimizden ve zürriyetimizden gözümüzün aydınlığı olacak insanlar lütfeyle ve bizi takva sahiplerine önder kıl.”(Furkan Suresi,74)(12)

“Ey Rabbimiz! Unutacak veya yanılacak olursak bizi hesaba çekme.

Ey Rabbimiz! Bizden öncekilere yüklediğin gibi bize de ağır yük yükleme.

Ey Rabbimiz! Bize gücümüzün yetmediği şeyleri yükleme. Bizi affet. Bizi Bağışla! Bize acı. Sen bizim Mevlamıssın. Kâfirlere karşı bize yardım et.”(Bakara Suresi,286)(13)

“Ey Rabbimiz! Bizi doğru yola, hidayet ettikten sonra kalplerimizi saptırıp döndürme. Bize kendi nezdinden bir rahmet ver. Şüphesiz ki, bağışı en çok olan Sensin.

Ey Rabbimiz! Geleceği şüphe götürmeyen bir günde, Sen insanları mutlaka toplayacaksın. Şüphesiz ki, Allah sözünden dönmez.”(Âli İmran Suresi,8-9)(14)

“Ey Rabbimiz! Bizi ve iman ile daha önce bizi geçmiş din kardeşlerimizi bağışla. Kalplerimizde inananlara karşı hiçbir kin bırakma.

Ey Rabbimiz! Şüphesiz ki, Sen çok şefkatli, çok merhametlisin.”(Haşr Suresi,10)(15)

“Ey Kalpleri çeviren! Kalbimi dinin üzerine sabit kıl.”(Tirmizi, Ümmü Seleme(r.anha)(16)

“Ey Allahım! Gözümü açıp kapatıncaya kadar beni nefsiime bırakma ve bana verdiğin iyi şeyleri geri alma.”(Bezzar)(17)

“Ey Allahım! Beni bağışla. Bana acı. Bana hidayet et. Bana afiyet ver ve beni rızıklandır.”(Müslim)(18)

“Ey Allahım! Senden rahmetini mucip olacak amelleri, mağfiretine vesile olacak ibadet ve taatleri, her günahıtan selameti, her iyilikten çokca yapmayı, cennetine nail olmayı, ateşten necat bulmayı dilerim.”(Hâkim)(18-a)

“Ey Allahım! Acizlikten, tembellikten, korkaklıktan, düşkünlük derecesine varan ihtiyarlıktan, cimrilikten Sana sığınırım. Kabir azabından Sana sığınırım. Hayat ve ölüm fitnesinden Sana sığınırım.”(Buhari)(19)

“Allahım! Bütün insanların, cinlerin, şeytanların ve zararlı şeylerin ve kem gözlerin şerrinden şifa veren kelimelere sığınırım.”(Buhari, Tec. Sarih,1384)(20)

“Ey Allahım! Peygamberin Muhammedin(s.a.v)Senden dilediği hayırlardan bende dilerim. Peygamberin Muhammedin(s.a.v) sığındığı şeylerden bende sığınırım.

Yardıma sığınılacak ancak Sensin ve ancak Senin yardımınla hayırlara ulaşırsın. Güç ve kuvvet ancak Allah ile dir.”(Tirmizi, Ebu Umame (r.a)(21))

“Ey Allahım! Senin sevgini, Seni sevenlerin sevgisini, beni Senin sevgine iletecek ameli Senden isterim.

Ey Allahım! Senin sevgini bana canımdan, ailemden, malımdan ve soğuk sudan daha sevimli kıl.”(Tirmizi)(22)

“Allah en büyüktür. Ona hamdimiz çoktur. Sabah akşam tesbihimiz Allah’a dır.”(Müslim)(23)

“Allahdan başka ilah yoktur. Tekdir. Ortağı yoktur. Mülk ve hamd Ona aittir. Hayatı O verir, ölümlüde O verir. Ezeli ve ebedi hayat ile bakidir. Ölümsüzdür. Bütün hayırlar Onun yed-i kudretindedir. O her şeye kadirdir.”(Tirmizi)(24)

“Rabbimiz bize dünyada iyilik, ahrette de iyilik ver ve bizi Cehennem azabından korusun. Ey merhametlilerin en merhametlisi, Rahman ve Rahim olan Allahım!” (Bakara Suresi, 201)

ÖRNEK DUALAR

Euzübillahimineşşeytanirraciym Bismillahirrahmanirrahim

Elhamdulillahi Rabbil alemin vassalatü vessalamu ala Rasulina Muhammedin ve ala alihi vesahbihi Ecmaiyin.

Ey Güzel Allahım! Sana sonsuz hamdü senalar olsun. Bizleri insan olarak yarattın. İslamla şereflendirdin. Müslüman bir anadan babadan vücuda getirdin. Habibin Hz. Muhammed Mustafaya (s.a.v) ümmet kıldın.

Ey Güzel Allahım! Biz ancak Sana kulluk eder ancak Senden yardım dileriz. Sıratı müstakimden, Senin razı olduğun, sevdiğin Peygamberlerinin, Salih sadık kullarının yolundan bizleri ayırma. Gazaba uğramış, sapıtmış nefis ve şeytanın oyuncağı olmuş, kâfir, zalim ve münafıkların yoluna iletme. Bize acı, bize merhamet eyle

Allahım! İmanımızı güçlü, din ve dünyamızı mamur, amellerimizi Salih ve makbul, neslimizi ve zürriyetimizi Sana iteatkar eyle. Bizi dünyanın ve ahiretin fitnelerinden muhafaza eyle.

Allahım, gazabından rızana, ukubetinden affına, Senden yine Sana sığınırım. Sana gerektiği gibi hamd ve senadan acizim. Şüphesiz Sen, kendin Senâ ettiğin gibisin.

Ey Allahım! Seni zikretmek, Sana şükretmek ve Sana güzel bir şekilde ibadet etmek için bana yardım eyle.

Allahım kalbimi nifaktan, amelimi ve ibadetlerimi gösteriş ve riyadan, dilimi yalandan, gözümlü hıyanetten temizle. Şüphesiz Sen gözlerin hainliğini ve gönüllerin gizlediğini bilirsin.

Allahım, bize dünya ve ahirette selamet ver. Dinimizi ve imanımızı korusun. Bizi dünyadan imansız olarak ayırma. Senden korkmayan ve bize acımayan kimselere, üzerimizde hâkimiyet kurdurma. Şüphesiz senin her şeye gücün yeter. Ey Rabbim! Bağışla, merhamet et. Kıldığımız namazları, yaptığımız güzel amelleri, her türlü hayır ve hasenatımızı, dua ve niyazlarımızı, tevbe ve istiğfarımızı, salât ve selamımızı kabul eyle. Sen merhamet edenlerin en hayırlısıdır. Şüphesiz Sen işitensin, bilensin.

Ey Rabbimiz! Senin indirdiğin Kur'an'a inandık. Gönderdiğin Peygamberin Hz. Muhammed Mustafa ya (s.a.v) uyduk. Bizi gerçek Müslümanlardan eyle.

Ey Allahım! Katından bize rahmet ver ve işimizde doğruyu göster. Bizi başarılı kıl. İlmimi artır. Ahlakımızı güzelleştir. Rızımızı helalinden bol ve geniş eyle. Kimseye muhtaç eyleme.

Ey Rabbimiz! Üzerimize sabır yağdır ve Müslümanlar olarak canımızı al. Son nefesimizde Eşhedü enlailahe illallah ve eşhedü enne Muhammeden abduhu veresuluhü diyerek çene kapamayı, cennetine girmeyi cemalini görmeyi nasip eyle.

Bizi, anne-babamızı, zürriyetimizi, kardeşlerimizi, ailemizi, burada bulunan bulunmayan bütün Müslümanları, hepsini rahmetinle yarlığa, Günahlarımızı bağışla. Sebatımızı artır. Ayaklarımızı kaydırma. Kâfir, zalim ve münafıklara karşı bize yardım et

Ey Rabbimiz! Seni bütün noksan sıfatlardan tenzih eder, kemal sıfatları ile tavsif ederiz. Senin bize öğrettiğinden başka hiçbir bilgimiz yoktur. Şüphesiz Âlim ve Hâkim olan ancak Sensin.

Ey Rabbimiz! Unutacak veya yanılacak olursak bizi hesaba çekme. Bize gücümüzün yetmediği şeyleri yükleme. Bizi affet. Bizi Bağışla! Bize acı. Sen bizim Mevlamıssın.

Ey Rabbimiz! Bizi ve neslimizi, iman ile daha önce vefat etmiş, din kardeşlerimizi bağışla. Kalplerimizde inananlara karşı hiçbir kin bırakma.

Ey Allahım! Şüphesiz ki, Sen çok şefkatli, çok merhametlisin. Gözümlü açıp kapatıncaya kadar beni nefsimin eline bırakma, şeytanın tuzağına düşürtme ve bana nasip ettiğin din ve imandan, sağlık ve afiyetten mahrum eyleme.

Ey Allahım! Her türlü görünür görünmez kazalardan belalardan hastalık ve musibetlerden, şeytanın şerrinden, korku ve endişelerden beni ailemi sevdiğilerimi bütün Müslümanları muhafaza eyle.

Ey Allahım! Senden rahmetini mucip olacak amelleri, mağfiretine vesile olacak ibadet ve taatleri, her günahından selameti, her iyilikten çokca yapmayı, cennetine nail olmayı, ateşten necat bulmayı dilerim.

Ey Allahım! Acizlikten, tembellikten, korkaklıktan, düşkünlük derecesine varan ihtiyarlıktan, cimrilikten, Kabir azabından, Cemennem azabından, Hayat ve ölüm fitnesinden Sana sığınırım.

Ey Allahım! Efendimiz Hz. Muhammet Mustafa(s.a.v)Senden ne hayır dilemiş ve istemişse bende dilerim. Nelerden Sana sığınmışsa sığındığı şeylerden bende Sana sığınırım. Yardıma sığınılacak ancak Sensin ve ancak Senin yardımıyla hayırlara ulaşılır. Güç ve kuvvet ancak sendendir Allahım.

Ey Allahım! Senin sevgini, Seni sevenlerin sevgisini, beni Senin sevgine iletecek ameli Senden isterim. Ey Allahım! Senin sevgini bana canımdan, ailemden, malımdan ve soğuk sudan daha sevimli kıl.

Allahım dualarımızı Kabe-i Muazzamada,Ravza-i Mutahharada,Arafat ve Minada yapılp kabul olunan dualar rasına ilhak eyle.AMİN

Esselatu vesselamu aleyke Ya Resulallah,Esselatu vesselamu aleyke Ya Habiballah,Esselatu vesselamu aleyke ya Seyyidel evveliyne vel ahirin,veila cemiyul enbiyai vel mürseliyn velhamdulillahi Rabbil alemiyn.EL FATİHA

ÖRNEK DUA-2

Elhamdülillâhi Rabbil Âlemin, Vassalâtü vesselâmü alâ Rasûlina Muhammedin ve alâ âlihi ve sahbihi ecmaiyn.

Âlemlerin Rabbi, Rahman ve Rahim olan Ulu Allah (c.c.)!Hamd Senin, nimet Senin, mülk Senin! Bütün bunlarda eşin ve ortağın yoktur Senin!

Bizler ancak Sana ibadet eder, sadece Sana kulluk eder ve ancak Senden yardım dileriz. Bizleri kendine lâıyk kullar eyle ve affeyle **Ya Rabbi!**

Yüce Allahım! Hani, Hz. İbrahim'i yakacak olan ateşe dur dedin, Cehennemde bizi yakacak olan ateşe de dur de! Sen yetersin her işlere. Sen dostsun. Sen çok şifa verensin. **Ya Rabbi!**

Yüce Allahım! Sen bizim Rabbimizsin! Sahibimizsin. Bize yetensin. En güzel vekilsin. Kalbimizde olan şeyleri veriver, çözemediğimiz hazinelerin kapılarını açiver, **Ya Rabbi!**

Yüce Allahım! Sen gerçek sahipsın, terbiye edensin, merhametli olansın, bağışlayansın, herşeye gücü yetensin. İstemeden çokca verensin. Bizleri affet **Ya Rabbi!**

Yüce Allahım! Dünya ve ahirette karşılaşacağımız her bir korku için, "**Lâilaheillallâh**"'ı,Her keder ve üzüntü için, "**Maşa'allah**"'ı,Her bir nimet için, "**Elhâmdülillâh**"'ı,Hayret verici herşey için, "**Subhanallah**"'ı,Her bir günah için, "**Estağfirullah**"'ı,Her bir darlık için, "**Hasbiyallah**"'ı,Her bir musibet için, "**İnna lillâhi ve inna ileyhi raciun**"'u,Her bir kaza ve kader için, "**Tevekkeltu alellah**"'ı,Her bir itaat ve isyan hareketi için, "**Lâ havle ve lâ kuvvete illâ billâhil âliyyul azim**"'i hazırladık.

Ya Erhamerrahimin; bize arttır da eksiltme, bizi şereflendir de hor ve hakir kılma, bize ver de mahrum bırakma, bizden razı oluver de bizden kabul eyle **Ya Rabbi!**

Yüce Allahım! Ey Yücelerin Yücesi; ağzımıza tat, vücudumuza sıhhat, evlatlarımıza itaat, verdiğin nimete kanaat, Kur'ân-ı Kerim'i lâıykıyla kıraat, ihsan eyle **Ya Rabbi!**

Yüce Allahım! Eğer imanımıza bir şüphe girmiş, biz de ondan tevbe etmemişsek, Eğer Müslümanlığımıza küfür karıştırmışsak,Eğer **Allah (c.c.)**'ı birlememize şirk girmişse, biz de bunun farkında değilsek, Eğer bilmeden Seni tanımamızda yanlışımız varsa, Eğer bilmeden amelimize riya ve kendini beğenme duyguları karışmışsa, Eğer farkında olmadan kalbimize küçük ve büyük günahların fitnesi girmişse, İmanımızı gönülden tazeleyerek, ihlasla deriz ki; **Allah (c.c.)**'tan başka ilâh yoktur,**Hz Muhammed (s.a.v.) Allah (c.c.)**'ın Resulüdür.

Halimizi düzelt, işlerimizi güzelleştir, bizi bela ve fakirliğin acılarından koru, düşmanların şerrinden, şeytanın aldatmasından, nefsin arzularından, saptıranların saptırmasından bizleri koru **Ya Rabbi**

Yüce Allahım! Sen öyle evvelsin ki, Senden evvel hiç kimse yoktur. Sen öyle ahirsin ki, Senden sonra hiçbir şey yoktur. Sen öylesine açıktır ve görürsün ki, Senin üzerine hiçbir şey yoktur. Sen öylesine sır ve gizlisin ki, Senin önünde hiçbir şey yoktur.

Borçlarımızı ödememizi ve fakirliğimizi gidermemizi nasib eyle **Ya Rabbi!**

Yüce Allahım! Hamd Sana mahsustur. Sen Hakk'sın. Senin va'din de hak. Sana kavuşmakda hak. Sözünde hak. Cennet'de hak, Cehennem'de hak. Peygamberlerinde hak.**Hz. Muhammed (s.a.v.)**'de hak. Kıyamet saati de hak.

Sana teslim olduk. Sana iman ettik. Sana tevekkül ettik. Sana yöneldik. Bizlere mağfîret eyle **Ya Rabbi!**

Yüce Allahım! Senden, işlerimizin en hayırlısını, duaların en hayırlısını, amellerin ve sevapların en hayırlısını, hayatın en hayırlısını, kurtuluşların en hayırlısını, ölümünde en hayırlısını istiyoruz. Nasib eyle **Ya Rabbi!**

Yüce Allahım! Mal verdiğin zaman saadetimizi, iktidar verdiğin zaman basiretimizi, nimet verdiğin zaman mertliğimizi, güzellik verdiğin zaman iffetimizi, kuvvet verdiğin zaman aklımızı, bela verdiğin zaman imanımızı, zorluk verdiğin zaman sabrımızı, bizlerden alma **Ya Rabbi!**

Yüce Allahım! Bakışımızı ibret, sükûtumuzu hikmet, konuşmamızı sanat ve marifete dönüştür **Ya Rabbi!**

Yüce Allahım! Boşa bakanlardan, boşa susanlardan, boşa konuşanlardan eyleme.

Ahiretinde kevser suyundan içenlerden, sırat köprüsüne varınca rahatça geçenlerden eyle bizleri **Ya Rabbi!**

Yüce Allahım! Zenginlerimizi hamiyetsiz, fakirlerimizi gayretsiz, âlimlerimizi amelsiz, idarecilerimizi adaletsiz, semalarımızı bayraksız, bizleri hürriyetsiz, Camilerimizi cemaatsız, cemaatımızı ilim ve hikmetsiz, minarelerimizi ezansız, Müslümanlıkla yoğrulmuş Yurdumuzu Müslümansız, Sensiz ve vatansız bırakma **Ya Rabbi!**

Yüce Allahım! Namazlarımızın merasime dönüşmesinden, Camilerimizin gıybethane ve tembelhaneye dönüşmesinden, cemaatımızın merasim kıtasına dönüşmesinden, oruçlarımızın açlığa dönüşmesinden, Haccımızın seyahate dönüşmesinden, mübarek gecelerimizin ve bayramlarımızın festivale dönüşmesinden, ibadetlerimizin âdete dönüşmesinden, âlimlerimizin bilgisayara dönüşmesinden, evlerimizin lokanta ve otele dönüşmesinden, evliliklerimizin evcilik oyununa dönüşmesinden, Sana sığınırız, bizleri muhafaza eyle **Ya Rabbi!**

Yüce Allahım! Bizleri Senden ümit kesenlere katma!, kusurlarımıza bakma!.Bizleri ateşinde yakma!, kalbimize isyan ve hainliği sokma!.Hidayete erdirdikten sonra, kalplerimizi saptırma!.Daha fazla bekletme, ümitsizliğe atma!.

Gönlümüzdeki aşk ateşini yandır! Bizi muhabbetine kandır! Bizi affına boğ, azabını üzerimizden kov **Ya Rabbi!**

Yüce Allahım! Lâilaheillallah, kalbimizi karartma, **Lâilaheillallah,** rızkımızı azaltma, **Lâilaheillallah,** kabrimizi daraltma, **Lâilaheillallah,** Senden başka kapı aratma, **Lâilaheillallah,** bizleri hak yolundan saptırtma **Ya Rabbi!**

Yüce Allahım! Maneviyatın yolu, ruhaniyatın yolu, hak yolu, Hakkın yolu olan İslâm'dan bizleri ayırma **Ya Rabbi!**

Yüce Allahım! Yaratmış olduğun bütün Peygamberlere iman, yaratılan bütün insanlar kardeşler diyen, insanların birbirine üstünlüğünü kabul etmeyen, ırkçılık davası güdenleri reddeden, İslâm'dan ayırma bizleri **Ya Rabbi!**

Yüce Allahım! Bizde sıklet, sen de letafet, Lâtiften af bekler kesafet, etten ve kemikten kıyafet, Şanıdır fakire ziyafet, âcize imdadın şerafet, Sen mutlaksın, biz ise izafet! Ey Kudret, ey Rahmet, ey Ref'et! **Ya Rabbi** affet.

Yüce Allahım! İmanı kâmilolarak yaşayıp sana kul olmayı,Rahmet önderi, iki cihan serveri **H. Muhammed (s.a.v.)**'in ümmeti olmayı, Son nefesimizde Kelime-i Şehadet getirerek ölmeyi, Cennet-i al'ândaki kevser suyundan kana kana içmeyi, Mizan-ı sıratına geldiğimizde rahat ve kolay geçmeyi, Mahşerinde toplanınca Arafat'ta güzel yer seçmeyi, Bu fani dünyadan, baki olan dünyaya günahsız gitmeyi, bizlere nasib eyle **Ya Rabbi!**

Ey Kâ'be'nin sahibi YüceAllahım!

Bizlere o mübarek Kâ'beni görmeyi, etrafında huşu ile tavaf dönmeyi, Senin alametlerinden olan Safa ile Merve'de Sa'y etmeyi, Mübarek El-Mültezem'inde Senin için dua yapmayı, onların feyz, bereket ve mükafaatına ulaşmayı, bizlere nasib eyle **Ya Rabbi!**

Yüce Allahım! Yedi kat gök ve onun gölgelediklerinin Rabbi! Yedi kat yer ve onun barındırdıklarının Rabbi! Şeytanlar ve onların saptırdıklarının Rabbi! Rüzgârlar ve onların sürükleyip götürdüklerinin Rabbi! Sen Evvelsin, Senden önce hiçbir şey yoktur. Sen Âhirsin, Senden sonra hiçbir şey yoktur. Sen Zâhirsin, Senden üstte hiçbir şey yoktur. Sen Bâtınsın, Senden öte hiçbir şey yoktur. Bütün dualarımızı Yüce katında kabul eyle **Ya Rabbi!**

Yüce Allahım! İçimizi nurlandır, feyz ile doldur Kur'an'ınla, Taatlarımızı ve arzularımızı kabul buyur Kur'an'ınla. Bereketlendir ve sıkıntılarımızı kaldır Kur'an'ınla, Hastalarımızı şifa,

ölülerimizemerhamet ver Kur'an'ınla, Canımızı ve imanımızı al Kur'an'ınla, Ey merhamet edicilerin en merhametlisi **Ya Rabbi!**

Yüce Allahım! Kur'an-ı Kerim'in yüzü suyu hürmetine kalplerimizi pâk, yüzlerimizi ak, cennetini bize durak eyle **Ya Rabbi!**

Yüce Allahım! Ey darda ve sıkıntıda olanların, tüm şikâyetlerin mercii olan! Ey ihsanı bol ve iyiliği devamlı ve de sonsuz olan! Ey herşeyin rızkını veren ve herşey kendisine dönecek olan! Ey yalnızların, kendi başına kalanların arkadaşı olan! Ey mutsuzluğa düşmüşlerin yardımcısı, zayıfların gücü olan! Ey fakirlerin hazinesi, gariplerin sığınağı, keremi ve ihsanı bol olan Rabbim. **Hz. Muhammed (s.a.v)** ve yakınları hürmetine sıkıntılarımızı gider **Ya Rabbi!**

Yüce Allahım! Yarattıklarının, yoktan var ettiklerinin şerrinden, Gökten inenlerin ve göğe yükselenlerin şerrinden, Yere ettiklerinin ve yerden çıkardıklarının şerrinden, Gece ve gündüz fitnelerinin şerrinden, Hayırla kapıyı çalanın dışında, her kapıyı çalanın şerrinden, bizleri koru ve kolla **Ya Rabbi!**

Yüce Allahım! Ya Celil, etme bizi zelil, gönderiver delil. Bizlerden razı oluver, bizleri takva sahiplerinin yerine koyuver, Sırat-ı Mustakimi kolayca geçeceğimiz sorular soruver **Ya Rabbi!**

Yüce Allahım! Bizlere daima helâl olan şeyleri nasib et ki harama düşmeyelim. Bizlere ibadet ve taatınla meşgul olmayı nasib et ki günaha düşmeyelim. Bizlere**Hz. Muhammed (s.a.v.)**'in yolundan gitmeyi nasib et ki karanlığa düşmeyelim, Bizleri ve neslimizi Namazı tam kılanlardan olmayı nasib et ki cehenneme düşmeyelim **Ya Rabbi!**

Yüce Allahım! Sen hastalara şifa verensin, biz çaresiz hastalara şifa ver **Allahım!**

Sen bütün kullarına yetensin, kalbimizde olan şeyleri veriver **Allahım!**

Sen bütün problemleri çözensin, çözemediğimiz hazinelerin kapılarını açiver **Allahım!** Sen mahşer gününün hâkimisin, bizleri korktuklarımızdan güvenden kıliver **Allahım!**

Yüce Allahım! Senin nârın da hoş, nurun da hoştur. Senin rahmetinden ümit kesmek ne boştur. Senin ve Peygamberimizin cemâlini göstererek bizi coştur **Ya Rabbi!**

Yüce Allahım! Senin herşeyi kaplayan rahmetin hakkına, Karşısında herşeyin boyun eğdiği gücün hakkına, Herşeye galip gelen ceberrutun hakkına, Önünde hiçbir şeyin duramadığı izzetin hakkına, Herşeyi ve her yeri dolduran azametinin hakkına, Herşeye ve herkese üstün gelen saltanatın hakkına, Herşeyin temellerini dolduran isimlerinin hakkına, Herşeye örtü olan ilmin ve herşeyi aydınlatan Cemâlinin nuru hakkına, Senden niyaz ediyoruz, günahlarımızı bağışla **Ya Rabbi!**

Mevlâm Ey Mevlâm; Sen Aziz'sin biz ise zelil; zelile Aziz'den başka kim merhamet eder?

Mevlâm Ey Mevlâm; Sen varlığımızın sahibisin, biz ise sahip olunan; sahip olunana sahipolandan başka kim merhamet eder?

Mevlâm Ey Mevlâm; Sen yaratansın, biz ise yaratılan; yaratılana yaratandan başka kim merhamet eder?

Mevlâm Ey Mevlâm; Sen Yücesin, biz ise hakir; hakire Yüce olandan başka kim merhamet eder?

Mevlâm Ey Mevlâm; Sen güçlüsün, biz ise zayıf; zayıfa güçlüden başka kim merhamet eder?

Mevlâm Ey Mevlâm; Sen zenginsin, biz ise yoksul; yoksula zenginden başka kim merhamet eder?

Mevlâm Ey Mevlâm; Sen Bâkisin, biz ise fani; faniye bâkiden başka kim merhamet eder?

Mevlâm Ey Mevlâm; Sen cömertsin, biz ise cimri; cimriye cömertten başka kim merhamet eder?

Mevlâm Ey Mevlâm; Sen afiyet verensin, biz ise derde tutulan; derde tutulana afiyet verenden başka kim merhamet eder?

Mevlâm Ey Mevlâm; Sen büyüksün, biz ise küçük; küçüğe büyükten başka kim merhamet eder?

Mevlâm Ey Mevlâm; Sen hidayet edensin, biz ise sapan; sapana hidayet edenden başka kim merhamet eder?

Mevlâm Ey Mevlâm; Sen Rahmansın, biz ise merhamet edilecek olan; merhamet edilecek olanaRahmandan başka kim merhamet eder?

Mevlâm Ey Mevlâm; Sen bağışlayansın, biz ise günahkar; günahkara bağışlayandan başka kim merhamet eder?

Mevlâm Ey Mevlâm; Sen Yücesin, biz ise alçak ve düşük; düşük birine Yüce olandan başkakim merhamet eder?

Mevlâm Ey Mevlâm; Rahmetinin hakkı için, bizlere merhamet eyle, bağışının, lütfünün ve fazlının saygınlığı için bizden razı ol ve duamızı kabul buyur **Ya Rabbi!**

Yüce Allahım! Lütfü kereminle; Affedilmedik hiçbir günahımızı, setredilmedik hiçbir ayıbımızı, giderilmedik hiçbir sıkıntımızı, karşılanmadık hiçbir ihtiyacımızı, ödenmeyecek hiçbir borcumuzu, iyileşmeyecek hiçbir derdimizi, şifa bulmayacak hiçbir hastalığımızı, onulmayacak hiçbir yaramızı bırakma!

Arzu ve isteklerimizden hayırlı olanlarını, Sen bizlere ikram eyle **Ya Rabbi!**

Yüce Allahım! Sen bizleri Habibin **Hz. Muhammed Mustafa (s.a.v.)**'ya lâayık ümmetlerden, yolunda ve ümmetinde dâim ve kâim eyle!

Şefaatine mazhar, ahlakıyla tezyin eyle! Mahşer gününde de O'nun "Hamd Sancağı" altında cümlemizi haşr'ü cemeyle **Ya Rabbi!**

Yüce Allahım! Affetmen için Sana yalvarıyoruz.

Günahlardan kaçınacağımıza, haramlardan sakınacağımıza söz veriyoruz. Bizleri; tevbeyle sarılan, haramlardan kaçınan, günahlardan arınan, haksızlıktan çekinen, korktuklarından emin, umduklarına nail olan bahtiyar kullarından eyle **Ya Rabbi!**

Yüce Allahım! Bizlere; **Allah (c.c.)** ve Peygamberi tanıyan, kalbinde **Allah (c.c.)** korkusu taşıyan, İslâm ahlakıyla yaşayan, Vatanına ve Milletine hizmet aşkıyla yanıp tutuşan, ana-baba hayır duası almayı şerefli bir vazife sayan, gözler nuru, gönüller sürûru, hayırlı eşler ve nesiller nasib eyle **Ya Rabbi!**

Yüce Allahım! Vücudumuzu sıhhatli, gönüllerimizi şefkatli, yaşantımızı iffetli, ahlakımızı ismetli, aile bağlarımızı güçlü ve kuvvetli eyle.

Kalbimizi nifaktan, amelimizi riyadan, dilimizi yalandan, gözümüzü haramdan, malımızı hırsızlık ve talandan muhafaza eyle **Ya Rabbi!**

Yüce Allahım! Bizleri; İslâmın yolundan, kalbimizin gıdası, ruhumuzun cilasası, kabrimizin ziyası, maddi ve manevi derterimizin ezeli ve ebedi devası, Kur'an'ın ruhundan ayırma **Ya Rabbi!**

Yüce Allahım! Şehid kanlarıyla sulanmış Aziz Vatanımızı koruyup, düşman eli değdirtme, zalimlerin önünde başımızı eğdirtme, Vatansız olarak can verdirtme, imanımızı söndürtme, bayrağımızı indirtme, Ezanımızı dindirtme, Vatanımızı böldürtme, birliğimizi-dirliğimizi-huzurumuzu bozdurtma. Bizi "sen-ben" diye birbirimize düşürtme. Ülkemize dirlik-düzenlik, Milletimize birlik-beraberlik ihsan eyle **Ya Rabbi!**

Yüce Allahım! Yataklara yatırıp kapılara baktırma! "Bana bir yudum su ver" diye yalvartma! Mahşer günü yüzlerimizi kara çıkartma **Ya Rabbi!**

Yüce Allahım! Vücudumuzu kâim, nimetimizi dâim, sıhhatimizi müdavim, evlatlarımızı âlim eyle **Ya Rabbi!**

Yüce Allahım! Amentüye tam inanan, kalbi aşkın ine yanan, seherde erken uyanan, Fevz-ilâhine konan, bir ömürlük dosyasını güzel amellerle dolduran, kullarından eyle **Ya Rabbi!**

Yüce Allahım! Bizleri, Beytullahına varan, hatimle namaz kılan, zemzem-i şerife doyan, Arafatta hazır olan, vakfeye durup da günahlarını döken, her yerde haddini bilen, gönül ayinesini silen, mahşerde el ağlar iken beraat edip de yüzü gülen, Lütfü İlâhine eren, iman ile canını veren, Firdevs cennetine giren, orada Cemâlini gören kullarından eyle **Ya Rabbi!**

Yüce Allahım! Senden selâmını, rahmetini, bereketini ve affını diliyoruz. Senden ne sona eren, ne de solan ebedi saadeti istiyoruz. Senden korkulacak günde eminlik, yokluk gününde bolluk istiyoruz. Senden yardım istiyoruz. Sana sığınyoruz. Biran bile bizleri nefsimizle başbaşa bırakmamamı istiyoruz. İsteklerimizi İlâhi katında kabul eyle **Ya Rabbi!**

Yüce Allahım! Eğer günah işlersek, bize **Hz. Âdem(a.s.)**'in tevbesinin gücünü ver. Eğer başımıza felaketler gelirse, bize **Hz. Nuh(a.s.)**'un gemisini nasıl yapacağımızı öğret.

Eğer umutsuzluk karanlığa boğarsa bizi, **Hz. İbrahim(a.s.)**'in saf imanı ile yolumuzu aydınlat. Eğer bir zalim tarafından tehdit edilsek, bize **Hz. Musa(a.s.)**'nin cesaretini bahşet. Eğer nefretle karşılaşsak, bizi **Hz. İsa(a.s.)**'nin sevgisiyle kurtar.

Eğer evlerimizden sürülürsek, **Hz. Muhammed (s.a.v.)**'in eve dönme arzusuyla bize güç kat. Kalplerimizi insaniyetle birleştir **Ya Rabbi!**

Yüce Allahım! Kur'an-ı Kerim'in ilmiyle âmil, feyziyle kâmil eyle.

Kur'an-ı Kerim'i üzerimize nur eyle, cehennemin kapısına sur eyle.

Kur'an-ı Kerim'i bizlere lütfün ve kereminle, dünyada arkadaş, kabirde yoldaş eyle **Ya Rabbi!**

Yüce Allahım! Senin aşkın ile serden geçenlerden, Senin aşkın uğruna çileye talip olanlardan, Senin sevgin uğrunda her cefaya selâm duranlardan Senin sevgin uğruna sefâdan vazgeçenlerden eyle bizi **Ya Rabbi!**

Yüce Allahım! Hz. İbrahim (a.s.) **Halilullah'ın**, Hz. Musa (a.s.) **Kelimullah'ın**, Hz. İsa (a.s.) **Rûhullah'ın**, Hz. Âdem (a.s.) **Sâfiyullah'ın**, Hz. Nuh (a.s.) **Neciyullah'ın** ve iki cihan serveri **Hz. Muhammed (s.a.v) Habibullah'ın**, hürmetine, bütün geçmişlerimizin ve bizlerin günahlarını affeyle **Ya Rabbi!**

Yüce Allahım! Hz. Musa(a.s)'ya indirdiğin **Tevrat**, Hz. İsa(a.s)'ya indirdiğin **İncil**, **H. Dâvud(a.s)**'a indirdiğin **Zebûr**, **H. Muhammed Mustafa(s.a.v)**'ya indirdiğin **Kur'an-ı Kerim** hürmetine, Bütün Peygamberlerine indirdiğin Vahiylere hürmetine, Mâhlukatın üzerindeki kazâ ve takdirin, Senden isteyenlere verdiğin, fakir ettiğin zenginler, zengin ettiğin fakirler, hidâyete ulaştırdığın kimseler hürmetine, Kullarının rızıklarını böldüğün yeryüzünün, hareketten sükûna erdirdiğin dağların, ayakta tuttuğun, arş-ı âzamı taşıttığın İsm-i Âzam'ın hürmetine, Kur'an-ı Kerim'de nâzil olan Samed, Ahâd ve Tâhir isimlerinin hürmetine, Gündüzleri aydınlatıp, geceleri karartan İsm'in hürmetine, Azamet-i Kibriyân ve Nur-i Vechin hürmetine, Senin kuvvet ve kudretinle Kur'an-ı Kerim'i okuyup anlamayı ve onu bütün vücudumuza duyurmanı ve bütün hareketlerimizi ve yaşantımızı ona uydurmanı, Senden diliyoruz. Kuvvet ve kudret ancak Sendendir.

Tevekkülle Sana yalvarıyoruz, kabul eyle **Yâ Erhamerrâhimin!**

Yüce Allahım! Ey gariplerin yoldaşı! Ey yalnızların yandaşı! Ey ümitsizlerin desteği! Ey fakirlerin serveti! Ey Celâl'de tek, ihsanı çok olan!

Sıkıntı anında Sevgili Habibi'nin ve Ehl-i Beyti'nin hürmetine, bizlere yardım eyle **Ya Rabbi!**

Yüce Allahım! Râb olarak Sen'den, din olarak İslâm'dan, Nebi ve Resul olarak **H. Muhammed (s.a.v.)**'den, kardeş olarak müminlerden, İmam olarak **H. Ebubekir, H. Ömer, H. Osman** ve **H. Ali(radiyallahu anh)**'den, sevap olarak cennetten, ceza olarak cehennemden razı olduk. Sana ve Resulüne itaat etmemizi ve bildirdiklerinle amel etmemizi bizlere nasib eyle **Ya Rabbi!** **Yüce Allahım!** Senin verdiğine engel olacak da yoktur, vermediğini verecek de yoktur. Dinine severek hizmet etmeyi, kul borçlarını ödemeyi ve şehid olarak ölmeyi bizlere nasib eyle **Ya Rabbi!** **Yüce Allahım!** Bizleri af eyle, her derdimizi def eyle, rızığımızı bol eyle. Kalbimizi nur eyle, sual meleklerinin cevabını muktedir eyle. Bize kendi katından Hidâyet, kendi Fazl-u Keremin'den ihsan eyle. Rahmetini bizlere akıt ve bereketlerinden bizlere inzâl eyle **Ya Rabbi!**

Yüce Allahım! **Lâilâhe İllallah**'tır özümüz. **H. Muhammed Mustafa (s.a.v.)**'dır sözümüz. İhlas-ı Şerif ile yıkadık yüzümüz. Ölümün hayırlısını üç aylardan birisini, Yâsin'in yarısını okurken ölmeyi, Âyete'l-Kürsi için Sen bizlere nasib et **Ya Rabbi!**

Yüce Allahım! Evvelimiz Allah (c.c.), ahirimiz Allah (c.c.). Fikrimiz Zikrullah, Kalbimiz Beytullah, **Lâilâhe İllallah** Muhammedin Resulullah, "Kelime-i Şehadet" diyerek çene kapamamızı bizlere nasib et **Ya Rabbi!**

Yüce Allahım! Senin nurun gibi Kur'an'ımız var! İslâm gibi dinimiz var! **H. Muhammed(s.a.v)** gibi şahımız var! Cuma gibi günümüz var! Onların yüzü suyu hürmetine, bizleri af ve mağfîret eyle **Ya Rabbi!**

Yüce Allahım! Bizler aciziz, Sen bizleri kuvvetlendir. Bizler zelil kimseleriz, Sen bizleri izzetlendir. Bizler fakiriz, Sen bizleri zenginleştir. Bizler günahkârlarız, Sen bizleri günahsız kıl ve affet **Yâ Erhamerrâhimin!**

Yüce Allahım! Bizleri Müslüman olarak haşret. Cümlemizin kalbine İslâm nurunu nakşet. Kalbimizde kanaat, sıratı selâmet, tatlı canımız Sana emanet. Bizleri affet **Ya Rab**

Yüce Allahım! Hamdini sözümüze sartaç ettik, zikrini kalbimize mir'aç ettik. Kitabını kendimize kılavuz ettik. Şaşırtma bizi, doğruyu söylet. Neş'eni duyur, hakikati öğret.

Sen duyurmazsan, biz duyamayız. Sen söyletmezsen, biz söyleyemeyiz. Sen sevdirmezsen, biz sevdiremeyiz. Sevdire bize hep sevdiklerini, yerdire bize hep verdiklerini. Yâr et bize erdirdiklerini **Ya Rabbi!**

Ey Merhametlilerin en Merhametlisi! Ey Tövbeleri kabuleden ve Dualara icabet eden Rabbimiz! Sana yöneldik. Efendimizi şefaâtçi yapıyor, ellerimizi O'nun mübarek ellerinin altında tutuyor ve istediklerimizi böylece istiyoruz.

Ey Rabbimiz! Ettiklerimize binlerce tevbeler olsun. Günahımız çoktur ama Senin rahmetinde her şeyi aşkındır, her şeyi kuşatmıştır. Rahmetin gazabını geçmiştir. Bize rahmetinle muamele eyle.

Ey Rabbimiz! Bazı yüzlerin ağarıp, bazı yüzlerin kararacağı günde; bizi yüzleri ak, gönülleri pak olan, sevgili resülünün bayrağı altında toplanan mesut insanlar zümresine kat. O'nun yanında cennete girmeyi, mübarek Cemalini görmeyi, Senin dostlarınla komşu olmayı ve en büyük makam olan rızana ulaşmayı nasib eyle.

Ey Rabbimiz! Mülkün sahibi sensin. Dilediğine mülkü verir, dilediğinden alırsın. Dilediğini aziz, dilediğini zelil edersin. Bütün hayırlar, iyilikler senin elindedir. Sen her şeye Kadırsın, Sen Lütfedensin bize dünyada ve ahirette iyilikler ver.

Ey Rabbimiz! Bizim ve çocuklarımızın kalplerimize İslam nurunu, Kur'an hidayetini bahşeyle. Bütün soyumuzu İslam'a ve Kur'ana bağlı insanlar eyle. Hepimizi müslüman olarak yaşat. Bizi dünya ve ahiret mutluluğuna nail eyle.

Ey Rabbimiz! Habibin Muhammed Mustafa(s.a.v) yüzü suyu hürmetine; müslümanların kalplerindeki her türlü ayrılık tohumlarını gider. Bizi ashab-ı kiram gibi birbirine dost ve birbiri için yaşayan insanlar eyle.

Ey Rabbimiz! Sen Selamsın, selamette ancak sendedir. Efendimiz Muhammed Mustafa'ya rahmet et. Öyle bir rahmet et ki; o rahmetinle; bizi bütün korku ve belalardan kurtar. Bütün ihtiyaçlarımızı gider, günahlarımızı temizle, bizi katındaki en yüce derecelere çıkar. O rahmetin hürmetine hayatta iken de öldükten sonra da düşünölebilecek bütün hayırların en yücesine ulaştır.

Ey Rabbimiz! Bizi, Üstadımızı, Büyüğümüzü, ana-babamızı, Kur'an ve iman hizmetinde çalışan kardeşlerimizi, eşlerimizi, çocuklarımızı, akrabalarımızı, ecdadımızı, mümin dostlarımızı iyi kullarınla birlikte cennetine koy.

Ey Rabbimiz! Nesillerimize inayet eyle, onların imdadına koşmayı bize nasip eyle. Kalbi, gönlü kırıkların, ihtiyaç sahiplerinin imdadına koşmayı bizlere nasip eyle. Bizleri birbirimize sevdire ve insanca yaşamayı nasip eyle. Kalplerimizi, ayaklarımızı kaydırma.

Ey Rabbimiz! Senden ah-u efgan edip sana dua dua yalvaran, Sana karşı saygı ile dopdolu olan ve Senin yoluna yönelen kalpler istiyoruz. Nefislerimize takva bahşeyle ve onları temizle.

Ey Rabbimiz! Hatalarımızı kar ve dolu suyu ile yıka. Kalblerimizi günahlardan beyaz elbisenin kirden temizlendiği gibi temizle ve bizimle günahlarımızın arasını doğu ile batının arasını ayırdığın gibi ayır.

Ey Rabbimiz! Senden dünya ve ahirette afiyet ve bizden şerri uzaklaştırmanı dileriz. Âlem-i İslamı ve bütün insanlığı arzi ve semavi afetlerden koru.

Ey Rabbimiz! Gücümüzün zayıflığını, çaremizin azlığını ve insanlarca önemsenmeyişimizi sana şikâyet ediyoruz. Bizi kendi gözümüzde küçük, fakat insanların gözünde büyük eyle.

Ey Rabbimiz! Senden rahmetini celbedecek şeyleri, gerçekleşmesi muhakkak olan mağfiretini, her türlü gûnahtan korunmayı, her türlü iyiliği kazanmayı, cennet ve Cemal'inle şereflenmeği ve cehennemden kurtuluşu dileriz.

Ey Rabbimiz! Bilerek veya bilmeyerek işlediğimiz günahlarımızı mağfiret et. Senden işimizde rüşde hidayet etmeni istiyor, nefislerimizin kötölüklerinden sana sığınıyoruz.

Ey Rabbimiz! Bizi yücelt, eksikimizi- gediğimizi gider, bize rızık ihsan et, bizi salih amellere, güzel ahlaka ilet. Zira bunların salih olanına ancak sen ulaştırır, kötülerinden de ancak sen alıyorsun.

Ey Rabbimiz! Ciddiyetimizi şakamızı, zulmümüzü ve haksızlıklarımızı, hatamızı, kastımızı mağfiret buyur. İtiraf ediyoruz ki bu kusurların hepsi bizde vardır, ihsan ettiğin nimetlerin bereketinden bizi mahrum etme, mahrum ettiklerinle de imtihan etme.

Ey Rabbimiz! Her işimizde esas olması itibarıyla dinimizi ıslah et. İçinde geçimimiz olan dünyayı ıslah buyur. Döneceğimiz yer olan ahiretimizi ıslah et. Hayatı her türlü hayırları artırmamıza vesile kıl. Ölümü de her türlü şerlerden kurtulup rahat etmemize vesile yap.

Ey Rabbimiz! Bizi, Seni çok zikreden, Senden çok korkan, Sana çok şükreden, Sana çok itaat eden, Sana karşı içi saygı ve huşu ile dopdolu olan, dua dua yalvaran ve durmadan Sana teveccüh eden insanlar eyle.

Ey Rabbimiz! Sana güzelce ibadet etmeyi istiyor, Senden doğru yolda azim ve sadık diller selim kalpler dileniyoruz. Dillerimizdeki düğümleri çöz, onları güçlendir ve istikamet ver. İçimizdeki kinleri, nefretleri ve hasedleri sök al.

Ey Rabbimiz! Senden hayırlı işler yapmayı, kötölükleri terk etmeyi, fakirleri sevmeyi, bizi bağışlamayı, bize merhamet etmeni ve insanların fitnesini murat buyurduğunda fitnelere düşmeden bizi vefat ettirmeni dileriz.

Ey Rabbimiz! Senden; Senin sevmeni, Senin sevdiklerinin sevgisini ve bizi Senin sevgine ulaştıracak amellerin sevgisini dileriz. Senden tertemiz bir hayat, dosdoğru bir ölüm, rezil etmeyen ve ayıpların sayılıp dökülmediğı bir dönüş istiyoruz.

Ey Rabbimiz! Senden hidayet, takva, afiyet ve zenginlik istiyoruz. Bize talihsiz ve nankör olmayan, şirkten arınmış, tertemiz kalpler lutfeyle.

Ey Rabbimiz! Bize korkudan öyle bir pay ayrı ki; bu sana karşı işlenecek günahlarla bizim aramızda bir engel olsun. İtaatinden öyle bir nasip ver ki; o bizi cennetine ulaştırsın. Yakiniinden öyle bir hisse lutfet ki; dünyevi musibetlere tahammül kolaylaşsın.

Ey Rabbimiz! Sağ olduğumuz müddetçe; kulaklarımızdan, gözlerimizden, kuvvetimizden, istifade etmemizi nasip et. Aynı şeyi bizden sonra gelecek olan neslimizde nasip et.

Ey Rabbimiz! Bizi; azgın ve mütecavizlere karşı muzaffer kıl. İntikamımızı bize zulmedenlerden al, merhametsizleri bize musallat etme. Bize dini musibet verme. Dünyayı ne asıl gayemiz kıl ne de ilimizin son hedefi.

Ey Rabbimiz! Düşmanlarımızın ve bizi düşman görenlerin birliğini boz, onların cemaatlarını paramparça eyle, içlerine ayrılık tohumları saç. Birbirlerine karşı kin ve nefret hislerini kamçıla, kurmuş oldukları oyunları ve komploları başlarına geçir. İslam düşmanlarını, bizi düşman ilan edenleri, Senin düşmanlarını ve Kur'an düşmanlarını, kör, sağır ve dilsiz eyle.

Ey Rabbimiz! Bize hile yapanları ve yapmayı düşünenleri, bize komplo kuranları ve kuracak olanları, düşmanlık yapanları ve yapacak olanları, aldatanları ve aldatarak hile yapacak olanları Sana havale ediyoruz.

Ey Rabbimiz! Bizim ve iman ve Kur'an hizmetindeki kardeşlerimizin; istediğimiz ve istemediğimiz, bildiğimiz ve bilmediğimiz bütün ihtiyaçlarımızı gider ve bütün belaları bizden sav. Dünyanın her yerindeki Senin rızan için hizmet eden kardeşlerimizi bizlerle beraber ihlas-ı etemme muvaffak eyle.

Ey Rabbimiz! Bütün günahlarımızı küçüğünü-büyüğünü, evvelini-ahirini, açığını-gizlisini bağışla. Bize merhamet et, kırığımızı- döküğümüzü sar ve bizi yücelt.

Ey Rabbimiz! Kusularımızı affet, bizi kendine kul kabul et, emanetini kabz-etme anına kadar bizi emanetinde emin kıl. Bizleri cennet ve Cemalinle şerefya ve serfiraz et.

Ey Rabbimiz! Biz Muhammed ümmetinin dağınıklığını gider, bize birlik ve dirlik ver. Kalplerimizi birbirine ısındır bizleri birbirimize sevd, bizden bütün şerleri ve zararları uzaklaştır.

Ey Rabbimiz! Bizi idare edenleri hidayet eyle, vatanımız ve insanlarımız için yapmak istedikleri iyi şeylerde yardımcı ol.

Ey Rabbimiz! Ömrümüzün en hayırlı anını son anımız, amelimizin en hayırlısını son amelimiz ve günlerimizin en hayırlısını ise sana kavuştuğumuz gün kıl.

Ey Rabbimiz! Bizi Senin rızana ulaştıracak amellere muvaffak kıl. ÂMİN bi-hurmeti Seyyid-il mürselin ve bi-hurmeti Ta-Ha ve Yasin ve sallallahu ala seyyidina Muhammedin ve ala alihi ve ashabihi ecmain Velhamdulillahi Rabbil âlemin.

Ey Rabbimiz! Tembellikten, fakirlikten, zilletten, miskinlikten, borçtan, ihtiyarlayıp elden-ayaktan düşmekten, gınahtan, zenginliğin şerrinden, hayatın ve ölümün fitnesinden, kabir azabından, ateşin fitnesinden, sana sığınırız.

Ey Rabbimiz! Gafletten, küfürden, fısktan, muhalefet edip düşmanlık çıkarmaktan, başkaları duysun ve görsün diye bir şey yapmaktan sana sığınırız.

Ey Rabbimiz! Sağırlıktan, dilsizlikten, delilikten, cüzamdan, alaca hastalığından ve her türlü kötü hastalıklardan, nimetinin zevalinden, afiyetinin değışmesinden, azabının ansızın gelip çatmasından sana sığınırız.

Ey Rabbimiz! Fayda vermeyen ilimden, ürpermeyen kalpten, doymayan nefisten ve icabet edilmeyen duadan sana sığınırız.

Ey Rabbimiz! İşlediğimiz ve işlemediğimiz amellerin şerrinden, bildiğimiz ve bilmediğimiz şeylerin şerrinden sana sığınırız.

Ey Rabbimiz! Enkaz altında kalmaktan, yukarıdan yuvarlanmak ve düşmekten, boğulmaktan, yanmaktan, trafik kazalarından, her türlü kaza ve belalardan, yılan, akrep vb. şeylerle sokulmuş olarak ölmekten ve ölüm anında şeytanın çarpmasından sana sığınırız.

Ey Rabbimiz! Huyların, amellerin, arzuların kötülerinden, düşmanın galebesinden ve kulların başımıza gelen kötü şeylerden dolayı sevinmesinden sana sığınırız.

Ey Rabbimiz! Üzüntüden, tasadan, cimrilikten, açlıktan, hıyanetten sana sığınırız. Bize kendimizi bulmayı ilham et, bizi nefslerimizin şerlerinden koru.

Ey Rabbimiz! Bizi fitne-i nisadan koru.

Ey Rabbimiz! Eğer unuttuk veya kasıtsız olarak yanlış yaptıysak bundan dolayı bizi sorumlu tutma. Takat getiremeyeceğimiz şeylerle bizi yükümlü tutma, bizi affet, lütfunla kusurlarımızı bağışla, bize merhamet et. Bizim yardımcımız sensin kâfir topluluklara karşı bize yardım et.

Ey Rabbimiz! Bizi dini ve dünyevi fitnelerden ve ahir zaman fitnesinden Mesih-i Deccal'ın ve Süfyan'ın fitnesinin şerrinden, dinsizlerin tecavüzünden, münafıkların şerrinden, fasıkların fitnesinden koru.

Ey Rabbimiz! Bizi dalaletten, bid'atlardan, belalardan, kötülüğe sevk eden nefsin şerrinden koru. Bizi bir an olsun nefsimizle baş başa bırakma.

Ey Rabbimiz! Bizi kabir azabından, kıyamet günü azabından, cehennem azabından ve kahrının azabından koru.

Ey Rabbimiz! Bizi gösterişten, başkaları duysun ve görsün diye ibadet etmekten, ameline güvenmekten ve övünmekten koru.

Ey Rabbimiz! Bizi ana-babamızı iman ve Kur'an hizmetinde çalışan bütün kardeşlerimizi, eşlerimizi, çocuklarımızı, mümin dostlarımızı, akrabalarımızı, ecdadımızı ve ahirete intikal eden bütün mü'min ve müslümanları cehennem azabından koru. Affına sığınıyoruz. Bizi her türlü şer, fitne ve azaptan kurtar! Fazlınla ikram eyle. Bütün günahlarımızı bağışla. Ayıplarımız setreyle.

Ey Rabbimiz! Nefislerimize zulmettik, sana isyan ettik, eğer bizi bağışlamaz, bize acımazsan dünyada da ahirette de kaybedenlerden oluruz. Bizi hüsrana uğrayanlardan eyleme. Şeytanın kalbimize girip saptırmasına fırsat verme.

Ey Rabbimiz! Bizi İslam'dan ve Kur'an'dan ayırma. Bizi daima sırat-ı müstakimde tut. İslâm nurunu söndürmek isteyenlere fırsat verme. Bizim yüzümüzden insanları helak etme. ÂMİN ve sallallahu ala seyyidina Muhammedin ve ala alihi ve ashabihi ecmain Velhamdulillahi Rabbil âlemin...

EL FÂTİHA...

